TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1972 மார்ச் 20.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) வினாக்கள்–விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

மதுவகைகள் உற்பத்தி

* 571 வினா.—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை மாவட்டத்தில் "திராட்சை ரசம்" தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை தொடங்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. சு. துரைசாமி : கோவை மாவட்டத்தில் ஏராளமான திராட்சை விளைச்சல் இருக்கிறது. அங்கே திராட்சை ரசம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை துவங்குவதால், அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் திராட்சைக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். நம் மாநிலத்திற்கு வெளி மாநிலத்திலிருந்து திராட்சை ரசம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதையும் நம் மாநிலத்திலேயே தயாரிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கோவையில் அதிகமான அளவுக்கு திராட்சை கிடைக்கிறது என்றும், அது மாநிலத்தின் பல் வேறு பகுதிகளிலும் கிடைக்கிறது என்றும், அதிலிருந்து "ஒயின்" தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை கிருஷ்ணகிரி, தர்மபுரி அருகிலும், சேலத்திற்கு அருகிலும், திண்டுக்கல் அருகிலும் நிறுவுவதற்கான

செயற்குறிப்பு ஒன்று, கோவை வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் அவர்களால் 1971-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களில் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பல இலாக்காக் களும் பல கட்டங்களில் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக் கின்றனர்.

திரு. எம். தேவராசன்: நீலகிரி மாவட்டத்தில் பெருமளவில் பார்லி கிடைப்பதால் அங்கே ஒரு பீர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா? அரசுக்கு உத்தேசமில்லையென்றால், தனியார் யாராவது ஆரம்பிக்க முன்வந்தால் அதற்கு அரசு ஆதரவு கொடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கேள்வி, திராட்சையைப் பற்றியது; பார்லியைப்பற்றியதல்ல.

திரு. அ. முனியாண்டி: நிலக்கோட்டை தொகுதியில் அதிகமாக திராட்சை கிடைப்பதால் திண்டுக்கல்லில் அமைக்கும் தொழிற் சாலையை நிலக்கோட்டையிலேயே அமைக்க அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மதுரை மாவட்டத்தில் கொடைக்கானலில் விளைகிற திராட்சையை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு, அங்கே போதைச் சத்து அடங்கிய "ஒயின்" தயாரித்தால் 12 சத வீத சத்து அடங்கியதாக இருக்கலாம் என்கிற அளவுக்கு சில குறிப்புகள் அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றி இன்னும் அரசு எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை.

* 572 Q.--THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of licences issued for the manufacturing of brandy and liquor from cashaw apple.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏதுமில்லை.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: முந்திரிக்கொட்டை ஓடுகளிலிருந்து ஒரு உயர்தரமான பிளாஸ்டிக் தயாரிப்பதற்கான வசதி இருப்பதாகவும், அதற்கு மேல்நாடுகளில் நல்ல வரவேற்பு இருப்பதாகவும் கூறப் படுகிறதே, அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை இங்கே ஆரம்பிப்பதற் கான அறிகுறிகள் இருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: முந்திரிப் பழத்திலிருந்து மது தயாரிப்பதைப்பற்றியது, மூலக்கேள்வி.

1972 மார்ச் 20]

திரு. நா. வீராசாமி: முந்திரிப் பழத்திலிருந்து மது தயாரிக்கும் செயற்குறிப்பு இல்லை என்று சொன்னார்கள். இன்றையதினம் பல விதமான சாராயங்களைக் குடித்து மக்கள் இறந்துபோகிறார்கள். இதற்குக் காரணம், உயர் ரக பானங்களைக் குடித்தும் போதை ஏறவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, முந்திரிப் பழத்திலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிற பிராந்தி அதிகமான போதை தருவதாகவும், அதிலிருந்து தயாரித்தால் மக்கள் அதையே அருந்தி பழகி விடுவார்கள், கண்டதைக் குடிக்கமாட்டார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறதே, அதை உத்தேசித்து இனிமேலாவது இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் செயற்குறிப்புபற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. முந்திரியிலிருந்து பிராந்தியும் மதுவும் தயாரிப்பதற்கு வழங்கப்பட்ட உரிமங்களுடைய எண்ணிக்கை மூலக் கேள்வியில் கேட்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு "எதுவும் இல்லை" என்று பதில் சொன்னேன். இப்பொழுது முந்திரியிலிருந்து மது தயாரிப்பதைப்பற்றி வருவாய்த் துறை, தொழில் துறை, விவசாயத் துறை, வனத் துறை ஆகிய இந்த நான்கு துறைகளும் அதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கின்றன. பொதுவாக, அரசாங்கத் தினுடைய பல இலாக்காக்கள் பல பரிசீலனைகளைச் செய்வதென்பது எப்போதும் தவிர்க்க முடியாதவை. ஆகவே, அதுபற்றி விரைவில் எந்த முடிவும் எடுக்க இயலவில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா: ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். எதிர்க்கட்சி வரிசையில் தலைவர்கள் யாருமே காணோம். அதைப் பற்றி அவைத் தலைவர் அவர்கள் ஏதேனும் அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைப்பற்றிக் கவலைப் படவேண்டாம். எதிர்க்கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, Krishnagiri taluk in Dharmapuri district is noted for grape production and grape production is increasing now. May I know from the Hon. Chief Minister whether a grape juice production unit will be started in Krishnagiri?

[1972 மார்ச் 20

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திராட்சை முடிந்து முந்திரிக்கு வந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும், திராட்சையிலிருந்து மது தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை தர்மபுரி சார்புடைய இடங்களில் அமைப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலித்து வருவதாக முன்பே நான் சொல்லி யிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். காதர் பாஷா என்கிற வெள்ளைச்சாமி: கோவை போன்ற இடங்களில் முந்திரியிலிருந்து மது தயாரிக்கப்பட்டு பங்களூர் போன்ற பகுதிகளில் நல்ல விற்பனை ஆகிறது. விலையும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதை நமது மாநிலத்தில் வரவழைத்து விற்பதற்கு உரிமம் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதுபற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கையும் அரசு எடுக்கவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற முந்திரியைப் பயன்படுத்தலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. செ. சதாசிவம்: முந்திரி, திருச்சி மாவட்டத்தில் உடையார் பாளையம் தாலூக்காவிலும், அரியலூர் தாலூக்காவிலும் அரசாங்கக் காடுகளும், தனியார் காடுகளும் மிகுதியாக இருக்கின்றன. எனவே, அந்தப் பகுதியில் முந்திரி ரசம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அமைக்கப் படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: முதலில் முந்திரியிலிருந்து மது தயாரிப்பது ஏற்றதா என்கிற ஆராய்ச்சியே இன்னும் முடியா மலிருக்கும்போது, எந்த இடத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தொடங்குவது என்பதைப்பற்றி நான் இப்பொழுது பதில் அளிக்க இயலாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இப்பொழுது நமது மாநிலத்தில் விற்பனை யாகின்ற வெளிநாட்டு மதுப் பொருள்கள்—ஃபாரின் டேஸ்ட் லிக்கர் என்று அவற்றுக்கு விலாசம் இருக்கிறது—எங்கிருந்து வரவழைக்கப் படுகின்றன என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிந்த விவரங்கள் எனக்குத் தெரியவில்லை. (சிரிப்பு) தனிக் கேள்வி போட்டால், தெரிந்துகொண்டு பதில் அளிக்கிறேன்.

1972 மார்ச் 20]

விற்பனை வரித்துறை அலுவலர்கள்

* 573 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

விற்பனை வரி இலாகாவில் பணிபுரியும் அலுவலர்களை மது விலக்குத்துறைக்கு மாற்றும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இல்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு ஒருமுறை மதுவிலக்கு அமல் செய்தபொழுது மதுவிலக்கு இலாகாவில் பணி புரிந்த ஊழியர்கள் விற்பனை வரி இலாகாவுக்கு மாற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. இப்போது மதுவிலக்கு ரத்து செய்திருப்பதால், முன்பு விற்பனை வரி இலாகாவுக்கு மாற்றப்பட்டவர்களை மறுபடியும் இந்தத் துறைக்கு எடுத்துக்கொள்வதால் அவர்களுக்கு உரிய பதவி உயர்வுகள் போன்ற சலுகைகள் கிடைக்க வழியிருக்கும் என்று சொல்லப் படுகிறதே, இப்படிச் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறையிலே இன்னும் பணியாளர்கள் கூடுதலாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். வருவாய்த் துறையின் பணிகள் உரிமங்கள், அனுமதி வழங்குதல், ஏலங்கள் விடுதல், வருவாய் வசூலித்தல் போன்றவை. அந்தத் துறையிலே அந்தப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் அந்தத் துறையிலிருந்து இந்தத் துறைக்கு அழைக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லையென்று அரசு கருதுகிறது.

Lives lost in Indo-Pakistan war

* 574. *Q.*—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the number of fighting personnel from Tamil Nadu who died in the Indo-Pakistan war; and

(*b*) how much money has been paid to families of such soldiers?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) இதுவரை (18—3—1972 வரை) கிடைத்த தகவலின்படி தமிழகத்தைச் சேர்ந்த 107 வீரர்கள் உயிரிழந்தனர்.

(இ) ரூபாய் 4,75,000 இதுவரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, உயிரிழந்த நம் வீரர்களுக்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வளவு பணம் கொடுத்திருக்கிறது? பணம் கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், நிலம் அளித்தல் போன்ற உதவிகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, உயிரிழந்த வீரர்களின் குடும்பங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே நாம் அறிவித்திருப்பதைப்போல இறந்துபோன படைவீரரின் குடும்பத்திற்கு அல்லது முழுமையாக ஊனமுறும் படைவீரரின் குடும்பத்திற்கு சிறப்பு நிவாரணத் தொகை 5 ஆயிரம் ரூபாய் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. போர் வீரரின் குடும்பத்திற்கு 3 ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் அல்லது $1\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நஞ்சை நிலம்—இரண்டில் ஒன்று—இலவசமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, நாட்டிற்குப் போரிட்டு வீரத்தியாகம் செய்த வீரர்களின் குடும்பங்களுக்கு உதவுவதோடு, எதிர்காலத்தில் அவர்களுடைய சந்ததியினருக்குச் சலுகைகள் அளிக்க ஏதாவது செயற்குறிப்பு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பதவியிலிருக்கும் அல்லது படையிலிருந்து விடுவிப்பு பெற்றிருக்கும் படைவீரர்களுக்கும் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும் அளிக்கப்படும் சில சிறப்புச் சலுகைகள்: விடுவிப்பு பெற்றவர்களுக்கு அரசுப் பணிகளில் சேருவதற்கு வயது வரம்பு விதிகள் தளர்த்திக் கொடுப்பது, படைவீரர்களின் குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகை—தொழில் கல்வி பயில்வோருக்கு இலவசக் கல்வி, தொழில் கல்லூரியில் பயில்வோருக்கு இலவசக் கல்வி, மேலும் பள்ளிச் சீருடை, புத்தகங்கள், ஹாஸ்டல் சார்ஜஸ் ஆகியவற்றுக்கான செலவு முழுவதையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. உயிரிழந்த வீரர்களின் மகள் திருமணத்திற்கு ரூபாய் 1,500 வரை இலவசமாக அளிக்கப்படும். படைவீரர்களின் குழந்தைகள் அரசுப் பணிகளில் சேரும்போது முதன்மையிடம் அளிக்கப்படும். இப்படிப்பட்ட பல சலுகைகளை அரசு அளிக்கிறது.

1972 மார்ச் 20]

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டப்படி, நிலங்களை உயிரிழந்த குடும்பத்தார்களுக்கு அருகாமையிலேயே ஜாரி செய்து கொடுக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்படி நிலங்களுக்கு அருகாமையிலேயே அவர்கள் குடும்பங்கள் இருக்குமானால், 3 ஏக்கர் புஞ்சை அல்லது $1\frac{1}{2}$ ஏக்கர் நஞ்சை என்ற அளவில் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கு அருகாமையிலுள்ள நிலங்கள் இருந்தாலும் அப்படி வழங்கப்படுகின்றன.

திரு. எம். முத்தையா: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த உயிரிழந்த 107 பேரில் எத்தனை பேர் பிற்பட்டவர்கள், எத்தனை பேர் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மாவட்டவாரியாக எண்ணிக்கை இருக்கிறது. பிற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் என்ற கணக்கு இல்லை.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தியாவிலேயே, இந்தப் போரிலே உயிரிழந்தவர்களுக்கு நம்முடைய மாநிலம்தான் அதிகமான சலுகைகள் வழங்கியிருக்கிறதென்று கூறப்படுகிறதே, அது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டு நான் பார்க்கவில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தியா–பாகிஸ்தான் போரில் இறந்த தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த வீரர்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் ஏதேனும் உதவி அளித்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு தனியாக உதவி அளித்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீரப் பதக்கங்கள், பரமவீரச் சக்கரம், மகாவீரச் சக்கரம், வீரச் சக்கரம் போன்றவை அப்படைவீரர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவர் அவர்களே, எந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமான பேர் போரில் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள்?

[1972 மார்ச் 20

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்ட 107 பேரில் அதிகமாக இறந்தவர்கள் 40 பேர் வடார்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

முதல் அமைச்சர் அவர்களின் ரஷியப் பயணம்

*575 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அண்மையில் நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ரஷிய நாட்டிற்கு வருகை தரவேண்டுமென்று அந்நாட்டினர் அழைப்பு விடுத்துள்ளார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆம். தம்முடைய வசதிப்படி ரஷ்ய நாட்டிற்கு வருகை தருமாறு தமிழக முதல்வரை இந்தியாவில் உள்ள ரஷ்ய நாட்டு தூதர் திரு. பேகாவ் அழைப்பு விடுத்துள்ளார்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே நமது மாநிலத்தில்தான் அண்மையில் சிறப்பான ஒரு சோஷலிச பட்ஜெட்டை நமது முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். ரஷ்யா போன்ற சோஷலிச நாடுகளுக்கு நேரில் சென்று வருவதன் மூலம், மேலும் நமது கொள்கை வன்மை பெறும் என்ற அடிப்படையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விரைவிலே தம்முடைய சுற்றுப்பயணத்தை மேற்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மற்றவர்களைப் பார்த்து நாம் சோஷலிசம் கற்றுக்கொள்ளத் தேவை இல்லை. நம் மண்ணுக்கு ஏற்ப சமதர்ம திட்டங்களை நாம் வகுத்துக் கொள்ளலாம். சோசலிஷ நாடுகளுக்கு நேரில் சென்று அதன் திட்டங்களை அறிந்துகொள்வதன் மூலம், மேலும் நம் கொள்கைக்கு ஆக்கம் அளிக்க உதவியாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை முன்னிட்டு நான் சோவியத் ரஷ்யாவுக்குச் செல்வதாக இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எப்போது ரஷ்யாவுக்குப் போக இருக்கிறார்

1972 மார்ச் 20]

கள்? அதற்கு ஆகும் செலவு என்ன? அந்தச் செலவை அந்த நாட்டு அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுமா? அல்லது தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம்தான் ஏற்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் முன்பு ஐரோப்பா கண்டத்திற்கு, அமெரிக்காவுக்குச் சென்றபோது, நான் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கடிதம் எழுதினேன். அவர்கள் செலவிலே அந்த நாடுகளுக்குச் சென்றுவர இசைவுத் தர வேண்டுமென கேட்டிருந்தேன். அதற்கு மத்திய அரசு திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்த பதில். இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் தான்—தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தின் சார்பில்தான்—செல்ல வேண்டு மென்றும், அழைக்கின்ற நாடுகளின் செலவிலே செல்லக்கூடாது என்றும், தமிழ்நாடு அரசாங்கம்தான் அந்தச் செலவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். இப்படி மத்திய அரசு கண்டிப்பாகத் தெரிவித்திருக்கிறது. இந்திய அரசு எடுத்திருக்கின்ற முடிவு நமக்கும்—தமிழ் நாட்டிற்கும்—ஏற்புடையதாகும். நான் ரஷியாவுக்குச் செல்ல நேரிட்டால், தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தின் செலவில்தான் போக வேண்டும். ஆனால் நான் இப்போது வெளி நாடு போவதாக இல்லை.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடு செல்லும்போது நம்முடைய மாநில சுயாட்சியைப்பற்றித் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பவர்களுக்குச் சரியான விளக்கம் தருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்த விளக்கம் உள்நாட்டுக்குத்தான் தேவைப்படுகிறது. வெளி நாட்டுக்குத் தேவைப்படுவதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், அவருக்கு இருக்கின்ற பல்வேறு வேலைகளின் காரணமாக, நேரம் இல்லாத காரணத்தால்தான் ரஷிய நாட்டிற்கு செல்லவில்லை. ஆனால் வெளியிலே இருப்பவர்கள் ரஷ்ய நாட்டிற்குச் செல்ல முதலமைச்சர் மறுக்கிறார் என்று குறை கூறுகிறார்கள். ஆகவே, வேலை நெருக்கடி காரணமாகச் செல்லவில்லையா? அல்லது அரசியல் நோக்கம் காரணமாகச் செல்லவில்லையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, போகா விட்டாலும், "ஏன் போகவில்லை" என்கிறார்கள்; போனாலும் "ஏன் போய் வந்தார்" என்கிறார்கள். ஆகவே, பிறர் பேசுவதை, பிறர்

கூறுவதை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை. சொல்லப்போனால், இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானாலும் சரி, சுயமரியாதைக் கழகமானாலும் சரி—இவை அந்தக் காலத்திலிருந்தே ரஷ்ய நாட்டிலே பரவியிருக்கிற சமதர்மக் கொள்கையிலே தனியாக ஆர்வம் கொண்டு, அதைத் தமிழகத்திலே எடுத்துச் சொல்கின்ற பணியில் மிக முக்கியமான பங்கினை வகித்து வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. ரஷ்ய நாட்டின் மீது எனக்கோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கோ வெறுப்பு யாருக்கும் இல்லை.

ரஷ்ய நாட்டினர் தன் நாட்டிற்கு வர வேண்டுமென்று என்னை அழைத்திருக்கிறார்கள். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னர் "பிராவ்தா" பத்திரிகையின் ஆசிரியர் என்னைச் சந்தித்து, தமிழ்நாட்டில் நடக்கும் ஆட்சியைப்பற்றியும் இன்னும் பல்வேறு விஷயங்களைப்பற்றியும் பேசினோம். அவர் தமிழ்நாட்டு ஆட்சியைப் பாராட்டி, என்னையும் பாராட்டிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார் ரஷ்யா செல்லக்கூடாது என்ற காரணம் எங்களுக்கு இல்லை. வேலைப் பளுவின் காரணமாக இப்போது இயலாது என்றேன். இப்போது இயலாது என்றால், எப்போதும் இயலாது என்று பொருள் அல்ல

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே. சில மாதங்களுக்கு முன்னால்தான் முதலமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று வந்தார். உலகத்திலே இருக்கிற நாடுகளில் அமெரிக்கா முதலாளித்துவ நாடு, ரஷ்யா சோஷலிச நாடு. வேலைப் பளுவின் காரணமாக இப்போது போகவில்லை என்கிறார்கள். சோஷலிச நாட்டுக்குப் போகவில்லையென்றால், கொள்கையின் காரணமாகப் போகவில்லை என்று பிறர் சொல்வார்கள். ஆகவே, முதலாளித்துவ நாடுகளில் தங்கியதைவிட சோஷலிச நாடுகளில் அதிகநாள் தங்கி, அந்த நாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்ய முதலமைச்சர் வழிவகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, முதலாளித்துவ நாட்டில் அதிகமான நாள் தங்கியதற்குக் காரணம் என்னுடைய கண் நோய்க்கான சிகிச்சை பெறுவதற்கேயாகும். அப்படி இல்லாமல், சோவியத் நாட்டில், ரஷ்யாவில் நீண்டநாள் தங்கி வரலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர்கள்கூட ரஷ்ய நாட்டிற்குப் போய்வந்திருக்

கிறார்கள். அதேபோல் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் அங்கு சென்று அங்கிருக்கின்ற பல நல்ல திட்டங்களைக் கண்டு வந்து நம்முடைய தமிழகத்திலே நிறைவேற்றுகின்ற முறையிலே உடனடியாக பயணம் மேற்கொள்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் என்னை ரஷ்யாவிற்கு விரைவிலே அனுப்புவதற்கு மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலைப் பளு குறைந்ததும் அங்கு சென்று வந்து கண்டுவந்ததை நிச்சயம் செய்வேன்.

திரு. என். ராஜாங்கம் : தமிழ்நாடு அரசாங்கம்தான் இதற்கான செலவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டதால் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கக்கூடாது. நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் வருமே என்று நினைப்பார்களானால் அதற்காக நம்முடைய கட்சியிலிருந்து நிதி திரட்டி அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். எனவே இதை ஏற்றுக்கொண்டு சோஷலிஸ நாட்டுக்குச் சென்றுவந்து நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் நம்முடைய நாட்டிலேயும் நிறைவேற்றக் கூடிய முறையிலே இதை ஏற்றுக்கொண்டு ரஷ்யாவுக்குச் சென்றுவர நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் விருப்பம் தெரிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சோஷலிஸ நாடுகளுக்குச் சென்று வரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கொண்டிருக்கிற ஆர்வம் எனக்கும் உண்டு. நாம் சார்ந்திருக்கிற இயக்கத்திற்கும் உண்டு. இயக்கத்தின் தலைவராக இருந்த தந்தை பெரியார் அவர்களும் ரஷ்ய நாட்டுக்குச் சென்றுவந்தார்கள். ரஷ்ய நாட்டிற்குச் சென்று வந்த அவர்கள்தான் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளையும் சமதர்மக் கொள்கைகளையும் தமிழ் நாட்டிலே முதன்முதலாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எனவே, பெரியார் அவர்களுக்கும் அந்த ஆர்வம் உண்டு. அப்படியிருக்கும்போது இன்றைக்கு நம்முடைய இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நானோ அல்லது மற்றவர்களோ ரஷ்ய நாட்டிற்குச் செல்வதில் வியப்பொன்றும் இல்லை. சோஷலிஸ நாட்டிற்கு நான் செல்லவில்லை என்ற தவறான கருத்துப் பரவுமாறு யாரும் வழிவகுத்துவிட வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேரம் கிடைக்கும்பொழுது போய்வருவேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. த. சோனையா : தமிழகத்திலிருந்து முன்னால் இருந்த முதலமைச்சர்கள் ரஷ்யநாட்டிற்குச் சென்று வந்தார்களே அப்பொழுது அவர்கள் எந்தச் செலவில் சென்றுவந்தார்கள் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவைகளை எனக்கு அறிவிக்க இயலாது. ஏனென்றால் இந்திய அரசு, வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வருவதற்கான செலவுகளை நம்முடைய அரசுதான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அண்மையிலேதான் ஆணை பிறப்பித்ததாக எனக்கு நினைவு.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Many foreign countries send invitations to State Chief Ministers, to visit their countries. It is a very good thing. May I know from the Hon. Chief Minister whether they send copies of the invitations to the Central Government?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்படிப் பயணம் நடத்துமாறு நான் ஏற்கெனவே கூறியுள்ளபடி ரஷ்யத் தூதுவர் அழைத்திருக்கிறார், மத்திய அரசிடமிருந்து அப்படி தகவல் எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ரஷ்ய நாட்டிலிருந்து நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எப்பொழுது அழைப்பு வந்தது என்பதையும் ரஷ்யாவை ஒட்டி கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலிருந்தும் இதுபோன்ற அழைப்பு வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பல்வேறு சோஷலிஸ நாடுகளிலிருந்து அண்மையிலே அழைப்பு வந்தது. ரஷ்ய நாட்டுத் தூதுவர் 4—2—1972-ஆம் நாள் என்னை சந்தித்தார். அன்றைக்குத்தான் அழைப்பும் விடுத்தார்.

திரு. கே. கந்தசாமி : அவ்வாறு அழைப்பு வந்திருப்பதை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாக எடுத்துக்கொண்டு இந்த சோஷலிஸ நாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள கருத்துக்களை அதிகமாக தெரிந்துவந்தால் நமக்கு நலமாக இருக்கும் என்பதால் அவர்களுடைய விருப்பம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அவைக்குத் தாமதமாக வந்தார்கள். நான் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருந்தேன். ஆகவேதான் கேட்டு முடித்த கேள்வியை மீண்டும் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முழுவதற்கும் பெருமை என்று கருதுகிறேன்.

Siddha Dispensaries

* 576 *Q.*—Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(*a*) whether it is a fact that more Siddha Dispensaries will be opened by temples in the State shortly; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: விவரமான அறிக்கை @ ஒன்று பேரவையின் முன் வைக்கப்படுகிறது.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி: நல்ல புகழ்பெற்ற சித்த மருத்துவர்கள் பழனி நகரிலே இருக்கிறார்கள். வெளிமாநிலங்களிலிருந்து எல்லாம் வந்து அங்கே மருத்துவம் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட புகழ்பெற்ற சித்த மருத்துவர்களை அரசாங்கம் பயன்படுத்திக்கொள்ள ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, அப்படி சித்த மருத்துவத்திலே தனிச்சிறப்புடைய மருந்துகள் எதுவாக இருந்தாலும் அவை உலகத்திற்கு அறிவிக்கப்படுமானல், சித்த மருத்துவத்திற்காக உள்ள இந்திய மருத்துவத் துறைக்கு அறிவிக்கப் படுமானல் அப்படிப்பட்ட சிறப்புள்ள மருந்து விவரங்களை பி.ஐ.எம். படிப்பவர்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடு செய்யலாம். ஆனல் பெரும்பாலும் உண்மை அறிவிக்கப்படாத காரணத்தினல், அருமையான மருந்துகள்கூட உலகத்திற்குத் தெரிவதில்லை.

திரு நா. வீராசாமி: இங்கே ஒரு நீண்ட பட்டியல் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆலயங்கள் இப்படிப்பட்ட மருத்துவ மனைகளை

@ 155–157-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

வைக்கவேண்டும் என்றால், எந்த அடிப்படையிலே வருவாய் இருக்க வேண்டுமென்று ஏதாவது விதி இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு லட்சத்திற்கும் அதிகமான அளவில் வருமானம் வரக்கூடிய ஆலயங்கள் எவையாக இருந்தாலும் கூடுமானவரையில் சித்த மருத்துவமனை ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் பி.ஐ.எம். மருத்துவத் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் நியமிக்கப்படுவதற்கும் மற்ற செலவுகளுக்கும் ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ரூபாயும், ஆறாயிரம் ரூபாய் முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் மருத்துவச் செலவுகளுக்காகவும் ஒதுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே 14 ஆலயங்களில் திறந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 5 ஆலயங்களிலே திறந்திருக்கிறார்கள். மேலும் 20, 25 ஆலயங்களிலே திறக்கவேண்டு மென்ற வேண்டுகோள் இருக்கிறது.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, சித்த மருத்துவக் கல்லூரி அமைப்பதற்கான செயற்குறிப்பு அரசிடம் இருக்கிறதா? தேவஸ்தானங்கள் நன்கொடை கொடுத்தால் செய்யலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவைகள் எவ்வளவு நன் கொடை கொடுக்க வேண்டும்? இந்த நிறுவனங்கள் தயாராக இருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: சித்த மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்கெனவே பாளையங்கோட்டையிலே நடைபெற்றுக்கொண்டிருக் கிறது. சென்னையிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் அதற்குத் தேவை யான நிதியைத் தர ஆலயங்கள் முன்வருமானால் அதை அரசாங்கம் ஆலோசிக்கும். இதைப்போன்றே ஆயுர்வேதம், யுனானி ஆகியவற் றிற்கும் கல்லூரி வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். 5 லட்சம் ரூபாய் நிதி தந்தால் மீதியை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு மூன்று துறை களுக்கும் கல்லூரிகள் அமைக்க முடியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அரசாங்கம் தன்னுடைய செல விலேயே மாவட்ட ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் ஹாஸ்பிடல்களில் சித்த மருத்துவப் பிரிவை ஏற்படுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஏற்கெனவே 5, 6 மருத்துவ மனைகளிலே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு மேலும் 5, 6 இடங்களிலே சித்த மருத்துவம் விரிவுபடுத்தப்படும்.

சென்னை அரசுப் பொது மருத்துவ மனை

*577 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை அரசாங்க பொது மருத்துவ மனையினை மேலும் விரிவு படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்த வகையில் சென்னை அரசாங்க பொது மருத்துவமனை விரிவுபடுத்தப்படும் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சென்னை பொது மருத்துவமனை தலைமை மருத்துவமனையில் சில பகுதிகள் ஏற்கெனவே உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்றன. உயர்த்தப்படுவதும் விரிவுபடுத்தப்படுவதும் ஒன்றுதான். "நியூராலஜி, கார்டியாலஜி" பகுதிகளுக்காக ஏற்கெனவே பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு கேன்ஸர், லெப்ரஸி, டி.பி. பெட்ஸ் அமைப்பதற்காக 4 லட்ச ரூபாய் செலவில் வார்டுகள், கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தவிர, சென்ட்ரல் ஜெயில் பகுதியிலிருந்து ஒரு பகுதியை எடுத்துச் கொள்ளலாமா என்ற ஆலோசனை இருந்தது. ஆனால் அது முழு அளவுக்குச் செம்மையாக நிறைவேறுமா என்ற ஐயப்பாடு இருந்த காரணத்தினால், இந்த விரிவுத் திட்டம் இப்பொழுது கைவிடப் பட்டுள்ளது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், அரசாங்கப் பொது மருத்துவ மனையிலே பிரிவுகளை விரிவுப்படுத்துவதற்கான ஆலோசனைகளைப் பற்றித்தான் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகக் கருதுகிறேன் அங்கே தினசரி நோயாளிகள் படுக்கை அல்லாமல் கீழே படுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்னையைப் போக்க படுக்கைகளை அதிகப்படுத்துவதற்குச் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு மருத்துவமனையிலே சிறப்புப் பகுதிகளை அதிகப்படுத்தும்போது பொதுப் பகுதியையும் விரிவாக்குவது என்பது இடவசதி காரணமாக இயலாது. தலைமை மருத்துவ மனையிலே சிறப்புப் பகுதிகளை விரிவு படுத்தியிருக்கிறோம். ஸ்பெஷல் பிரான்சஸ் ஆப் மெடிஸனுக்காக விரிவுபடுத்தும்பொழுது பொதுப் பகுதியைப் போதிய அளவுக்கு விரிவுபடுத்த முடியாத காரணத்தினால், மற்ற நோயாளிகளுக்கு வேறு இடங்களிலே சிகிச்சை தருவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதுபற்றிக் கவனிக்கலாம்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, will the Government think of improving the Nephralgy Department in the General Hospital?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: A proposal is under consideration.

கோழி வளர்ப்பு

*578 வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கிராமங்களில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை அதிகரிக்கக் கட்டாய கோழி வளர்ப்பு, பன்றி வளர்ப்புத் திட்டத்தை அமுல் செய்ய அரசிடம் உத்தேசம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, முன்பெல்லாம் ஊராட்சிமன்றங்களின் மூலமாக கோழிப்பண்ணை வைக்கவும், பன்றி வளர்க்கவும் அரசாங்கம் உற்சாகம் காட்டியதே, அது தொடர்ந்து செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இந்தக் கோழி வளர்ப்புத் திட்டம், பன்றி வளர்ப்புத் திட்டம் ஆகியவை பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகவும், கால்நடைத் துறையின் மூலமாகவும் கிராமப் பகுதிகளில் பரவலாகச் செய்யப் பட்டு வருகிறது. ஆனால் கேள்வியில் கேட்கப்பட்டிருப்பது கிராமங் களில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தை அதிகரிக்கக் கட்டாய கோழி வளர்ப்பு, பன்றி வளர்ப்புத் திட்டத்தை அமுல் செய்ய அரசிடம்

1972 மார்ச் 20]

உத்தேசம் உள்ளதா என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டாயம் என்ற வார்த்தை இங்கே இடம்பெற்ற காரணத்தினால் இல்லை என்ற பதில் கிடைத்தது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், இப்பொழுது மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரவர்கள் அடிக்கடி பன்றிக்கறி சாப்பிடுங்கள், பன்றிக்கறி சாப்பிடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அதற்காகவாவது பன்றி வளர்ப்புத் திட்டத்தைக் கட்டாயப்படுத்துவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, பன்றி வளர்ப்பதையும் கட்டாயப்படுத்த மாட்டோம், அம்மையார் போன்ற அங்கத்தினர்களைச் சாப்பிட சொல்லியும் கட்டாயப்படுத்த மாட்டோம். ஆனால் பன்றிக்கறி என்பது, வேறு மற்ற வகையான இறைச்சிகளைவிட மருத்துவத் துறையினரால் சிறப்புத் தகுதியுடையது என்று கருதப்படுகின்ற ஒன்று. எளிதில் செரிக்கும் ஆற்றலையும், ஊட்டச் சத்தில்லாத குழந்தைகளுக்கு ஊட்டம் அளிக்கின்ற வகையில் ஏழை எளியவர்களுக்கு விலை மலிவாகக் கிடைப்பதுமாகும். இந்த நாட்டிலே மாடுகளும் வறண்டுபோய், ஆடுகளும் தேய்ந்து போய் இருக்கும்பொழுது வளப்பமாக இருப்பதற்கு ஏழை மக்களுக்கு வாய்ப்பாக இருப்பது இந்தப் பன்றி வளர்ப்புத் திட்டந்தான் என்ற முறையில் அரசாங்கம் அக்கறையோடு கவனிக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தக் கொள்கையிருந்தது. ஆனால் அதை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற ஆற்றல் அப்பொழுது இல்லை. இப்பொழுது இருக்கும் அரசு இதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலே தீவிரம் காட்டுகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, நமது மாநிலத்திற்குத் தேவையான கோழி முட்டைகள் இப்பொழுது நமது மாநிலத்தில் உற்பத்தியாக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அந்த நோக்கத்தை மனத்தில் கொண்டு கோழி வளர்ப்பைக் கட்டாயப்படுத்துமா? அப்படிக் கட்டாயப்படுத்துவதற்கில்லை என்றாலும் தீவிரப்படுத்துவதற்காவது அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, கடந்த ஓராண்டு காலமாக கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாகச் செய்வதற்கு கொல்லைப்புற கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் என்று வைத்து பல்வேறு கிராமங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோல் ஆழ்குப்பைக் கோழி வளர்ப்புத் திட்டம் என்ற திட்டம் வைத்து கூண்டிலே குப்பைகளை வைத்து, எருவாக்கும் முறையில் கோழி வளர்க்கும் திட்டமும் நடைபெறுகிறது. இவைகள் தமிழ்நாட்டிலே விரிவாக நடக்கிறது.

இன்றைக்கு ஏறத்தாழ ஒரு மாதத்திற்கு 1 லட்சம் முட்டைகள் வரை உற்பத்தியாகும் வண்ணம் ஈரோடு, நாமக்கல், அதேபோன்று தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில பகுதிகளில், சேலம் மாவட்டத்தில் சில பகுதிகள், விருதுநகர், கப்பலூர் பகுதிகளில் கோழி வளர்ப்பு செயல் படுகிறது. இப்பொழுது அந்த முட்டைகளை விற்பனை செய்வதற்கு என்ன திட்டம் என்பதைப் பரிசீலித்து, மார்க்கெட்டிங் ஃபெசிலிட்டீஸ் ஏற்படுத்த அந்தத் துறை இப்பொழுது ஆராய்ந்து கொண்டிருக் கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கும்பொழுது முட்டைகளை விற்பனை செய்வது எப்படி என்ற பிரச்னை வந்திருக்கிறது என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். கேரளாவிலே முட்டை பவுடர் செய்யும் தொழிற்சாலை இயங்குவதாக நான் அறிகிறேன். ஆகவே அம்மாதிரி ஒரு தொழிற்சாலையை இங்கே அமைக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, இந்த நாட்டில் உள்ள நம்முடைய மக்களில், ஆள் ஒருவருக்கு அரை முட்டை வீதம் சராசரியாகக் கிடைக்க வேண்டுமானால், ஏறத்தாழ 700 கோடி முட்டைகளும், அதற்கு மேலும் கிடைக்க வேண்டு மென்றும், ஆனால் அதிலே பத்திலே ஒரு மடங்குதான் இந்த நாட்டிலே கிடைக்கிறது என்ற ஒரு கருத்து இருக்கிறது. நான் சொல்லுகின்ற இந்தப் புள்ளிவிவரங்களில் சிறு மாறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஏனென்றால் அதுபற்றிய முழு விவரக்குறிப்புகள் என்னிடத்தில் இப்பொழுது இல்லை. பத்திலே ஒரு மடங்குதான் கிடைக்கிறது, இன்னும் பாக்கி 9 மடங்குகள் கிடைக்க வேண்டும். மக்களுக்கு அதைப் பயன்படுத்துகின்ற சக்தி வளர வேண்டும், பழக்கத்தையொட்டி மக்களின் தேவை உணர்வும் வளர வேண்டும். வேறு வீண்விரயங்களில் செலவிடுகின்ற மக்கள் இதை நல்ல உணவு என்ற அடிப்படையில் நாளும் பயன்படுத்துகின்ற பழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆகவே இப்பொழுது முட்டையை மாவாக்கி வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. உள் நாட்டிலேயே மக்களை முட்டைகளைச் சாப்பிடுவதிலே பழக்குவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாகும்.

1972 மார்ச் 20]

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கோழி வளர்ப்பிற்காகக் கட்டப்பட்ட சில கட்டிடங்கள் இன்றைக்குப் பயன் படுத்தப்படாமல் பாழடைந்த நிலையிலே இருக்கின்றன. அப்படிப் பட்ட கட்டிடங்களை மாற்றுத் தொழில் ஏதாவது செய்ய வேண்டு மென்று விரும்பினால், அந்தக் கட்டிடங்களைத் தருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே. மாற்றுத் தொழிலுக்கு அந்தக் கட்டிடங்களைப் பயன்படுத்துவது நோக்க மல்ல. கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தில் அந்தக் கட்டிடங்களை எடுத்து நடத்தத் தனியார் எவரேனும் பொறுப்பேற்க வந்தால் டெண்டர் மூலம் கொடுப்பதற்கு அரசு கூறியிருக்கிறது. அந்த ஏற்பாடுகளை இனிதான் செய்ய வேண்டும்.

திரு. இ. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, பன்றிக்கறி சாப்பிடுவதால் ஏற்படும் உடல் வலிவையும், நன்மைகளையும்பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அதில் விளம்பரம் தர வேண்டும். அப்படி விளம்பரம் தருவதற்கு எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு ஒரு நாள் அரசாங்கச் சார்பிலே விருந்தளித்து நல்ல விளம்பரத்தைச் செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் இன்றையதினம் பத்து அல்லது இருபது இடங்களில் "போர்க் கிளப்" ஏற்படுத்தி, அந்தக் கிளப்புகளில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தலைவராகவும், துணைத் தலைவராகவும் இருந்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் கலந்து கொண்டு இத்தகைய விருந்துகளை நடத்துகிறார்கள். அப்படி இனிமேல் நடத்தப்படும் விருந்துகளில் எம்.எல்.ஏ-க்களையும் அழைக்கும்படி அரசாங்கத்தின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்வேன்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் அரசாங் கம் இருந்த காலத்தில் பிளாக் டெவலெப்மெண்ட் ஆபீஸ் மூலமாகக் குடும்பத்திற்கு ஒரு கோழி, இரண்டு கோழி என்று அளிக்கப்பட்டு, அப்படிக் கொடுத்த அடுத்த நாளே அதைப் பிரியாணி செய்து சாப்பிட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே, கோழி அபிவிருத்தித் திட்டத்தை உண்மையாக அமல் நடத்த வேண்டுமானால், 100 அல்லது 200 கோழிகளைக் குறைந்த விலைக்கு, சப்ஸிடி கொடுத்து விருத்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கோழி வளர்ப்புத் திட்டத்தில் இன்றைக்கு ஓரளவு நல்ல லாபம் வரும் முறையில் அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கு வசதியாக அரசாங்கத்தின் துறைகள் மூலமாகவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாகவும் அந்த வளர்ப்புத் தீனி முதலியவைகள் இப்பொழுது தரப்படுகிறது. ஆகவே சப்சிடி தேவையில்லை. ஆனால் ஈரோட்டிலும் மற்றப் பகுதிகளிலேயும் இதில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மார்க்கெட்டிங் ஃபெசிலிட்டிதான், விற்பனை வசதிதான் கேட்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் செய்துவிட்டால் இந்தத் துறையிலே இன்னும் தீவிரமாக ஈடுபட முன்வருவார்கள்.

மாயூரம் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கும் குடியிருப்புகள்

*579 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாயூரம் நகராட்சியில் பணிபுரியும் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இதுபோன்ற செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, மாயூரம் நகராட்சிப் பகுதியில் அங்கே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கும் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு இதற்கு முன் அங்கே 60,000 ரூபாய் கடனுகவும், மானியமாகவும் தமிழக அரசு வழங்கியிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் சரியாக இடம் கிடைக்கவில்லை என்று மாயூரம் நகராட்சியில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தவிர்ப்பதற்கு மாயூரம் நகராட்சியில், குறிப்பாக கலைஞர் கருணாநிதி காலனியிலாவது இந்தக் குடியிருப்பு வசதிகளை உருவாக்கித் தர மாயூரம் நகராட்சிக்கு அரசு ஆலோசனை வழங்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்று இந்த அரசு திட்டமிட்டு செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனால் உரிய இடத்தை ஆங்காங்கேயிருக்கும் நகராட்சிமன்றங்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப் பலமுறை மாயூரம் நகராட்சியில்

1972 மார்ச் 20]

நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற சாக்கைச் சொல்லி வருகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறியதைப்போல் கருணாநிதி நகரில் அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கும், அதைக் கொடுப்பதற்கு நகராட்சி மன்றம் தயாராகயிருந்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நகராட்சியிடம் சொல்லி வாங்கித் தந்தால் விரைவில் வீடு கட்டும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த முடியும்.

திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டும் நீண்ட காலமாக வீடுகள் கட்டாமல் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதை நிவர்த்திக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, நிலம் கையகப்படுத்தி வீடு கட்டாமல் இருப்பது பெரும்பாலும் அரிசன மக்களுக்கு அரசாங்கமே நிலம் எடுத்துக் கொடுக்கும் திட்டத்தின் மூலம்தான் இருக்க முடியும். இந்தக் கேள்வி மாயூரம் நகராட்சியின் பணிபுரியும் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா என்பது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பெரும்பாலான இடங்களில் நிலம் கிடைக்காமல் தாமதம் ஆகிறது. நிலம் கிடைப்பது மிகவும் அரிது. காரணம், அந்த நகராட்சியின் எல்லைக்குள்ளேயே இருக்க வேண்டுமென்ற அரசின் கருத்தும் அனுப்பப்படுகிறது.

மேலப்பாளையம் அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள்.

*580 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கரூர் வட்டம், மேலப்பாளையத்திலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குடியிருக்க போதுமான வீட்டுமனை இல்லை என்பது உண்மையா?

(இ) அதற்காக நிலம் கையகப்படுத்தும் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(உ) ஆம் எனில், தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) கரூர் வட்டம் மேலப்பாளையம் கிராமத்தில் உள்ள 87 அரிசனங்களுக்கு வீட்டு வசதி அளிக்க மேலப்பாளையம் கிராமத்தில் சர்வே எண் 727-ல் 5.02 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புன்செய் பட்டா நிலங்களை நிலம் கையகப்படுத்தல் சட்டத்தின் பிரிவு 4 (1) முன் மொழிவு அறிவிப்பு வரைவு சமூக நலத்துறையின் 18—1—72 நாளிட்ட 76-ம் எண் அரசு ஆணையில் ஏற்கப்பட்டு தமிழ்நாடு அரசிதழ் பாகம் 11, பிரிவு 1, பக்கம் 72, நாள் 2—2—72-ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பிரிவு 6 விளம்பரம் இன்னும் வரவில்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இந்த வீட்டுமனைக்காகக் கையகப்படுத்துகிற பணி பல ஆண்டுகளாக தாமதமாக நடந்து வருகிறது. ஆகவே இதைத் துரிதப்படுத்த அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நிலம் கொடுப்பவர்கள் விரைவில் ஒப்புதல் கொடுப்பார்களேயானால், தாமதமில்லாமல் செயல்படுத்திவிட முடியும். பெரும்பாலான இடங்களில் நிலம் கொடுப்பதில் எதிர்ப்பு கொடுக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் அவர்கள் வழக்குமன்றம் செல்கிறார்கள். எனவே தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதில், வழக்குமன்றம் செல்லவில்லை என்றாலும் பல எதிர்ப்புகள் இருந்ததால் முறைப்படி செய்யவேண்டியிருந்தது. அதனால் தாமதம். அதைத் தவிர்க்க எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

Supply of essential commodities

* 581 Q.—Thiru N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be plrased to state—

(*a*) whether there are proposals under the consideration of the Government to constitute any cell for the supply of essential commodities to consumers; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) & (இ) "தமிழ்நாடு உணவு வழங்கல் கழகம்" (Tamil Nadu Civil Supplies Corporation Limited) என்ற பெயரில் அரசுக்குச் சொந்தமான நிறுவனம் ஒன்றை அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இந்த நிறுவனம் விலையை நிலைப்படுத்துவதற்காக, அவ்வப்போது

1972 மார்ச் 20]

நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கக்கூடிய நெல், அரிசி மற்றும் பிற இன்றியமையாப் பொருள்களை வெளிச்சந்தையில் கொள் முதல்—விற்பனை செய்தல் உட்பட வாணிகம் செய்தலை மேற் கொள்ளும்.

திரு. என். டென்னிஸ்: கூட்டுறவு விற்பனைக் கடைகளிலும் தேவைக்கேற்ப அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைப்பதில்லையென்பதால் இவைகளின் விலைகள் உயர்ந்துகொண்டே செல்கிறது. ஆகவே விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக இவைகளை விற்பனை செய்வதில் அரசாங்கமே நேரடி வினியோக முறையை வகித்து செயல்படுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் வெளிச் சந்தையில் இருப்பதை வாங்கி லாபம் நஷ்டம் இல்லாத வகையில் மக்களுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, will the Government think of issuing family cards to the families who earn less than Rs. 500 per month so that all the essential commodities for a month could be supplied to them?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் அனைவருக்கும் குடும்பக் கார்ட் வழங்கப்பட்டு விட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விற்பனை கோடவுன்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதேபோல் அறுவடை காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு அறுவடைப் பொருள்களை அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்வது அல்லது கடனாக 50 சத வீதம் அல்லது 75 சத வீதம் ஆஃப் தி டோட்டல் காஸ்ட் கடனாக குறைந்த வட்டியில் கொடுத்து கோடவுன்ஸில் வைத்து பிறகு அவர்களுக்கு வேண்டும்போது டிஸ்ட்ரிப்யூட் செய்ய அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அறுவடைக் காலங்களில் பொது மக்களுக்கு என்ன தேவை என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று புரியவில்லை. அறுவடை காலங்களில் கிடைக்கக்கூடிய பொருள்களை அரசாங்கமே விலைக்கு வாங்கி வைத்து லீன் பீரியேட்களில், அறுவடை இல்லாத காலங்களில் விநியோகிக்க அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இப்போது அரிசியை அரசாங்கம் விநியோகம் செய்வதுபோல் சாதாரணமாக மற்ற உணவுப் பண்டங்களையும் அவைகளின் விலைகள் திடீர் திடீரென்று ஏறிப் போகின்ற காரணத்தினால், வாங்கி அவற்றின் விலைகளைக் கண்டிரோல் செய்து அரசாங்கமே அவற்றையும் விநியோகம் செய்வதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : விலைவாசி ஏறுகிறது, விலைவாசி ஏறுகிறது என்று சொல்வது வாடிக்கையாகிவிட்டது. விலைவாசிகள் இப்போது குறைந்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் உறுப்பினர்கள் இப்படிச் சொல்லக்கூடாது. விலைகள் ஏறாமல் இருக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். வணிகக் கழகம் மூலம் பொருள்களை வாங்கி வைத்து விற்க வசதியாக இருக்கும்.

* 582 வினா—திரு. சி. மணலி கந்தசாமி : மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

உணவு தானிய வர்த்தகத்தை அரசு மேற்கொண்டு கூட்டுறவு அமைப்புகளின் மூலம் விநியோகிக்க செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அத்தகைய செயற் குறிப்பு எதுவும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் கொள்முதல் செய்ய விருப்பமாயிருந்து, அவை திறம்படச் செயலாற்றுமானால், இயங்கக் கூடிய நேர்வுகளில், அரசு மேற்கொள்கின்ற அளவுக்குக் கொள்முதல், பங்கீட்டுப் பணிகளைச் செய்ய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கிராமங்களில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய உணவுப்பொருள்களுக்கு நியாயவிலை நிர்ணயம் செய்து சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா மூலமாகவாவது விநியோகம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அரசாங்கம் நெல் போன்ற பொருள்களுக்கு குறைந்தபட்ச விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறது. வெளிச் சந்தையில் வாங்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்கும். அதே நேரத்தில் வாங்கிய பொருள்களை மீண்டும் வழங்குவதற்கு இந்தக் கார்ப்பரேஷன் மூலம் திரும்ப வழங்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

1972 மார்ச் 20]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: விவசாயிகளிடம் கொள்முதல் செய்வதாகவும், விலை நிர்ணயம் செய்திருப்பதாகவும் கூறினார்கள். விவசாயிகளிடம் கொள்முதல் செய்கிற விலைக்கும் மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய விலைக்கும் இடைவெளி மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. உணவுத் தானியங்கள் பூராவையும் அவை மார்க்கெட்டுக்கு வரும்போதே அரசாங்கமே அவற்றையெல்லாம் வாங்கி கொஞ்சம் லாபம் வைத்து மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யக்கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டினைச் செய்தால் மக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் மலிவான விலைக்கு கிடைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே மார்க்கெட்டுக்கு வரும் எல்லா உணவு தானியங்களையும் அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து நியாயமான விலைக்கு அவை மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நாம் துவக்கியிருக்கிற கார்ப்பரேஷன் கொள்கை அதுதான். அறுவடைக் காலங்களில் அதை வாங்கிவைத்து—லாபம் வைத்தல்ல—லாப நஷ்டமில்லாத முறையில் அரசாங்கம் விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். இது துவக்க காலமாதலால் வெளிச் சந்தையில் இப்போது நெல் மட்டும் வாங்குவது என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். தொடர்ந்து வரக்கூடிய காலங்களில் இதை விரிவாக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. இ. ராமசாமி: வால்பாறைத் தேயிலைத் தோட்டங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் அரிசியை தனிப்பட்ட நபர்களிடமிருந்து தான் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, விற்கப்படும் விலை சற்று ஏற்றமாகயிருக்கிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்த கூட்டுறவு ஸ்டோர் மூலமாக அரிசி சப்ளை செய்வதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தமிழ்நாடு எல்லையோரத்தில் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் ஐந்து மைல் பெல்ட் ஏரியாவிற்கு உட்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் பங்கீட்டுக் கார்ட் மூலம் அரிசி விநியோகிக்கப்படும். அங்கெல்லாம் அரிசி விநியோகம் நிர்ணயம் செய்வது என்பது மாவட்ட ஆட்சி மன்றத் தலைவருக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அவரது அனுமதி பேரில் நிர்ணயம் செய்யப் படுவதால் இப்படிப்பட்ட தவறான காரியங்கள் இனிமேல் நடக்காது என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. கா. காளிமுத்து: உணவு தானிய வர்த்தகத்தை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று தேசிய அபிவிருத்திக் குழுவில் ஏதாவது ஆலோசனை செய்யப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டத்திற்குச் செல்கிறவர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். அவரைத்தான் கேட்கவேண்டும். அப்படி ஒன்றும் இந்த அரசுக்குத் தகவல் இல்லை. அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்ற கொள்கை முழு அளவிற்கு இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

Quarters for staff of Industrial Training Centres.

* 583 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is a fact that there are no adequate quarters for the staff in Industrial Training Centres?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இல்லை. தமிழ் நாட்டில் உள்ள 31 தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் 22 நிலையங்களில் பணியாற்றுவோருக்கு குடியிருப்புகள் கட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. கிண்டி மற்றும் வட சென்னையில் உள்ள நிலையங்கட்கும், சென்னை மகளிர் தொழிற்பயிற்சி நிறுவனத்திற்கும் சென்னை நகர் எல்லைக்குள் உள்ள படியால் தனியே குடியிருப்புகள் கட்ட வேண்டுவதில்லை என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. மீதமுள்ள 6 நிலையங்கட்கு ஊழியர் குடியிருப்புகள் கட்டும் யோசனை நிதி நிலைமை இடங்கொடுக்கும் பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

வேலை வாய்ப்பின்மை குறித்த வல்லுநர் குழு

*584 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ் நாட்டில் உள்ள வேலைவாய்ப்பு நிலைமைகளை ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய நிபுணர் குழு ஒன்று அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: வேலைவாய்ப்பின்மை குறித்த ஆய்வு செய்ய வல்லுநர் குழு ஒன்றைத் தொழிலாளர் நலத் துறையின் 17—9—71 நாளிட்ட 1175-ஆம் எண் ஆணையில் அரசு அமைத்துள்ளது. மேற்படி ஆணையின் நகல் @ ஒன்று பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ 154–157-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 20]

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள வேலைவாய்ப்பின்மைக்கு முக்கிய காரணம் மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் கொள்கைகள் என்று நம்பப்படுவதால், இந்தக் குழு அதற்கேற்றவாறு பரிந்துரை செய்ய முன்வராவிடில் நம் அரசு அது பற்றி மேற்கொள்ளவிருக்கும் கொள்கையினை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் நாட்டில் பெருக்கப்படவேண்டுமென்று பொருளாதார அடிப்படையில் மத்திய அரசு கொள்கைகளை வகுக்கவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் பரிசீலிப்பதற்கு அகில இந்திய அடிப்படையில் மத்திய அரசு ஒரு குழு அமைத்துள்ளது. அந்தக் குழுவிற்கு ஆலோசனை கூறி ஒத்துழைப்பு தருவதற்கு நம் மாநில சார்பில் நான் முன்னர் குறிப்பிட்டபடி ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

THIRU K. M SUBRAMANIAM : Sir, in this Committee are there only officials or are there public men who are deeply involved in this sort of unemployment problem?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அகில இந்தியக் குழுவில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அலுவலர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தலைவராக இருக்கிறார். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவில் அரசுக்கு உதவி செய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் காரணத்தால், அலுவலர்கள் மட்டுமே இந்தக் குழுவில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஊராட்சிகளிலுள்ள சாலைகள்

*585 வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பஞ்சாயத்தினால் பராமரிக்க முடியாத ரோடுகளை (பஸ் போக்குவரத்து மார்க்கம்) அரசாங்கம் ஹைவேஸ் மூலம் பராமரிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

திரு. சு. துரைசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் "ஆம்" என்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு ஆண்டுக் காலத்தில் அந்தப் பாதைகளை எல்லாம் அரசாங்கப் பாதைகளாக மாற்றும் செயற்குறிப்பு இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பஸ் போக்குவரத்து மார்க்கத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளில் ஆயிரம் மைல்களை அரசு இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 3,000 மைல் இருப்பதாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக இந்தச் சாலைகள் முழுவதையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : இந்தத் தடங்களை எடுத்துக் கொள்வது எந்தெந்த மாவட்டங்களில் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : எந்தெந்த மாவட்டங்களில் என்ற விவரம் இல்லை. இப்படி எடுத்துக்கொள்ளும் போது டி.டி.சி.-ல் பிரையாரிடி கொடுத்து சிபாரிசு செய்வது பற்றிப் பரிசீலிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆயிரம் மைல்களை எடுத்துக் கொள்வது என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக ஒன்றியத்தினுடைய சாலைகளிலே எங்கெங்கு பஸ்கள் ஓடுகின்றனவோ, அவைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ள அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதைத்தான் சொன்னேன். ஒன்றியத்தில் பஸ் ஓடுகின்ற சாலைகளை எடுத்துக் கொள்வது என்று கொள்கை அளவில் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் மொத்தம் மூவாயிரம் மைல்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு ஆயிரம் மைல்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து மேற்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எம். இராசகோபால் : ஒன்றியத்திலுள்ள பஸ் பாதைகளை எடுத்துக்கொள்ள நீண்ட நெடுங்காலம் ஆகிறது. அதை எடுத்துக் கொள்கிற வரையில் பஸ் மூலம் வருகிற டாக்ஸை ஒன்றியத்திற்குக் கொடுத்து அவர்கள் அதைப் பராமரிப்பதற்கு வழி செய்வார்களா?

1972 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இதுபற்றித் தனியாகக் கேள்வி போட்டால், விவரம் சொல்ல முடியும். கேள்வி அரசாங்கம் அந்தச் சாலைகளை எடுத்துக் கொள்வது பற்றி. அரசாங்கத்தின் வருமானத்தில் பங்கு கேட்பது பற்றித் தனியாகக் கேட்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆறுமுகம்: அமைச்சர் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள பஸ் போகும் பாதைகளை மட்டும் அரசு ஆயிரம் மைல்கள் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஸ் ரூட்டுகள் இல்லாமல் இருக்கும் பாதைகளைப் பற்றியும் மனத்தில் கருதி முக்கியமான பொதுப் பாதைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இதற்காகத்தான் இணைப்புச் சாலைகளுக்கென்று தனியாக ஒரு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. டி.டி.சி. கூட்டத்தில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பிய தற்கேற்ப அரசு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் இணைப்புச் சாலைகள்

*586 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

1971–72ல் தமிழகத்தில் விவசாய விளை பொருட்கள் எடுத்துச் செல்லும் இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்திட மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எஞ்சியுள்ள மூன்று ஆண்டுக்கால அளவில் ரூ. 1.50 கோடி நிதி உதவி வரம்புக்குள், மத்திய அரசுத் துறையின் கீழ், தமிழ் நாட்டில் காவிரிப்பாசனப் பகுதியில் (தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்கள்) அங்காடிகளையும் இணைப்புச் சாலைகளையும் ஏற்படுத்துவதை முக்கியமாகக் கொண்ட பகுதி வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்றுக்கு இந்திய அரசு ஏற்பளித்துள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் மிக அதிகமான விளைபொருள்களை உற்பத்தி செய்து தருகின்ற தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு இத்தகைய இணைப்புச் சாலைகளை அதிகமாக ஆக்கித் தர அரசு ஆலோசனை செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நம்முடைய அரசு சார்பாக $3\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டு அனுப்பினோம். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்குள் திட்டம் போட்டு அனுப்புமாறு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்கு. இப்போது திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: இந்தத் திட்டத்தின்படி பாலங்கள் கட்டுவது, சாலைகள் போடுவது என்று மதிப்பீடு செய்த பிறகு பாலங்களைக் கட்ட வேண்டாமென்று மாநில அரசோ மத்திய அரசோ சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் நம்முடைய அரசின் மூலமாக $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்கு 122 இணைப்புச் சாலைகளையும், 9 அங்காடிகளையும் இணைக்கும் வகையில் திட்டமிட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிற்று. மத்திய அரசு $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்கு மட்டுமே திட்டமிட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டதன் காரணமாகச் சில திட்டங்களைக் கைவிட நேரிட்டது.

தேசிய நெடுஞ்சாலைகள்

*587 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன்: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் உற்பத்தி செய்யும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா? Highways) இரு மருங்கிலும் நிழல் தரும் மரங்களை துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை—கன்னியாகுமரி தேசிய நெடுஞ்சாலையின் National

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நெடுஞ்சாலைகள், தேசிய நெடுஞ்சாலைகள் இருமருங்கிலும் நிழல் தரும் மரங்களை நடும்

அவசியத்தைக் கருதி அரசுக்கு செயற்குறிப்பு அனுப்பும்படி அரசு தலைமைப் பொறியாளர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பி. எஸ். மணியன்: இத்தகைய நெடுஞ்சாலையில் தற்போது திருச்சியிலிருந்து மதுரைக்கு திண்டுக்கல் வழியாக இருக்கும் தூரம் 100 மைல்; திருச்சியிலிருந்து மேலூர் வழியாக மதுரைக்கு இருக்கும் தூரம் 85 மைல். 15 மைல் தூரம் குறைவாக இருக்கின்ற மேலூர் சாலையைச் செப்பனிட்டு தேசிய நெடுஞ்சாலையாக ஆக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

1972 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தேசிய நெடுஞ் சாலைகளாக ஆக்கும் பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்து மத்திய அரசாங்கத் திற்குத் தெரிவிக்கப்படும். அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டால் தேசிய நெடுஞ்சாலையாக ஆக்கப்படும்.

ஓடம்போக்கி ஆற்றின் குறுக்கேயுள்ள பாலம்.

*588 வினு—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப் பாரா—

திருவாரூர்–விஜயபுரத்தில் உள்ள "ஓடம் போக்கி" ஆற்றின் குறுக்கேயுள்ள பாலத்தினை அகலப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, தற்போது திரு வாரூரில் மிக அதிகமான போக்குவரத்து ஏற்பட்டிருக்கும் காரணத் தால் இனிமேலாவது அந்த "ஓடம்போக்கி" ஆற்றின் குறுக்கே யுள்ள பாலத்தை அகலப்படுத்தி அமைக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப் பினர் சொல்லுகின்ற அந்த இடத்தில் அப்ரோச் ரோடு 20 அடி அகலந்தான் இருக்கிறது. மேற்கொண்டு அகலப்படுத்த சாத்தியம் இல்லை. இரு மருங்கிலும் கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டடங்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். ஆகவே, தற்போது அந்தப் பாலத்தை விரிவுபடுத்தும் திட்டம் கிடையாது.

கோவை மாவட்ட கூட்டுறவு மத்திய வங்கித் தலைவர்

*566 வினு—திரு. கே. என். குமாரசாமி : மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோவை மாவட்ட கூட்டுறவு மத்திய வங்கிக்கு தலைவர் நியமிக் கப்படாமல் இருப்பது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : இல்லை.

Tapioca Package Scheme at Killiyoor

* 290 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether there was any misappropriation in the Tapioca Package Scheme case in Killiyoor about 1969-70; and

(*b*) the stage at which the matter stands now?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) ஆம்.

(இ) நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது.

திரு. என். டென்னிஸ் . எவ்வளவு ரூபாய்க்குக் கையாடல் நடந்திருக்கிறது? மூன்று ஆண்டு காலமாகியும் இன்வெஸ்டிகேஷன் ஸ்டேஜிலேயே இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள செலவினங்களில் கையாடல் நடந்திருக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இந்தக் கையாடல் வழக்கில் சம்பந்தப்படாத ஒரு சிலரும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதிலே சம்பந்தம் இல்லாதவர்களேயும் ஸ்டேட்மென்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: சம்பந்தம் இல்லாதவர்களா இல்லையா என்பதைப் பற்றி நீதிபதி தீர்ப்புக்கூறவேண்டுமே தவிர, சம்பந்தம் உண்டு, இல்லை என்று நாம் இப்போது சொல்லுவதற்கில்லை.

டிராக்டர்கள் விற்பனை.

* 291 வினு—திரு. ந. நாச்சியப்பன்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழ்நாடு விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு அரசு சார்பில் தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்தின் மூலம் வரவழைத்து கொடுக்கும் வெளிநாட்டு டிராக்டர்களை வாங்குபவர்கள் அதிக லாபத்திற்கு வெளி மாநிலத்திற்கு விற்பனை செய்வது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

1972 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) ஆம்.

(இ) இம்மாதிரியான தவறுகள் செய்பவர்கள் மீது சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யுமாறு தமிழ்நாடு வேளாண்மை-தொழில் கழகம் கேட்டுக்கொண்டதன் விளைவாகவும், உள் நாட்டு/வெளிநாட்டு உழுவைகளைத் தேவையான குடியானவர்களுக்கு நியாயமான முறையில் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கும் நோக்குடனும் "உழுவை (வழங்குதல் மற்றும் விற்பனை) கட்டுப்பாட்டு ஆணை" ஒன்றினை மைய அரசு சமீபத்தில் பிறப்பித்துள்ளனர். இவ்வாணையின் கீழ் எந்த ஒரு நபரும் தான் வாங்கிய உழுவையை அவர் வாங்கிய தேதியிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியின் "எழுதிய முன் அனுமதியின்றி" விற்கக்கூடாது. இச்சட்டத்தை மீறுபவருடைய உழுவை பறிமுதல் செய்யப்படுவதோடு அவர்மீது நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரவும் மேற்படி ஆணையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

Agricultural Information Workshop

* 292 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any Agricultural Information Workshop was conducted by the Agriculture Department on or about 26th April 1970; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி: (அ) ஆம்.

(இ) சென்னையில் விவசாய செய்தி விளம்பர ஆய்வுக் கூட்டம் 25—4—1970 முதல் 27—4—1970 வரை நடைபெற்றது.

திருப்பூர் மின் நிலையம்.

* 589 வினா...திரு. சு. துரைசாமி: மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருப்பூர் மின்சார நிலையத்தை 110 K.V. சக்தி கொண்ட மின்சார நிலையமாக மாற்றும் வேலை எப்போது முடிவு பெறும்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: அடுத்த ஆண்டுக்குள் இவ்வேலை முடியுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1972 மார்ச் 20

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் அடுத்த ஆண்டுக்குள் முடிவடையும் என்று சொன்ஞர்கள். திருப்பூர் நகரத்தில் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கும் சக்தி 66 கேவி வாட்ஸ்தான் இருக்கிறது. சக்தி குறைவாக இருப்பதால், அடிக்கடி தொழிற்சாலைகளில் வேலை தாமதமாகிறது. இதனுல் உற்பத்திக் குறைவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட தொழிற்கூடங்கள் இருக்கிற காரணத்தால் 1 ஆண்டுக்குள் வேலை முடியுமென்றிருப்பதை, அதிக ஆட்கள் வேலைக்கு வைத்து 6 மாதத்திற்குள் செய்து முடிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, அரசு அப்படிக் கருதிய காரணத்தால்தான் அங்கே பெரிய துணை மின் நிலையம் அமைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய சாதனங்கள் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய ரயில்வே வாகன்கள் கிடைப்பதில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கூடியவிரைவில் செய்து முடிக்க முயற்சிக்கப்படும்.

பள்ளிக்கொண்டா ஊராட்சிக்கருகில் விபத்து.

* 590 வினு : திரு. எம். ஏ. லத்திப் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) 31—10—1971 அன்று காலையில் சென்னை–பங்களூர் நெடுஞ்சாலையில் பள்ளிக்கொண்டா பஞ்சாயத்திற்கருகில் வாகன மோதலால் அடிபட்டு இறந்த ஒருவரின் சடலம் கிடந்தது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், மோதிவிட்டு ஓடிவிட்ட நபர் (Hit and Run) யாரென கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) இல்லை.

திரு .எம். ஏ. லத்தீப் : இப்படி மோதி விட்டு ஓடிப்போன நபர் யார் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா? செத்தவர் யார் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே. பெரியப்பக்கவுண்டர் மகன் கணேசன் என்பவர் அப்படி மோதி ஓடி

1972 மார்ச் 20]

விட்ட லாரியாலோ, மற்ற வாகனத்தாலோ இறந்து விட்டார் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மோதிவிட்டு ஓடிப்போன வாகனம் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில் நடந்து வருகின்றன. இப்படி சென்ற ஆண்டு மோதிவிட்டு ஓடிவிட்டவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? அதைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது? இரவு நேரங்களில் லாரி ஓட்டுபவர்கள் மிகவும் வேகமாக ஓட்டுவ தால் இப்படி நடக்கிறது. இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் என்ன நட வடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: கடந்த ஆண்டு எத்தனை பேர் இறந்தார்கள் என்ற கணக்கு இல்லை. ஆனால் பொதுவாக இரவு நேரங்களில் இதைப்போன்று மோதிவிட்டு ஓடிப்போகிற வர்களைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டனை அளிப்பதற்காக வேண்டிய நட வடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளோம். மோதிவிட்டுச் சென்ற வண்டிகளின் டயர்களின் பதிவுகளை போட்டோ எடுப்பதன் மூலமும், கண்ணாடித் துண்டுகள் சிதறி இருந்தால் அவைகளைச் சேகரித்து போரன்சிக் லாபரேட்டரிக்கு அனுப்பி சோதனை செய்து, அந்தமாதிரி வண்டிகள் எங்காவது இருக்கிறதா என்று வண்டிகள் நிற்குமிடங் களில் சோதனையிட்டும், காவல்துறையினர் இதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறார்கள். அந்த முறை ஓரளவுக்கு வெற்றி கரமாக நடந்து வருகிறது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவரவர்களே, இந்த போரஸிக் லாபரேடரியில் எத்தனை கேஸ்களில் இம்மாதிரியாக டயர்கள் பதிவு எடுப்பதன் மூலம், கண்ணாடித் துண்டுகளைப் பரிசோதிப் பதன் மூலம் துப்பு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளைப் பற்றிச் சொன்னேன். அந்த விவரம் இல்லை.

[1972 மார்ச் 20

பேருந்துகளில் அறிஞர் அண்ணுவின் பொன்மொழிகள்

*591 வினு—திரு என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட எல்லாப் பேருந்துகளிலும் பேரறிஞர் அண்ணு அவர்களின் பொன்மொழிகளைப் பொறித்திட செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தற்போது இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டு விட்டால் உடனடியாக நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பேருந்துகள் மீது தான் கண் விழுந்து கல் எறிவதையும் சேதப் படுத்தப்படுவதையும் பார்க்கிறோம். எனவே, அந்த நிலைமைகளை மனதில்கொண்டு பேரறிஞர் அண்ணு அவர்களின் "எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்" என்கிற பொன்மொழியை ஒவ்வொரு பேருந்திலும் பொறிக்க அரசு ஆவன செய்ய முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இன்று இருக்கும் சூழ்நிலையில் அது மிகவும் பொருத்தமான யோசனைதான். ஆனுல் இப்போது எதையும் தாங்கும் உடம்பு தேவைப்படுகிறது (சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படிப்பட்ட பேருந்துகளில் மகாத்மா காந்தி அவர்களின் பொன்மொழிகளை எழுத இந்த அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பொருத்தமாக இருந்தால் யோசிக்கலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : இப்போது அண்ணு அவர்களின் பொன் மொழிகளை எழுதுகிற செயற்குறிப்பு இல்லை என்று சொன்னுர்கள். ஆனுல் சில வழித்தடங்களில் பெரம்பூர், எண்ணூர் போன்ற வழித் தடங்களில் போகின்ற பஸ்களிலாவது; "கத்தியைத் தீட்டாதே, புத்தியைத் தீட்டு" என்ற வாசகம் எழுதுவதற்கு அரசு முன் வருமா? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன யோசனை மிகவும் பொருத்தமானது தான். கத்தியைத் தீட்டுவது ஆத்திரத்தின் அறிகுறி, புத்தியைத் தீட்டுவது அறிவின் அறிகுறி.

1972 மார்ச் 20]

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, பஸ்களில் இப்படி வாசகங்கள் எழுதுவது டிரைவர்களுக்கா, கண்டக்டர்களுக்கா, அல்லது பயணிகளுக்கா என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எல்லோருக்கும் தான்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, பல அரசுப் பேருந்துகளில் திருவள்ளுவர் படம் சரியாக இருப்பதில்லை. சில பஸ்களில் திருக்குறள் சரியாக இருப்பது இல்லை. அதைச் சரியாக அமைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : குறிப்பிட்ட குறைகள் ஏதேனும் இருக்குமானுல், தெரிவித்தால் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

அரசுப்பேருந்துகளில் பெண்களுக்கு இடங்கள்

*592 வினு—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை நகர அரசுப் பேருந்துகளில் பெண்களுக்கு ஆன இடத்தினை முதற்பகுதியில் ஒதுக்க செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆண்களும் பெண்களும் சமம் என்று போராட்டக்குரல் எழுப்பும் இந்த நாட்களில் ஆண்களுக்கு என்று தனி இடமும், பெண்களுக்கு என்று தனி இடமும், இருப்பது பெண்களை அவமானப்படுத்துவது போல் இருக்கிறது. இந்த முறையை ஒழித்துவிட்டு, எல்லோரும் சமம் என்ற சூழ்நிலையை உருவாக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : எல்லோரும் சமம் என்ற நிலை தான் என்று இருந்தாலும் இரு வேறு உலகத்து இயற்கை என்று திருவள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிருர். (சிரிப்பு)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பெண்களை விட ஆண்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்பதை அரசு அறியுமா? ஆகவே, பெண்களுக்கு பாதி இடம் பஸ்ஸில் ஒதுக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பெண்களுக்கு பாதியிடமல்ல. முக்கால் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பெண்களுக்கு பாதியிடம் பஸ்ஸிலே மட்டுமல்ல, பரமசிவனே ஒதுக்கி இருக்கிறார் (சிரிப்பு).

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, if space is reserved exclusively for ladies like this, what will happen to persons travelling with their family, husband, wife and children? And have they to separate themselves or can they sit together in the other places?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பஸ்ஸிலே போகும்போதாவது பிரிந்து இருக்கலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, சக்திக்கு இடது பக்கமும் சிவனுக்கு வலது பக்கமும் இடம் ஒதுக்கியது போல், அரசாங்க பஸ்ஸிலும் இடது பக்கம் பெண்களுக்கும், வலது பக்கம் ஆண்களுக்கும் இடம் ஒதுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அரசாங்க பஸ்ஸில் இப்போது அந்த முறை அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, ஆண்டவனே பெண்ணைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தார் என்று புராணம் கூறுகிறது. எனவே தலையாய இடத்தை இந்தப் பேருந்துகளில் அம்மையார்களுக்கு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பஸ்ஸிற்குத் தலை கேரியர் தான்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, நகரப்பேருந்துகளில் நின்றுகொண்டு பயணம் செய்வோர் தொகை எவ்வளவு என்பதை அறிவிப்பார்களா? இப்போது மிகவும் நெரிசலாக இருக்கிறதே, அதற்கு ஒரு வரைமுறைப்படுத்த முடியாதா?

1972 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, தனிக் கேள்வி போடவும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்–விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) அவையுரிமைப் பிரச்னை.

அவை உறுப்பினர்கள் பற்றி தரக்குறைவாக "நாத்திகம்" நாளிதழில் வெளியிடப்பட்டது குறித்து

MR. SPEAKER : Under rule 184 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, the hon. Member, Thiru Sowdi S. Sundara Bharathi has given notice of a matter of breach of privilege against the Newspaper, 'NATHIGAM'. I gave my consent to the Hon. Member to raise the matter.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Mr. Speaker, Sir, I wish to raise a matter of breach of privilegr against the Tamil Daily 'NATHIGAM' which has in its issue, dated 11th March 1972 published an article criticising the hon. Member Thiru K. Kandasamy for his speech in this House.

MR. SPEAKER : Under rule 188, I have to read the matter to the House and decide whether *prima facie* there is breach of privilege. The matter is as follows :—

"Under rule 184 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, I wish to raise a matter of privilege against the Editor and publisher of the daily paper "Nathigam".

During the course of General Debate on the Budget in the Assembly on 8th March 1972 the hon. Member, Thiru K. Kandaswamy has referred to—

"அன்று இருந்த பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் எங்களது பெருந் தலைவர் தேவர் அவர்களை வெளியில் விடுவதற்கு முன்னால் ஸ்லோ பாய்சன் என்று சொல்லக்கூடிய, உடனே கொல்லாமல் நாளடைவில் கொல்லக்கூடிய ஸ்லோ பாய்சனைக் கொடுத்து அவரைக் கொல்ல சதி செய்தார்கள்."

The paper "Nathigam" in its Madras issue, dated 10th March 1972 has in an editorial commented on the Member's speech **as follows :—**

"முத்துராமலிங்கத் தேவருக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விஷம் கொடுத்து கொல்ல சதி செய்தவர் காமராஜ்" என்று ஒரு கழிசடை, பாதுகாப்பான இடத்தில் இருக்கிறோம் என்ற தைரியத்தில் பேசுகிறது.

The Member has been referred to as **"கழிசடை"** with reference to his speech made in the Assembly. Further he has been referred to—

"ஆனால் இந்த தரங்கெட்டதுகளின் சின்னத்தனமான பேச்சுக்களால் நாமும் எழுதவேண்டியிருக்கிறது."

"அந்த தேவரின் வாரிசுகள் என்று தங்களை அறிமுகம் செய்து கொள்ளுகிற அற்பர்கள்."

"மக்களை ஏமாற்ற புறப்பட்டிருக்கும் நவீன கோமாளிகள்."

"வடிகட்டிய மடையர்கள் இன்று தேவரைக் கொல்ல காமராஜ் சதி செய்தார்கள் என்று சட்ட சபையில் பேசுகிற கோமாளிகள்."

"கோமாளிகள் சட்ட சபையில் இடம் கிடைத்தவுடன் தங்களை பெரிய அறிவாளிகள் என்று நினைத்துக்கொண்டு காமராஜ் சதி செய்தார் என்கிறார்கள்."

"......சூழ்நிலை என்றைக்கும் தமிழ் நாட்டில் இருந்ததில்லை என்பதை இந்த மனிதாபிமானமற்ற மூடர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்."

By way of reference to the Assembly proceedings the editoral states—

"......காமராஜ் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் பாங்கியில் போட்டு வைத்திருக்கிறார் என்று ஒரு கிறுக்கன் பேசுவதும், அதற்கு, சட்ட சபைக்குள்ளே கில்லாடித்தனம் செய்வதாக நினைத்துக்கொண்டு, இன்னொரு கிறுக்கன், அப்படி போஸ்டர் ஒட்டியிருந்தது என்று வியாக்கியானம் செய்வதும், சாதாரண அரசியல் அறிவு உள்ளவர்களும் சிரிக்கும்படியான கோமாளிக் கூத்தே தவிர, இந்த அநாகரீகப் பேர்வளிகளின் வார்த்தைக்கு . . ."

1972 மார்ச் 20] [Mr. Speaker]

"கொஞ்சமும் படிப்பு வாசனே, கல்வியறிவு இல்லாத இந்த மூடர்களை நம்பி......"

"சாக்கடைத்தனமான பேச்சுகளே" Thus the conduct of the Member in the Assembly has been referred to as "கழிசடை" "தரங்கெட்டது" "அற்பர்கள்" "நவின கோமாளிகள்" "வடிகட்டிய மடையர்கள்" "கோமாளிகள்" "மூடர்கள்" "கிறுக்கன்"

"கிறுக்கன்" and the proceedings of the House has been commented "சின்னத்தனமான பேச்சு" and "கோமாளிக் கூத்தே". The words are scandalous libels on the conduct of the Mrmber and the House.

Absolute privilege has been given to the Member in respect of anything said or any vote given in the Legislature or a Committee so that Members may not be afraid to speak out their minds and freely express their views. The editorial is a deliberate and scandalous statement which lowers the image and prestige of the Member in the eyes of the public. It is also a refirction on the conduct and character of the Member as a Member of the House and also a reflection on the proceedings of the House. It is calculated to deter the Member from performing his duties as Member of the Legislature.

Reflections upon Members, the particular individuals not being named or otherwise indicated are equivalent to reflections on the House.

Thus the editor of the paper and author of the article have committed gross breach of privilege of the Member and of this House and they are liable to be proceeded against under the rules of this Legislative Assembly.

The hon. Member has enclosed a copy of the editorial of 'Nathigam', dated 10th March 1972. Under Rule 188 I have to read the matter to the House and decide whether *prima facie* there is breach of privilege. From the matter I have read, it is evident that the matter stated above is a reflection on the conduct of a Member of the House. I, therefore, hold that *prima facie* there is breach of privilege.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Mr. Speaker, Sir, under Rule 189 of the Tamil Nadu Legislative Assembly Rules, I move—

'That the matter of privilege against the Tamil Daily 'Nathigam' be referred to the Committee of Privilrges.'

The motion was duly seconded.

The motion was put and carried and the matter was referred to the Committee of Privileges.

(3) 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி).

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள்—

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, “ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் * என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 8,41,23,00-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட கால அளவுக்குள் வீடில்லாத எல்லா அரிசனக் குடும்பங்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க திட்டமிடவேண்டுமென்று விவாதிக்க, கீழ்க்கண்ட வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.

“நிதிக்கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 8,41,23,400-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”.

*-ம் பக்கங்களில் அரிசன நலத்துறை மானியக் கொள்கை விளக்க குறிப்பு 3-ம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 20]

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss about the necessity to allot more teachers to the tribal schools at Pechiparai and Pattukany in Kanyakumari District—

'That the allotment of Rs. 8,41,23,400 under Demand No. 25—Welfare of the Scheduled Tribes and Castes, etc.—be reduced by Rs. 100.'

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைக்கு இரண்டு மானியங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தனித்தனியாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா, ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தனித் தனியாக எடுத்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனித் தனியாக எடுத்துக் கொண்டால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். 10-15 மணியிலிருந்து 12-15 மணி வரை இந்த மான்யத்தின் மீது விவாதம் வைத்துக் கொள்ளலாம். மிச்சம் இருக்கிற நேரத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் பற்றிய மானியத்தை விவாதிக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இந்த மானியத்தை 12 மணிக்கு முடித்துவிடலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 12 மணிக்கும் 12-15 மணிக்கும் அதிக வித்தியாசம் இல்லை. உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் நேரத்தைக் குறைத்துக் கொண்டால் உங்கள் விருப்பம் கூட நிறைவேறும். வேண்டுமானால் உங்கள் மான்ய விவாதத்தை $2\frac{1}{2}$ மணி வரையில் கூட வைத்துக்கொள்ளலாம். அந்த வகையிலே இப்பொழுது இந்த பழங்குடி மக்கள், அரிசனங்கள் பற்றிய மான்யம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். 10-15 மணியிலிருந்து 12-15 மணி வரையில் இந்த விவாதம் நடைபெறும். பிறகு அடுத்த மானியத்திற்குச் செல்லலாம். ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் 5 நிமிடங்கள்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசனங்கள் பற்றிய மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருததுக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியத்தின் கீழ் பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் ரூ. 8 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த வருஷம் ரூ. 8 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அரிசன மக்களுக்கு அது ஒழுங்காகப் போய்ச் சேரவில்லை. அரிசன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் பணம் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேருவதில்லை என்பதை முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த முறையை ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 10, 12 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் படுகின்றன. அப்படிக் கட்டினதால் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த வரையிலும் வீட்டுப் பிரச்னை தீரவேயில்லை. வீட்டுப் பிரச்னை தீர வேண்டுமென்றால், அரசு மாவட்டம்தோறும் வீடு இல்லாத அரிசனங்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு சர்வே செய்ய வேண்டும். வீடற்ற அரிசனங்கள் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டு, திட்டமிட்ட முறையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அவர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் வீடுகள் கிடைக்கும்படி ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும்.

பல இடங்களிலே அரிசனங்கள் வீட்டு மனைக்கு என்று மனுக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட மனுக்கள் கோட்டைக்கும் மாவட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகங்களுக்கும் போய்க் கொண்டு இருக்கின்றனவே தவிர காரியங்கள் முறையாக நடைபெறவில்லை. எங்கேயும் வீடற்ற அரிசனங்களுக்கு என்று நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கோவையிலும், தொண்டாமுத் தூர் பகுதியிலும் உள்ள அரிசனங்களுக்கு என்று நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இது வரையில் ஒன்றும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அவர் களுக்கு என்று நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, இன்று அரிசனங்களுக்குப் பாதுகாப்பற்ற நிலையிலிருக் கிறது. குறிச்சி கிராமத்திலே ஒரு அரிஜனத் தோழரை "தண்ணீர் மடக்கிக்கொண்டுவா நிலத்திற்கு" என்று அனுப்பினால் அங்கே வேலாயுதம் சேர்வை தோட்டத்தில் அவரை அடித்துக் கொன்று விட்டார்கள். இதுபற்றி மேல் மட்டத்திலுள்ள போலீஸ் அதிகாரி களுக்கு அறிவித்தும் இதுவரையில் நடவடிக்கை இல்லை. காரணம் அவர் பெரும் பணக்காரர். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இப்படி பாதுகாப்பற்ற நிலை இருக்கிறது.

1972 மார்ச் 20] [திரு. என். மருதாசலம்]

அடுத்து, அரிசனங்கள் உள்ள பகுதிகளில் தீண்டாமை போய் விட்டதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். "தீண்டாமை ஒழிப்பு வாரம்" என்று நாம் கொண்டாடுகிறோம். ஆனால் தீண்டாமை சிறிதும் ஒழியவில்லை.

கல்வியினைப் பொருத்த வரையில் அரிசனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையோ ஸ்தானங்களோ முறையாக அவர்களுக்குக் கிடைப்பது கிடையாது. கல்லூரிகளில் இடமும் சரி, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளிலும் சரி, 18 சதவிகிதம் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இது முறையாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை. பஞ்சாயத்து அல்லது நகராட்சி பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் வேலைகள் இருக்கின்றன என்று இவர்கள் மனுப்போட்டால் கிடைப்பது இல்லை. விண்ணப்பித்துக்கொள்ளும் அரிசனத் தோழருடைய பொருளாதாரம் நன்றாக இருந்தால்தான் கிடைக்கிறது. இந்த நிலைகளையெல்லாம் பரிசீலிப்பதற்கு என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அந்த அறிக்கையினுடைய நகல்களை ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்குக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு ஒவ்வொரு இடத்திலும் அரிஜனங்களுக்குப் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவை பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். கோவை நகரசபையில் உள்ள பள்ளிகளுக்கு என்று சென்ற வாரம் 10, 12 பேர் ஆசிரியர்கள் மற்றும் பல வேலைகளுக்கு இண்டர்வ்யூ வைத்துத் தெரிந்தெடுத்தார்கள். அதில் எவ்வளவு பேர் அரிசனங்கள் என்று ஒன்றும் தெரியவில்லை. அரிசனங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமானால் அவர்களிடம் 500, 1,000 ரூபாய் என்று இருந்தால் தான், முடிகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனாலும் சரி நகரசபையானாலும் சரி, இந்த நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்த விஷயம்பற்றி எழுதிக் கொடு என்று சொன்னார் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எழுதிக் கொடுக்கப் பயப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமை மாறி திட்டவட்டமாக 18 சதவிகிதம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டே ஆக வேண்டும். இதைப் பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு என்று அரிசனங்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு இந்த வேலை கொடுக்கும் விஷயத்தை முறைப் படுத்தியாக வேண்டும்.

அடுத்து அரிசன நல இலாகாவில் உள்ள அதிகாரிகளும் சரி மற்ற அலுவலர்களும் சரி—தலைமைச் செயலகத்திலிருந்து மாவட்ட அளவில் உள்ள இந்தத் துறையின் இலாகாக்களை எடுத்துக்

கொண்டால் அநேகமாக பிராமணர்களும், ஜாதி இந்துக்களும்தான் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் முறையாகச் செயல்படவில்லை என்று தான் சொல்லுகிறேன். இதை மாற்ற அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து சேலத்தில் கடந்த 50 வருஷமாக சில இடங்களிலே அரிசனங்கள் குடியிருந்து வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு இது வரையில் அந்த இடங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்காமல் இப்போது அவர்களைத் திடீரென்று வெளியேற்றுகின்றார்கள். இது போலவே தெலுங்கு பாளையத்தில் ஒரு சில குறைபாடுகள் நடந்திருக்கின்றன. அங்கே உள்ள போலீஸ் நிலையத்திலும் அதிகாரி கள் மத்தியிலும் ஆளும் கட்சியினருடைய தலையீடு இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லித்தான் தீர வேண்டியிருக்கிறது. உள்ளதைச் சொல்லுகிறேன். நேரடியாக இதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்போதுதான் அரிசனம்கள் முன்னேற முடியும்.

அடுத்து, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு ஊரில் ஒரு அரிசனப் பெண்ணுடைய கணவனை வீட்டிலிருந்து போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று விசாரிக்கிறேன் என்று சொல்லி கடைசியில் அந்தப் பெண்ணுடைய கணவனை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயே கொன்றுவிட்டதாக வதந்தி இருக்கிறது. இப்படி ஒரு அரிசன் செத்திருந்தால் அவர்கள் எப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இருக்கின்றார்கள் என்பதைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளலாம். எனவே அரிசனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும், அவர்களுக்காக உள்ள சட்டங்கள் கண்டிப்பாக அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கு இணங்கி, அமருகின்றேன்.

திரு. சு. ம. துரைராஜ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கான அரிசன மானியக் கோரிக்கையின் மீது நடை பெறும் விவாதத்தில் பேசும் வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு முதலில் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மானியத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய கல்விக்கு என்று ரூ. 562.31 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மான்யத்தின் கீழ் உள்ள மொத்த தொகையே ரூ. 841.23 லட்சம் ஆகும். இதில்

1972 மார்ச் 20] [திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

கல்விக்கு என்று ரூ. 562.31 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பிறகு மிச்சம் இருப்பது மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றது. எனவே அரிசன இலாக்காக்களின் கீழ் உள்ள பள்ளிகளை அரசே மேற்கொண்டுவிட்டால் அந்தத் தொகையும் அரிசன மக்களுடைய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு மற்றும் வேண்டியதைச் செலவிட வழிசெய்ய முடியும்.

அடுத்து, வேளாண்மையினைப் பொறுத்த மட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிரம்பச் சலுகைகள் கொடுப்பதாக இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலே சொல்லப் போனால் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு நிலமற்ற அரிசனங்கள் அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு நிலம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

என் தொகுதியில், திருவள்ளூர் தொகுதியில் ஒரு கிராமத்தில் பட்டரைபொம்பத்தூர் அருகில் உள்ள கிராமத்தில் ஒரு இராணுவ வீரருக்கு சுமார் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஐந்து ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் அதற்கு ஏராளமான பணத்தினைச் செலவழித்து வளப்படுத்தியிருந்தார். சமீபத்தில் அவர் இறந்துவிட்டார். அந்த ஏழை விதவை அந்த நிலத்தைப் பயிரிட்டுக் கொண்டு இருந்தாள். இப்போது திடீரென்று அந்த நிலத்தை எடுத்து பி.டபிள்யூ.டி. இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற ஒருவருக்கு பட்டா போட்டுக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அவர் அந்த நிலத்தில் கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்று சென்ட்ரல் பாங்கியிலிருந்து நாலாயிரம் ரூபாய் கடனும் பெற்றிருக்கின்றார். உண்மையிலேயே அங்கே கிணறும் வெட்டப்படவில்லை. எப்படி இப்படிப்பட்ட கடனைக் கொடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து நல்ல தீர்ப்பினை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து அரிசனங்களுக்கு நிலம் வழங்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் பகுதியில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அங்கு 300 மைலுக்குமேல் பெல்ட் ஏரியா இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அந்த பகுதி மக்களுக்கு நிலம் கிடைக்காமல் கவலைப்படுகிறார்கள். அதை அரசாங்கம் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மு 10.

அடுத்து, அரிசனங்களுக்கு குடிநீர் கிணறுகளுக்கு என்று மானியம் ஒதுக்கப்படுகிறது. எங்கள் பகுதியான வேப்பம்பட்டி மிகவும் வறட்சியான பகுதி. கோடைக்காலங்களில் தண்ணீருக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இனி வருகின்ற கோடைக் காலத்திற்குள்ளாவது குடிநீர் கிணறுகளை வெட்டி, தண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த ஊரின் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது ஒரு கதை கூட ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

அங்கே இருக்கிற பெண்களை யாரும் திருமணம் செய்துகொள்ள விரும்புவது இல்லை. பெண்கள் நிலை இப்படி என்றால், அங்குள்ள ஆண்களுக்கும் யாரும் பெண் கொடுப்பதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், அங்கிருக்கும் பெண்கள் தண்ணீருக்காக இரண்டு மைல் தூரம் தலையில் பானையை சுமந்துபோய், தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டும். அதனால் அவர்கள் தலையில் உள்ள முடியெல்லாம் கொட்டிப்போய், தலை வழுக்கையாக இருக்கிறது. இந்த மிக முக்கியமான குறைபாட்டை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக ஒரு மைல் தொலைவில் உள்ள ஆற்றில் ஓவர்டேங் கட்டி அதன் மூலமாகத் தண்ணீர் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு அரிசனங்களுக்கு நல்ல உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இந்த அரசாங்கம் அரிசன இலாகாவில் அரிசன அதிகாரிகளை நியமிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அரிசனங்களுக்கு உதவி செய்வதே கிடையாது. ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை மிக விரும்பி, வேண்டிக் கொள்கிறேன், இந்தத் துறையில் அரிசன அதிகாரிகளைப் போட வேண்டாமென்று.

குறிப்பாக இப்போது மாணவர்களுக்கு நல்ல முறையில் நீங்கள் ஸ்காலர்ஷிப் பணம் ஒதுக்குகிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்காமல் இருந்தபோதிலும் மாநில அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கிறது. அந்த நல்ல மனது படைத்த அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அந்த ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுக்கப்படாமல் சில மாணவர்கள் வீட்டுக்கு அனுப்பப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு மாணவனுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் பணம் கொடுக்கப்படாததால், அந்த மாணவனை

வீட்டுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் அதைக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது 15,600 அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சார வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, மருத்துவத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும், தாழ்த் தப்பட்ட மாணவர்கள் நிறையபேர் இன்றைக்குப் படித்து வருகிறார் கள். ஒரு மாணவர் இன்றைக்கு சென்னை ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் 3-வது ஆண்டு படித்து வருகிறான். அவன் அரிசன கிறிஸ்தவ மாணவன். இப்போது அவனுக்கு "ஷோ காஸ்" நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள், ஏன் உன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாதென்று. அந்த மாணவன் தாசில்தார் இடத்தில் பிற்பட்ட மாணவன் என்று சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்திருக் கிறான். அதனால் ஸ்காலர்ஷிப் எல்லாம் பெற்று 3-வது ஆண்டாகப் படித்து வருகிறார். அவர் ஒரு கிறிஸ்துவ அரிசன மாணவர் என்பதற்காக இப்போது அவன்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு "ஷோ காஸ்" நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே மருத்துவக் கல்லூரியில் பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு மாணவர் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் என்று சர்டிபிகேட் கொடுத்து, நான்காவது வருடமாகப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆனால் அரிசன கிறிஸ்தவ மாணவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் அரிசன கிறிஸ்தவ மாணவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் படுவதாகவும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன் என்று சர்டிபிகேட் கொடுத்து படித்துவரும் பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவன் யார், எந்த வகுப்பில் படிக்கிறான் என்பன போன்ற முழு விபரத்தையும் கொடுப்பாரானால் அதுபற்றி தக்க

நடவடிக்கை எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த விபரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சு. ம. துரைராஜ்: நாளை அந்த விபரங்களைச் சமர்ப்பிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

அடுத்து, தீண்டாமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அதற்கு தக்க முறையில் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கும் அண்ணா அவர்கள் பிறந்த காஞ்சிபுரத்தில் சிறுவாக்கம் பகுதியில் தீண்டாமை தாண்டவமாடுவதை நாம் பார்க்கலாம். அந்தப் பகுதியில் அரிசனங்கள் காலில் செருப்பு அணிந்து செல்லக் கூடாது. அங்கே அவர்கள் உட்காரக் கூடாது. அரிசனங்கள் வீடு கட்டுவதானால், உயர் ஜாதியினர் அனுமதி இல்லாமல் கட்டக் கூடாது. அவர்கள் வீடு கட்டும்போது திண்ணை இல்லாமல் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இப்படி இருந்தால் தீண்டாமை எப்படி ஒழியும்? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இது சம்பந்தமாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் அம்பேத்கார்தான் நமது அரசியல் சட்டத்தைத் தயாரித்தவர். இருந்தபோதிலும் 1956-ல் என்று நினைக்கிறேன். அவர் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தை எரிக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். இந்தக் கருத்தை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது அரசாங்கம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்து, ஐ.நா. சபையில் பாகிஸ்தான் பிரதிநிதி இங்குள்ள பிற்பட்ட மக்களைப்பற்றிக் கூறியிருப்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதாவது, வங்காளத்தில் பாகிஸ்தான் படையெடுத்தபோது, நியாயமான காரணத்திற்காக இந்தியா வங்காளதேசத்திற்கு ஆதரவளித்து, அந்த மக்களைக் காப்பாற்றியது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தியாவிலே இருக்கின்ற பல கோடிக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு போதிய உரிமைகள் வழங்கப்படாமல், அவர்கள் நசுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அந்த மக்கள் தங்கள் உரிமைக்காகக் கிளர்ச்சி செய்யும்போது நாங்கள் உதவி செய்வோம் என்று பாகிஸ்தான் பிரதிநிதி ஐ.நா. சபையில் கூறியிருக்கிறார். இந்தச் செய்தியை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது மாநில அரசாங்கம் தெரிவித்து, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உரிமைகள் காக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 20] [திரு. சு. ம. துரைராஜ்]

நமக்கு மாநில சுயாட்சி இருந்தால் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்காமலேயே தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நலனைக் காக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இப்போது மத்திய அரசாங்கத்தின் தயவை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, இந்த அரசாங் கத்தின் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை வரவேற்று, இந்த அரசாங்கத்தின் மாநில சுயாட்சிக் கொள்கையை வரவேற்று, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, எனது உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, 1972–73ம் ஆண்டு அரிசனத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் வருவாய் கூடியிருந்த போதிலும் கூட, அந்த அளவுக்குப் பலன்பெற, அரிசனத் துறைக்கு கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். உதாரணமாக அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கின்ற வகையில் கழிந்த ஆண்டு 5.72 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு 4.12 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போன்று கழிந்த ஆண்டை எடுத்துக் கொண்டால் 1970–71-ல் 8,136 அரிசன மாணவர்கள் கல்விச் சலுகையில் பயன்பெற்றார்கள். ஆனால் 1971–72-ல் 6,806 மாணவர்கள் தான் பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற விபரம் இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது. ஆக இந்த அரசில் அரிசன மாணவர் களுக்குச் சலுகைகள் குறைந்து கொண்டே வருகிறதாகத்தான் தோன்றுகிறது.

அடுத்து மலைஜாதி வகுப்பினரை எடுத்துக் கொண்டால், 1970–71-ல் 1,004 மாணவர்கள் பயன்பெற்றார்கள். 1971–72-ல் 583 மாணவர்கள்தான் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆக பயன்பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் குறைந்து கொண்டே வருவதை இந்த அறிக்கை மூலம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதேப்போன்று மலைஜாதி வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர் ஒருவர் கூட கல்லூரியில் படிக்கவில்லை என்றால் அது மிகவும் வருந்தத் தக்க செய்தியாகும். மலைஜாதி வகுப்பினருக்குக் காட்டுகின்ற ஆதரவை ஒட்டித்தான் அவர்கள் முன்னேற முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1972 மார்ச் 20

அடுத்தபடியாக, முக்கியமான பிரச்சனை ஒன்றை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். மதம் மாறிய அரிசனங்களுக்கும், மற்ற தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். மதம் மாறிவிட்டான் என்ற குற்றத்திற்காக அந்த மாணவருக்கு அளிக்கப்படும் சலுகை நிறுத்தப் படக் கூடாது. மதம் மாறிவிட்டதால் அந்த மாணவர்கள் பொருளா தாரத்தில் முன்னேறிவிடவில்லை. மற்ற பிற்பட்ட—அரிசன மக்களின் நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இந்த நாட்டை ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்ட காலத்தில் அவர்களுக்குச் சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கலாம், அவர்கள் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் இப்போது அவர்கள் நிலை மிகவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, மதம் மாறிய ஒரே காரணத்திற்காக அவர்களை இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாகக் கருதுவது சரியாகாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நமது நாடு ஒரு செக்குலர் ஸ்டேட்—மதச்சார்பற்ற நாடு. அந்த அடிப்படையிலே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மதம் மாறிய அரிசன மாணவர்களுக்கு இந்து அரிசன மாணவர்களுக்கு வழங்கு கின்ற சலுகைகள் மறுக்கப்படக் கூடாது என்று கூறிக் கொள்ளு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மலைவாசி மக்களைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில் காணிகாரர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் ஒரு பகுதி யாக கன்னியாகுமரி ஜில்லா இருந்தபோது அவர்களது குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றும் 15 ஏக்கரா நிலம் வைத்து விவசாயம் செய்யலாம் என்ற விதிமுறை இருந்தது. ஆனால் இன்றையதினம் அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு இருந்து வருகிறது. அதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான வசதியும் இதுவரையிலும் செய்து கொடுக்கப்பட வில்லை. உடனடியாக அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்குப் பணம், விவசாயம் செய்வதற்கும் நிலம் கொடுத்து உதவ வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முன்பு அவர்களுக்குப் பேச்சிப்பாறை என்கிற இடத்தில் பிரம்புத் தொழிற்சாலை இருந்தது. அதை மூடிவிட்டார்கள். தொழில் பயிற்சி பெறுவதற்கு நிரம்ப இளைஞர்கள் இருக்கிறார்கள். தொழில்

செய்வதற்கும் மூலப் பொருள்கள் ஏராளம் அங்கே கிடைக்கின்றன. ஆகவே மீண்டும் அங்கே பிரம்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கும், பல இளைஞர்களுக்கு அந்தத் தொழிலில் பயிற்சி கொடுப்பதற்கும் இந்த அரசு மறுபரிசிலனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மலைசாதி வகுப்பினர்களுக்காக 3 பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. பேச்சிப்பாறையில் உள்ள பள்ளிக்கூடத்தில் 8-வது வகுப்பு வரை தான் இருக்கிறது. மூன்று ஆசிரியர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அதனால் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்று இலாக்காவில் இருந்தே அரசாங்கத்தின் அனுமதிக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். இதுவரை அனுமதி வழங்கியதாகத் தெரியவில்லை. உடனடியாக அதற்கான அனுமதியை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக திருவிதாங்கூர்–கொச்சியில் அந்தப் பகுதி இருந்தபோது காடுகளில் வாழ்கிற மலைவாசி மக்கள் லைசென்சு இல்லாமல் துப்பாக்கி வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். பாகிஸ்தான் யுத்தத்தின்போது அருகில் உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் லைசென்சு இல்லாமல் துப்பாக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அவற்றை சரண்டர் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னதால் அவர்கள் சரண்டர் செய்துவிட்டார்கள். இப்போது மீண்டும் அவற்றைக் கேட்கிறபோது அவர்கள் அவற்றுக்கு லைசென்சு வாங்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இது சரியல்ல. முன்பு அவர்கள் அனுபவித்து வந்த சலுகைப்படியே அவர்கள் லைசென்சு இல்லாமல் துப்பாக்கி வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குலசேகரத்தில் குறவர்களுக்காக ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் இருந்தது. அது இப்போது செயலற்று இருக்கிறது. குறவர்களுக்குத் தொழில் செய்வதற்கும் வசதி இல்லை. ஆகவே அந்தக் குறவர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் புதுப்பித்து, அவர்கள் தொழில் செய்வதற்குத் தேவையான பொருளுதவி கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் அரிசன நலத்துறை மானியத்தை என்னுடைய மனமார வரவேற்று சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று முற்படுகிறேன்.

இன்றையதினம் இந்த மானியத்தைப் பார்க்கின்றபோது வெளியில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு பரவசப்படுவார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். இதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளுக்கு முன்னில்லாத புதுமையும், புரட்சியும் இந்த மானியத்திலே இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த மானியத்திற்காக ஒதுக்கப் பட்ட தொகையையும், இன்றைக்கு இருக்கின்ற தமிழக அரசு இவ் வாண்டு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது இன்றையதினம் ஏறத்தாழ எட்டரை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி யிருப்பது பெருமைப் படத் தக்கதாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த எட்டரைக் கோடி ரூபாயில் கல்விக்காக ஐந்தரை கோடி ரூபாய் செலவிடுகிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். இது மொத்த மானியத்தில் 65 சதவிகிதம் ஆகும்.

(திரு. செ. கந்தப்பன்—தலைமை)

உள்ளபடியே தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள் எதிர்காலத்தில் நல்ல கல்வி அறிவு உள்ளவர்களாக ஆவார்கள் என்பதில் சந்தேக மில்லை. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 65 சதவிகிதம் கல்விக்காகவே போய்விடுவதனால், மிச்சம் இருக்கிற தொகையை வைத்துக் கொண்டு அந்தச் சமுதாயத்தினர் களுக்குச் செய்ய வேண்டிய இதர பணிகளைச் செய்ய முடியாது போகும். ஆகவே, இந்த ஐந்தரைக் கோடி ரூபாய் முழுவதற்கும் கல்வி இலாகாவே முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக, தலைவர் அவர்களே தங்கள் மூலமாக கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல இன்றையதினம் அந்தச் சமுதாயத்தினர்களுக்கு இந்த அரசு நிறையச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறது. "சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுக்கவில்லை" என்பதைப்போல அரசு அவர்களுக்காகப் பல சலுகைகளை அளித்தாலும் அதிகாரிகள் அந்தச் சலுகைகளை அந்தச் சமுதாயத்தினர் அனுபவிக்க இடம் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் தனியார் கல்லூரிகளிலும் 18 சதவிகிதம் இடத்தை இந்தச் சமுதாயத்தினர்களுக்காக ஒதுக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டிருக்கிறது. ஆனால் பல தனியார் கல்லூரி

1972 மார்ச் 20] [திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

களிலும் இதுபோன்று இவர்களுக்கு இடமளிப்பதில்லை. ஆகவே இதுபோல இனி எந்தத் தனியார் கல்லூரியும் தாழ்த்தப்பட்டவர் களுக்கு 18 சதவிகிதம் இடத்தை ஒதுக்க முன்வரவில்லை என்றால் அந்தக் கல்லூரிக்கு அளிக்கப்பட்டு வரும் மானியத்தை இந்த அரசு நிறுத்திவிட முன்வர வேண்டும்.

அதுபோல அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் இடம் கொடுக்கவில்லை என்றால் உடனே அந்த அரசாங்கக் கல்லூரி முதல்வர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்றையதினம் மத்திய சர்க்காரிலே இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர்களுக்கு 22 சதவிகிதம் வேலை வாய்ப்புத் தருகிறபோது நம்முடைய மாநில சர்க்காரில் 18 சதவிகிதம் வேலைவாய்ப்புத்தான் தரப்படுகிறது என்கிறபோது—இதில் இப்படி அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கிற தன்மை அகற்றப்பட வேண்டும்—மத்திய சர்க்காரிலே ஒதுக்கப்படுவதுபோல இங்கும் 22 சதவிகிதம் ஒதுக்குவதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று நமது அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சமுதாயத்தினர்களின் சூழ்நிலையை உணர்ந்து பார்க்கிற போது நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அழகாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந் தாலும், யாராக இருந்தாலும் இந்த நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு மனைப்பட்டா, நிலப்பட்டா இல்லாது யாரும் இருக்கும் நிலையை வைத்திருக்கமாட்டோம் என்பதாக எல்லோருக்கும் இனிக்கின்ற செய்தியைத் தமிழ்நாட்டுக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதன் அடிப் படையில் பார்க்கிறபோது தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்கள் குதூகலிக் கிறார்கள், தங்கள் எதிர்காலத்தை நினைத்துப்பார்த்து. ஆந்திர மாநிலத்திலும், பிறமாநிலங்களிலும் இன்றைக்குத் தனி வாரியம் என்று அமைக்கப்பட்டு அந்தச் சமுதாயத்தினரின் பணிகள் கவனிக்கப் பட்டு வருகின்றன. அந்தத் திட்டத்தை இங்கும் பின்பற்றினால் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர்களுக்கு 18 சதவிகிதம் ஸ்தானம் வேலை கொடுப்பதில் சரியாகப் பின்பற்றப் படுகிறதா என்பதை நமது மாண்புமிகு முதல்வர் தலைவராகவும்,

அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் உறுப்பினராகவும் உள்ள குழு கவனித்து வருவது பாராட்டத்தக்கது. மேலும் மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ளதுபோல இங்கும் ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியைப் போட்டு நல்லமுறையில் பரிசீலிக்கலாம்.

இப்படித் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு நல்ல பல சலுகைகளை அளித்து வருகிற இந்த அரசுக்கு இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த கோடிக்கணக்கான மக்கள் தங்கள் நேசக் கரங்களை நீட்டத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்கிற இனிப்பான செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தங்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போது இருக்கிற சமுதாயத்திலே மிகத் தாழ்வான, மிகப் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று கருதப்படுபவர்கள் மலைவாசிகள் ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மலைவாசிகள் விஷயத்திலே இந்த அரசு எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்கிறது என்றாலும், இன்னும் சரியான முறையில் அவர்களுடைய நலன் ஊன்றிக் கவனிக்கப்படவில்லை யென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே தந்திருக்கிற கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே தமிழ்நாடு அரசு படிப்பு உதவித் தொகை என்ற சம்பந்தப்பட்டியலில், 1969–70ல் 744 மலைவாசி, மாணவ மாணவியர்கள் பயன்பெற்றனர். ஆனால் 1971–72-ல் பயன்பெற்றவர்களுடைய எண்ணிக்கை 593 ஆகும். இப்படி 1969–70-ஐ விட 1971–72-ல் இந்த அளவு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் 1969லிருந்து வருகின்றபொழுது மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே வருவதை இந்தக் குறிப்பு காட்டுகிறது. மேலும், அவர்களுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை 0.14 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து 0.12 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவில் குறைந்திருக்கிறது. இப்படி மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்து, செலவிடப்படுகின்ற தொகையும் குறைந்திருப்பது மலைவாசி மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நிலைமை என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அரிசன நல இலாகா என்றால் அரிசன மக்களின் நலனை மட்டும் பிரதானமாகக் கருதுகிற துறையாக இருக்கிறது என்று கருதப் படுகிறது. மலைவாசி மக்களின் கஷ்டத்தை உணர்ந்ததாக, அவர் களின் நிலைமைகளை உணர்ந்து காரியங்கள் செய்யப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி காரியங்கள் செய்யப்படவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே பாலமலை என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்கே கிட்டத்தட்ட 3 ஆயிரம் மலைவாசி மக்கள் இருக்கிறார்கள். வேறு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் இல்லை. அந்தப் பகுதி 3,200 அடி உயரத்தில் இருக்கிறது. அவ்வளவு உயரத்தில் அந்த மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் கீழே சமவெளிக்கு வந்து தங்கள் வேலைகளைச் செய்துவிட்டுப் போகிறார்கள். அவர்கள் சென்று வருவதற்குச் சரியான பாதைகூட இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் நான் இதைப்பற்றிச் சொல்லி வந்தும், உரிய முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை யென்பதைக் கண்டு வருத்தப்படுகிறேன்.

அங்கே சாதாரணமாக 3 ஆயிரம் ஜனங்கள் வாழ்கிறார்கள். அங்கே பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உபயோகிக்கும் விவசாய நிலங்கள் ஒன்று காட்டு இலாகாவைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கும் அல்லது புறம்போக்கு நிலமாக இருக்கும். ஆகவே, அந்த நிலங்களை அவர்களுக்கே உரியதாக ஆக்கி, அவர்களை நல்வாழ்வு வாழ வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் வசிக்கும் பகுதியிலிருந்து 3,200 அடி உயரத்திலிருந்து அவர்கள் கால் நடையாகவே சமவெளிக்கு வந்து போக வேண்டியிருக்கிறது. சரியான நடைபாதை இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சரியான நடைபாதை இல்லாத காரணத் தினால் அரசு அதிகாரிகளும் அந்த இடத்திற்குச் சென்று வருவதில்லை. நானும் மேட்டூரில் இருக்கிற சப்-கலெக்டர் திரு. சிங் அவர்களும் ஒரு தடவை மலைவாழ் மக்கள் வசசிக்கும் பகுதிக்குச் சென்று, அங்கே ஒரு நாள் தங்கி, அவர்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களை அறிந்து, அதற்கான விரிவான பரிந்துரை ஒன்றை அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்பிவைத்தோம்.

அங்கே 3 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்கே இருக்கிற குழந்தைகள் சரியாகக் பள்ளிக்கூடம் செல்வதில்லை. மேலும் அங்கே ஆசிரியர் களும் சரியாக பள்ளிக்கு வருவதில்லை. அந்தப் பிள்ளைகள் சரியாகப்

படிக்க வேண்டுமென்றால், அரிசன நல இலாகாவே மாணவர்கள் தங்கி உண்டு, படிப்பதற்கான வகையில் பள்ளிகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதைக் குறித்து பஞ்சாயத்து யூனியனிலே தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருந்தார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளி இருக்கிற இடத்திலே அம்மாதிரியான பள்ளிகளைத் திறக்க முடியாது என்று அரசாங்கத்திலிருந்து தகவல் வந்ததாகச் சொல்லப் பட்டது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளை எடுத்துவிட்டு, அரிசன நல இலாகா பள்ளிகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் நல்ல ஏற்பாட்டை அரசு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அங்கே இருக்கிற பெண்கள் பிரசவத்திற்குக் கீழே வர வேண்டுமென்றால், அது முடியக் கூடிய காரியம் இல்லை. ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலே ஒரு பிரசவ விடுதியை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும். ஆரம்பச் சுகாதார நிலையமாவது குறைந்தபட்சம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

அந்தப் பகுதியில் இன்னும் மின்சாரம் வரவில்லை. எங்கு பார்த்தாலும், எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் அளித்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். அந்தப் பகுதியிலே இருள் மூடிக் கிடப்பதால், அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மின்சார வசதியளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். இராஜாங்கம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, " பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் " என்ற குறளுக்கு இணங்கவும், " ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன் " என்ற கொள்கைக்கு இணங்கவும் அரிசன நல இலாகா அறிமுகப்படுத்தியிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையில் இந்தக் கொள்கை உள்ளடங்கியுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரிசன நல இலாகா சில லட்சங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இன்றையதினம் பல கோடிக்கணக்கில் செலவு செய்கின்ற ஒரு பெரிய துறையாக விளங்குகிறது. இப்படிப்பட்ட இலாகா செய்துவரும் தொண்டில் மேலும் பல காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 20] [திரு. என். இராஜாங்கம்]

அர்ச்சகர்கள் வேலைக்கு எல்லோரும் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என்று தமிழக அரசு கொண்டு வந்த சட்டத்திற்கு இன்றைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. ஒரு காலத்தில் இது நடக்குமா, என்று எண்ணியவர்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் இருக்கின்ற அரசியல் சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டது தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு சிகரம் வைத்தது போலாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரை அறங்காவலராக நியமிக்க வேண்டும். இப்போதுகூட சிலர் அறங்காவலராக இருக்கிறார்கள். ஓர் ஆலயம் 3 பேர்களை அல்லது 5 பேர்களை அறங் காவலர்களாகக் கொண்டதாக இருந்தாலும், அந்த மூவரில் ஒருவர், அந்த ஐவரில் ஒருவர் அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்தவராக கட்டாயமாக இருக்க வேண்டுமென்கிற நிலையை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிதம்பரத்தில் நந்தனர் கல்விக் கழகம் இருக்கிறது. அதன் சார்பில் பல பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன. அங்கே பெண்கள் படிப்பதற் கென்று பெண்கள் கல்லூரி தேவைப்படுகிறது. அந்தக் கல்லூரியை அந்தக் கல்வி ஸ்தாபனமாவது அரசாங்கமாவது ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அங்கே ஒரு பெண்கள் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டிலாவது அடுத்த ஆண்டிற்குள்ளாகவாவது அந்தப் பெண்கள் கல்லூரியை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு தக்க உணவு வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் மூன்று மைல், நான்கு மைல் என்று நடந்து போய் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் எவ்வளவோ செலவிடும்போது இதற்காகச் செலவிடுவது வீண் அல்ல. அரசாங்கச் செலவில் பத்து அல்லது பன்னிரண்டு இலவச உணவு விடுதிகளை தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் அரசாங்கம் கருத்தில் கொண்டு தக்க வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வாரியம், குடிநீர் வாரியம் என்று பல வாரியங்களை ஏற்படுத்தி ஏழை மக்களுக்கும் இந்த நாட்டிற்கும் பல திட்டங்களை இந்த அரசு தீட்டிச் செயல்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. எனக்குத் தெரிந்த அளவில் இருபது, முப்பது ஆண்டுக் காலமாக அரிசனங்களுக்கு தக்க வீட்டு மனைகள் கொடுக்க முடியாத நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு சௌகரியமான முறையில் வீட்டுமனைகளை அளித்து, நல்ல வீட்டு வசதிகளைச் செய்து தருவதற்காக வீட்டுமனை வாரியம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, இத்தனை இத்தனை ஆண்டுக்குள்ளாக இந்த வேலை முடிந்துவிட வேண்டுமென்று வரையறை செய்துகொண்டு வீட்டுவசதிகளைச் செய்துதர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாமற்போனால் அரிசனங் களின் வீட்டுப் பிரச்சினை தீர நூறாண்டுக் காலமாகும். ஆகவே, அவர்களுக் கென்று தனியாக வீட்டுமனை வாரியம் ஏற்படுத்தித் தீவிரமாகச் செயல்பட வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு ஏற்கெனவே கொடுத்திருக்கிற வீட்டு மனைகள் பூராவும் பள்ளத்தில் இருப்பதால் அரிசனங்கள் உடனடியாக வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள முடியவில்லை. இப்படி பள்ளத்தில் கொடுத்ததன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கும் பணம் நஷ்டம். அரிசனங்களுக்கும் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியவில்லையே என்ற வருத்தம். ஆகவே, அந்தமாதிரி பள்ளமாக இருக்கும் இடங்களை மேடாக்கி, வீடுகள் கட்டுவதற்குரிய வகையில் நல்ல வசதிகளை அரசு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பகல் உணவு ஏற்பாடு பற்றியது. பதினைந்து ஆண்டுகளாக ஒரு மாணவனுக்கு பதினைந்து காசு என்ற அளவில் தான் பணம் தரப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கார் சாப்பாடு போடுகிறார் கள் என்றாலும் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு மனம் வரவில்லை. ஆகவே பதினைந்து பைசா என்றிருப்பதை ஓரளவுக்கு உயர்த்தி 25 பைசா என்ற அளவிலாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தீண்டாமை ஒழிப்பு சம்பந்தப்பட்டது. ஜாதி சம்பந்தமாக பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களிடையே அடிக்கடி சண்டைகள் ஏற்படுகின்றன. பிற்பட்ட நலத்துறை, தாழ்த்தப்பட்ட நலத் துறை ஆகிய இரு துறைகளின் அதிகாரிகளும், உயர்மட்டத்திலிருந்து கீழ்மட்டம் வரையில் உள்ள அதிகாரிகள்— இணைப்பாக ஒருங்கிணைந்து நல்ல ஆலோசனைகளைக் கண்டு, நல்ல

1972 மார்ச் 20] [திரு. என். இராஜாங்கம்]

முறையில் இத் துறைகள் இயங்கவும், வழிவகை செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் இரு துறைகளின் வேலை சுமுகமாக நடைபெறு வதுடன், இரு துறைகளின் அதிகாரிகளுக்கிடையே ஒற்றுமை மனப் பான்மையும், சமரச மனப்பான்மையும் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, வெல்பேர் ஸ்கூல்களுக்குக் கொடுத்து வந்த புத்தகங்கள் எல்லாம் காலாகாலத்தில் வந்து சேருவதில்லை. நாம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்தும் நமக்குக் கெட்ட பெயர் வர வேண்டாம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நந்தனர் பெண்கள் பள்ளி ஹாஸ்டல்களில் குடிப்பதற்கும், குளிப்ப தற்கும் தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு குடிப்ப தற்கும், குளிப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும் பொருட்டு, அந்த விடுதி களில் மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகளை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். முத்தையா : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தை களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1972–73 ஆம் ஆண்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையை பார்க்கிற நேரத்திலே வருஷா வருஷம் கூடுதலாகத் தொகை ஒதுக்கப் பட்டு இருந்தாலும் ஜனத்தொகை அடிப்படையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும்—ரூபாய் 8,41,23,400 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கடலில் காயத்தை உரசினமாதிரித் தான் இருக்கிறது. அரிசனங்கள் முன்னேற வேண்டுமானல் அவர் களுக்குக் கூடுதலாகத் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் சமுதாயத்திலே இருக்கிற மக்களோடு அவர்களும் சமமாக முன்னேற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரிசன மாணவர்கள் தங்குகிற ஹாஸ்டலைப் பார்த்தால் அதே ஹாஸ்டலில் சில பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களும் தங்கியிருக்கிறார் கள். என்னுடைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே சில ஹாஸ்டல் களை நான் நேரடியாகப் பார்த்தேன். பிற்பட்ட மாணவர்களுக்குப் படுப்பதற்கு ஜமக்காளம், பாய் போன்றவற்றைக் கொடுக்கிறார்கள்.

ஆனால் அரிசன மாணவர்களுக்கு அப்படிக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட வேறுபாடு காட்டப்படுகிறது.

அது மட்டுமல்ல, அரிசன மாணவர்கள் விடுதியில் சமைத்துப் போடும் சமையல்காரருக்கு 25 ரூபாய் மாதம் ஒன்றுக்குச் சம்பளம். ஆனால் பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுக்குச் சமைத்துப் போடும் சமையல்காரருக்கு மாதம் ஒன்றுக்குச் சம்பளம் ரூபாய் 45. இதிலே வேறுபாடு. இதுவெல்லாம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இவரும் சமையல்காரர்தான், அவரும் சமையல்காரர்தான். இருவருக்கும் ஏன் வேறுபாடு காட்டப்படுகிறது என்று தெரியவில்லை.

அரிசனங்களுக்கு உழவு மாடுகள் வாங்குவதற்காகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு நபருக்கு 400 ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது மாடு விலை இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால் 1,000 ரூபாய், 800 ரூபாய்க்குக் குறைந்து வாங்க முடியாது. எனவே அந்தத் தொகையைக் குறைந்தது 1,000 என்றாவது உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறு வெட்டுவதற்கு ரூபாய் 1,500 என்று கொடுக்கப்பட்டதை ரூபாய் 2 ஆயிரமாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். கோயில்பட்டி, சங்கரன் கோயில் தாலுகாக்களில் கிணறு வெட்டுவதற்கு 10 கஜம் வெட்டினால்தான் ஊற்றைக்கூட கண்டுபிடிக்க முடியும். எனவே இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்றால் மண்ணைத்தான் பார்க்க முடியும். பாறையைக் கூட கண்டுபிடிக்க முடியாது. எனவே இரண்டாயிரத்தை 5 ஆயிரமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன மாணவர்கள் ஹாஸ்டலில் தங்கிக் கொண்டு படிக்கிற மாணவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒரு நல்ல முற்போக்கான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. அதுதான் சத்துணவுத் திட்டம். அரிசன மாணவர்களுக்காக 5 ரூபாய் அதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதேபோல் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் 5 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அரிசன மாணவர்களுக்கு அந்தத் தொகையை வைத்து முட்டை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும், அப்படி முட்டை கிடைக்கவில்லையென்றால் சர்க்காருக்கு ரூபாயைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கு அந்த 5 ரூபாய் முட்டைக்காகச் செலவிடும்

பொழுது முட்டை கிடைக்கவில்லை யென்றால் அந்த ரூபாயை மற்ற உணவுக்குச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று விதியிருக்கிறது. இதை மாற்றி பிற்பட்ட மாணவர்களைப்போல் அரிசன மாணவர்களுக்கும் அந்த 5 ரூபாயை முட்டை கிடைக்கவில்லை என்றால் மற்ற உணவுக்காகச் செலவிடுவதோடு சேர்த்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கம் உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியாகிய ஒட்டப்பிடாரத்திலே வீட்டு மனைகள் கொடுப்பதில் பரும்பூர், புதூர், கட்டாரங்குளம் போன்ற இடங்களிலே பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பற்றி எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு நல்ல காரியத்திலே இறங்கி இந்தச் சமுதாயம் முற்போக்கு அடைய வேண்டுமென்றால் நல்ல தொகையை ஒதுக்கி முற்போக்கு அடையச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நல மானியத்தின்மீது நானும் என் கருத்தைச் சொல்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக பேரவைத் தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரிசன நலம் என்று சொல்வதிலே சர்க்காருக்கு அதிகமான அக்கறையுண்டு என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவ்வாறு அனுதாபத்தோடு எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் அந்த மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று எண்ணும் பொழுது மெய்யாகவே இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

நான் அறிந்த வரையில், ஒரு நாற்பது வருஷ காலமாக நான் அறிந்த வரையில், அரிசனங்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள் பல முனைகளிலேயும் அவர்களை முன்னேற்றுவதிலே முயற்சித்தவர்களுடைய அணியிலே எனக்கும் பங்கு உண்டு. மனித இனத்திலே கடுமையான முறையில் பல நூறு வருஷங்களாக மனிதத் தன்மையற்ற முறையில் மேட்டுக்குடியினர் சிலரால்—சிலரால் என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் பலரால் என்று சொல்ல அஞ்சுகிறேன்—

மிருகத்தனமாக நடத்தப்பட்டு இன்றும்கூட மிருகத்தனமாக நடத்தப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லும்பொழுது மெய்யாகவே மனது வேதனைப்படுகிறது.

கிராமப்புறங்களிலே சென்று பார்த்தால் அவர்களுக்குச் செய்யப் படுகிற தொல்லைகள், அவர்களுக்கு இழைக்கப்படுகின்ற கொடுமைகள், அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற இன்னல்கள் இருக்கிறதே அவை மிகவும் கொடூரமானவை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் எவனுடைய வண்டியாவது, காராவது வழியிலே நின்றுபோய் விட்டால் டிரைவரை விட்டு பக்கத்திலேயுள்ள சேரிகளுக்கு அனுப்பி அங்கேயுள்ள அரிசன மக்களை அழைத்துவரச்செய்து மைல் கணக்காகக் காரைத் தள்ளிவிடச் சொல்லப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் எங்களால் இயலாது என்று சொன்னால் அவர்களுக்குப் பல விதமான இன்னல்கள் வந்துசேரக்கூடிய இம் மாதிரியான சம்பந்தம் இல்லாத, அவர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் தொடர்பு இல்லாத கடுமை யான விஷயங்கள், காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன, அவற்றை யெல்லாம் சர்க்கார் கடுமையாகக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் இன்றும் உயர்ந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணிவிட முடியாது. திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் சமுதாயம் இன்னும் நல்ல நோக்கத்தோடு அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவர்கள் இன்றைக்கும்கூட கைகட்டி நிற்பவர்களாக கெஞ்சுகிறவர் களாக அடிமைகளாக ஏவலர்களாக பரிதாபத்திற்குரியவர்களாகத் தான் இருந்துவருகிறார்கள். நான் இந்தப் பேரவையின் மூலம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பேரவையின் உறுப்பினர் களாக யார் யார் எல்லாம் வந்திருக்கிறார்களோ, அந்த அந்த உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வரக்கூடியதைத் தடுப்பதற்காக இருக்கக்கூடிய முட்டுக்கட்டைகளைத் தகர்ப்பதற்காக—அவர்கள் மூதாதையர்கள் எந்தப் பாவமும் அறியாத யதார்த்தவாதிகளாக இருந்தார்கள் என்ற ஒரே காரணத் திற்காக—சமுதாயத்திலே பின்தங்கிய நிலையில் ஒதுக்கப்பட்டுவிட்ட வர்கள், மனித நிலையிலிருந்து கடைநிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக் கின்றவர்கள்—ஆங்காங்கு நடக்கிற கொடுமைகளைக் கேட்டறிய அவரவர்களைச் சந்தித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எந்த ஜில்லாவில், எந்த கிராமத்தில், எந்தப் பகுதியில், எந்த ஊரில், இப்படிக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்ற புள்ளி விவரங்களைச் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கும் ஒரு கார் போகிறது என்று சொன்னால்—கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தெரியும்—ஒரு கார் போகிறது என்று சொன்னால் அந்தப் பகுதி யிலே உள்ளவர்கள் கீழே படுத்துக் கொண்டு சாமி, சாமி என்றும் புத்தி புத்தி என்றும் சொல்லவேண்டும். எவனாவது காலிலே செருப்பு அணிந்திருந்தால் நடப்பது வேறு. இவையெல்லாம் இல்லையென்றும் சொல்லிவிடக்கூடாது, நடக்கிறது, இன்றைக்கும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வேட்டைக்காரன் புதூரில் இன்னும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் சாதிக்பாட்சா அவர்கள் சொல்கிறார்கள், நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைத் தடுக்கவேண்டும். அதற்காக நாம் போராட்டமே கூட நடத்தலாம். அவர்கள் இன்னும் திருந்த வில்லை. அவர்கள் முன்னணிக்கு வரவேண்டுமென்று பாடுபடுகிறோம், அவர்கள் இன்னும் முன்னணிக்கு வந்துவிடவில்லை. அவர்கள் ஒரு தலைப்பட்சமாக அடக்கி ஒடுக்கி வைக்கப்படுகிறார்கள் என்ற நிலையிலே நாம் வேதாந்தம்போலும், தத்துவம்போலும் இங்கே பேசிக்கொண்டு நிதி ஒதுக்கி வருகிறோம், காரியங்கள் செய்கிறோம், கிணறு வெட்டுகிறோம், குழி வெட்டுகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம் என்றால் எனக்கு வருகிற ஆத்திரத்தில் ஒரு பெரிய குழி வெட்டி அவர்களைப் போட்டு மூடிவிடவேண்டு மென்று வருகிறது.

என்னை நீங்கள் மன்னிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவ்வளவு அநியாயம் செய்கிறார்கள், பல அநியாயங்களைச் செய்து கொண்டிருக் கிறார்கள். அவர்களின் பிரதிநிதிகள் நீங்கள்தானே? எல்லோருடைய பிரதிநிதிகளாகவும் நாம் வந்திருக்கிறோம். இந்தப் பேரவையில் பேசுவது மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு தொகுதியிலேயும் சென்று அரிசனங்கள் படுகின்ற இன்னல்களைப் பார்த்து, உயர்ந்த ஜாதிக் காரர்கள் என்று சொல்பவர்கள் செய்கின்ற கொடுமைகளை நிச்சயமாகக் கண்காணித்து ஆங்காங்கேயிருக்கும் போலீசாருக்கு அறிவித்து அவர்களை மனிதாபிமானத்தோடு நடத்த வேண்டும். வேதாந்தம் பேசுகிறார்கள், ஏன் அவர்களை ஒதுக்கி வைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் பஸ்ஸிலேயே நடந்திருக்கிறது, பஸ்ஸிலே உயர்ந்த ஜாதிக்காரன் ஏறியவுடனே, டிக்கெட் வாங்கி உட்கார்ந்

திருந்த இவன் பஸ்ஸைவிட்டு இறங்கி புத்தி என்று கும்பிட்டுவிட்டு, சீட்டிலே உட்காராமல் கீழே உட்கார்ந்து கொண்டு சென்றதை நானே கண்களால் பார்த்திருக்கிறேன். இது என்ன நியாயம் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்களைத் திருத்துவதில் சர்க்காருக்கு நல்லெண்ணம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். ஆனால் அது பயன்படவில்லை. சமுதாயத்தில் மாற்றத்திற்கான எண்ணங்களை பேரவையிலுள்ள சக அங்கத்தினர்கள் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லி உங்களிடமிருந்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. ந. தருமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, 1972–73-ம் ஆண்டுக்கான அரிசன நல மானியக்கோரிக்கையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். 1967-லே ஆட்சிப்பொறுப்பையேற்ற நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கிக் கொண்டுவரும் இந்த நேரத்தில் நான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பில் ஒருசில கருத்துக்களை இங்கே விரிவாக எடுத்துக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பிறகு, ஜாதி மதம் இல்லையடி பாப்பா என்று பாரதி எழுப்பிய குரலுக்கு ஏற்றவாறு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கலப்புத் திருமணம் என்ற கொள்கையைப் பின்பற்றி, அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படைக் கட்டிடமாக இன்றையதினம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் திகழ் கிறார்கள் என்று சொன்னால் நாங்களெல்லாம் அவர்களுக்கு நன்றி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டில் சமுதாய வளர்ச்சிக்காக, ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்களின் நலனுக்காகப் பல திட்டங்களை வகுத்துச் செயல் பட்டு வருவது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது, மறக்கவும் முடியாது. சரித்திரத்திலே ஒரு புகழ்பெற்ற இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக என்னென்ன சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு ஏடுகளையும் புரட்டிப் பார்த் தால்தான் அடுத்த கட்சி நண்பர்களுக்குத் தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்றையதினம் மக்களின் ஆட்சியே மகேசனின் ஆட்சி என்று சொல்வதற்கேற்ப கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி, நாட்டில் செல்வாக்கு

பெற்று, பல நாடுகளும் போற்றும் அளவிற்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எவ்வளவு உறுதுணையாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். 1967-லே அரிசனங்களுக்கு மானியமாக வழங்கப்பட்டிருந்த தொகை எவ்வளவு? இன்றைக்கு சிறு துளி பெருவெள்ளம் என்று சொல்வதுபோல் அன்றைக்குச் சிறுதுளியாக இருந்தது இன்றைக்குப் பெருந்துளியாக நிதியாக மாறியிருப்பதை உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். அதற்காக முதலமைச்சரவர்களுக்கு நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1967-ஆம் ஆண்டிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பீடத்திலே அமர்ந்த பிறகு, முன்னாலேயிருந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் மாடு மானியமாக கொடுக்கப்பட்ட 400 ரூபாய் என்பதை இப்பொழுது நம் அரசு 500 ரூபாயாக என்று கொடுத்து உ தவியிருக்கிறது. அப்படியென்றால் இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்ன சாதனை செய்திருக்கிறது என்பதைச் சற்று அடுத்த கட்சிக்காரர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் மக்களின் உயிர்நாடியாக இருக்கும் விவசாயம் விவசாயத்திற்கு உதவக்கூடிய முறையில் நீர்ப்பாசனக் கிணறு தோண்ட அரிசனங்களுக்கு முன்பிருந்த அரசு 1,500 ரூபாய்தான் கொடுத்தது, இப்பொழுது நம்முடைய அரசு 2,000 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறது. இதற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஜாதியை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கலப்புத் திருமணம்தான் இதற்குக் கலங்கரை விளக்கம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று அண்ணா வகுத்த பாதையில் சென்று இப்போது டாக்டர் அவர்கள் பல கிராமங்களில் கலப்புத் திருமணத்தை உருவாக்கி, ஜாதிமதம் இல்லை என்ற கோட்பாட்டை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது.

அதேபோன்று இன்றைக்கு அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் முன்பிருந்த நிலைமையைவிட இப்பொழுது எந்த அளவிற்கு உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நாங்கள் உளமார வரவேற்கிறோம். இன்றைக்கு அரிசன மாணவர்கள் பட்டப் படிப்பு படிப்பதற்கு எத்தனையோ பல சலுகைகளை இன்றைக்கு நம் அரசு வகுத்திருக்கிறது. 9-ம் வகுப்பு முதல் 11-ம் வகுப்புவரை உள்ள தேர்வுகளில் தேறாத அரிசன மாணவர்களுக்கு தட்டெழுத்துப் பயிற்சியும்,

சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சியும் அளித்து வருகிறது. இதையும் பார்க்கும் பொழுது முன்பிருந்ததைவிட இப்பொழுது நிறைய சலுகைகளை நம்முடைய அரசாங்கம் செயல்படுத்தி வருகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

அதேபோன்று அரிசனங்கள் சிறுதொழில் நடத்துவதற்கு, மிதி வண்டிக் கடைகள் வைத்து நடத்த, மளிகைக் கடைகள் துவக்க, உணவு விடுதிகள் நடத்த வட்டியில்லாக் கடன்களை நம்முடைய அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. அதற்கும் நன்றி சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், பொதுவாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இன்னும் அரிசனங்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதில்லை. எத்தனையோ பேர் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த ஒன்றியத்திலே முதலிடம் கொடுப்பதில்லை. எனவே 25 சதவிகிதமாவது அரிசனங்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முன் வரவேண்டும். அதற்கு நம்முடைய அரசு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அதேபோன்று தாலூக்காவாரியாக, கிராம வாரியாக இன்றைக்கு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டிகளில் அரிசனங்களை கமிட்டி மெம்பர்களாகப் போடக்கூடாது என்று நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இதர மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களை இந்தக் கமிட்டிகளில் மெம்பராக போட்டால்தான் அவர்களுக்கு அக்கறை உண்டாகும். அந்த அக்கறையின்பேரில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று பார்வையிடும்பொழுது என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று உற்சாகத்தோடு செயல்படு வார்கள். ஆனால் அதிலே அரிசனங்களை கமிட்டி மெம்பராகப் போட்டால் அதை எந்த அளவில் எப்படி எடுத்துச் சொல்வது என்ற தயக்கத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது, எனவே, அடுத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அதில் கமிட்டி உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே எத்தனையோ குறைபாடுகள் இருக் கின்றன. ஆனால் 1967-க்கு முன்பு ஆண்டார்களே காங்கிரஸ்காரர் கள், அன்றிருந்த நிலைமையைவிட இன்றைக்கு நாங்கள் பெருமைப்

1972 மார்ச் 20] [திரு. ந. தருமலிங்கம்]

படக்கூடிய அளவிலே என்னுடைய தொகுதி பொருளாதாரத் திலேயோ அல்லது விவசாயத்திலேயோ மற்ற துறைகளிலேயோ முதலிடத்தை நாடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மிகவும் பணிவன் போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முயற்சிகளின் காரணமாக எல்லாக் கிராமங்களிலும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது பாராட்டுதற்குரியது, அதற்கு நன்றி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நகரங்களிலே இன்றைக்கு குடிசை மாற்று வாரியம் இருக்கிறது. அதேபோன்று கிராமங்களிலும் குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டத்தை அமல் செய்து நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தால் பல ஏழை விவசாயிகள், அரிசனங்கள் பயன் பெறுவார்கள் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

பல்லாயிரக்கணக்கான மனைப்பட்டாக்களை நம்முடைய அரசு வழங்கி இருக்கிறது. அண்மையிலேகூட கடலூரில் நடைபெற்ற ஒரு விழாவில் கலைஞர் அவர்கள் 20,000 ஏக்கர் நிலங்களை பட்டா கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது பெருமைக்குரியது, எங்கள் சமுதாயத் திற்கே எடுத்துக்காட்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முயற்சியெடுத்து ஏரி புறம் போக்கு தரிசாக இருக்கும் நிலங்களை ஏழை எளிய மக்களுக்கு அடைமானம் செய்து கொடுப்பதற்கு சீரிய முயற்சிகளை எடுத்திருக் கிறார்கள் என்றால் அவர்களைத் தமிழக அரிசனங்களின் சார்பில் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதேபோன்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், என்னுடைய தொகுதியிலே நான்கைந்து பாலங்கள் இருக்கின்றன, அவைகளை இந்த நிதி ஆண்டிலாவது கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இன்னும் பல நியாயமான கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு இப்பொழுதாவது விமோசனம் கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம் நன்றி.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு எனது இதயபூர்வமான நன்றியறிதலையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971–72ம் ஆண்டு இந்த இலாகா 719.57 லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டில், 1972–73-ம் ஆண்டில் அதைவிடக் கூடுதலாக, 866.88 லட்சம் செலவிட இருக்கிறார்கள். அதில் கல்விக்காக மட்டும் 562.31 லட்சம் செலவிடப்பட இருப்பதாகச் கண்டு மெத்த மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் தமிழக அரசுக்கும், டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், அரிசன நல அமைச்சர் அவர்களுக்கும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரிசன நல இலாகாவைப் பற்றிய என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தை ஒன்றிரண்டு சொல்ல விழைகிறேன். அரிசன நல இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் அவ்வளவு பேரையும் அரிசனங்களிலிருந்தே நியமிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு மிகுந்த அக்கறை ஏற்படும். நன்றாக வேலை செய்வார்கள்.

தற்போது அரிசன நல இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் ரெவின்யூ இலாகாவில் இருந்து தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப் படுகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் எல்லாம் உழைத்து உழைத்து தங்களுடைய சக்தியை எல்லாம் செலவிட்ட பிறகு தாங்கள் ஓய்வு பெறுகின்ற நிலையில் இங்கு வந்து ஓய்வாகப் பணியாற்றுகிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. எனவே, இப்படி வருவாய்த் துறையிலிருந்து அதிகாரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் புதிதாகப் பட்டம் பெற்ற

இளைஞர்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து அரிசன நல இலாகாவில் பணியாற்றுவதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுத்தால் அந்த இளைஞர்கள் சிறப்பாக இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுவார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் என்ற அளவிலே குறைவாக இருக்கும் காரணத்தால் நம்முடைய அரசுக்கு இந்த இனத்திலே செலவு மிச்சப்படும் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்பு

கிறேன். மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய இந்தத் தாழ்மையான கருத்தைப் பரிசிலிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்காகத் தனியாகக் கவனம் செலுத்தி எட்டு லட்சம் ரூபாய் ஆண்டுக்கு செலவிட்டு வருகிறார்கள். இது போதாது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரிசன மக்களிலேயே மிகப் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கிற அருந்ததியர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற பகுதியினரைப் பொறுத்து நிச்சயமாகத் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அருந்ததியர்களின் மூலத் தொழிலான செருப்புத் தைத்தல், தொம்பை, தொப்பரை தைத்தல் இந்த நாகரிக உலகில் நசிந்துவிட்டது. ஸ்பாஞ்சு செருப்பு, பாட்டா கம்பெனி செருப்புகள் வந்துவிட்ட காரணத்தாலும் மோட்டார் பம்புகள் வந்துவிட்ட காரணத்தாலும் அந்தத் தொழிலை நடத்தி வந்தவர்கள் இன்று விவசாயக் கூலிகளாக இருந்து அல்லலுறும் நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைப் பொறுத்தவரை கண்டிப்பாக தனிக் கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். கள்ளர் ரெக்ளமேஷன் என்ற தனி நிறுவனம் இருப்பது போல் அருந்ததியர் ரெக்ளமேஷன் என்ற தனி நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களோடு துப்புரவுத் பணியாளர்களையும் சேர்த்து தனிக் கவனம் செலுத்தி அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கமே பார்த்துச் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படுமே தவிர அவர்களில் யாரும் போராடிப் பெறக்கூடிய நிலையில் இல்லை. காருண்யமிக்க முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை மனத்தில் வைத்துச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதில், மனைகள் ஒதுக்கித் தருவதில், ஜாரி செய்து கொடுப்பதில் மிகவும் காலதாமதமாகிறது. இதைக் கொஞ்சம் விரைவுபடுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். வீட்டு மனைகள் ஜாரி செய்து கொடுப்பது மட்டுமல்ல; ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய் கூலி பெற்று குடும்பத்தை நடத்தி வரும் நிலையில் இருக்கிற படியால் அவர்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு வீடு கட்டவும் நிதி உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972–73ம் ஆண்டில் ஒரு வீட்டுக்கு 1,500 ரூபாய் ஒதுக்கித் தருவதாக அறிக்கையிலே பார்த்தேன். இந்தத் திட்டத்தை எங்கள் மதுரை மாவட்டத்திலும் செயல்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தில் 18 சதவிகிதம் அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்றாலும் அந்த அளவுக்கு அவர்களைப் போடுவதில்லை என்று பரவலான புகார் மனுக்கள் வந்து கொண்டிருக் கின்றன. மாண்புமிகு டாக்டர் அவர்களைத் தலைவராகவும், அரிசன நல அமைச்சரைத் துணைத் தலைவராகவும் கொண்டுள்ள உயர்மட்டக் குழு மீண்டும் நன்றாகப் பரிசீலித்து 18 சதவிகிதம் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை ஆராய்ந்து செயல்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசன மாணவர் விடுதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கு பார்த்தாலும் வாடகைக் கட்டடங்களிலேயே இருக்கின்றன. பழனியில் ஆண்களுக்கு ஒன்றும், பெண்களுக்கு ஒன்றும் ஆக இரண்டு விடுதிகள் இருக்கின்றன. ஆண்களுக்கு இருக்கும் மாணவர் விடுதியில் தரை எல்லாம் உடைந்து மேடுபள்ளமாக இருக்கிறது. மாணவர்கள் பாய்விரித்துப் படுக்க வசதி இல்லை. பழனியிலுள்ள அந்த மாணவர் களுக்கு விடுதிக்காக தனியாகக் கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : தலைவர் அவர்களே, அரிசன நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இப்போது தமிழ்நாடு அரசு ஆற்றும் ஆக்கப் பணிகளை கல்வி, பொருளாதார முன்னேற்றம், சுகாதாரம், வீட்டு வசதி, ஏனைய திட்டங்கள் என்ற தலைப்புகளின்கீழ் தொகுக்கலாம் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே இந்தச் சலுகைகள் எல்லாம் உரிய காலத்திலே அந்தச் சமூகத்தாருக்குக் கிடைத்திருக் கின்றனவா என்றால் இல்லையென்று சொல்லுவது மிகையாகாது. இதிலே பல தடங்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. எந்த இடத்திலே தடங்

1972 மார்ச் 20] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது பிரச்சினைக்குரியதாக இருப்பதால் இதை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

''வேளாண்மை முன்னேற்றம்'' என்று குறிப்பிட்டு, அதில் ''பெரும்பான்மையான அரிசன மலைவாசி மக்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஆகவே, அவர்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு உழவு மாடுகள், விதை, உழவுக் கருவிகள் முதலியன வாங்கவும், பாசனக் கிணறுகள் தோண்டவும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது'' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சலுகைகள் நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கிறதா இல்லையா என்று சொல்லப்போனால் இல்லை. அம்மக்களுக்கு நிலங்களை அரசு அளித்திருக்கும்போது இது பொருந்தும். நீலகிரி மாவட்டத்தில் அரிசனங்களுக்கும், மற்ற நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கும் நிலங்களை அளிப்பதற்குச் சர்க்கார் தடை உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தடை உத்தரவின் காரணமாக அவர்களுக்கு நிலப்பட்டா வழங்க முடிவதில்லை. இந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறார். இம்மன்றத்தில் மூலக் கேள்விகளும் உபகேள்விகளும் போட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அப்போதெல்லாம் இது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது, பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றே சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு காலத்திற்கு இப்படிப் பரிசீலனையிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கும் என்று தெரியவில்லை. இந்தத் தடை உத்தரவை உடனடியாக நீக்க வேண்டும். மற்ற மாவட்டங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சலுகையை நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அரிசன மக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழில்களுக்குக் கருவிகள் வழங்குவதிலே குறிப்பிட்ட தொழில்களுக்கு மட்டுந்தான் கருவிகள் வழங்குகிறார்கள். இவைகளைத் தவிர மற்றத் தொழில்களைச் செய்யக்கூடிய அரிசனங்களும் இருக்கிறார்கள். அரிசனங்கள் எந்தெந்தத் தொழில்களைச் செய்கிறார்களோ அந்தந்தத் தொழில்களுக்கேற்ப கருவிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில்களுக்கு கடன் உதவி செய்வதில் 22 குறிப்பிட்ட தொழில்களுக்கு மட்டும் கடன் உதவி செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரை எங்கள் ஜில்லாவில் இந்தக்

கடனுக்காக 50 மனுக்கள் போடப்பட்டு மூன்று மனுக்களுக்கு மட்டுமே சிபாரிசு செய்யப்பட்டு 500 ரூபாய் வீதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மீதி 47 மனுக்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை. காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன என்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதிய திட்டத்தின்படி 150 உறுப்பினர்கள் இருந்தால் பால்வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து, தேவர்சோலையில் இருந்து ஒரு மனு இதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு 150 பேர்கள் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்து பணம் கூட சம்பந்தப்பட்ட வங்கியில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மனு ஒன்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை உடனடியாக அமைக்க அதிகாரிகளுடன் கலந்து வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுகாதாரம், வீட்டுவசதி, ஏனைய திட்டங்கள்—வீட்டு மனைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் " அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கும் இடங்களில் அவர்களுக்கு மனைகளுக்காக நிலம் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அரசுக்குச் சொந்தமான நிலம் இல்லாத இடங்களில் தனியார் நிலங்களை அரசு விலைக்கு வாங்கி மனைகளாக வழங்குகின்றது" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமப்புறங்களில்தான் மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கிறார்களே தவிர நகரங்களில் அப்படிக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, நகரங்களிலும் அவ்விதம் மனைக்கட்டுகள் கொடுப்பதற்கு அரசாங்க நிலம் இருந்தால் அரசாங்க நிலம் அல்லது மற்ற நிலங்களை எடுத்து மனைக் கட்டுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். " 1960 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு குடியேறி வாழ்ந்து வரும் அரிசன (அந்நிலங்களை ஒப்படைப்பதில் வேறுவித தடையேதுமில்லை எனில்)" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1960-க்கு முன்பே குடியேறியிருந்தால் அவர்கள் சிலயிடங்களில் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். ஆகவே அப்படி வெளியேற்றுவதை அரசாங்கம் தடுக்கக் கூடிய திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மருத்துவம். எங்கள் பகுதியில் தேவர்சோலையில் ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் சரியான மருத்துவ வசதி இல்லாத காரணத்தினால் ஒரு சிறுவன் இறந்துவிட்டான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு

1972 மார்ச் 20] [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

மொபைல் மெடிக்கல் வான் கூடலூரில் இருக்கிறது. அந்த வான் இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்குப் போவதில்லை. ஆகவே 15 நாட்களுக்கு ஒரு தடவையாவது இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு அந்த மொபைல் மெடிக்கல் வான் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தீண்டாமைபற்றி மாண்புமிகு மொய்தீன் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லி விட்டார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆகவே அதைப் பற்றி மேற்கொண்டு அதிகமாகச் சொல்வதற்கு நான் விரும்பவில்லை. பதினெட்டு பர்சென்ட் பற்றி உறுப்பினர்கள் தெளிவாகச் சொல்லி விட்டார்கள்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதவித் தொகை வழங்கும்போது வருமான வரம்பு ரூ. 2,000-ல் இருந்து ரூ. 2,500 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எங்களைப் போன்ற உறுப்பினர்கள் மாதச் சம்பளம் பெறுவதால் அதையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதால் இப்படிப்பட்ட சலுகைகளை எங்கள் குழந்தைகள் பெற முடியாமல் இருக்கிறது. என்னைப்போல்தான் மற்ற உறுப்பினர்களின் நிலையும் இருக்கின்றது. ஆகவே, சட்டசபை உறுப்பினர்கள், பார்லிமென்ட் உறுப்பினர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் இதை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஒரு விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

கூடலூர் தாலுகாபற்றி ஒரு வார்த்தை. கூடலூர் தாலுகாவில் இந்த அரசு ஜன்மி ஒழிப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு அது இன்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போது கிணறு வெட்டவோ அல்லது வீடு கட்டவோ ஜன்மியின் உத்தரவில்லாமல் செய்ய முடியாது. ஆகவே அங்குள்ள மக்கள் இந்தவிதமான சலுகைகளைப் பெறமுடியாத நிலை இருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருந்து வருவதற்கு தாமதமாவதால், இந்தக் குறையைக் கவனித்து அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வீ. இராசகோபால்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நலத்துறை மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து என் கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. வீ. இராசகோபால்] [1972 மார்ச் 20

இந்தக் கோரிக்கைக்காக ஏறக்குறைய எட்டரை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்ததைவிட இந்த ஆட்சியில் இரண்டு மடங்குக்கும் அதிகமாக இந்தப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பது கண்டு உள்ளபடியே நான் பூரிப்படைகிறேன். ஆனல் ஒதுக்கப்படும் தொகையில் ஏறக்குறைய 60 சதவீதத்திற்கு மேல் கல்விக்காகச் செலவிடுகிருேம். இப்படி கல்விக்காக இவ்வளவு பெரிய தொகை செலவிடப்பட்டபோதிலும் கூட மாணவர்களிடையே பரவலாக ஒரு அதிருப்தி இருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் தெரிந்து கொண்ட காரணம் என்னவென்ருல், காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் இருந்தே, கடந்த இருபது இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக இந்த உதவித் தொகை அளிக்கப்பட்டு வருவதால் எந்த அரசு வந்தாலும் இதைக் கொடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கப் போகிறது என்ற அடிப்படையில் மாணவர்களிடம் இதைப் பற்றி ஒரு அலட்சியப் போக்கு இருந்து வருகிறது. எனவே கல்வித் துறையை விட சமுதாயத்தில் வேறு சில புரட்சிகரமான மாற்றங்களை ஏற் படுத்த வேண்டும் என்ற என் விருப்பத்தைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக, ஆந்திராவில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 70,000 வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதேபோல் நம் மாநிலத்திலும் கிராமப்புறங்களில் ஆயிரக்கணக்கான வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்கும் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்திஞல்தான் இன்றையதினம் ஹரிஜன மக்களுக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த அளவிற்குப் பாடுபடுகிறது என்பதை அவர்கள் அறியக்கூடும். இப்படிப்பட்ட பரவலான அதிருப்தி இருப்பதைக் கண்டு உள்ள படியே நான் வேதனைப்படுகிறேன். என் வேதனைக்குக் காரணம் இவ்வளவு பணம் செலவழித்தும் அதிருப்தி இருக்கிறதே என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தபிறகு எல்லாத் துறைகளிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு பலவிதச் சலுகைகள் கொடுக்கப் பட்டுவருகின்றன.

உத்தியோகத்துறையில் கூட 18 சதவீதம், 2 சதவீதம் அதிகப் படுத்திக் கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இருந்தும் மாணவர் களிடையே அதிருப்தி இருப்பதை நான் அறிகிறேன். அவர் களிடத்தில்கூட நான் கேட்டேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடுத்ததை விட குறைத்திருக்கிருேமா என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் இல்லை என்று கூறியிருக்கிருர்கள். எதை வைத்து திராவிட

1972 மார்ச் 20] [திரு. வீ. இராசகோபால்]

முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி சரியான சலுகைகள் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் முழிக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் நீங்குவதற்கு சமுதாயத்தில் புரட்சிகர மான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் ஏராளமான வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். வீட்டு மனைகள் ஏராளமாக ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தீண்டாமை ஒழிப்புத் திட்டம் பற்றி கூறப்படு கிறது. இங்கு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேசிய உறுப்பினர் திரு. எல். கணேசன் அவர்கள் அதுபற்றி அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட, மனிதன் சந்திரனில் காலை வைத்திருக்கும் இந்தக் காலத்திலும்கூட தீண்டாமை என்பது பரவலாக இருக்கிறது. தீண்டாமைக் கொடுமை ஒழிந்திருக்கிறதே தவிர தீண்டாமை இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. நீர் பூத்த நெருப்பு போல் தீண்டாமை இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதை எப்படியாவது ஒழிக்க வேண்டும். இதற்கான புரட்சிகரமான மாற்றத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்த முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மற்றக் கட்சிகள் போன்றதல்ல. ஏற்கனவே சமுதாய சீர்த்திருத்த இயக்கமாக பாடுபட்டு பிறகு அரசியல் கட்சி யாக மாறியிருக்கிற ஒரு கட்சியாகும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். இப்படி இரு துறைகளிலும் பணியாற்றக்கூடிய கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருப்பதினால்தான் சொல்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினால்தான் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியும். ஆகவே அதற்கான தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வழக்கறிஞர்களாக வரக்கூடிய ஹரிஜனங் களுக்கு குறைந்தது மூன்று ஆண்டுக் காலமாவது மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 500 அல்லது ரூ. 300 அவர்களுக்கு கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். நான் இதை அனுபவ ரீதியாகச் சொல்கிறேன். ஹரிஜனங்கள் வழக்கறிஞர்களாக வரும்போது அவர்கள் ப்ராக்டீஸ் செய்யும்போது முதலில் ஒருதுளி கூட அவர்களுக்கு வருமானம் வருவது கிடையாது. ஒரு பைசாகூட சம்பாதிக்க முடியாது என்ற நிலையில் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையைப் போக்க தயவுசெய்து மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர்

அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு அல்லது மூன்று ஆண்டுக்காலத்திற்கு அவர்களுக்கு ஒரு உதவித் தொகை கொடுத்தால் ஹரிஜன மக்களிலிருந்து நல்ல திறமையான வழக்கறிஞர்களை நாம் உருவாக்க முடியும் என்ற என் கருத்தினை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தெள்ளாறு, கீழ்கொடுங்காலூர் இவ்விரு இடங்களில் மாணவர்கள் விடுதி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சென்ற முறையே கேட்டுக்கொண்டேன். அதையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினால்தான் ஏற்பட முடியுமே தவிர, இந்த ஆட்சிக்குப் பிறகு வேறு எந்த ஆட்சி வந்தாலும் எங்களுக்கு முன்னேற்றம் இருக்காது என்ற எனது தாழ்மையான கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. பாண்டுரங்கம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரிசன நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

அரிசனங்கள், அரிசனங்கள் என்று சொல்வதைவிட நம் தமிழ்நாட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்று சொல்வதையே நான் விரும்புகிறேன். மகாத்மா காந்தி அடிகள் அன்று அரிசனங்கள் என்று சொன்னதற்குக் காரணம், இவர்கள் மனிதர்களால் கைவிடப்பட்டதால் இவர்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் என்று அப்படிப் பெயரிட்டார்கள். ஆனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று சொன்னால்தான் நம் நாட்டிலுள்ள மற்றவர்கள் தாழ்த்தி வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களை முன்னேற்ற வேண்டும், அவர்களும் முன்னேற வேண்டும், அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணக் கூடிய நிலை ஏற்படும். மக்கள் மனதில் அப்படிப்பட்டதொரு எண்ணம் ஏற்படவேண்டுமென்றால் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற சொல்தான் பொருந்தும். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லும் போது இவர்கள் எதிலும் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல. அறிவாலும் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல. காலம் சென்ற டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்கள் இந்த நாட்டின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை

1972 மார்ச் 20] [திரு. சி. ப்ாண்டுரங்கம்]

அமைத்துக்கொடுத்தார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் மக்களாக மதிக்கப்படவேண்டுமென்ற முறையில் எல்லாவற்றையும் தொகுத்து ஒரு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை வகுத்துக்கொடுத் தார்கள். அப்படிப்பட்ட மேதைகள்கூட அந்த தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் தோன்றுகிறார்கள். எனவே அவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல, மற்றவர்களால் தாழ்த்தி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறவர்கள் என்று சொல்வது பொருந்தும்.

இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக நான் தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஒரு 10 வருட காலத்திற்கு இந்த வீட்டு மனைகள் வழங்குதல், மாடு வாங்கித் தருதல், கிணறு வெட்டித் தருதல் ஆகியவற்றை நிறுத்தி வைத்து விட்டு, அவர்கள் உண்மை யாகவே மக்களால் மதிக்கப்பட வேண்டுமானால், இந்த நாட்டிலே மற்றவர்களால் மதிக்கப்பட வேண்டுமானால், அந்த அரிசன மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கல்வியில் முன்னேற வேண்டும். கல்வி இருந்தால்தான் அவர்களை மற்றவர்கள் மதிப்பார்கள். என்னதான் பண வசதி, சொத்து சுதந்திரம் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு நாகரீகம், கல்வி இல்லாவிட்டால் உண்மையிலேயே ஒதுக்கி வைக்கப் படுவார்கள். ஆகவே, அவர்கள் மக்களாக மதிக்கப்பட வேண்டு மானால் ஒவ்வொரு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் கல்வி அறிவு பெற்ற வர்களாகச் செய்ய வேண்டும்.

இதற்காக எல்லாச் சலுகைகளையும் ஒரு 10 ஆண்டு காலத்திற்கு நிறுத்தி வைத்து விட்டு, எத்தனையோ புரட்சிகளைச் செய்யும் தமிழக அரசு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் எல்லோரும் கல்வி அறிவு பெற்றவர் களாகச் செய்யும் ஒரு அறிவுப்புரட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள தாலுக்காக்களில்—தமிழகத்தில் 125 தாலுக்காக்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் உள்ள 5 வயதுக்கு மேற்பட்ட, படிக்கும் வயதை எட்டிய குழந்தைகளை பெற்றுக் கொண்டு வந்து, 10 ஆண்டு காலத்தில், ஒவ்வொரு தாலுக்காவாக இதைச் செய்து, ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் ஒரு ஹாஸ்டல் வைத்து, எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் கல்வி பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். இதை ஒரு 10 ஆண்டு கால திட்டமாகப் போட்டு அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால், ஒரு 10 ஆண்டு காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் உள்ள எல்லா அரிசன மாணவர்களும் கல்வி அறிவு பெற்றவர்களாக ஆகி விடுவார்கள். பெற்றோர்களிடத்தில் இருந்தால் அறியாமை, கல்லாமை, இல்லாமை

என்ற நிலைமை இருக்கும். ஆகவே, அவர்களை அந்தப் பாதையிலிருந்து தனியாகப் பிரித்து, எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஒரு 5–வது வரை படிப்பு கொடுத்துவிட்டால் ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படும். அந்த சமூகத்திலுள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீடு கொடுத்தால் என்ன செய்கிறுன்? 4–5 மாதத்தில் விற்று விடுகிறுன். நிலம் கொடுத்தால்—அதை வேறு ஒருவருக்கு ரிஜிஸ்தர் செய்ய முடியவில்லை என்றுலும், 200–300 பெற்றுக்கொண்டு விற்று விடுகிறுன். உண்மையிலேயே அந்த மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமானுல், அவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமானுல் ஒவ்வொரு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் கல்வி அறிவு கொடுக்க அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். நானே பார்த்தேன், மெடிகல் காலேஜில் இருக்கும்படியான ஒரு பையன் 4 அணு பையோடு வந்தான். நான் மெடிகல் காலேஜில் சேரப்போகிறேன் என்றுன். அப்படிப்பட்ட பிள்ளைகள் கூட கல்லூரிகளில் படிக்க வருகிறுர்கள். மெடிகல் காலேஜ் ஹாஸ்டலில் மாதம் ரூ. 120, ரூ. 130 ஆகிறது என்று சொல்கிறுர்கள். அதற்குப் பிறகு, கல்விக்காக கட்ட வேண்டிய பணம் இருக்கிறது. புத்தகம் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனுல் அரசாங்கம் இப்போது தரும் உதவிப்பணம் வருஷத்திற்கு ரூ. 600 தான். 10 மாதத்திற்கு என்று கணக்கு எடுத்துக்கொண்டால் கூட, ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 60 தான் வருகிறது. ஆகவே, அரிசன மாணவனைப் பொறுத்தாவது, ஹாஸ்டல் செலவை அரசாங்கம் முழுவதுமாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் இந்தமாதிரி தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலுள்ள, மிகத் தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலுள்ளவர்கள் முன்னுக்கு வரமுடியும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஏழை மாணவர்களின் ஹாஸ்டல் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

படித்து பட்டம் பெற்ற அரிசன மாணவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். உடனடியாக உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றுல் அந்த சமுதாயத்தினிடையே ஒரு அதிருப்தி ஏற்பட்டு விடும். படித்தவனுக்கே ஒன்றும் உத்தியோகம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லி மற்றவர்களும் படிக்க முன்வராமல் இருந்து விடுவார்கள். ஆகவே, எல்லா அரிசன மாணவர்களுக்கும், படித்து பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, இந்த அரிசன நல இலாகா செய்யும் நல்ல காரியங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஒட்டியும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஒட்டியும் சில வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகிறேன்.

எத்தனை திட்டங்கள் தீண்டாமை ஒழிக்கவேண்டுமென்று இருந்தாலும் கூட, தீண்டாமை இருந்து கொண்டே வருகின்றது. இந்த தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்று பார்க்கும் போது, அரசு கலப்புத் திருமணம் செய்துகொள்கிறவர்களுக்கு பரிசுகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை பல மக்கள் அவர்களாகவே தேர்ந்தெடுத்து திருமணம் செய்துகொண்டு பரிசு வாங்குவதை விட, இந்த அரிசன நல இலாகாவே ஒரு "இன்டர் காஸ்ட் மேட்டிரிமோனியல் பிரோ" ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக ஒழுங்கான முறையில் யார் அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்த ஆணையோ, பெண்ணையோ திருமணம் செதுகொள்வதற்கு முன்வருகிறார்களோ அவர்களை அதிலே பதிவு செய்து கொண்டு, அவர்களுக்கு தகுந்தபடி திருமணம் செய்து வைத்து பரிசு கொடுத்தால் அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த முறையைக் கையாண்டால்தான் இந்த ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்க முடியும். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் கூட இந்த ஜாதி வேறுபாடு ஒழியவேண்டுமானால் கலப்புத் திருமணம் அவசியம் என்று சொன்னார்கள். அது மிகவும் அவசியம்.

நான் மற்றொன்றும் பார்க்கிறேன். என்னுடைய கட்சி ஆட்சி செய்த காலத்திலும் சரி, இப்போது இருக்கின்ற அரசு காலத்திலும் சரி, தொடர்ந்து இந்த மானியம் வரும்போது எல்லாம் அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள்தான் அதிகப்படியாக பேசுவதற்கு வாய்ப்பு; அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்தான் அந்த இலாகாவிற்கு டைரக்டராக இருக்கவேண்டும்; அரிசன வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள்தான் அந்தக் குழுவில் இருக்கவேண்டும்; இப்படி அரிசன வகுப்பினரைப் பார்த்துக்கொள்வதற்கு அரிசனங்களே இருந்து கொண்டிருந்தால் அப்படி அந்த இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் இவர்களைப்பற்றியும் இவர்கள் பிரச்சனையையும் தெரிந்துகொள்வது எப்படி. ஜாதி எராடிகேஷன் ப்ரோகிராம் என்று வைத்து—எப்படி பல வியாதிகளை எராடிகேட் செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு சில இடங்களில் அவை இருந்து கொண்டு இருக்கிறதோ அப்படித்தான் இந்த ஜாதிப் பிரச்சனையும்—இதை

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1972 மார்ச் 20

எராடிகேட் செய்யவேண்டும்.We must have an Eradication Programme to eradicate eastes in the country. Instead of perpetuating it, it is better that we eradicate it.

இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காக இந்த அரிசன நல இலாகா ஏற்பட்டபோது, முதன்முதலாக அதற்குத் தலைவராக இருந்தவர்கள் திரு. பாஷ்யம் அய்யங்கார் ஆவார்கள். உயர் வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் அந்த அரிசன இனத்தவர்கள் வாழ்க்கை நல்ல விதத்தில் அமையவேண்டுமென்பதற்காக சிறந்த ஆலோசனைகளைத் தந்தார்கள், சேவையும் செய்தார்கள் என்பதை மறந்து விட முடியாது. அரிசன இலாகாவில், அரிசன இனத்தைச் சார்ந்த ஒருவரே டைரக்டராக நியமித்தால் என்ன ஆகிறது என்றால், அந்த டைரக்டர் நாம் அரிசன இனத்தைச் சார்ந்தவன் நாம் ஏதாவது நன்மை அரிஜனங்களுக்கு செய்து விட்டால், மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ, தனிப்பட்ட சலுகை தந்து விட்டோம் என்று நினைப்பார்களோ என்ற மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதை அரசு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்றும் அதற்குத் தகுந்த முறையில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலப்பட்டா செய்வதில் வெகு அதிகமாக விவசாயத்திற்கும் வீடு கட்டுவதற்கும் தான் செய்யப்படுகிறது. என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த திருவளர்சோலையில் இருக்கும் அரிசன மக்களுக்கு இன்னும் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. அரிசன நல இலாகா அமைச்சர் அங்கு சென்றபோது அவர்களிடம் முறையிட்டும் கூட இன்னும் அவர்களுக்கு செய்துகொடுக்கவில்லை. இதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எத்தனையோ உயர்மட்டக்குழுக்கள் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட், ஷெட்யூல்ட் டிரைப்ஸ் நலனுக்காக வந்து விட்டன. இளையபெருமாள் கமிட்டி என்று அமைக்கப்பட்டு அதன் ரிப்போர்ட் கூட வந்து விட்டது. அந்த அறிக்கையில் என்ன சிபார்சு செய்தார்கள், அந்த சிபார்சுகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டனவா என்று தெரியவில்லை. இப்போது 18 சதவிகிதம் ரிசர்வேஷன் கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த 18 சதவிகிதம் ரிசர்வேஷன்— குற்றமாகச் சொல்லவில்லை—நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா

1972 மார்ச் 20] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

என்பதை அரசு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எந்த இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த 18 சதவிகிதம் ரிசர்வேஷன் ஏற்படுத்தி வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு உயர்மட்டக் குழு 1969–70-ல் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கையில் என்னென்ன சிபார்சுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் இந்தச் சபையில் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்பொழுது எடுத்துக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல கிராமங்களில் அரிசன மக்களுக்கு, அவர்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் பாதைகள் இல்லாத பெருங்குறைகள் இருக்கின்றன. நேற்று கூட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், கனெக்டிங் ரோட்ஸ் போடுவதாகச் சொன்னார்கள். கிராமங்களில் சரியான பாதையில்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் பிணங்களை தூக்கிக்கொண்டு சுடுகாட்டுக்குச் செல்லுவதற்குக் கூட வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல இடங்களில் பிணங்களைக் கீழே போட்டுவிட்டு தவிக்கிறார்கள். ஏனென்றால் ஜாதி இந்துக்கள் வசிக்கின்ற இடங்களில் அவர்கள் போகமுடியாத நிலைமையில், செத்தபிறகும் கூட சரியான முறையில், ஒழுங்கான முறையில், நிம்மதியாக பிணங்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு பாதைகள் இல்லாத நிலைமையில் அவர்கள் மிகவும் துன்பத்திற்குள்ளாவதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, ஆங்காங்கு கிராமங்களில் அரிசனங்கள் வாழும் இடங்களில் சரியான முறையில் பாதைகளை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மலைவாசிகளுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் ஏற்படக்கூடிய வன்முறைகளையும், துன்பங்களையும், கொடுமைகளையும் தடுத்து நிறுத்தும் வண்ணம் நடமாடும் காவல்படைகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நடமாடும் காவலர்கள் இந்தக் கொடுமைகள் ஏற்படாவண்ணம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று ஒரு அறிக்கையை மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது அரசுக்கு சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தனிப்பட்ட துறையில் நடக்கக்கூடிய பல ஹாஸ்டல்களை நல்ல முறையில் இயக்குவதற்கு நிதி வசதி இல்லாததால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கனவே கொடுக்கக்கூடிய நிதியை சற்று அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

ஷெட்யூல்டு காஸ்டு ஹாஸ்டல்களில் 488 ஹாஸ்டல்களில், 436 ஹாஸ்டல்கள் வாடகைக் கட்டடங்களில்தான் இருக்கின்றன. வாடகைக் கட்டடங்களில் இருக்கின்ற காரணத்தினுல் அந்தக் கட்டடங்களுடைய சொந்தக்காரர்கள் அவைகளுக்கு எந்தவிதமான ரிபேரும் செய்ய முன்வருவதில்லே. ஆகவே அந்த ஹாஸ்டல்கள் பலவிதங்களில் பழுதடைந்து, சில மேற்கூரை கூட இல்லாமல் இருக்கின்றன. நான் ஒன்றையும் அதிகப்படுத்திச் சொல்லவில்லே. சில ஹாஸ்டல்களே நானே நேரில் பார்த்திருக்கிற காரணத்திஞல் தான், இருக்கிற நிலேமையை எடுத்துச் சொல்கிறேன். அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக் கூடிய ஹாஸ்டல்களுக்கு ஒரு பேஸ்டு ப்ரோகிராம் மோர் ஹாஸ்டல்ஸ் வில் பி டேகன் அப் நெக்ஸ்ட் இயர்". இப்படி மோர் ஹாஸ்டல்ஸ் வில் பி டேகன் அப் நெக்ஸ்ட் இயர்": இப்படி நான்கு நான்காக எடுத்துக்கொண்டால், எத்தனே ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த 488 ஹாஸ்டல்களேயும் எடுத்துக்கொண்டு சரிக்கட்ட முடியும்? பல ஆண்டு காலம் ஆகிவிடும். இன்னும் புதிய ஹாஸ் டல்கள் ஏற்படவேண்டிய நிலேமையும் உருவாகலாம். ஆகவே, மொத்தமாக 50 சதவிகித ஹாஸ்டல்களேயாவது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டும். அதற்கு நிதி அதிகமாகத் தேவைப்படும் என்பதை நான் அறிவேன். இருந்தாலும், அப்படிச் செய்வதுதான் நல்ல முறையாக இருக்கும், இந்தப் பிரச்னேயை தீர்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

சென்னேயில் ஸ்லம் கிளியரன்ஸ் போர்டு இயங்கி வருகிறது. அதிலே ஏறத்தாழ 30, 40 விழுக்காடு வரையில் அரிசனங்கள் தான் ஸ்லம்களில் வசிக்கிருர்கள். ஸ்லம் என்று சொல்லும்போதே அரிசனங்கள் மாத்திரம் வசிக்கின்ற இடம் அல்ல, பலரும் சேர்ந்து வசதிகள் குறைவாக இருக்கிற காரணத்திஞல் வசிக்கக்கூடிய இடம், இடம் மாற்றிக்கொள்ள வசதியில்லாத காரணத்திஞல் பலரும் வசிக்கக்கூடிய ஒரு இடம். ஆஞல், நடைமுறையில் ஸ்லம் என்ருல் ஜாதி அடிப்படையில் அரிசனங்கள் வசிக்கின்ற இடம் என்று வழங்கிக்கொண்டு வருகிறது. சென்னேயில் அரிசனங்கள் வசிக்கக் கூடிய இடங்களில் ஏற்கனவே நாம் ஜில்லாக்களில் கொடுப்பது போல், ரூ. 1,500 வரையிலும் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு கொடுக் கின்ருேம். அதற்கேற்ப நாம் கட்டிக் கொடுக்கின்ற வீடுகளுக்கு 1,500 ரூபாய் (exemption) கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் சென்னேயிலும் இன்னும்

1972 மார்ச் 20] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

அவர்களுக்கு சலுகை காட்டி, அவர்களுக்காக கட்டக்கூடிய வீடுகளுக்கு எந்த அளவு பணம் செலவாகின்றதோ, அதிலே ரூ. 1,500 குறைத்து, மற்ற தொகையை தான் அவர்களிடம் வாங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

நான் சொன்னவற்றையெல்லாம் தயவு செய்து அரசு மனதில் வைத்து நல்ல முறையிலே இந்த ஜாதி வேறுபாட்டை ஒழிப்பதற்கு பாடுபட்டு, சிறந்த முறையில் பணியாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அரிசன நலத் துறையின் மூலமாக 1972–73-ல் நடத்த இருக்கும் பல திட்டங்களுக்கும் ஏறத்தாழ ரூ. $8\frac{1}{2}$ கோடி ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுள்ள கோரிக்கையின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

நேற்றையதினம் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப் போல் ரூ. 100 வெட்டவேண்டும் என்று கூறுவது ஒரு சம்பிரதாயமாக இருந்தாலும், இன்னும் மேலும் மேலும் மக்களுடைய நல்வாழ்விற்காக இப்படிப்பட்ட தொகைகள் செலவழிக்கப் படவேண்டும், தொகைகள் அதிகப்படியாக வேண்டும் என்று ஒவ்வொருவரும் எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த திட்டங்களின் பலங்கள் அந்த மக்களுக்கு சரியான முறையில் போய்ச் சேர முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும், இன்னும் சமுதாய அமைப்பு முறையில் மக்கள் படுகின்ற துன்பங்கள், கஷ்டங்கள் இவைகளைப்பற்றியும் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த அவையிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் நன்றி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாளுக்கு நாள், ஆண்டுக்கு ஆண்டு இந்த அரசு அரிசன மக்களுடைய நல்வாழ்விற்காக புதிய புதிய திட்டங்களையெல்லாம் உருவாக்கி, செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்ந்தாகவேண்டும். அதுபோன்று ஆண்டுக்கு

ஆண்டு அதிகப்படியான தொகை செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில் அரிசன மக்களது நல்வாழ்விற்காக எப்படிப்பட்ட வகைகளிலே அதிகமான தொகைகள் செலவழிக்கப்படுகின்றன என்பதை நான் கொடுத்த விளக்க அறிக்கையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். என்னென்ன புதிய புதிய திட்டங்களை இந்த ஆண்டு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம், பழைய திட்டங்கள் எவை எவை மேலும் அதிக நிதி ஒதுக்கப்படுவதன் மூலம் செயல்பட இருக்கின்றன என்பதை எல்லாம் நான் இந்த அறிக்கையின் மூலம் உங்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறேன்.

ஏறத்தாழ 14 உறுப்பினர்கள் இந்த மானிய விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த விளக்க உரையில் என்னென்ன புதிய திட்டங்கள் இந்த ஆண்டு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் இன்னும் சரியாக கவனிக்கவில்லை என்று தான் நான் கருதுகிறேன். மதம் மாறியவர்களுக்கு அரசாங்கம் சலுகைகள் பல அளிக்கவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அரிசனங்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மதம் மாறியவர்களுக்கு சலுகைகள் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அரிசனங்களுக்குத் தரப்படுகிற சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் பெறுவதற்கு மதம் மாறிய அரிசனங்களும் இந்தப் பட்டியலில் இடம் பெற வேண்டும் என்றால், மத்திய அரசு தான் அதற்கான ஆணையை பிறப்பிக்கவேண்டும். இந்த விளக்க உரையிலே மூன்றாவது பக்கத்தில்,
"புத்த மதம் மாறியுள்ள அரிசன மாணவ மாணவிகளுக்கும் நடப்பு ஆண்டு முதல் மேல் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்க மத்திய அரசு உத்தரவு போட்டுத் தான் அவர்களுக்கு மேல் படிப்பிற்கான என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. புத்த மதம் மாறியவர்களுக்குக் அரசு உத்தேசித்துள்ளது" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. புத்த மதம் மாறியவர்களுக்குக் கூட மத்திய அரசு உத்தரவு போட்டுத் தான் அவர்களுக்கு மேல் படிப்பிற்கான உதவித் தொகையை மத்திய அரசு வழங்க முன் வந்திருக்கிறது.

எனவே, மதம் மாறியவர்களுக்குச் செய்யும் சலுகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய அரசு ஆணையின் அடிப்படையில் தான் மாநில அரசு செய்யவேண்டும். இம்மாதிரி மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர்களுக்கு மத்திய அரசு ஆணைக்கு உட்பட்டுத் தான் மாநில அரசு பல சலுகைகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், மாநில அரசு எடுக்கக்கூடிய திட்டங்களாக இருந்தால், இம்மாதிரி முறையில் மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கு சலுகைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மாநில அரசு இம்மாதிரி மதம் மாறிய தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களையும் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று கருதுகிறது

என்பதற்கு, ஆளும் கட்சியின் சார்பில் சமீபத்தில் மேலவை உறுப்பினராக தாழ்த்தப்பட்ட கிறிஸ்தவ சமூதாயத்தினர் ஒருவரை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதே சான்றாகும். மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆளும் கட்சியும், ஆட்சியும் ஆதரவு தர தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், மத்திய அரசு செய்யக்கூடிய திட்டங்களுக்கெல்லாம் எங்களால் எதுவும் செய்ய முடியாது. மாநில அரசைப் பொறுத்த வரையில் கல்வித் துறையாக இருந்தாலும் சரி, பொருளாதார முன்னேற்ற திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, மதம் மாறியவர்களுக்கு சலுகை காட்டுவதற்கு என்றைக்கும் தயங்காது என்பதை முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதுபோன்றே "லோன் ஸ்காலர்ஷிப்" கடந்த ஆண்டில் கொடுத்துக்கொண்டு வந்ததுபோல இந்த ஆண்டும் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இது ஒன்றும் புதிய திட்டம் இல்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணருவார்கள். வீடுகள் கட்டுவதுபற்றி அதிகமாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. இதுவரையிலும் ரூ. 940-க்குத்தான் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இந்த ஆண்டிலிருந்து இந்தத் தொகை போதுமானதாக இல்லை என்று இச்சட்ட மன்றத்திலும் வேறு பல இடங்களிலும் குறைகள் சொல்லப்பட்டதன் காரணமாக இந்த ஆண்டிலிருந்து ரூ. 940-க்குப் பதிலாக ரூ. 1,500-ல் வீடுகளைக் கட்டித்தருவது என்று அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாரும் இதைக் கவனிக்கவில்லை என்றே கருதுகிறேன். இதுபற்றி மத்திய அரசுக்கும் பலர் புகார்கள் அனுப்பியதன் விளைவாக அவர்கள் அப்படிப்பட்ட புகார்களை மாநில அரசுக்கு அனுப்பி ரூ. 940-ல் வீடுகளைக் கட்டினால் போதாது ரூ. 5,000-க்கு வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று அதற்குரிய வரைவை அனுப்புங்கள் என்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கேட்டார்கள். நாங்களும் அப்படிப் பட்ட வரைவுடன் மத்திய அரசுக்கு பதில் அனுப்பியிருந்தோம். ஆனால், இன்று வரையில் அதற்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை அங்கிருந்து. மத்திய அரசில் வரைவினைக் கேட்டார்களே தவிர ரூ. 3,000, ரூ. 5,000 செலவில் அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர, நாம் அனுப்பிய வரைவினை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. "வீடுகளுக்கான தொகையினை உயர்த்திட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்காக ஆகும் கூடுதல் செலவுகளை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்" என்று கேட்டால் அதை அவர்கள் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள்.

வீடு கட்டுவது எப்படி என்று திட்டம் கொடுப்பவர்கள் அதற்காகும் கூடுதலான தொகையினை அவர்கள் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இதை விடுத்து மாநில அரசுகளின் திட்டங்களில் மத்திய அரசு குறுக்கிட்டு "இப்படிக் கட்ட வேண்டும், அப்படிக் கட்டக்கூடாது" என்று சொன்னால் இது மத்திய அரசின் குறுக்கீடு அல்லவா என்று தான் இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன். நாம் போடும் திட்டங்கள் போதுமானதாக இல்லை என்று எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பவர்கள் அதற்கு ஏற்ற வகையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து கொடுத்தால் பரவாயில்லை. மாறாக அவற்றிற்கு பணம் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லும் மத்திய அரசு ரூ. 5,000-க்குக் கட்டு, ரூ. 10,000-க்கு கட்டு என்று உத்தரவிட்டால் அது எப்படி சாத்திய மாகும்? எனவேதான் அப்படிப்பட்டதொரு திட்டத்தினை செயல் படுத்த முடியவில்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இப்படிப்பட்ட விளக்கத்தினைத் தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், கேரளத்திலும் ஆந்திரத்திலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக தனியானதொரு வீடுகட்டும் கழகத்தினை ஏற்படுத்தி, அதற்கு ஆயுள் காப்பீடுக் கழகத்தின் மூலம் கடன்தொகை பெற்று, பன்னிரண்டு கோடி, ஐந்து கோடி என்ற அளவில் நிதி உதவி பெற்று அதற்கான முறையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டி இங்கிருந்து அதிகாரிகளைக் கேரளத்திற்கும் ஆந்திரத்திற்கும் அனுப்பிவைத்து, அதற்குப் பின்னர், அத்திட்டத்தின் பயனறிந்த பின்னர் தமிழ்நாடு அரிசன–மலைவாசி மக்கள் வீட்டுவசதிக் கழகம் என்று ஒன்றை நிறுவுவதற்கு இன்றையதினம் அரசு ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறது. ரூ. 1,500 என்ற அளவில் வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு என்று ரூ. 9.42 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதுபோக, இப்படி ஆயுள்காப்பீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து கடன் உதவி பெற்று, தமிழ்நாடு அரிசன–மலைவாசி மக்கள் வீட்டுவசதிக் கழகம் என்று ஒன்றினை நிறுவி, அவர்களிடம் இத்தொகையினை அளித்து, அவர்கள் மூலம் மாவட்டவாரியாகப் பல நிறுவனங்களை அமைத்து மாநில அளவில் மத்திய நிறுவனத்தினை நிறுவி, இதன் மூலம் வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்து, மாதத்தவணைகள் முறையில் அத்தொகையினை மீண்டும் பெறுவதற்கான திட்டத்தினை அரசு பரிசிலனை செய்து வருகிறது. இதிலேகூட அவர்கள் பெறும் ஊதியத்திற்கேற்ற

1972 மார்ச் 20] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

முறையில் ரூ. 125 மாத வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு என்று ஒரு அமைப்பான வீடும், அதற்கு மேலே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு என்று ஒரு அமைப்பான வீடும் இப்படி சம்பளத்தின் அடிப்படையில் திட்டமிட்டு, இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் என்று ரூபாய் பதினையிரம் வரையில் கடன்களைக் கொடுப்பதற்கு இந்த வீடு கட்டும் கழகத்தின் மூலம் உதவி செய்யலாம். கடன் தொகையினைத் திருப்பிக் கட்டு கின்றவர்களுக்குத்தான் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் உதவியளிக்கத் திட்ட மிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகமும் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் கொள்கையளவில், அவர்களும் இப்படிப் புதிதாக ஏற்படுத்தப்படும் நிறுவனத்திற்கு ரூபாய் ஒரு கோடி கடனைக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த புதிய நிறுவனத்தின் கீழ் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகை, திருப்பிக் கட்டக்கூடியவர்களுக்குத்தான். கட்ட முடியாத நிலையி லுள்ள ஏழை அரிசன மக்கட்கு மாநில அரசின் செலவிலேயே அவர்களுக்கு ரூ. 1,500 வரையில் கட்டிக்கொடுக்கத் திட்டமிட்டு, இத்தொகையில் 75 சதவிகிதத்தினை மானியமாகக் கொடுக்கவும் மிச்சமுள்ள 25 சதவிகிதத்தினை கடனைக் கொடுக்கலாம் அல்லது அவர்களுடைய சரீர உழைப்பின்மூலம் ஈடுசெய்யலாம் என்ற வகையில் முடிவினை எடுத்திருக்கிறோம். இந்த இரண்டு திட்டங்கள் நீண்டகாலமாக மக்கள் மத்தியில் ஒரு குறையாக சொல்லப்பட்டு இப்போது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ள இந்த இரண்டு திட்டம்கள் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மருதாசலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், உபகாரச் சம்பளம் ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை, வீடுகளும் ஆண்டுக்கு 5 அல்லது 10 என்றுதான் கட்டுகின்றார்கள் என்று, இப்படிப்பட்ட குறைகள் நீக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் இந்தத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த வகையில் ஆண்டொன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் பத்தாயிரம் வீடுகளை நாம் நமது மாநிலத்தில் கட்ட முடியும் என்று இப்போது நான் நம்புகிறேன்.

உபகாரச் சம்பளங்களைப் பொறுத்தமட்டில், அது இந்த இலாகாவிலிருந்து கல்வித் துறைக்கு உரிய காலத்தில் அனுப்பப் பட்டுவிடுகிறது. ஆனால் கல்வித் துறையில்தான் நாம் செக்காகக் கொடுக்கும் அதை பணமாகப் பெற்று உதவிபெறும் மாணவர்

களுக்குக் கொடுப்பதில் சற்று காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இது பற்றி பரிசிலனைசெய்து, இப்படிப்பட்ட தாமதங்கள் ஏற்படாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மாவட்ட அதிகாரிகள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

அடுத்து, முனிசிபாலிடியில் ரிஸர்வேஷன் வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். முனிசிபாலிடியில் ரிஸர்வேஷன் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. ஒருவருக்குக்கூட வேலை தரப்படவில்லை என்று சொல்லுவது தவறாகும். அதே நகராட்சியில் அன்பழகன் என்ற ஒரு ஆசிரியருக்கு ஒரு வேலை கொடுத்திருக்கின்றார் கள். எனவே இந்தக் குறைகளையெல்லாம் உள்ளபடியே நன்கு விசாரித்தறிந்துகொள்ளாமல் மேலெழுந்தவாரியாக இங்கே சொல்வது சரியில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காண்பிக்க விரும்பு கிறேன்.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவரவர்களே, நான் மேலெழுந்த வாரியாகச் சொல்லவில்லை. தெரிந்துதான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மருதாசலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது சரியில்லை என்பதை இங்கே சான்றுகளோடு பேசுகின்றேன்.

அடுத்து, கல்விக்கென செலவழித்திடும் ஐந்தரைக் கோடி ரூபாயை கல்வி இலாகாவே செலவழிக்க வேண்டும். இந்த இலாகா வில் செலவழிக்க வேண்டாம் என்று திரு. துரைராஜ் அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள். இந்தத் தொகையினை நாமே ஏற்றுச் செலவழிப்ப தால்தான் இவ்வளவு செலவழிக்க முடிகிறது. இவர்கள் இப்படிச் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் பாண்டு ரங்கன் அவர்கள் கல்விக்கே அதிகத் தொகையினைச் செலவழிக்க வேண்டும் என்று வாதாடுகிறார்கள். மற்ற, மற்ற செலவுகளைக் குறைத்துக்கொண்டால்கூட இதில் அதிகமாகச் செலவிடவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள். கல்வியளிப்பதன் மூலம்தான் இந்தச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தினைத் துரிதப்படுத்த முடியும். கல்வி யளிப்பதன் மூலம்தான் பல்வேறு துறைகளில் இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித்தரமுடியும். படிக்காதவர்கள் அதிகமாக இருக்கும் கிராமங்கள்தோறும் இவர்கள் சென்று அவர்களுடைய கல்விக்காகவும் மற்ற மற்ற சமுதாயப் பணிகளுக்காகவும் இவர்களை ஈடுபடுத்த முடியும். எனவே இவர்களுடைய கல்விக்கென அதிக

1972 மார்ச் 20] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

நிதி ஒதுக்குவதுதான் சாலச்சிறந்தது என்று இந்த அரசு கருது கிறது. பொது நிலை அறிக்கையில்கூட நமது மாநிலத்தின் மொத்த வருவாயில் அதிக அளவிற்கு கல்விக்கென்றே அதிகமாகச் செலவழிக்கப்படுவதை உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். எனவே இவர்களுடைய கல்விக்காக ஒதுக்குவது மிகவும் அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, பட்டா அளிப்பதைப் பொறுத்தவரையில், சிற்சில இடங்களிலே பட்டா அளிப்பதில் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். பல இடங்களிலே அரிசனங்கள் பயிரிட்டுக்கொண்டு வந்த நிலங்களை மற்றவர்கள் பிடுங்கிக்கொண்டுவிட்டதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, அவ்வப்பொழுது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறைகள் இருப்பின் இங்கே எடுத்துக்காண்பிப்பதுடன் அவ்வப்பொழுது உரிய நேரத்தில் உரிய இடத்தில் புகார்களை அனுப்பினால் தக்க நடவடிக்கைகள்— துரிதமாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள இயலும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து சொல்லப்பட்டது "பெல்ட் ஏரியா", அதாவது சென்னை நகரின் எல்லையினை ஒட்டி உள்ள இடங்களில் மனைகளுக்கு என்று இடம் ஒதுக்கித்தரப்படுவதில்லை என்று. இப்போது சென்னை நகரினை "கிரேட்டர் மெட்ருாஸ் ஸிடி" என்ற முறையில் விரிவுபடுத்தும் திட்டம் அரசிடம் இருப்பதால், அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் பெரும் தொழிற்சாலைகள் போன்றவற்றை அமைப்பதற்கு இடம் தேவைப் படும் என்ற காரணத்தினால் சென்னை நகரின் 20 மைல் சுற்று வட்டா ரத்திற்கு யாருக்கும் நிலத்தைப் பட்டா செய்து தரக்கூடாது என்று அரசு முடிவெடுத்து இருக்கும் காரணத்தினால், அங்கெல்லாம் பட்டா கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன். இதர இடங்களிலே அவர்களுக்கு நிச்சயமாகப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டு, வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளவும், அவர்களுக்கு குடிநீர் வழங்கவும் அரசு கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

மருத்துவக் கல்லூரியில் பயின்றுவருகின்ற அரிசன கிறிஸ்தவ மாணவன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்றும், ஸ்காலர்ஷிப் பெற்று பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர் ஒருவர் படித்து வருகிறார், அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதன் விபரத்தைக் கேட்டிருக்கிறேன். நாளை கொடுப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற இன்னும்

பல குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். எந்தக் குறை இருப்பினும் அவைகளை அவ்வப்போது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்களானால், நிச்சயமாக அவைகளைப் பரிசீலித்து அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை உறுதியாகக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மாநில சுயாட்சி பெற்றால் அரிசனங்களின் நலன் பாதிக்கப்படும் என்று திரு. எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்கள் கூறினார்கள். மாநில சுயாட்சிப் பெறுவதால் நிச்சயமாக அரிசனங்களுக்கு எந்தவித பாதிப்பும் ஏற்படாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் எந்த உரிமைகளையும் பாதிக்காது. அரசியல் சட்டம் 339-ல் 2-வது பிரிவில் மத்திய அரசு 10 ஆண்டு காலம் பொறுத்து மாநிலங்களில் இருக்கின்ற அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய உரிமைகள் சரியாக வழங்கப்படுகின்றனவா என்பதை அறிய ஒரு கமிஷனரைப் போடவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு இருக்கிறது. அதன்படி கமிஷனர் போடப்பட்டு, அவர் ஒவ்வொரு மாநிலமாகச் சென்று விசாரணை செய்து வருகிறார். இப்போது நான்கு தினங்களுக்கு முன்பு அந்த கமிஷனர் நமது மாநிலத்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்யும் போது, சேலத்தில் இருக்கும்போது உடல்நிலை கோளாறு ஏற்பட்டு இப்போது அவர் சென்னை மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்று வருகிறார். ஆகவே, மாநில சுயாட்சியினால் அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் நலன் பாதிக்கப்படும் என்பது பொருளற்ற வாதம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மலைவாசி வகுப்பினரின் நலனுக்காக ஒரு கமிஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் அவர்களுக்கு என்று ஒரு கமிஷன் போடவில்லை. காரணம் நமது மாநிலத்தில் மலைவாசி வகுப்பினர் மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கிறார்கள். சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தாலும் சுமார் $2\frac{1}{2}$ லட்சம் மக்கள் தான் இருப்பார்கள். ஆனால் வட மாநிலங்களில் இவர்கள் அதிகமாக வாழுகிறார்கள். நமது மாநிலத்தில் மலைவாசி வகுப்பினர் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அவர்களை அரிசன மக்களோடு சேர்த்து கணக்கிட்டு, அரிசனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகள் அவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, மாநில சுயாட்சி வந்தால் அரிசன மக்கள், மற்றவர்களுடைய நலன்கள் பாதிக்கப்படும் என்று கூறுவது சில மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களின் தவறான தூண்டுதலேயன்றி வேறொன்றுமில்லை என்பதை உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 20] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

அடுத்து திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கல்லூரிகளில் மாணவர்களுக்கு அதிகமான இடம் நிரப்படவில்லை. அவர்கள் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. 1970–71-ல் 8,136 பேர் கல்லூரியில் படித்த எண்ணிக்கை இருக்கிறது. 1971–72-ல் அது குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இது 1971 பிப்ரவரி மாதம் வரையில் வந்த கணக்கு. இன்னும் சில மாவட்டங்களில் இருந்து விபரம் வரவில்லை. நீலகிரி, இராமநாதபுரம், இன்னும் தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களிலிருந்து இன்னும் புள்ளி விபரம் வரவில்லை. இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆக, அதையும் சேர்த்துப் பார்க்கின்ற போது அதிகமாகத்தான் இருக்குமே தவிர குறையாது. அந்த விபரத்தையும் நான் மன்றத்திற்கு அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாணவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை விகிதத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதிகமாக இருப்பது தெரியவரும். முன்னால் 82.55 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்க, இப்போது 94.82 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளி மாணவர்கள் அதிகமாக மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்திருப்பதை அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் உதவித் தொகை காட்டும். கல்லூரிகளுக்குச் மாணவர்கள் செல்கிறார்கள். சில இடங்களில் அவர்கள் கல்லூரிக்குச் சில மாணவர்கள் செல்கிறார்கள். எல்லா மாவட்டங்களிலிருந்தும் புள்ளிவிபரங்கள் கிடைத்தால் அதன் முழுவிபரம் தெரியும்.

கன்னியாகுமரியில் இருக்கின்ற காணிக்காரர்களுக்கு (மலை வாசிகள்) வீட்டுமனைகள் ஒதுக்கித்தரவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் இல்லாமல் துப்பாக்கி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கன்னியா குமரி திருவிதாங்கூரோடு சேர்ந்து இருந்தபோது அவர்கள் சட்டத் திட்டங்களுக்கு ஏற்றமுறையில் அப்போது லைசென்ஸ் இல்லாமல் கொடுத்திருக்கலாம். நமது மாநிலச் சட்டப்படி லைசென்ஸ் இல்லா மல் துப்பாக்கி வைத்திருப்பது மிகப்பெரிய குற்றம். எனவே, கேட்டவர்களுக்கு லைசென்ஸ் உடன் துப்பாக்கிக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதிலே எந்தவித குறைபாடும் இல்லை. அவர்கள் காட்டிலே வாழக்கூடியவர்கள் என்பதால், யார் யார் துப்பாக்கி

வேண்டுமென்று கேட்டார்களோ அவர்கள் எல்லோருக்கும் லைசென்ஸும் கொடுக்கப்பட்டு, துப்பாக்கியும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து-க்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: லைசென்ஸ் வாங்குவதில் தவறில்லை. லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் யாரும் குறை சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் ஃபீஸ் இல்லாமலாவது வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: ஃபீஸ் இல்லாமல் துப்பாக்கி லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டுமென்று யாரும் கேட்கவில்லை. அப்படி அவர்கள் கேட்பார்களானல்—எங்களால் ஃபீஸ் கொடுக்க முடியவில்லை என்று கேட்பார்களானல் அரசாங்கம் அதை கவனித்து, நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் கல்விக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகையை கல்வி இலாகாவுக்குத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திரு. எஸ். எம். துரைராஜ் அவர்களும் இந்த கருத்தினைத் தெரிவித்தார்கள். எனவே அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டப் பதிலே இதற்கும் பொருந்தும் என்று கருதி, மேலும் இதற்குப் பதிலளிக்க விரும்பவில்லை. கல்வி இலாகாவில் கொடுத்துவிடலாம். அதில் தவறு இல்லை. ஆனல் இதற்கு என்று ஒரு இலாகா ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதால் அந்த இலாகா மூலமாகவே செலவிடுவது பொருத்தமாகும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்குகின்றபோது இதற்கென்று ஒரு துறை இருக்கவேண்டும். இதற்கென்று ஒரு அமைச்சர் இருக்கவேண்டும்; இதற்கென்று தனியாகத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் வரையறுத்துக்காட்டப்பட்டச் சட்டத்தினல் நமது மாநிலத்தில் இதற்கு தனி இலாகா, தனி அமைச்சர், தனி திட்டங்கள் என்று அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

வட்டமேஜை மாநாட்டில் டாக்டர் அம்பேத்கார் பேசுகின்றபோது கூட தனி இலாகா, தனி அமைச்சர், தனி திட்டங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார். அதையேதான் சட்டமாகவும்

1972 மார்ச் 20] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

செய்திருக்கிருர். அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த தனி இலாகாவின் மூலம் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய சலுகைகள், அவர்களுக்கிருக்கின்ற குறைபாடுகள் எல்லாம் கவனிக்கப் பட்டு வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

18 சதவிகிதம் கல்லூரிகளில் இடம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் 18 சதவிகிதமும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அம்மாதிரி குறைகளைப் போக்க நலத்துறை கல்வி இலாகா மூலமாக ஏற்பாடு செய்யும். 18 சதவிகிதமும் பூர்த்தியாக வேண்டுமென்று வலி யுறுத்தும். குறைகளைக் களைய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலைவாய்ப்புகளில் மத்திய அரசாங்கம் 22 சதவிகிதம் இடம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. மாநிலத்தில் 18 சதவிகிதம் ஒதுக்கி யிருக்கிறது. அதை 22 சதவிகிதம் ஆக்கவேண்டுமென்று சொன்ஞர்கள். இப்போது இருக்கின்ற 18 சதவ்கிதத்தையே நம்மால் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது 22 விழுக் காட்டை எப்படி பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்பதை நாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதிக இடத்தை பூர்த்தி செய்யக் விழுக்காட்டின் அடிப்படையில் பூர்த்தி செய்யலாம். அவ்வப்போது நேரத்தில் 100 இடம், 25 இடம் என்று வந்தால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் கூடிய வாய்ப்பு இருந்தால் அதிக விழுக்காடு ஒதுக்கலாம். ஒரே 2, 3, 4, 5 என்ற அளவில் தேவைப்பட்டால் அரிசனங்களுக்கு அல்லது பிற்பட்டவர்களுக்கு என்று பார்க்க முடியாது. தகுதி அடிப்படையில் நியமித்துவிடுகிருர்கள். புதுத் தொழிற்சாலைகள் அல்லது புது அலுவலகங்கள் திறக்கப்பட்டு, நூற்றுக்கணக்கான பேர் தேவைப் பட்டால் நிச்சயமாக குறிப்பிட்ட விழுக்காடு அளவினை பூர்த்தி செய்துவிட முடியும். அதை உத்தேசித்துத்தான் இன்றைக்கு சில இலாகாக்களில் அதிகமான பயிற்சி அளித்து, தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுக்கு அனுப்பப்படுகிருர்கள். தனிப் பயிற்சி அளிக்கப்படுவதால் நிறைய பேர்களுக்கு வெற்றிவாய்ப்பு கிட்டுகிறது. அந்த முறையில் மாணவர்கள் 10-வது அல்லது 11-வது வகுப்பு படித்த பிறகு, அவர்களுக்கு தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து போன்ற வற்றில் பயிற்சி அளித்து, குரூப் 4 சர்வீஸுக்கு அனுப்பப்படுகிருர்கள்.

இன்றைக்கு குரூப் 4 சர்வீஸுக்கு தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்தில் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு—சில மாவட்டங்களில் 20 இடங்களில் பயிற்சி இல்லங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆயிரம் பேர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். அவர்களில் 200 பேர்களுக்காவது வேலை வாய்ப்பை அளிக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார், ஆன் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். புதியதாக வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுகின்றபோது தாழ்த்தப் பட்ட சமூதாயத்தினர்களுக்கு முழுக்க முழுக்க வாய்ப்பு அளிக்க லாம் என்பது வேறு விஷயம். இருக்கக்கூடிய பதவிகளுக்கே ப்ரமோஷன் அளிப்பதற்கு எல்லாத் தகுதிகளும் இருந்து அதுபோல தரப்படவில்லை என்கிற புகாரைத்தான் இங்கே சுட்டிக்காட்டினேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தகுதி இருந்தால் நிச்சயமாகப் ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்படும், யாருக்குத் தகுதி இருந்தது, கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை குறிப்பாகச் சொல்லலாம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை என்ற குறையை நான் மாத்திரம் கூறவில்லை. ஒரு கேசாக இருந்தால் குறிப்பாகச் சொல்லிவிடலாம். பரவலாக அந்தக் குறை சொல்லப்படுவதால் அரசேதான் அதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சில இடங்களில் ப்ரமோஷன் செய்யப்பட்டவர்கள் கூட ரிவர்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற புகார்கள் வருகின்றன. அதையும் அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இன்றைக்கு இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாகக் கூட இருக்கிறார்கள். தகுதி பெற்றிருந்தால் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது.

சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசில் 9 பேர்களுக்கு—தகுதி இல்லாமலேயே இருக்கிறபோது ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நாத்திகம் பத்திரிகையில் மிகப் பெரிய குற்றமாக சொல்லப்பட்டது.

1972 மார்ச் 20]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, நான் இந்த மானியத்தின் கீழ் முதலில் பேசக்கூட விரும்பவில்லை. எங்கள் கட்சித் தலைவர் வராத காரணத்தினால் நான் பேசினேன். அடிக்கடி குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். நாத்திகம் பத்திரிகையில் என்ன வந்தது என்பதைப்பற்றி நாம் கவனிக்க வேண்டாம். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. நடராசன் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தகுதி வாய்ந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்கிறோமே தவிர தகுதி இல்லாதவர்களுக்குக் கொடு என்று நாங்களும் ஒரு நாளும் சொல்ல மாட்டோம்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: எனக்குத் தெரிந்த விவரப்படி ஒரு பெண்ணுக்கு 3 மாத சர்விஸ்தான் இல்லாமல் இருந்தது. பாக்கி எட்டுபேர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பரிட்சையில் தேறவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த இலாக்காவில் 20 ஆண்டு காலமாக அரிசனங்களுக்கு எந்த வாய்ப்பும் அளிக்கப்படாமல் இருந்த காரணத்தினால் இந்த 9 பேர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்பட்டது. இதுபற்றித்தான் பெரியதாக குற்றம் சாட்டி நாத்திகம் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தார்கள். இதுபற்றிய முழு விவரத்தையும் மாண்புமிகு நடராசன் அவர்களே தம்முடைய மானியத்தின்போது விவரமாகச் சொல்வதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குழந்தைக்கு சத்து உணவு இந்த இலாக்காவின் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. சுகாதார மானியத்தின்போது பேசுகிறபோது சரியான முறையில் குழந்தைகள் எடைகள் எடுத்துப் பார்க்கப்படுவதில்லை என்றார்கள். இந்தக் கார்டுகள் எல்லாம் முன்னால் அச்சிடப்பட்டவை. அப்போது இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் பேர்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இன்றையதினம் சுமார் லட்சத்துச் சொச்சம் பேர்களுக்கு சத்து உணவு வழங்கப்படுகிறது. எல்லாக் குழந்தைகளையும் அவ்வப்போது எடை எடுத்துப் பார்ப்பது என்பது எல்லாம் முடியாத காரியம்—செலவு, காலம் அதிகமாகும் என்று கருதிய காரணத்தினால் இன்றைக்கு மங்காபுரத்தில் மட்டும் 300 குழந்தைகளுக்கு முதலில் எடை எடுத்துப் பார்த்து, இந்த சத்து உணவு கொடுக்கப்பட்டு, அதன்மூலம் அந்தக் குழந்தைகள் எப்படி வளர்கிறார்கள் என்று பார்த்து, அதுபோல மற்ற இடங்களிலும் வளர்வார்கள் என்கிற

அடிப்படையில் இந்த இலாக்கா மங்காபுரத்தில் மட்டும் பரிட்சார்த்த மாக இதை நடத்தி வருகிறது. மன்றத்தில் இதுபோன்ற குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதன் காரணத்தினுல்தான் இந்த விளக்கங்களை அளிக்க முடிகிறது என்பது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியே அடைகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜாங்கம் அவர்கள் பேசும் போது நந்தனர் கல்வி நிலையத்தின் சார்பில் ஒரு பெண் கல்லூரியை ஏற்படுத்த அனுமதிக்காததுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றியும் அரசு பரிசீலித்தது. அங்கே அண்ணமலை யுனிவர்சிடி இருப்பதனுல் அந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் 10 மைல் சுற்றளவுக்குள் வேறு கல்லூரி இருக்கக்கூடாது. பத்து மைலுக்கு அப்பால் வேண்டு மானுல் கல்லூரியைக் கொடுக்கலாம். அவர்கள் எதிர்ப்பதனுல் நந்தனர் கல்வி நிலையத்தின் சார்பில் கல்லூரி ஏற்படுத்த அனுமதிக்க முடியவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோயில்களில் அறங்காவலர்கள் போடும்போது 5 பேர் களுக்கு ஒருவர் இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் போடப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்தார். அதுபற்றி அமைச்சர் அவையிலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அறங்காவலர் குழுவில் அப்படிக் கட்டாயமாகப் போடுவதற்கு சட்டமே கொண்டுவருவ தாக அத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அர்ச்சகர்கள் நியமனமாக நாம் சட்டம் கொண்டுவந்ததை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனது போல வைதிக மனப்பான்மை உடையவர்கள் இந்தச் சட்டத்தையும் எதிர்க்கலாம். ஆயினும் சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு நமக்குச் சாதகமாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட புரட்சிகரமான சட்டத்தையும் நம்மால் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற முடியும் என்றே கருதுகிறேன்.

அடுத்து, மதிய உணவுக்காக கொடுக்கிற 15 பைசாவை உயர்த்த வேண்டும் என்கிறார்கள். கல்வித் துறையின்கீழ் இன்றைய தினம் 10 பைசாதான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த இலாக்காதான் 15 பைசா என்ற அளவில் கொடுக்கிறது. மாவு அதிகம் இருந்தால் தான் பணியாரம் அதிகமாகப் பண்ண முடியும். பணம் இருந்தால் இதை உயர்த்தலாம். நம்முடைய நிதிநிலை அதற்கு இப்போது இடம் கொடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 20] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

திரு. முத்தையன் அவர்கள் கூறும்போது அரிசன நல விடுதிகளில் பணியாற்றுகிற சமையற்காரர்களுக்கு, பிற்பட்டோர் நல விடுதி களில் பணியாற்றுகிற சமையற்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதை விட குறைவாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அதுபோன்ற புகார் வந்து அரசு பரிசீலித்தது. அது உண்மை தான். அந்தக் குறை இப்போது அகற்றப்பட்டு—பிற்பட்டோர் நலத்துறையில் பணியாற்றுகிற சமையற்காரருக்கு அளிக்கப்படுகிற சம்பளம் அரிசன நலத்துறை விடுதியில் பணியாற்றுகிற சமையல் காரர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல, பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆசிரியப் பயிற்சி பெறும்போது கொடுக்கப்படுகிற உதவித்தொகை, அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆசிரியப் பயிற்சி பெறுகிறபோது கொடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. அதுபற்றியும் ஆராய்ந்து பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற உதவித் தொகை இவர்களுக்கும் அளிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக் கிறது.

இவைகளையெல்லாம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் வேறு, அரி சனங்கள் வேறு என்ற எண்ணம் இல்லாமல் அதிகாரிகள் செயல் படுத்த வேண்டும். அதிகாரிகள் இந்த முறையில் இன்றைக்குச் செயல்படுவதில்லை. பின்தங்கிய மக்களுக்கு ஒரு திட்டம் என்றும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு திட்டம் என்றும் அவர்களே பிரித்துக் கொண்டு தவறாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அரசு அதைக் கண்காணித்து நல்ல முறையில் முறைப்படுத்துகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

வேறு பல உறுப்பினர்களும், அம்மையார் ஜோதி வெங்கடா சலம் அவர்களும் இந்த அதிகாரிகள் எல்லாம் அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். வேற்று சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அதிகாரிகளாகப் போட் டால் வேலை செய்வதற்கு அஞ்சுகிறார்கள். வேற்று சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போட்டால் அவர்கள் ஜாதி வெறிப்பிடித்தவர் களாக இருக்கிறார்கள் அல்லது அவர்களுக்கு ஏன் செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

சமீபத்தில் அரிசன நலத் துறை டெபுடி செகரடரி—துணைச் செயலாளர்—பதவியில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் இருந்ததை மாற்றி, அந்தப் பணியில் பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரை அமர்த்தியிருக்கிறோம். குறை கூறுபவர்கள் எப்படியிருந்தாலும் குறை கூறுவார்கள். குறை காண வேண்டுமென்று கருதி, குறைகளையே கண்டு வராமல், எல்லோரும் இணைந்து நல்ல ஒத்துழைப்புத் தந்தால் நிச்சயமாக நல்லமுறையில் வெற்றி கிடைக்கும் என்பது திண்ணம். எந்தக் குறைகளும் வராத அளவிற்கு நானும் அதிகாரிகளை மாற்றிக்கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. முத்தையன் அவர்கள் கூறியதுபோல, பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவராக போட்டால், பின்தங்கிய விடுதிகளுக்கு அதிகமான சலுகை கேட்க முடிகிறது என்றார்கள். இந்தத் துறையின் இயக்குநரை இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவராகப் போட்டிருக்கிறோம். செயலாளர் அவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர். நான் இந்தத் துறையைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபோது மறைந்த திரு. வெங்கடேசன் அவர்கள் பொறுப்பாக இருந்தார். பிறகு தாழ்த்தப்பட்டவராக தகுந்தவரைப் போடுவது நல்லது என்று உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அவருக்கு நல்ல நோக்கம் இருக்கிறது.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒருமுறை குறிப்பிட்டார் "**Love thy neighbour as thyself**" என்று பைபில் கூறுகிறது. கிறுஸ்தவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் பணியாற்றுபவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மூன்று செயலாளர்களை அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவராகப் போட்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கும் ஒரு கிறுஸ்தவர் இருக்கிறார். இந்த மானியம் வருகிற நேரத்தில் வெளியூருக்கு மாற்றப்பட்டு, அவருக்குப் பதிலாக "ஓசா" என்பவர் பணியாற்றுகிறார். நாங்கள் போட்டால் அலுவலகத்தில் கேட்பதில்லை. திட்டங்கள் எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன. ஆகவே, எந்தக் குறைக்கும் ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, உணவு விடுதியில் மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவி 20 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்பொழுது அதிகமாகக் கொடுக்கும் 5 ரூபாய்க்கு முட்டையும் பாலும் கொடுக்கச் சொன்னதை பின்தங்கிய துறையில் உள்ளவர்களுக்கும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று திரு. முத்தையா அவர்கள் கூறினார்கள். இருபது ரூபாய் போதவில்லையென்று கூறப்படுகிறது. இருபது ரூபாயிலே சத்தான

1972 மார்ச் 20] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

யென்று கூறப்படுகிறது. இருபது ரூபாயிலே சத்தான உணவு உணவு கொடுக்க முடியவில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. மேலும் 5 ரூபாய் கொடுத்தாலும் அவர்கள் முருங்கைக்காய் வாங்கினோம், கத்தரிக்காய் வாங்கிப் போட்டோம் என்றுதான் கணக்குக் காட்டு வார்கள். அதற்காகத்தான் மேற்கொண்டு தரப்படும் 5 ரூபாய்க்கு முட்டை கிடைக்கிற இடத்தில் முட்டையும், பால் கிடைக்கிற இடத்தில் பாலும் வாங்கித் தர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக் கிறோம். இந்த இரண்டிலேயும் நல்ல சத்து இருக்கிறது. மேலும் இதைக் கண்காணிக்கவும் முடியும். தினமும் பால் கொடுக்கப் காணிக்கவும் முடியும். தினமும் பால் கொடுக்கப்பட்டதா, முட்டை கொடுக்கப்பட்டதா என்பதை அறிந்துகொள்ளவும் முடியும். கணக்கு வைப்பதும், காட்டுவதும் சுலபம்.

நான்கைந்து தினங்களுக்கு முன் நான் சில உணவு விடுதிகளுக்குச் சென்று பார்த்தேன். "ஒத்தைக்கடை" பகுதியில் உள்ள ஒரு உணவு விடுதிக்குச் சென்றேன். அங்கே பால் கொடுக்கப்பட்டதா, முட்டை கொடுக்கப்பட்டதா என்று கேட்டேன். அங்கே 5 ரூபாய் மாமிசம் வாங்கி போடப்பட்டது என்றார்கள். ஐந்து ரூபாய்க்கு எந்த அளவு மாமிசம் வாங்கினார்கள். ஒரு கிலோ அல்லது அரை கிலோ வாங்கி, நானும் சாப்பாடு போட்டேன் என்று ஒப்புககுக் காட்டினார்களா என்று தெரியவில்லை. முட்டையும் பாலும் சத்துள்ள உணவுப்பொருள். போட்ட கணக்கும் தெரியும். எனவேதான் இந்தத் துறை அக்கறையாக இருந்து, முட்டை கிடைக்கிற இடத்தில் முட்டை; பால் கிடைக்கிற இடத்தில் பால் என்று வரையறை செய்திருக்கிறோம். அப்படிப் போடாவிடில் இந்த ஐந்து ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் நிச்சயமாக கட்டாயமாக வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டு மென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு முஸ்லீம்லீக் கட்சித் தலைவர் திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த நிலை இருப்பதற்கு தீண்டாமைதான் முக்கிய காரணம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவருடைய தொகுதி சென்னையிலேதான் இருக்கிறது. சென்னையிலே கூட தீண்டாமை இருக்கிறது என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார். அவருடைய தொகுதியிலே உள்ள ஒரு சாராயக் கடையின் அருகில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் மீன்பொரித்து விற்றுக்கொண்டிருந்தாளாம். தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்த பெண் மீன் பொரித்து இங்கே விற்பதா என்று அந்தப் பெண்ணை

மற்ற ஜாதிக்காரர்கள் அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். அதைக் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே போலீசில் புகார் கொடுத்ததாகச் சொன்னார். அதை உத்தேசித்துத்தான் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்கள் **Eradication of untoucharbility** சய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை முன்பு எடுக்கப்பட்டது?

அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாக திரு. இளைய பெருமாள் குழு ஒன்று தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பது குறித்து சிபார்சுகள் செய்திருந்தது. பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக கடந்த ஆண்டில் கூறியது போல் ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறோம். தாலூகா வாரியாக, மாவட்ட வாரியாக குழு அமைத்து, குழுவிலே இருப்பவர்கள் முழுக்க முழுக்க தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதைக் கண்காணிக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பல குழுக்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் போடவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இப்போது 8 மாவட்டங்களிலிருந்து பெயர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இன்னும் 4 மாவட்டங்களிலிருந்து பெயர்கள் வரவில்லை. குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே இந்தக் குழுக்களில் போட வேண்டுமென்று சிலர் சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவரல்லாதவர்களைப் போட வேண்டுமென்று சிலர் சொல்கிறார்கள். பொதுவாக இருக்கட்டும் என்று நானும் கருதினேன். போடப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் மத்திய அரசிலேயிருந்து வரும்போது, இந்தச் சமுதாய உயர்விலே அக்கறையில்லாதவர்கள், ஜாதி வெறியர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், உயர்வடைய வேண்டுமென்ற விருப்பமில்லாதவர்கள் ஆகியோருடைய பெயர்களைக் கூட கலெக்டர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்கிற செய்தி வந்திருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களையே போட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சமுதாயம் உயர்வடைய வேண்டுமென்றால், அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே மாவட்டக் குழுக்களிலும், மாநிலக் குழுவிலும் போட வேண்டுமே தவிர, வேற்று சாதிக்காரர்கள் இடம் பெறுகின்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்கிறார்கள். முழுக்க முழுக்க

1972 மார்ச் 20] [திருமதி சத்தியவாணிமுத்து]

இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களே உறுப்பினர்களாக குழுக்களில் இருக்க வேண்டு மென்கிற முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் ஸ்குவாட் ஒன்று தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக தனியாக அமைக்கப்பட்டு, 6 மாவட்டங்களில் அந்தப் போலீஸ் படை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையிலேகூட அப்படிப்பட்ட போலீஸ் படை அமைக்க முயற்சி எடுத்துக்கொண்டி ருக்கிறோம். பிறகு எல்லா மாவட்டங்களிலும் அந்த போலீஸ் படை பற்றிக் கவனிக்க 6 அதிகாரிகள் இருந்து செயல்படுகிறார்கள். ஆங்காங்கு தீண்டாமை சம்பந்தமான வழக்குகள் வரும்போது சம்பந்தப்பட்டவர்களை நேரடியாக விசாரித்து வழக்கு போட்டு, தண்டனை அளிக்க வேண்டும். தீண்டாமை ஒழிப்பு சட்டத்தை மீறு கிறவர்களுக்கு முன்னுள் அரசு ஏற்கெனவே 50 ரூபாய் அபராதம் என்றும், அப்படி 50 ரூபாய் கட்டத்தவறினால் 6 மாதம் கடுங்காவல் என்றும் தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அதை உயர்த்தி 200 ரூபாய் வரையில் அபராதம் என்றும், அபராதம் கட்டத் தவறினால் 6 மாதம் கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனை என்றும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது முறையாக அதே குற்றத்தைச் செய் தால் 6 மாதத்திற்கு மேல் கட்டாயமாக சிறைத்தண்டனையும் 200 ரூபாயிலிருந்து 500 ரூபாய் வரையில் அபராதமும் கட்டவேண்டும் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவதாக அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தால் ஓராண்டுக் காலம் வரை கடுங்காவல் தண்டனையும், இல்லா விடில் ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் அபராதம் என்று கடுமையாக தண்டனைகளை உயர்த்திப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக போலீஸ் படை வைத்தும், சட்டமும் போட்டு, சமுதாய நலக் குழுக்களும் அமைத்திருக்கிறோம். இவை யெல்லாம் ஒழுங்காகச் செயல்பட வேண்டிய நல்ல வழிவகைகள் செய்யப்படும். சமுதாயத்தில் புரையோடிப் போயிருக்கிற இந்த நோயின் வேர் அகற்றப்பட வேண்டும். அந்த நோய் முற்போக்கு வகுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அனைவருடைய உள்ளத்திலும் அதிகமாக பகிர்ந்து கிடக்கிறது. அவர்கள் அதை காலப்போக்கில் மாற்றிக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதை மாற்றிக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் ஒருவர் இருவர் இருக்கலாம். அந்த ஒருவர் இருவரை நாம் தேடிப்பிடித்து கண்டுபிடித்து வேட்டையாடிக்

கண்டுபிடித்துதான் அந்தப் பொறுப்பிலே போடுகிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களையெல்லாம் அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பின்தங்கிய நல அமைச்சர் அவர்கள் பேச வேண்டும், அவர்களது நேரத்தை நான் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை; ஏறக்குறைய எல்லோருடைய கருத்துக்களுக்கும் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். அரிசனங்கள் என்ற பெயரை மாற்றி தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற பெயரை வைக்க வேண்டுமென்று பாண்டுரங்கன் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். பெயரிலே ஒன்றுமில்லை. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்று வைத்தால் தான் மக்களுக்கோ, அரசாங்கத்திற்கோ நினைவு இருக்கும். அரிசனங்கள் என்று சொன்னதே மற்றவர்கள் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் காந்தியடிகள் அந்தப் பெயரை வைத்தார்கள். அந்தப் பெயர் பழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டது. பழக்கத்தை மாற்றியமைத்தால் திட்டங்கள் நிறைவேறுவதில் தாமதம் ஏற்படும். எனவே அதை மாற்றுவதற்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிலம் கிளியரன்ஸ் போர்டிலே அரிசனங்கள் மாத்திரம் இல்லை, பிற்பட்ட வகுப்பினர்களும் வருகிறார்கள் என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் பெரும்பாலானவர்கள். சென்னையிலே பெரும்பான்மையான அளவில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைத்து இருக்கிறது. மற்ற இடங்களிலே மொப்யூஸலில் 1,500 ரூபாய் அளவிலே வீடுகள் கட்டப்படுகிறது. இங்கே அப்படி வீடுகள் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்......

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இப்பொழுது 5 ஆயிரம் ரூபாய் ஒரு வீட்டுக்கு சிலம் கிளியரன்ஸ் போர்டிலேயிருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த ஐயாயிரம் ரூபாயில் மற்ற இடங்களில் கொடுக்கப்படுகிற 1,500 ரூபாயைக் குறைத்து விட்டு பாக்கியை வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: மற்ற மாவட்டங்களிலே நாம் 1,500 ரூபாய்தான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சென்னையிலே...............

1972 மார்ச் 20]

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of order, Sir. Mr. Speaker allotted till 12-15 for this Demand. There is another important Demand relating to Backward Classes. If so much time is taken for this Demand, I do not think there will be any time left for the Backward Classes Demand.

THIRUMATHI JOTHI VENKATACHELLUM : Let us not proceed in this House on communal basis.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : There is no communal basis in this. Backward Classes and Harijans, both are important. But we are taking so much time for the one. The other's rights also must be protected and that is why I am saying that the time allotted for that Demand should not be reduced. Or, let us have it on some other day.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : The Hon. Speaker will, I hope, give more time to the Hon. Minister for Harijan Welfare and compensate it later.

THIRU S. KANDAPPAN : Let there not be inter-party clash.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இருவரும் பேசிக்கொள்வதைப் பார்த்தால்தான் தகராறு இருப்பது போல் இருக்கிறது. தகராறு என்றால் உங்களுக்குள் தகராறு அல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நல்ல ஒழுங்குப் பிரச்னையைத்தான் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அரிசன நல மானியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரமே பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கைக்கு வேண்டுமென்றால், ஒரு மணி நேரம் கூட ஆகும். உறுப்பினர் அவர்கள் பொறுமையாக இருப்பார்களேயானால் இரண்டு மணிவரை விவாதிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் முடித்து விட்டார்கள். ஏறக்குறைய முடிக்கிற தறுவாயிலே இருக்கிறார்கள். நீங்கள்தான் ஒழுங்குப் பிரச்சினையைக் கிளப்பி விட்டீர்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இரண்டு பேரும் பேசிக்கொண்டதுதான் பிரத்தியட்ச நிலை. * * *

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: பிற்பட்ட வகுப்பு மானியத்திற்கு நேரம் குறையக்கூடாது என்று சொன்னேன். அரிசன மானியக் கோரிக்கைக்கு அதிக நேரம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

* * * *

அப்படியெல்லாம் கிளப்பிவிட்டு தவருன எண்ணத்தை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: * * * * * * என்று சொன்னதை சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும். அது மாண்புமிகு அமைச்சரவைக்கும், சபைக்கும் நல்லதாக இருக்காது என்பதால் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்ற எல்லா சமூக மக்களும் ஒத்து ழைப்புத் தந்தால்தான் நிறைவேற்ற முடியும். அரசு போடுகிற, சட்டம், திட்டம் இவையிருந்தாலும் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் இல்லாவிட்டால் எத்தனை லட்ச ரூபாய்கள் இதிலே செலவழித் தாலும் முன்னேற முடியாது. எனவே, இந்தத் திட்டங்களுக்கு எல்லாம் நல்ல முறையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திருப்பிப் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். இராஜாங்கம்: அமைச்சர் அவர்கள் வீடு கட்டுவதற் காக 940 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது. 1,500 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக் கிறது என்று சொன்னார்கள். 3 ஆயிரம், 5 ஆயிரம் என்ற அளவில் மத்திய அரசுத் திட்டம் வீடு கட்டும் திட்டம் இருப்பதுபற்றியும்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

சொன்னார்கள். நான் சொன்னது மனையே இல்லாதவர்கள் 70 சத வீதம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் மனைகள் கொடுப்பதற்காகத் தனியாக—எப்படி மின்வாரியம், தண்ணீர், வாரியம், குடிசை மாற்று வாரியம்—என்று போட்டு இருக்கிறோமோ, அதைப்போன்று ஒரு வாரியத்தைப் போட்டு மனைகள் வழங்க வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக்கொண்டேன். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : திருப்பிக் கட்டக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறவர்களுக்கு வாரியத்தின்மூலமாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். திருப்பிக் கட்டக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாதவர்களுக்கு அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு செய்து வருகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்பொழுது வாக்கெடுப்பு.

The cut motion of Thiru S. Alagarsami was deemed to have been withdrawn, as he was not in his seat.

The cut motion of Thiru J. James was, by leave, withdrawn.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"நிதிக்கோரிக்கை எண் 25—பழங்குடி மக்கள் அரிசனங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,41,23,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்".

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 25-ஏ—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

"ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கோரிக்கை எண் 25-ஏ—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ்

[திரு. க. இராசாராம்]

என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,41,23,400-க்கு மேற்படாத தொகை வேண்டும்".

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, I move the following cut motion, to discuss about the need to increase the income limit of the Backward Classes to Rs. 3,600 per annum for obtaining scholarships:—

'That the allotment of Rs. 4,68,07,700 made under Demand No. 25-A—Welfare of the Backward Classes, etc., be reduced by Rs. 100.'

The cut motion of Thiru S. Alagarsami was not moved as he was not in his seat.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை @ அவைமுன் வைத்திருக்கிறேன். அதையே என்னுடைய பேச்சாகக் கருதி அதை பதிவேட்டிலே ஏற்ற வேண்டுமென்று சபையை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Speaker, Sir, I would like to congratulate this Department which works for Backward Classes for the enormous burden that it carries and for the amount of work achieved. Unless and until every single member of the whole community is emancipated and when every single one of the entire community can walk with us claiming their equal rights that we can really regard ourselves as truly free. Sir, it is not on the deserving ones I focus the attention of the House this morning.

I feel that the burden that is carried by the Government is so enormous but it will never be really free from the burden unless we plan that there should be a time when we can achieve the whole

@-ம் பக்கங்களில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை மானிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு. 4-ம் இணைப்பாக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

work that we can envisage before us. By that I mean that, with the amount of work that has already been achieved, and the sums of money that have already been spent during the past years, Surely there must be some section of the community which is not backward anymore. Surely we have adopted them and set them on their feet on the road to success but this does not appear to be so.

We have a section of the backward community still perched on the back of the Government and not willing to get off it because it has it so good. I refer to the members who have qualified and who have taken their degrees and who are earning good salaries and who still claim to be backward. Their children will continue to get scholarships and all the benefits. This, I feel, has to be examined. I also feel that we should keep statistics about this section of the community which does not need aid anymore, because as long it stays there, it is going to be harder for the Government to aid the truly socially handicapped people which is after all its aim.

So, we should keep our eyes wide open on this matter because there must come a time when this segment of this community will no longer be backward.

I think the fault lies in the name because we say it is a 'backward class'. Why should they be called 'backward class'. We should stop calling it a 'backward class'. We want to help all backward people, no matter to which community they belong. The Government's aim should be to help the poor people, no matter where they are, what they call themselves and to which religion they belong.

I find that some aid is given to Buddhist students and that is very good. But is similar aid given to the Christian students? There are lots of them who are very poor in exactly the same position as the members of the backward community are but are not labelled thus. So, I feel that unless we drop this name of calling a certain class as 'backward', we shall have members just wanting to belong to it because of the benefits they receive.

Now this is a subject, I think, that comes up every year. If I am not mistaken, everybody seems to remark about this in one way or the other. But the time has come when we should seriously think about it so that these people no longer claim the benefits which the Government give thrm. It is like a convalescent person and how long do you except a person to convalesce. A sick person is a convalescent person for a little while and then he must stand on his own feet. So we cannot keep a person under convalescence for ever because our aim is to see that they are no longer socially handicapped. Therefore, there must come a time when they can move out of that category and belong to the group of people who do not call themselves 'backward' any more.

Thank you, Sir.

* திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலே கோரியுள்ள மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்திலுள்ள மக்கள் தொகையில் சரிபாதிக்கு மேற்பட்ட பின் தங்கிய மக்களின் நலனைக் கருதி டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இதற்கென்று தனியாக துறை 1969-ல் நிறுவி, இந்தத் துறைக் கென்று ஒரு அமைச்சரையும் ஏற்படுத்தி இன்றைக்கு இந்தத் துறை யானது மிகப் பின்தங்கிய மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களை ஆற்றி வருகிறது. இத்தகைய துறை தமிழ்நாட்டில் பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பே தனியாக நிறுவப்பட்டிருக்குமேயானால், தமிழ்நாட்டிலே பின்தங்கிய மக்கள் இன்றைக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களோடு சில குக்கிராமங்களில், இன்னும் கிராமங்களில் பொருளாதார வசதியில் மிகக் கீழ்நிலையிலேயும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களா, பின்தங்கிய மக்களா என்று வித்தியாசம் தெரியாமல் இருக்கின்ற இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையை மாற்றி பொருளாதார அடிப்படையிலே பின்தங்கிய மக்களையும் ஒரு நிலைக்கு கொண்டுவந்திருக்க முடியும். ஆனால் பன்னெடுங்காலமாக இவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு செயல் படுத்தாததால் உள்ள நிலைமைகளை நன்கறிந்த தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இன்றைக்குத் தனியாக இந்தத் துறையைப் பிரித்து இருப்பதன்மூலம் பின்தங்கிய மக்களுக்கு இதயமாக கலைஞர் அவர்கள் விளங்குகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1972 மார்ச் 20] [திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

இதிலேகூட மாணவர்கள் படிக்க உதவித்தொகை 1966–67-ல் 82.90 லட்சமாகயிருந்தது. இன்றைக்கு 1971–72-ல் 270.40 லட்சமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்தத் தொகை போதுமான அளவில் இல்லை என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அடுத்த ஆண்டாவது இதற்கு அதிகத் தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாணவர் இல்லங்கள் 1971–72-ம் ஆண்டில் 81 இல்லங்களை ஏற்படுத்த அனுமதி பெற்று எல்லா இல்லங்களும் இன்றைக்குத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த ஆண்டில் புதிதாக எத்தனை மாணவர் இல்லங்கள் துவக்கப்போகிறார்கள் என்ற குறிப்பு இங்கே தரப்படவில்லை. அதையும் அமைச்சரவர்கள் கருத்திற்கொண்டு புதிய 100 மாணவர் இல்லங்களையாவது இந்த ஆண்டில் ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதோடு சென்ற ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட மாணவர் இல்லங்களுக்கெல்லாம் நல்ல தரமான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு முயற்சிகளை இந்தத் துறையானது மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவிப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த அரிசன நல இலாக்காவோடு இந்தத் துறை தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு இதற்கென்று ஒரு அமைச்சர் இருந்தாலும் மாவட்ட அளவில் மாவட்ட நல அதிகாரிகள்தான் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். அதைப்போல இங்கே தலைமைச் செயலகத்திலேயும் இங்கிருக்கும் இயக்குநர்களும் இன்றைக்கு அரிசன நலத்துறைக்கு இருப்பவர்கள்தான் இந்த பின் தங்கியோர் நலனையும் கவனிக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதற்கென்று தனியாக இலாக்காவைப் பிரித்து ஒரு அமைச்சரையும் போட்டுவிட்ட பிறகு பின்தங்கிய மக்களின் நலன்களைக் கருத மாவட்ட அளவிலும் தனியாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். அதேபோன்று மாநில அளவில் உதவி இயக்குநர், இயக்குநர், தலைமைச் செயலகத்தில் தனியாக செயலாளர் ஒருவரும் பின் தங்கிய மக்களின் நலனைக் கருதுவதற்காக என்று நியமித்தால்தான் இந்தத் துறைக்குத் தனியாகக் கவனத்தைச் செலுத்த, இந்தத் துறையிலேயிருப்பவர்கள் மக்களின் நலனை நல்ல முறையில் கவனிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். அதைவிட அரிசன நலத் துறைக்குத் தனியாகவும், இந்தத் துறைக்குத் தனியாகவும் அதிகாரிகள் இருப்பது நல்லது. இதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள்

கருத்தில் கொண்டு உடனடியாக, தனியாக இதற்கென்று அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கான முயற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971-ம் ஆண்டு திரு. சட்டநாதன் குழு அறிக்கை வந்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் 110 கோரிக்கைகளுக்கு மேல் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றைப் பற்றி இன்னும் ஆய்வு செய்து கொண்டிருப்பதாக நம்முடைய அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கல்வி, வேலை வாய்ப்புக்காக 25 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 35 சதவிகிதமாக உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு பேசுகிறபோதே ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தேன். 31 சதவிகிதமாக ஒட்டு மொத்தமாக பின்தங்கியவர்களுக்கு வைத்து இருப்பதால், அது எல்லாப் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் சரிவரப் போய்ச் சேருவதில்லை. ஆகவே, பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு 16 சதவிகிதமும், மிக மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குப் 15 சதவிகிதமும் என்று இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்தால், தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய பின்தங்கிய சமூகத்தில் இருப்பவர்கள் பயன்பெற முடியும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சதவிகிதத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்க முதல்வர் அவர்களோடு கலந்து முயலவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வீட்டு மனைப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு எப்படி அரிசன மக்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுக்கிறோமோ, அதே போன்ற முயற்சியினை பின்தங்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பொறுத்தும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். கிராமப் பகுதிகளில் மட்டுமல்லாது நகரப் பகுதிகளிலும் கூட பின்தங்கிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வீட்டுவசதி இல்லாமல், வீட்டு மனை இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் போக்கி இவர்களுக்கும் வீட்டு மனை வசதியைச் செய்து தரவேண்டும். இதற்கென்று தனியாக நிதியை ஒதுக்கியாக வேண்டும். முழுமையாகக் கொடுப்பதற்கு அரசிடத்தில் நிதிநிலைமை இல்லாவிட்டாலும் கூட, படிப்படியாக இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளக்கூடிய வகையில் வீட்டு மனை நிலம் கொடுக்கிறபோது 50 சதவிகிதம் வீட்டு

மனே கோருபவர்களும், மீதி 50 சதவிகிதத்தை அரசே ஏற்று கொடுக்கக்கூடிய முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு பின்தங்கிய மக்கள் நலனுக்காக இந்த அரசு பாடு பட்டு வருகிறது. நான் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு செயல்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, கிராமப் புறங்களிலும், நகரப்புறங்களுக்கு வேலை தேடி வந்தவர்கள் மிகப் பின்தங்கிய, பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த வர்கள், அரிசனங்கள் இருவரும் ஒரே நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நேரில் காணலாம். அந்த அளவுக்குப் பின்தங்கிய மக்க மக்களும், மிகப் பின்தங்கிய மக்களும் ஏழ்மையில் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் சரிபாதி மக்கள், 35 சதவிகிதம் மக்கள் மிகவும் மோசமான, கீழ்த்தரமான நிலையில் பொருளாதார வசதி இல்லாத நிலைமையில், படிப்பு அறிவு இல்லாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இலாகா தனியாக அதிகாரிகளை போட்டு தமிழகத்தில் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் பின்தங்கிய மக்கள் நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்று பார்த்து அந்த மாவட்டங்களில் இந்தப் பின்தங்கிய மக்கள் கல்வி வசதி பெறவும், பொருளாதார வசதிகளைப் பெறவும், முழுமையான வேலை வாய்ப்பு கள் கிடைக்கவும், தொழில் செய்வதற்கு அரசு மூலம் தொழிற் கடன்கள் பெறவும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் சரிபாதி மக்களாக உள்ள பின்தங்கிய சமூகத்தினைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் படிக்கும்போது அவர்களுக்கு உணவு கொடுக்க உணவு மானியத்திற்காக 6 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகக் குறைவான தொகை. இதை உயர்த்திக் கொடுக்க நம்முடைய இந்தத் துறை முயற்சிகளை மேற் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தக்க முயற்சியினை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பின்தங்கிய மக்கள் நலனுக்காகப் பாடுபடக்கூடிய இந்த அரசுக்கு எதிராக அந்த மக்களை திசை திருப்பிவிடக்கூடிய அளவில், அந்த மக்கள் ஏமாற்றம் கொள்ளக்கூடிய அளவில் சிண்டிகேட்டிலே

இருப்பவர்கள் காரியமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு பின் தங்கிய மக்களுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை, எதுவுமே செய்ய வில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் வன்னிய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்று வன்னிய சமூகத்தை மிகப் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் இருந்து பின்தங்கியவர்கள் பட்டிய லுக்கு மாற்றிவிட்டார்கள் என்ற பிரசாரங்களைச் செய்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். இப்படி முன்னாலே ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள், இப்போது எதிர்க்கட்சி என்ற அந்தஸ்திலே இல்லாது சிறு அளவிலே இருந்து கொண்டு மீண்டும் ஆட்சிக்கு வரவேண்டுமென்ற காரணத் தோடு எந்தெந்த மக்கள் எங்கெங்கு அதிகமாக இருக்கிறார்களோ, அந்த மக்களுக்கு ஆதரவாகப் பிரசாரம் செய்வதைப் பார்க்கிறோம்.

இந்தப் பிரசாரத்திற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காதவண்ணம் இந்தத் துறை செயல்படும் என்று நம்புகிறேன். தமிழகத்திலுள்ள பின்தங்கிய, மிகப் பின்தங்கிய மக்களுடைய நல்லாதரவு என்றும் தொடர்ந்து இந்த அரசுக்கு உண்டு என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து இந்தத் துறைக்குக் கோரியுள்ள தொகை ரூ. 4,68,07,700 என்றாலும் அடுத்த ஆண்டு 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இதை உயர்த்துவதற் கான முயற்சியினை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டு மென்று கேட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. சுப்பு: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பின்தங்கிய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக் கையின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் நல்ல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு திட்டமிட்டு செயல்பட்டு வருவது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது. பின்தங்கிய நல அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல அக்கறை செலுத்தி அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நிறைவேற்ற முனைந்திருக்கிறார் என்பது வரவேற்கத்தக்கது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அந்த மாவட்டமே பிற்படுத்தப்பட்ட மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற வகுப்பாரும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள். ஜமீந்தார் காலத்திலிருந்து அடக்குமுறைக்கு ஆட்பட்டவர்கள். விவசாயிகளை எடுத்துக் கொண்டால், ஒருசிலர் நல்ல நிலையில்

1972 மார்ச் 20] [திரு. க. சுப்பு]

இருந்தாலும் பல விவசாயிகள், ரெட்டியார்களும், நாயுடுக்களுமாக இருப்பவர்கள் பிற்பட்ட நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு வகுப்பாரும் நசித்துப் போய்விடக்கூடிய நிலையில் இவர்களிலே ஒருசிலர் பிரிவினரைத்தான் பின்தங்கியவர் பட்டியலில் வைத்திருப்பதால் இவர்கள் தங்களுடைய தொழிலும் நசிந்துபோய் வேலை கிடைக்காமலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், 25 பகுதிகளில் இந்த வகுப்பாரைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் பிரதிநிதியை நிர்ணயிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்குச் சரியான பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. பப்ளிக் சர்விஸ் கமிஷனிலும் தொடர்ச்சியாகப் பார்த்துக் கொண்டு வந்தால், இவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் வராமலே இருக்கிறார்கள். இது ரொம்ப விநோதமான விஷயமாக இருக்கிறது. தேர்தலில் பாஸ் பண்ணியும் கிடைக்காமல் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கிடைக்காமலே கூடப் போய்விடுகிறது.

அமைச்சர் அவர்கள் ராஜபாளையத்திற்கு வந்தபோது இதைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. சாலியப் பெருமக்களைச் சேர்ந்தவர்களை "சாலியன்" என்று சொல்லுவது அவமானகரமாக இருக்கிறது. "சாலியர்" என்று மாற்றவேண்டுமென்று கோரினோம். அமைச்சர் அவர்களும் முயற்சி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திற்கு இதிலே ஒன்றும் செலவு கிடையாது. இதை மாற்றுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"தொட்டியன்" என்ற வகுப்பினரை கல்வித் துறையிலே "தொட்டை" என்று எழுதுகிறார்கள். பப்ளிக் சர்விஸ் கமிஷனிலே "தொட்டியர்" என்று எழுதுகிறார்கள். ஆங்கிலத்திலே '**Thottai**' என்று கல்வித்துறையிலே எழுதுகிறார்கள். இதிலே அதிகாரிகளுக்குச் சந்தேகம் வருகிற காரணத்தால் "தொட்டியரா", "தொட்டை"யா என்று கேட்டு திருப்பி அனுப்புகிறார்கள். ஸ்பெல்லிங்கிலே இருக்கின்ற தவறைப் பெரிய தவறாக அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்தச் சிறிய தவறுகளை எல்லாம் போக்க அரசாங்கம் உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டும்.

தெலுங்கர் மைனாரிட்டி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆளும் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இனப்பாகுபாடு இருப்பது என்பது வருந்தத்தக்கது. தெலுங்கர்கள்,

ராஜபாளையத்தில் மாணவர்கள் முன்வந்தபோது அரசு உதவி அளிக்கவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. ஒரு ஆசிரியர் வந்தார். அவருக்கு மானியமாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு யாருமே வரமாட்டார்கள். ஆகவே மைனாரிட்டி வகுப்பினர் கல்வி கற்றுக் கொள்வதற்கு சரியானபடி தொகை வழங்கி தெலுங்கு போன்ற பாடங்களை படிக்க மாணவர்கள் முன்வரும்போது அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் அரசாங்கம்.

பின்னர், ரெட்டி, கஞ்சம் ரெட்டி என்றிருக்கிறது. ரெட்டி என்று சொன்னால் முற்போக்கு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் கஞ்சம் ரெட்டி என்றால் பிற்படுத்தப் பட்ட வகுப்பினராகக் கருதப்படுகிறார்கள். ரெட்டியார் என்று தனியாக தமிழ் நாட்டில் முன்னால் இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. தெலுங்கு பேசும் ரெட்டியார்கள் அங்கிருந்து வந்தவர்கள்தான். யார் யார் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்ற ஆராய்ச்சியில் நாம் இறங்க வேண்டியதில்லை. கஞ்சம் ரெட்டி என்று போட்டால் அப்படிப் போடுவதற்கு மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, ராமநாதபுரம், மதுரை மாவட்டங்களில் கஞ்சம் ரெட்டி என்று அவர்கள் போட்டுக் கொள்வதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு சார்பில் எடுத்துக் கூறியிருக்கும் நல்ல கருத்துக்களை நான் வரவேற்கிறேன். விடுதிகளில் உள்ள பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர் களுக்கு உதவித் தொகையைக் கூட்டிக்கொடுத்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால் அப்படி உதவித் தொகை கூடக்கூட விடுதிக் கட்டணத்தையும் கூட்டிவிடுகிறார்கள். அதனால் கூட்டி கொடுத்தும் பலனில்லாமல் போகிறது. ஆகவே விடுதிகளை அரசாங்கமே அதிக மாக பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அமைத்துக்கொடுத்து அதற்காகும் செலவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்வ தினால் குறைந்தபட்சம் நல்ல உணவாவது கிடைக்கும். உணவு விடுதிகளைக் கூட தனியாரிடமிருந்து எடுத்து அரசாங்கமே நடத்து வதற்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறி என் உறையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 20]

திரு. கே. கந்தசாமி: கௌரவமிக்க பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையை பார்வேர்ட் ப்ளாக் கட்சி சார்பில் வரவேற்று பாராட்டுவதற்கு முற்படுகிறேன்.

இன்று என்றுமில்லாத அளவிற்கு கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சியில் பெரியதொரு சமுதாயமாக விளங்கக்கூடிய பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு என்று ஒரு தனி இலாகா அமைத்து அதன் அமைச்சராக அந்த இனத்தைச் சேர்ந்த—அந்த இன மக்களின் குறைபாடுகளை எல்லாம் நன்கு உணர்ந்து செயல்படும்முறையில்—ஒருவரையே போட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப்பொறுத்தவரையில் இங்குள்ள மக்களில் பாதிப் பேர்களுக்கு மேல் பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவார்கள் என்று உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். உத்தியோகத் துறையில் இவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள விகிதாசாரத்தைப் பார்த்தால், 31 சதவிகிதம் என்பதைப் பார்க்கும்போது ஓரளவிற்கு முன்பு இருந்ததைவிடக் கூடியிருக்கிறது என்பதைப் பாராட்டினாலும், ஜனத் தொகையோடு ஒப்பிட்டு மேல் சமூகத்தினர் வளரும் வேகத்தைப் பார்க்கும்போது இன்னும் அதிகபட்சமான இடங்களை இந்த பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு ஒதுக்கினால் நல்லது. இந்த பிற்பட்ட இனத்தவர்களில் சுமார் 200 ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 200 ஜாதிகளும் ஒன்றாகச் சேரும்போது அதில் உள்ள ஒரு சிறிய மைனாரிட்டியினர் டாமினேட் செய்கிறார்கள். அதிகப்படியான வேலைகளைப்பெறுகிறார்கள். மெஜாரிட்டியாக இருக்கக்கூடியவர்களை டாமினேட் செய்யும் நிலையில் இந்த மைனாரிட்டியினர் இருக்கிறார்கள்.

Weak majority is being dominated by strong minority from among backward communities. That is what I want to bring to the Hon. Minister's kind notice.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், அல்லது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சமுதாய அமைப்பில் அரசியல் இலக்கை அடைய,

We are for establishment of a classless and casteless society and to have effective socialism.

என்ற நிலையை நாம் அனைவரும் ஒத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அதை அடைய இருக்கக்கூடிய சமுதாய, பொருளாதார வேறுபாடுகளை நீக்க நாம் கையாளுகின்ற முறையில் வகுப்புவாதப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கிற முறையை நம் அரசைப் பொறுத்தவரையில் நாம் கையாண்டு வருகிறோம்.

திரு. சுப்பு அவர்கள் ஜாதி, மத, எல்லை வேறுபாடுகளைக் கடந்து நிற்கிற கொள்கையை உடையவராக இருந்தாலும் இங்கு குறிப்பிடும் போது ஒரு குறிப்பிட்ட பிராந்தியத்தில் வாழ்கிற குறிப்பிட்ட ஒரு இனத்தவரைப் பின்தங்கிய இனத்தவர் என்றும், அவர்களது நலனை இன்னும் அதிகம் கவனிக்க வேண்டும் என்றும் மிக உருக்கமாகப் பேசினார்கள். அதை அவர் குறிப்பிடக் காரணம், நாம் அடைய வேண்டிய இலக்கு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், அதை அடைய கையாளும் முறையில் இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்படவேண்டும் என்ற விதத்தில்தான் அவர்கள் ஆலோசனை கூறினார்கள்.

என்னைப்பொறுத்தவரை, தமிழ்நாட்டில் பின்தங்கிய வகுப்பினரில் பாதிக்கு மேல் இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். முக்குலத்தோர், தேவர் சமுதாயத்தைப் பொறுத்தவரையில். அவர்களுக்கு வேண்டிய பிரதிநிதித்துவம் முன்னாள் அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள். இன்றைய அரசு, கலைஞர் அவர்களின் கருணையால் கழக அரசு அதில் கவனம் செலுத்துகிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். செலுத்துகிறது என்று பேச்சில் சொன்னால் போதாது. நடைமுறையில் காட்டும்படி கலைஞர் அவர்களையும், பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும் மற்ற ஏனைய அமைச்சர்களையும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற்பட்ட இனத்தவர்களில், 200-ல் முக்குலத்தோர் பாதி இருந்தாலும்கூட எம்.பி.எஸ்.சி. அல்லது ஏனைய உத்தியோகத் துறைகளில் அவர்கள்,

In proportion to the population they should have representation in appointment matters also. That is my humble request. ஆகவே இதை, இந்தச் சமுதாய உணர்வை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். கவனத்தில்கொண்டு அதை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, பின்தங்கிய வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு அதிகக் கல்விச் சலுகை வழங்குவதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த அவையில்கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் என்ற ரீதியில் ஒரு

1972 மார்ச் 20] [திரு. கே. கந்தசாமி]

தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் வரவில்லை, 2,000 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் இருந்தால் பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிகள் அல்லது கல்லூரிகளில் கல்விச் சலுகை அளிப்பதில்லை. இந்த விதிமுறை முன்னுள் அரசால் அன்றிருந்த சமுதாய பொருளாதார ரீதிக்கேற்ப அமைத்திருக்கலாம். ஆனுல் இன்று விலைவாசியேற்றம், சமுதாயத்தில் சம்பள உயர்வு என்ற நிலைகள் எல்லாம் ஏற்பட்ட பிறகு அந்த விதிமுறைதான் நடைமுறையிலிருக்கும் என்ருல் அது நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களைப் பாதித்திருக்கிறது.

பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களின் பிரதிநிதியாக நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு மகஜர் கொடுத்துள்ளேன். அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. கல்வி ஆண்டு முடியும் தறுவாயில் இருக்கிறது. பரீட்சைகள் நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில், ஆண்டு இறுதிக்குள் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைத்துவிடும் என்ற எண்ணத்தில் ஹாஸ்டல் பணத்தைக் கேட்காதீர்கள் என்ற அண்டர்ஸ்டான்டிங்கில் பலர் தங்கிப்படித்து வருகிருர்கள். ரூ. 500, ரூ. 600 என்று அரியேர்ஸ் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதை பிரின்ஸிபாலும், விடுதிக்காப்பாளரும் நெருக்கும்போது ஏழை மாணவர்கள், வழக்கம் போல் கிடைக்கும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தவர்கள் அதைக் கட்டமுடியாது படிப்பை நிறுத்திவிடும்படியான ஒரு நிர்ப்பந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது.

ஆகவே கலைஞர் அவர்களும், பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் கருணை கூர்ந்து இந்தச் சட்டத்தை மாற்றி ரூ. 2,000 என்றிருக்கும் உச்சவரம்பை மாற்றி, ரூ. 5,000 வரை வருமானம் இருந்தால் பரவாயில்லை, ஆனுல் அதற்கு மேலே போனுல் சலுகை இல்லை என்ற நிலையை உருவாக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு திருஷ்டாந்தம் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்.ஜி.எஸ். சமுதாயத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும் மக்கள், அரசாங்கத்தில் வேலை பார்க்கும் இந்த ப்யூன்ஸ்க்கு மாக்சிமம் வரும்போது ரூ. 195 என்றிருக்கிறது. எல்லா அலவன்ஸையும் சேர்த்து ரூ. 250 வரும். இந்த வருவாயில் அவர் தமது ஐந்தாறு பிள்ளைகள் யாரையும் படிக்க வைக்கமுடியாது. அலவன்ஸையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2,000, 3,000 வந்துவிடும்.

இதே நிலைதான் க்ளார்க்ஸ் போன்றவர்களுக்கும். இந்நிலையில் யாரும் தங்கள் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்கமுடியாது. எந்த என்.ஜி.ஓ.வும் படிக்க வைக்கமுடியாது. ஆகவே கலைஞர் அவர்களும், இத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் இந்த உச்சவரம்பை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டி-நோடிபைடு டிரைப்ஸ் அண்டு எக்ஸ்-கிரிமினல் டிரைப்ஸ் என்ற சட்டத்தின்கீழ் அகில இந்திய ரீதியில் 40 லட்சம் மக்கள் அழுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 13 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது 1/3 பாபுலேஷன் தமிழகத்தில் இருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் ரூ. 150 லட்சமாகும். இதில் தமிழகத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது $18\frac{1}{2}$ லட்சம்தான்.

It is not at all in proportion to the population strength இதைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது 12.03 சதவிகிதம்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அகில இந்திய அடிப்படையில் தமிழகத்தில் 1/3 பங்கு மக்கள் இங்கேயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து 1/3 பங்கு இந்த நிதியிலிருந்து தமிழகத்திற்குத் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது ரூ. 50 லட்சம் தமிழகத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காகப் பிற்பட்ட நலத்துறை கமிஷனர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது மனுகூட கொடுத்து இருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதன் நகல் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

பிற்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த மாணவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு எப்படியோ படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய வேலை கிடைக்கவில்லை. மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில்கூட மனுக்கொடுத்திருக்கிறேன். பிற்பட்ட நாயுடு வகுப்பைச் சார்ந்த ஒருவன் 24 வயதில் கேஷியராக வேலையில் சேர்ந்திருக்கிறான். 3 மாதம் கழித்து ஊஸ்ட் செய்யப்பட்டு விட்டான். 2 மாதம் கழித்து மறுபடியும் வேலைக்குச் சென்றபோது உங்களுக்கு 25 வயதுக்கு மேலாகிவிட்டது என்று சொல்லி

விட்டார்கள். பிற்பட்ட நிலேயிலிருந்து வரும் ஏழை எளிய மாண வர்களுக்கு டிபார்ட்மெண்டில் நுழையும்போது 25-க்குள் இருந்தால் போதும்

I hope the Government will consider him as having entered into Government service within the prescribed age-limit.
இந்த விதியை ஏன் தளர்த்தக் கூடாது என்று கேட்டேன். அதைப் பரிசிலித்துச் செய்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். இதைத் தனியாக வைத்துக் கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிருர்கள்.

ஆகவே, தயவுசெய்து 25 வயது, டிபார்ட்மெண்டில் நுழைவதற் குண்டான சமயத்தில் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லவேண்டும். கலேஞர் அவர்களும், அமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து குறைந்தது இதை 30 வயது என்று ஆக்கிஞல் நல்லது என்று நினேக்கிறேன். பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 25 வயதுக்கு மேல் உத்யோகம் இல்லே என்று சொல்வது, பிற்பட்ட இனத்தவருக்கு 10 சதவிகிதம் கொடுக் கலாம் அதற்கு மேல் கூடாது என்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. படித்துவிட்டு வேலே இல்லே என்ற நிலே இருக்கிறபோது மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. படித்த பட்டதாரிகளாக இருப்பவர் களுக்கு வேலே கிடைக்கவில்லே என்ற நிலே இருக்கிறபோது

They have become completely frustrated and lost all hope in society. That is what is happening in West Bengal. Therefore, I request the Hon. Minister to consider to relax the age-limit from 25 to 30. With these words, I conclude. Thank you, Sir.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலேவரவர் களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களேச் சபைமுன் வைக்க விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது, நாம் இன்று இருக்கிற சமுதாயத்தினுடைய அமைப்பை மாற்றி, ஜாதி மத பேதமற்ற ஒரு சாத்வீகமாக சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தினேச் சொன்னுர்கள். அந்தக் கருத்தை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இன்று வகுப்பின் அடிப்படையிலே, பல வகுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சலுகைகள்கூட, வருங் காலத்தில் இன்று இருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு மாறி சமுதாயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பினர் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மற்றவர்கள் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கும் நிலே மாறவேண்டுமென்றும் அந்த

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1972 மார்ச் 20

நிலையை அகற்றுவதற்குத்தான் அரசாங்கம் உதவி கொடுத்து, அவர்களையும் மற்றவர்களோடு சமமாக நடைபயிலுவதற்குத்தான் இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் வைத்து இருக்கிறது.

அதேபோன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இன்று பிற்பட்ட வகுப்பினர்களாகக் கருதப்படாமல் ஒரு குறிப்பிட்ட பிற்பட்ட வகுப்பினர்களிலேகூட அவர்களுடைய உட்பிரிவிலே பாகுபாடு காட்டப்பட்டு வரும் நிலை இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், நாயுடு வகுப்பை எடுத்துக் கொண்டால் ஈடுநாயுடு பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்று இருக்கிறது. பலிஜா நாயுடு, கவர நாயுடு என்பதெல்லாம்கூட பிற்பட்ட வகுப்பிலே சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் அதே நேரத்தில் நாயுடு வகுப்பைச் சேர்ந்த கம்மாவர் நாயுடு என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் முற்போக்கு வகுப்பினராகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, இந்த கவர நாயுடு என்ற வகுப்பு பிற்பட்ட வகுப்பாகக் கருதப்பட்டாலும், அந்த வகுப்பு பிற்பட்ட வகுப்பாகக் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில்தான் கருதப்படும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அண்மையிலே ஒருவருக்கு நான் கம்யூனிட்டி சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு குடியாத்தம் தாசில்தாரிடம் சென்றபோது அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த கவரநாயுடு கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் தான் பிற்பட்ட வகுப்பாகக் கருதப்படும், இங்கே இல்லை என்று சொன்னார்கள். எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. இந்த நிலைகளை மாற்றி நாயுடு என்றால் எல்லோருமே பிற்பட்டவர்கள் என்ற நிலையைச் செய்யவேண்டும்.

இதுபோன்று சென்ற காலத்திலே பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஆண்டு வந்த காலத்தில் அதற்கு முந்தி முஸ்லீம்கள் என்று சொன்னால் எல்லோரும் பிற்பட்டவர்கள் என்றுதான் கருதப்பட்டார்கள். பிறகு கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பிரிந்து தமிழ்நாட்டுடன் சேர்ந்த பிறகு, நாஞ்சில் நாடு பகுதி இணைந்த பிறகு—அங்கிருந்து வந்திருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும்—அங்கே முஸ்லீம்களில் முற்பட்டோர், பிற்பட்டோர் என்று இல்லாமல் இருந்தது, தமிழ் நாட்டில் சேர்ந்த உடன் அங்கேகூட பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் என்ற நிலைமை வந்துள்ளது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1972 மார்ச் 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

உருது பேசும் முஸ்லீம்கள் எல்லாம் முற்பட்டவர்கள், ஃபார்வார்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் மக்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள், இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர்கூட உருதுபேசுகிற முஸ்லீம்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் நான் கேட்கிறேன், தமிழ்நாடு முழுவதும் சென்று பார்க்கிறீர்கள், நீங்கள் பார்க்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் உருதுமொழி பேசக்கூடியவர்கள் ரிக்ஷா ஓட்டுபவர்களாகவும், பிளாட்பாரத்தில் கூலி வேலை செய்கிறவர்களாகவும்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று அவர்கள் முற்பட்டவர்களாக கருதப்பட்டு, சமுதாயம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் அவர்கள் பிள்ளைகள் படிப்பதற்கு வசதியற்று, அவர்கள் தொழிற்துறையிலும், மற்றவற்றிலும் வசதியற்று இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தங்களுடைய அறிக்கையிலே அழகாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். 12 புதிய வகுப்புகள் பிற்பட்ட வகுப்பாகத் தமிழக அரசு இன்று அறிவித்து இருக்கிறது. இந்த 12-ஐ அறிவித்திருப்பதற்காக நான் புதிய தெம்புடன் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் அதேநேரத்தில் அடிக்கடி நானும், என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துக்கூறி வருகிற ஒரு கோரிக்கை இதுவரையிலே நிறைவேற்றப்படவில்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் இதற்கான வாக்குறுதியைச் சென்ற சட்டமன்றத் தொடரில் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அது இன்று வரையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் இதை வேண்டுகோளாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற அத்தனை முஸ்லீம்களும் எப்படி இதற்கு முன்பு பிற்பட்டவர்கள் என்று கருதப்பட்டார்களோ, அதே முறையில் பிற்பட்டவர்களாக அறிவிக்கப்படவேண்டும். அது உங்கள் காலத்தில் நடைபெற வேண்டும். உங்கள் காலம் என்றால் எங்கள் காலம். உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. இந்தக் காலம்தான் எங்கள் காலம். ஆகவே உரிமையுடன் கேட்கிறேன். நீங்கள் இன்று இந்தக் கொடுமையை அகற்றி உடனடியாக அறிவிப்புத் தரவேண்டும். இந்த 12 வகுப்பிலே முஸ்லீம் வகுப்பைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே என்ன நடைபெறுகிறது என்றால், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இருந்து வந்திருக்கும் உறுப்பினர்களைக் கேட்டால் தெரியும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏதோ பல சூழ்நிலையில் அவர்களும் தமிழ் முஸ்லீமாக இருந்தாலும், உருது பேசுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். நான்கூட தமிழ் முஸ்லீம், ஆனல் வீட்டில் உருது பேசுகிறேன். சர்டிபிகேட்டில் தாய்மொழி உருது என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். சர்டிபிகேட்டில் உருது என்று இருந்தாலும், லப்பை என்று குறிப்பிட்டிருந்தால், அவர்களுக்கெல்லாம் கம்யூனிடி சர்டிபிகேட் இதுவரையில் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனல், அண்மையில், கடந்த இரண்டு மாதங்களாக என்ன நடக்கிறது என்றால், தாசில்தாரிடம் சென்றால், "உங்களுடைய தாய் மொழி உருது மொழி என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள், நீங்களெல்லாம் லப்பைகள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனல், அரசாங்கத்தினிடமிருந்து ஒரு புதிய ஜி.ஓ. வந்திருக்கிறது. அதன் அடிப்படையில் நான் கொடுப்பதற்கு இல்லை, அரசாங்கத்திடம் முறையீடு செய்யுங்கள்" என்று சொல்கிறார்கள்.

நாங்கள் எல்லோரும் பின்தங்கியவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப் போராட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிற இந்த நேரத்தில் "ஆகா, இப்படியா நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், எல்லா முஸ்லீம்களையும் பிற்பட்டவர்கள் என்று கூற வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறீர்கள். உருது பேசுகின்ற லப்பைகளைக்கூட நாங்கள் பிற்பட்டவர்கள் என்று கருதுவதற்கு இல்லை" என்ற நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். யாரோ சில அதிகாரிகள் இப்படிச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உடனே அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து, லப்பை என்று எங்கே எங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்கள் மொழி உருது மொழியாக இருந்தாலும் அவர்களையும் பிற்பட்டவர்களாகக் கருத வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடனடியாக அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். (மணி அடிக்கப் பட்டது.)

ஒரே விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். ஏலகிரி மலையில் ஒரு அரசாங்க விடுதி இருக்கிறது. அங்கு சிறு பிள்ளைகளுக்கு உணவு கொடுக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர்

1972 மார்ச் 20] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அவர்கள் எப்பொழுது வந்தாலும் அந்த விடுதியைப் போய்ப் பார்க்கவேண்டும். அந்தப் பிள்ளைகளைப்பார்த்தால் எலும்புக் கூடாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அங்கு சீதோஷ்ண நிலை மிகவும் குறைந்த சீதோஷ்ண நிலை. அவர்கள் உடம்பிலே அதிகமான சக்தி இருக்க வேண்டும். ஆனால், அந்தப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கிற உணவு மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தரப் படுகிற உணவுக்காகக் கொடுக்கும் தொகையை உயர்த்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏலகிரி மலையில் பிற்பட்ட மக்களுக்குக் கிணறு வெட்டுவதற்குக் கொடுக்கிற.........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் 5 நிமிடங்களுக்கு மேலாகவே எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 9 நிமிடங்கள் பேசிவிட்டார்கள். திரு. சதாசிவம் அவர்கள் இப்பொழுது உரையாற்றுவார்கள்.

* திரு. செ. சதாசிவம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இந்தப் பேரவையின்கண் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறையின் சார்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி மான்யக் கோரிக் கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்பு கிறேன்.

1966–67-ல் 0.91 கோடியாக இருந்ததை, 1972–73-ல் ரூ. 4.68 கோடியாக உயர்த்திச் செலவிடப்படுவதற்கு இங்கு திட்டமிட்டிருப் பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் பின்தங்கிய மக்களுடைய நலனுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டநாதன் அவர் களுடைய குழுவின் பரிந்துரைகள் சிலவற்றை நடவடிக்கைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் எவை எவை முக்கியமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியுமோ அந்தப் பரிந்துரைகளை எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறோம் என்று சென்ற கூட்டத்தில் முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதில் சிலவற்றை நிறைவேற்றியதற்கு அவர்களைப் பாராட்டி, ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களின் நலனைக் கவனிப்பதற்காக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் சொன்னதுபோல, ஒரு தனி இயக்குனரை, அல்லது ஜாயிண்டு இயக்குனரை நியமித்து, மாவட்ட ரீதியில் தனி ஒரு அதிகாரியாக நியமித்து செயல்பட ஆவன செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. சதாசிவம்] [1972 மார்ச் 20

மேலும் மாவட்ட அதிகாரிக்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய தாசில் தாருக்கு டிவிஷனில் பல விடுதிகளுக்குச் சென்று பார்வையிட வேண்டியிருந்தாலும்கூட, அவருக்கு எந்தவிதமான போக்கு வரத்து வசதியும் கிடையாது. உணவு விடுதிகளிலிருந்து ஏதாவது ரிப்போர்ட்டுகள் வந்தாலும்கூட, அல்லது வேறு எந்தவிதமான காரியமாக இருந்தாலும், அவர்கள் விடுதிகளை அணுகவேண்டு மென்று இருந்தாலும், உடனடியாகச் சென்று வர போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. ஆகவே, தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் வசதி செய்து கொடுத்து, உணவு விடுதிகளையும் மற்ற வேலைகளையும் அடிக்கடி சென்று பார்வையிடுவதற்கு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுடைய உபகாரச் சம்பளம் பற்றி முன்னமே சொல்லப்பட்டது. அவர்களுடைய வருவாய் ஆண்டுக்கு 2,000-க்கு குறைவாக இருந்தால்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள்கூட கிட்டத்தட்ட ரூ. 2,500-க்கு மேல் சம்பளம் வாங்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிள்ளைகளெல்லாம் பள்ளிகளில் உபகாரச் சம்பளமில்லாமல் பயில்வதற்கு வசதி யில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய வருமான வரம்பை ஒரு ஆண்டுக்கு ரூ. 5,000 என்ற கணக்கில் உயர்த்திக் கொடுக்குமாறு நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவேதான், பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் 40 பெர் செண்டுக்குக் குறைந்த மார்க்குகள் வாங்கியிருந்தால் அவர்கள் உபகாரச்சம்பளம் பெறுவதற்கு லாயக்கு இல்லாதவர்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்கள் படிப்பதற்குப் போது மான வசதி இல்லாத காரணத்தினால், 40 சதவிகிதம் மார்க்குகள் வாங்கமுடியாத நிலை இருக்கிறது. நான் முந்தைய கூட்டத்தில் பேசும்பொழுதுகூட எடுத்துச்சொன்னேன். அந்த மார்க்குகளைக் கொஞ்சம் குறைத்து, 30 அல்லது 35 பெர்சண்டாக நிர்ணயம் செய்து, அவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களுடைய வயது வரம்பையும் கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் உத்தியோகத்திற்குப் போவதற்கு 25 வயது என்று இருப்பதை, 30 ஆக உயர்த்தித் தரவேண்டும். இப்பொழுது ஆசிரியர்கள் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்குப் போவதாக

1972 மார்ச் 20] [திரு. செ. சதாசிவம்]

இருந்தால்கூட, அங்கே அவர்களுக்கு வயது அதிகமாக இருப்பவர்களைத்தான் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். 25 வயது வரையில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்க்கிறார்கள். பிறகு அவர்கள் படித்து வெளியே வந்தால் முன்பு அப்ரெண்டிஸ் ஸ்கீம் என்று இருந்தது, அதன் அடிப்படையில் ஏழைகளுக்கும் வேலை கிடைத்து வந்தது. இப்பொழுது அதுகூட இல்லை. அதுவும் வசதியுள்ளவர்கள்தான் வேலைக்குப் போகிற வசதி இருக்கிறதே தவிர, வசதியில்லாதவர்கள் வேலைக்குப் போக முடியவில்லை. அதற்குள் வயது 30 ஆகிவிடுகிறது. அதுவும் சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வேண்டியவர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்கிறார்கள். வேண்டாதவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதில்லை. அப்படி வேலை கொடுத்தாலும் வயது 25க்கு மேல் இருந்தால் வேலையை விட்டு நீக்கிவிடுகிறார்கள். சென்ற வருஷம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நான் பேசும்போதுகூட சொன்னேன். வேலை செய்து கொண்டிருப்பவரை வயது ஆகிவிட்டது என்று சொல்லி, அவரை வேலையை விட்டு நீக்கி விட்டார்கள். பிறகு அப்பீல் செய்துதான் வேலையில் அமர்த்த வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, வயது வரம்பை 30 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்குத் தட்டெழுத்துப் பயிற்சி கற்றுக் கொடுப்பதற்கும், சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு எழுத கோச்சிங் சென்டர் மூலம் அவர்கள் கற்றுக்கொள்வதற்கு டிவிஷன் லெவலில் இரு பள்ளிகள் ஆரம்பித்து, அங்குள்ள பின்தங்கிய மாணவ, மாணவியர்கள் தட்டெழுத்துப் பயிற்சி பெறுவதற்கும், சர்வீஸ் கமிஷன் கோச்சிங் சென்டர் மூலம் பயிற்சி பெறவும் தேர்வு எழுத ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அவர்கள் தொழில் செய்வதற்கு, சைக்கிள் ஷாப், காஃபி கிளப் போன்ற தொழில்கள் செய்வதற்கு அவர்களுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள உணவு விடுதிகளில் உள்ள 50 பிள்ளைகள் தங்கிப் படிப்பதற்குக் கட்டட வசதி இல்லை. கிராமங்களில் விடுதிகளுக்குச் சரியான கட்டட வசதி கிடையாது. 10 விடு குடிசை வீடுகளாக இருந்தால், ஒரு வீடு ஓட்டுவில்லை வீடாக, சிமெண்டு கட்டடமாக இருக்கிறது. ஆகவே, எந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உணவு விடுதிகள் இருக்கின்றனவோ,

அங்கெல்லாம் அரசாங்கம் தகுந்த கட்டடத்தைக் கட்டிக்கொடுத்து, பிள்ளைகள் நல்ல முறையில் படிக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொன்பரப்பி, ஆண்டிமடம் ஆகிய பகுதிகளில் ஒவ்வொரு உயர் நிலை பள்ளியிலும் 500-க்கு மேற்பட்ட பின்தங்கிய பிள்ளைகள் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு உணவு விடுதிகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அதைப் பரிசீலனை செய்து இந்தக் கல்வி ஆண்டு முதலாவது அங்கெல்லாம் உணவு விடுதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கிராமங்களில் படையாச்சி என்ற வகுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். கிராம மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளைகள் எழுதும்பொழுது, படையாச்சி என்பதற்கு பூச்சி என்று எழுது கிறார்கள். படையாச்சி என்று எழுதும் பழக்கம் கிடையாது. ஆகையால் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த முறையை நீக்கி, யாருடைய பெயரை எந்த வகையில் எழுதவேண்டுமோ அந்த வகையில் எழுதும்படிச் செய்யவேண்டும். நான் ஜாதியை வளர்ப்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. எழுதும்பொழுது, எழுதும் முறையில் எழுதவேண்டும் என்று சொல்கிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. அந்த வகுப்புக்கு என்ன பெயர் உரியதோ, உரிய பெயரை, சரியாக எழுதவேண்டும், அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகளில் சேருபவர்களுக்கு ஏற்கனவே எல்லாம் பட்டதாரியாக இருந்தால் ஒரு வருஷம், 6 மாதம் சர்வீஸ் போதும் என்று இருந்தது. சென்ற வருஷம் முதல் பர்ஸ்டு கிரேடில் பாஸ் பண்ணிய பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக இருந்தால்தான் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆசிரியர் வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேருவதற்கு இடம் கிடைப்பதில்லை.

வயது 25-க்கு மேல் ஆகிவிட்டால் அவர்கள் அரசு பணியில் ஈடு படமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது. வயதைக் கொஞ்சம் தளர்த்தி, சர்வீஸில் இருந்தவர்களையும் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியாக ஆவன செய்யவேண்டும் என்று பணி வோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படி எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சலுகைகள் செய்து கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் பின்தங்கிய மக்கள் வளர்ச்சி பெற முடியும். ஆகவே, இந்தச் சலுகைகளை அவர்களுக்கு உடனடியாக அளிப்பதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யம் மிகவும் முக்கியமானது. சமுதாயத்தின் அச்சாணியாக இருப்பவர்கள் இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்கள் தான் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டுவரும் சலுகைகளை மேலும் உயர்த்திக்கொடுத்தால் சமுதாயம் மேலும் வளர்ச்சியுறும். ஆனால் இந்த அரசு பிற்பட்ட இனத்தின் நலன்களில் நல்ல அக்கறை காட்டிவருகிறது என்பது குறித்து என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இருந்தாலும் கொடுத்துக்கொண்டுவருவது போதாது, மேலும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்பதில் தவறில்லை.

மொத்தம் ரூ. 397 கோடி வரவு–செல்வு செய்யக்கூடிய நமது மாநிலத்தில் இன்றைக்கு ரூ. 270 லட்சம்தான் கல்விச் சலுகை களுக்காகக் கேட்கப்படுகிறது என்றால் அது மிகமிகக் குறைவாகத் தான் தோன்றுகிறது. இதற்கு முன்பாவது இதைவிட முக்கியமான வேலைகள் இருந்தன. இனிச் சமுதாய வளர்ச்சியில் என்ன என்ன கடமைகளைத் துரிதமாகச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். பணமும் இருக்கிறது. உங்களுக்கு மனமும் இருக் கிறது. அமுல் படுத்துங்கள் என்று கேட்கிறோம்.

மொத்தமாக இவர்களுடைய நலனுக்கென்று ரூ. 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் குறைவு. பத்துகோடியாவது இருந்திருக்க வேண்டும். பட்ஜெட்டில் மூன்று சதவிகிதம் என்று வைத்தாலும் பத்துகோடி ரூபாய்க்கு வரும். எனவே மேலும் அதிகமாகவே நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, அவர்களுக்கு மேலும் பல கல்விச் சலுகைகளை அளித்து, மேலும் அவர்களைப் பொருளாதாரத் துறையில் உயர்த்தி விட்டால் அவர்களுடைய குடும்பம் நல்ல முறையில் செழிக்கும். குடும்பத்தில் ஒரு நபர் உயர்ந்துவிட்டால்கூடப் போதும். எனவே மேலும் மேலும் என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமோ அவற்றைக் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் எவ்வளவுதான் சலுகை களைக் கொடுத்து அவர்களை முன்னேற்றமடையச் செய்ய

முனைந்தாலும் இப்போது அவர்களைப் பின்னோக்கி இழுக்கும் நிலைமையினைத்தான் பார்க்கிறோம். அதுதான் மதுவிலக்கை ரத்துசெய்திருப்பது. இதனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களும், பிற்பட்டவர்களும்தான் பெரிதாகப் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். ஏதோ இதுவரையில் ஒரு பிள்ளையாவது பள்ளிக்கூடம்போய்ப் படித்துவிட்டு வந்து பிறகு அரசு கொடுக்கும் சலுகைகளின் பலனை நல்ல நல்ல உத்தியோகங்களுக்கும் போக முடிந்தது. இனி அவர்கள் குடித்துக்கொண்டு வாழ்வினைப் பாழ்படுத்திக்கொண்டு இருந்தால் அவர்களுடைய எதிர்காலம் என்ன ஆவது என்பது ஆண்டவனுக்கே வெளிச்சம். எனவே, இந்தப் பிற்பட்டோர் நல இலாக்கா கள்குடிப்பதால் ஏற்படும் தீமைகளையாவது அவர்களிடையில் எடுத்துச்சொல்லி அவர்களை நல்ல வழியில் திருப்பிவிடலாம். ஏதோ நாங்கள் சொல்லுவதால் கள்ளுக்கடைகளை அரசு மூடிவிடப்போவதில்லை. எனவே இந்தப் பிரச்சாரத்தையாவது செய்ய முனையலாம். இது மிகமிக அவசியமாகும்.

அடுத்து, ஒரு சிறு மாற்றம் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிற்பட்ட வகுப்பினர் பற்றிச் சொல்லும்போது, கள்ளன், மறவன் என்று "அன்" விகுதியில் போட்டு அவமானப்படுத்துகின்றீர்கள். "அர்" விகுதியில் சொல்லுவதால் யாருக்கு என்ன குறை ஏற்பட்டுவிடும்? இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறு திருத்தம் செய்வதற்குக்கூட இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது என்றால், இதில் உங்கள் அக்கறை செலுத்தப்படுகிறது என்பதே கேள்விக்குறியாக ஆகிவிடுகிறது. இனியாவது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் "அன்" விகுதி போடாமல் "அர்" விகுதி போடும்படி வேண்டுகிறேன். மீண்டும் இதுபற்றி அடுத்த பட்ஜெட்தொடரில் பேசும்போது இப்படிப்பட்ட குறையினை மீண்டும் எடுத்துக்காட்டும் சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக "ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வசதி உள்ளவர்களுக்கு நாங்கள் எந்த உதவித் தொகையும் கொடுக்கப்போவதில்லை" என்று சொல்லும்போது, அது இந்தப் பிரச்சினையினை எந்த அளவிற்குத் தீர்க்கும் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் ரூ. 300 சம்பளம் என்பது மிகவும் சாதாரணம். அங்கத்தினர் கந்தசாமி அவர்கள் அடிப்படை சம்பளம், அலவன்ஸ்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அப்போதுகூட வெறும் அடிப்படைச் சம்பளம் மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இப்படி வெறும் அடிப்படைச் சம்பளம்

1972 மார்ச் 20] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால் கூட "எக்கனுமிக்கல்லி பேக்வர்டு கிளாஸஸ்" பிரச்சனை தீருமா என்று தெரியவில்லை. எனவே ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டாயிரம் என்று இருப்பதைவிட, அடிப்படைச் சம்பளம் 300 என்று எடுத்துக்கொண்டு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 3,600 வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே இச்சலுகைகள் என்று அறிவித்திடவேண்டும். அடிப்படைச் சம்பளத்துடன் கிடைக்கும் இதர அலவன்ஸ்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

இது மட்டும் இல்லாமல் மாவட்டங்களில் பயிர் செய்யும் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுடைய ஆண்டு வருமானம்பற்றி தாசில்தார் ஸெர்டிஃபிகேட் கொடுக்கும்போது, உதாரணமாக இராமனுதபுரத்தில் ஐந்து அல்லது ஆறு ஏக்கர் உள்ளவர்கள் கேட்கும்போது இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்குமேலே வருமானம் என்று ஸெர்ட்டிஃபிகேட் கொடுத்துவிடுகின்றார்கள். கொடுத்துவிட்டு, "உனக்கு சலுகை கிடையாது" என்று சொல்லிவிடுகின்றார்கள். பொன் விளையும் தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே ஏக்கருக்கு ரூ. 300 வருமானம் வருவது கஷ்டம். இராமனுதபுரத்தில் உள்ள ஒருவருக்கு அந்தமாதிரி சொல்லி, "உனக்குச் சலுகை இல்லை" என்று சொன்னால் அந்தப் பையன் எங்கே போவான்? அவனுக்கு எப்படி ஸ்காலர்ஷிப் கிடைக்கும்?

எனவே இந்த நிலையை மாற்ற, அரசே ஒரு முடிவெடுத்து, இந்த இந்த மாவட்டத்தில் இவ்வளவுதான் ஒரு ஏக்கருக்கு வரலாம் என்று நிர்ணயம் செய்து விட்டால், இப்படி தாசில்தாரும் விரட்டு விரட்டு என்று விரட்ட வேண்டாம், பையனும் இப்படிக் கஷ்டப்பட வேண்டாம். என்னைப் பொறுத்தவரையில் தாசில்தார் சர்ட்டிபிகேட் இல்லாமல் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்லது பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர் சான்றிதழ் கொடுத்தாலே போதும் என்று இருக்கலாம். இவர்களாவது அடுத்துவரும் தேர்தலை மனதில் வைத்தாவது சற்று பச்சாதாபத்தோடு நடந்துகொள்ளுவார்கள். தாசில்தாருக்கு என்ன பயம்? மாதம் போனல் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். யாருக்குப் பயப்பட வேண்டும்? வேண்டுமானல் அந்தப் பையனிடமிருந்து, அவன் இந்த வகுப்பினைச் சார்ந்தவன், இன்ன வருமானம் என்று ஒரு "அஃபிடவிட்" மாதிரி ஒரு ஸ்டேட்மெண்டு வாங்கிக்கொண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினரோ அல்லது ஒன்றியத் தலைவரோ ஸர்டிஃபிகேட் கொடுக்கலாம்.

பையன் கூறியதில் தவறு இருந்தால் அவன் நடவடிக்கைக்குள்ளாகிறான். கெஜட்டட் ஆஃபீஸர்ஸ் ஸர்டிஃபிகேட்டும் வேண்டாம். அவர்களிடம் போனால் நிச்சயமாகக் கிடைக்காது. நானே எவ்வளவோ "பேக்வர்டு கிளாஸஸ்" பிள்ளைகளுக்கு என்று ஸர்டிஃபிகேட் வாங்கப் போனபோது இந்த அதிகாரிகள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுத்தியிருக்கின்றார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். எனவே சேர்மென் அல்லது எம்.எல்.ஏ. இவர்களிடம் அனுப்பினால் சுலபமாக அதிகாரிகளின் தயவில் இந்தப் பையன்களை விடாமல் பஞ்சாயத்து இருக்கும். எம்.எல்.ஏ.க்கள் அல்லது பஞ்சாயத்து சேர்மென் என்றால் யார்? பப்ளிக் ரெப்ரஸெண்டேடிவ்ஸ்தானே? இவர்கள் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது?

அடுத்து, இந்தத் துறையில் பேக்வர்டு ட்ரைப்ஸ்களுக்கு என்று 271 பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன. கனம் கல்வியமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அரிசனங்களுக்கு என்று சில பள்ளிகள், மலைவகுப்பினருக்கு என்று சில பள்ளிகள் இன்னும் பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகள் முனிசிபாலிடிகளுடைய பள்ளிகள் என்று ஏன் இவ்வளவு பிரிவுகள்? இவ்வளவையும் கல்வியிலாகாவே எடுத்துக்கொண்டு நடத்தினால் என்ன? என்ன கெட்டுவிடும்? மேலும் சிறப்பாகத்தானே நடக்கும்? இதைவிட முக்கியமான பணிகள் நிறைய இருக்கின்றன. எனவே கல்வியை கல்வியிலாகாவிடமே விட்டுவிட்டு அந்தப் பணிகளில் கவனம் செலுத்தலாம். பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு என்று என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றில் நாம் கவனம் செலுத்தலாம்.

அடுத்து, சலவையாளர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய லிஸ்டில் சேர்க்க வேண்டும் என்று பல காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகமிகப் பின்தங்கியவர்கள் எக்கனமிக்கலி. எனவே அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு அரசு முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு என்று முனிசிபாலிட்டியும் அரசாங்கமும் 50/50 என்று போட்டு டோபிகானா கட்டிக்கொடுக்கின்றார்கள். இதை வேண்டிய இடங்களிலே கட்டிக்கொடுப்பதற்கு இந்த இலாகா நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அக்கறை காண்பிக்க வேண்டும். சைதாப்பேட்டையில் ஒரு டோபிகானா இருக்கிறது. அதைக் கவனிப்பதே கிடையாது. என் தொகுதியில் அடையாற்றில் ஒரு டோபிகானா வேண்டும். இதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திடம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1972 மார்ச் 20] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

அடுத்து, ஹாஸ்டல்களைப் பொறுத்த மட்டில் சில பெண்களுக்கு அரசாங்கம் நடத்தும் ஹாஸ்டலில் இடம் கிடைக்கிறது. மற்ற உள்ள பெண்களுக்கும் அரசாங்கம் போதிய உதவிகளை அளிக்க வேண்டி நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வர்கள் தனியார் நடத்தும் விடுதிகளில் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்க சலுகைகள் வேண்டும் என்று கேட்டால் அதில் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. தனியார் விடுதியில் உள்ள பெண்கள் அதற்கான சான்று வேண்டும் என்று கேட்டால், ஆண்டு முழுவதுக்குமான தொகையைக் கட்டு, பிறகு சர்டிபிகேட் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகின்றார்கள். அந்த வசதியிருந்தால் சலுகை வேண்டும் என்று ஏன் கேட்கப்போகின்றார்கள்? எனவே தனியார் ஹாஸ்டலில்

அடுத்து, ஒருசிறு யோசனை. இராமனாதபுரம் மாவட்டத்தில் சென்று பார்த்தால் அங்கே சில பின்தங்கிய வகுப்பினர் வாழும் நிலைமை மிக மிகப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. பயங்கரமாகவும் இருக்கிறது: இப்படிப்பட்ட நிலை தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறதா என்று எண்ணத் தோன்றும். குறிப்பாக, குடிநீர் விஷயத்தில் அவர்கள் அவ்வளவு கஷ்டப்படுகின்றார்கள். எனவே பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு மிகமிகப் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு இது விஷயத்தில் போதிய வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும்.

அதுபோலவே அங்கேயெல்லாம் போதிய பள்ளிக்கூடங்களையும் திறப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கும் மேலாக குழந்தைகள் பள்ளி செல்லும் பருவத்திற்கு முன்னதாக அவர்களைப் பராமரிக்கும் நிலையங்கள்—பால்வாடிகள், ஏற்படுத்தித் தர இந்த இலாகா முன் வரவேண்டும். இதனால் தாழ்த்தப்பட்டோர், பின்தங்கிய வகுப்பினர் உள்ள பகுதிகளில் குழந்தைகள் நன்கு பராமரிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

அடுத்து ஒன்றே ஒன்று, இந்தக் கருணிகர் வகுப்பினரை, அவர்கள் ஜாதியில் கணக்கப்பிள்ளை என்று இருந்தாலும், அவர்களில் பலர் படித்திருந்தாலும் எக்கனமிக்கலி அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில்தான் இருக்கின்றார்கள். எனவே, இவர்களை "பேக்வார்டு கிளாசில்" சேர்க்க அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் இன்றி மத்திய அரசு ஜாதி அடிப்படையிலின்றி பொருளாதார அடிப்படையில் உதவும்படி ஆண்டுக்கு ரூ. 14 லட்சம் நமது மாநிலத்திற்குத் தந்து கொண்டிருந்தார்கள். அது இப்போது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது.

எனவே மத்திய அரசோடு வாதாடி இந்தத் தொகையை முடிந்தால் இன்னும் கூட அதிகமாகப் பெற்று பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு உதவ அரசு முன் வரவேண்டும். இதற்கெல்லாம் பிற்பட்ட இலாகாவினரின் அமைச்சர் அவர்கள் பாடுபடவேண்டும். அவர்கள் உயர்ந்த வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவராகி விட்டபடியால் மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருந்துவிட வேண்டாம். அவர்களுக்கெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் வசதிகளைத் தேடித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். தேவராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே அளித்துள்ள இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய மாவட்டத்தைப்பற்றி சில கருத்துக்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் பெரும்பாலோர் வடுகர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள். நீலகிரி மாவட்டம் என்ன பாவம் செய்ததோ தெரியவில்லை. எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு, விவசாயிகளுக்கு நமது கழக அரசு நிலப்பட்டா அளித்து வருகிறது. ஆனால் நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஒரு அங்குலம் நிலம் கூட எந்த ஒரு ஏழை விவசாயிக்கும் இதுவரை பட்டா செய்யப்படவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால் அங்கே ஒரு தடை இருக்கிறது. ஒரு பொதுத் தடை—பான் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே உள்ள மலைவளம் குறைந்து விடும் என்றும் அதன் அழகு கெட்டுவிடும் என்றும் கருதுவதால் நிலம் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மலைவளம் கெட்டுப்போகக் கூடிய அளவில், அல்லது அதன் அழகு பாழ்பட்டுப் போகக்கூடிய அளவில் உள்ள நிலத்தை யாரும் கேட்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலங்கள் போக, பாக்கியிருக்கின்ற புறம்போக்கு நிலத்தைக் கொடுத்தால் அந்த மலைவாழ் மக்கள் இந்த அரசுக்குக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதைப் பணிவோடு அமைச்சரவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்குள்ள பிற்பட்ட இனத்து மக்களின் தொழில் விவசாயம். உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் செய்கிறார்கள். கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே "லேட் பிளைட்", "கோல்டன் நெமிடோட்" என்ற கொடிய நோய்களால் உருளைக்கிழங்கு விவசாயம்

1972 மார்ச் 20] [திரு. எம். தேவராசன்]

மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் வருவாய் மிகவும் குறைந்து விட்டது. இப்போது நமது அரசாங்கம் மதுவிலக்கை ரத்து செய்திருப்பதால், அந்த மாவட்டத்திலே பார்லி பயிர் செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்போது உருளைக்கிழங்கு பயிர் செய்யும் நிலத்தில் அந்த மக்கள் பார்லி பயிர் செய்யக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவுத்துறை மூலமாகப் பார்லி உற்பத்தியைப் பெருக்க, தேவையான கடன் வசதிகளும், இதர வசதிகளும் செய்து கொடுத்து, ஒரு பீர் தொழிற்சாலையும் அமைத்துக் கொடுத்தால், அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் பெருகும்; அவர்கள் வருவாயும் அதிகரிக்கும். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் அங்கு கல்லூரி மாணவர்களுக்கு, எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், உபகாரச் சம்பளம் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. முன்பு யார் மனு செய்தாலும், தகுதி படைத்தவர்களுக்கு எல்லாம் உபகாரச் சம்பளம் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது அப்படிக் கொடுக்கப் படவில்லை. அதையும் அமைச்சரவர்கள் கவனித்து, தகுந்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உதகையில் கல்லூரி விடுதி கிடையாது. இதைப்பற்றிப் பலமுறை இந்த மன்றத்திலே நான் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். கல்லூரி விடுதி இல்லாததால் மாணவர்கள் வெளியில் ஹோட்டல்களில் தங்கிப் படிக்க வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. அதற்கு அதிகமாக செலவாகிறது. வசதி படைத்தவர்களால்தான் ஹோட்டல் விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்க முடிகிறது. எனவே, அங்கே மாணவர்களுக்கு ஒரு விடுதி கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அங்குள்ள மலைப்பகுதிகளில் தோதுவர் என்ற சமூகத்தினர் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் சமூகமே அற்றுப்போகக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இன்று அந்த சமுதாயத்தில் ஆயிரத்திற்கும் குறைவானவர்கள்தான் காணப்படுவார்கள். அவர்களுக்குக் கொடிய நோய் ஒன்று இருந்து வருகிறது. எவ்வளவோ மருத்துவம் செய்தும் அந்த நோயைக் குணப்படுத்த முடியவில்லை. அந்த மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தைக்கூட, சமீபத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று நமது அரசாங்கம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டது. மூன்று ஏக்கர் நிலம் வரை கொடுத்தால் போதும் என்று ஒரு சட்டம் செய்திருக்கிறார்கள்.

அதனால் அந்த மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அமைச்சரவர்கள் இதுபற்றிக் கலெக்டரிடம் விசாரித்து, மீண்டும் அவர்களுக்கு முன்போலவே நிலம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. கணபதி : தலைவரவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, அதிலே என்னுடைய பொதுவான சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

1966–67-ல் 97 லட்சம் ரூபாயும், 1972–73-ல் 4.68 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் தற்போதைய நிலைமையைப் பார்த்தால் அரிசனங்களுக்கு அடுத்தாற்போல் பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பெரும்பாலானோர் கிராமங்களில் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் விவசாயத்தையே பெரிதும் நம்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற வேண்டுமானால் கணிசமான அளவில் தொகை செலவிட்டால் மட்டும் போதாது. இன்றைக்கு அவர்கள் எந்த நிலையில், எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடத்திலே பத்து வட்டி, இருபது வட்டி என்ற அளவுக்குக் கடன்பட்டு, அவர்களிடம் கையெழுத்திட்ட வெற்று நோட்டுக்களை எழுதிக் கொடுத்து சிக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிலையை மாற்றுவதற்காகத்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கடன் நிவாரணச் சட்டமும், குத்தகைக்காரர் சட்டமும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நல்ல முறையிலே அமல் நடத்தினால்தான், சி.ஐ.டி. மூலம் யார் யார் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கண்டுபிடித்து, அதனால் யார் யார் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் கண்டுபிடித்து, நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் இந்தச் சட்டத்தின் பலனை அடைய முடியும். கடன் தொல்லையால் அவதிப்படுபவர்களுக்கு வங்கிகள் மூலமாக இலகுவான முறையில் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், அந்தப் பிற்பட்ட மக்கள் சமுதாயத்தில் முன்னேறுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு கன்னியாகுமரியில் உள்ள லட்டின் கிருஸ்தவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற கிருஸ்தவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்கப்படவில்லை.

1972 மார்ச் 20] [திரு. டி. கணபதி]

அங்கேயும் நெல்லை மாவட்டத்திலும் பனை ஏறும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர், பதநீரைக் காய்ச்சுவோர் பெரும்பாலும் கிருஸ்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்கப்படவில்லை. அந்தத் தொழிலைச் செய்யும் அதே இனத்தைச் சேர்ந்த இந்துக்கள் பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லோரும் உயிரைப் பணயம் வைத்து பதனீர் இறக்கும் பரம ஏழைகள். எனவே, பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கும் இந்துக்களுக்கு என்ன என்ன சலுகைகள் கொடுக்கப் படுகின்றனவோ அதேமாதிரியான சலுகைகளை அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த கிருஸ்தவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி நெல்லை, குமரி மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற முடி திருத்துவோர்கள் இந்துக்களாக இருந்தால் பிற்பட்ட வகுப்பினராகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் கிருஸ்தவர்களாக இருந்தால் பிற்பட்ட வகுப்பினராகக் கருதப்படவில்லை. அதைப்போன்று கணியான்கள், சலவைத் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தால் தொழிற் கருவிகளும் கொடுப்பதில்லை. செய்கிற தொழிலே அப்படி அதற்காவது வழி செய்ய வேண்டும். ஒரே தொழிலைச் செய்து வந்தாலும், ஒரே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் இந்துக்களாக இருந்தால் பிற்பட்ட வகுப்பினராகக் கருதப்பட்டு, சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. கிருஸ்தவர்களாக இருந்தால் பிற்பட்ட வகுப்பினராகக் கருதப்படுவதும் இல்லை. சலுகைகளும் கிடையாது.

ஆகவே, இந்துக்களாக இருந்தாலும், கிருஸ்தவர்களாக இருந்தாலும், ஒரே தொழிலைச் செய்கின்றவர்கள், ஒரே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் பிற்பட்ட வகுப்பினராகக் கருதப்பட்டு, எல்லோருக்கும் சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி கன்னியாகுமரி, நெல்லை மாவட்ட கடற்கரையோரம் வாழுகின்ற பரதவர் சமுதாயத்தவர் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கு, உத்தியோகத்தில் எந்தவித சலுகையும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கும் ஆவனச் செய்யவேண்டு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முஸ்லீம்களிலே "லப்பை" என்று கஞ்சம்ரெட்டி, பரிஜா, கௌரா நாயுடு என்றும் எழுதினால் சலுகை கிடைக்கிறது. ஏதாவது கௌரா நாயுடு என்றும் எழுதினல் சலுகை கிடைக்கிறது. எல்லா

[திரு. டி. கணபதி] [1972 மார்ச் 20

வகுப்பாரும் கிட்டத்தட்ட 90 சதவிகிதம் பேர் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்குரிய சலுகைகளை ஏதாவது ஒரு பெயரில் பெறுகின்றார்கள். பிற்பட்ட இனத்தவரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லி, சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொடுத்து, அதற்கான சலுகைகளைப் பலர் பெற்று வருகிறார்கள். தைரியசாலிகளான தாசில்தார்களும், எல்.எல்.ஏ.க்களும் அவர்களுக்கு சர்டிபிகேட் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இவ்வித நிலை தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமா? படிப்படியாக ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றப்போகிறோம். இப்பொழுதே இந்த விஷயத்தில் மிகவும் தாமதமாகி விட்டோம். ஆகவே, இனியும் தாமதம் இல்லாமல், எல்லா வகுப்பினருக்கும் வருவாயின் அடிப்படையில் கல்விச் சலுகைகளாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக என் தொகுதியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். என் தொகுதியில் ஒரு ஊரில் அரிசனங்களுக்கு ஒரு விடுதி, பிற்பட்டவர்களுக்கு ஒரு விடுதி, அரிசன பெண்களுக்கு ஒரு விடுதி என்று நடைபெறுகிறது. நமது இலாகா—அமைச்சர்கள் துறை இரண்டாக இருந்தாலும்—பிற்பட்டவர்களுக்கும், அரிசனங்களுக்கும் ஒரே விடுதி கட்டி, அதில் தங்கச் செய்தால் அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் கலந்து பேசி, ஜாதி மதபேத வித்தியாச உணர்ச்சி ஏற்பட வழி இல்லாமல் இருக்கும். ஜாதி மத பேதமற்ற சதாயத்தை உருவாக்க விரும்புகின்ற நாம், கலப்புத் திருமணத்தை ஊக்குவிக்கின்ற நாம், இனிமேலாவது அரிசனங்களுக்கு தனி ஆஸ்டல், பிற்பட்டவர்களுக்குத் தனி ஆஸ்டல் என்று கட்டாமல், எல்லோரும் ஒரே ஆஸ்டலில் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மாணவர் சமுதாயத்திலிருந்தே ஜாதி வித்தியாச உணர்ச்சிகள் மறைந்து, கலப்புத் திருமணம் பெருக வழி ஏற்படும் என்று தெரிவித்து, கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, almost all the points have been exhausted by the various speakers and so I do not want to take much of the time of the House. If at all I take some time, it is only for some definite purpose.

Sir, we have had a Backward Class Commission and the report of it was before this Government. As a result of that report, certain actions were taken. All these actions, I think, are so

small that I do not know when we are going to march from the backwardness to the forwardness which we want to achieve. The only thing that is happening nowadays is the so-called forward communities like mine are going backwards while the backward communities stay-put as backward communities, except perhaps for some small improvement in education by getting scholarships etc. I should like to suggest certain dynamic programmes for this Government.

The backwardness of the people will remain backward so long as they are economically backward. Have this Government thought about assisting the economically backward community in trade because many of the small traders and retail merchants belong to the backward communities. They now borrow money from usurious money-lenders at exhorbitant rate of interest and consequently prices are generally going up. I wish that the Government themselves should start a Backward Traders Financial Corporation to support small businessmen who can get Rs. 2,000 or Rs. 3,000 from that Corporation by pledging their shops and thus economically develop themselves.

The second most important thing is that it is not enough if a few scholarships or more admissions are given to the backward community. It has also been stated that special training would be given to them to enable them to appear for the I.A.S. and I.P.S. examinations. I do not think the backward community can progress as quickly as they want. I would suggest—whatever **be the cost it is worth spending—that the Government should start** a public school exclusively for backward communities and Harijans.

What is the use of sending them to the Corporation schools or other ordinary schools where the standard is so low that they are not able to compete with the persons studying in private and other schools, where heavy fees are charged and good tuition is given. There are more than one lakh children studying in such schools in the Madras City alone—I am speaking subject to correction. If that is the case, what is the fate of the backward communities who have to study in ordinary schools and who are half-dressed and who are not properly made up? There the environment is so bad that they will not come up and they will permanently remain backward in spite of the financial assistance given by the Government. **It may be that there may be 15 I.A.S. officers belonging to the**

backward communities. All right, but what is the total number of I.A.S. officers? We want more I.A.S. officers. Even my community is in danger and that is why I am speaking now. If one community goes forward the other communities go backward. Therefore, I would urge the Government to start a public school about 25 miles from the Madras City where you can accommodate about 4,000 best children belonging to the backward community. As my Deputy Leader has suggested, you can take them at the age of 3, give them nursery training, and feed them well. If you do so, you will find the backward communities develop to the highest level. Now the feeding charges have been increased from Rs. 10 to Rs. 20. I spend daily Rs. 20 and how can they feed themselves with Rs. 20 per month. In this connection, I would invite the attention of the House to the recent speech of Thiru Chavan wherein he had stated that large sums of money had been allotted for giving vitaminised food to the children. That money has to be spent through the State Governments. It should be spent on children and if it is routed through Kazhagam or social institutions, bags and bags of food will come out in the open market for resale. So I request the Government to take maximum advantage of the scheme for supplying vitaminised food to the children.

As I have stated earlier if the State Government start a public school, the Central Government will definitely come to the rescue of the State Government. Now there is no discipline in teaching and under the cloak of rationalism. So many things are taught to children—as if there is nothing to be respected when there are so many things to be respected. So I once again urge that a public school should be started for the backward class students.

Then I come to my constituency. Dhobikhanas had been constructed for washermen in 1954–55 but they have not worked well. There is no water there but water is going to other places. There are three kinds of dhobis there—Caste dhobis, backward dhobis and Harijan dhobis. There are also Muslim dhobis. There are about 250 Harijan dhobis there.

(Mr. Deputy Spraker sounded the going.)

I will finish my speech in a minute.

1972 மார்ச் 20] [Thiru K. M. Subramaniam]

These Harijan dhobis have given me a memorandum wherein it is stated that there are Government lands situated on the southern side of the Saidapet bridge which can be allotted to them. As they are Government lands, there is no question of land acquisition. I request the Government to allot those lands to them.

MR. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I wanted to refer to many matters but due to want of time, I stop with this. Thank you, Sir.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நலத்துறை இலாகா மானியக் கோரிக்கையின்மீது பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்கு முதற்கண் அவர்களுக்கெல்லாம் என் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த இலாகா தோன்றுவதற்கு முன்னதாக சமுதாயம் எந்த நிலையில் இருந்தது என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால்தான் இந்த இலாகாவின் முக்கியத்துவம் தெரியும். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் திரு. கலேல்கார் அவர்கள், சமுதாயத்தில் இருக்கிற பின் தங்கிய வகுப்பினர் நிலையை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையின்படி தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் சமுதாயம் ஆறு கூறுகளாகப் பிரிந்திருந்தது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பிராமணர்கள், பிராமணரல்லாதார், இந்திய கிறிஸ்துவர்கள், முஸ்லீம்கள், ஐரோப்பியர்கள், ஆங்கிலோ இந்தியர்கள், மற்றவர்கள் என்று ஆறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. நம்முடைய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதைப்போல முன்னேறியவர்கள் எல்லாம் இப்போது பின்னுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அவர் தம்மையும் பின்தங்கியவராகச் சேர்த்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் வெறும் வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை.

இன்றையதினம் சமுதாயத்தில் வருகிற விண்ணப்பங்களையெல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தால் எல்லோரும் பின்தங்கியவர்களாக மாற வேண்டுமென்ற ஆர்வம் சமுதாயத்திலே இருக்கிறது என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. முன்னாலே இருந்த சமுதாயத்தில் பிராமணர் உயர்ந்த ஜாதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. தேவாங்கர் கூட தெய்வீகப் பிரமாணுள் என்றும், வணிகர் வைசிய பிராமணுள்

என்றும் இப்படியாக ஒவ்வொருவரும் பிராமணருக்குப் பக்கம் போகவேண்டுமென்ற காலம் ஒன்று இருந்தது. இப்போது காலம் மாறி, எல்லோரும் கீழ்த்திசையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆகவே எல்லோரையும் பிற்பட்ட நிலையில் வைத்துக்கொள்ள முடியுமா என்றால் முடியாது என்பதைச் சொல்லிவிடுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகை 40,034,200 ஆகும். இது 1971-ம் ஆண்டு எடுத்த கணக்காகும். மொத்த பிற்பட்ட வகுப்பினர் 20,467,928. அதாவது 51.13 விழுக்காடு ஆகும். பிற்பட்ட வகுப்பினர் 11,514,597 ஆகும். அதாவது 28.76 விழுக்காடு ஆகும். மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் 8,953,331. அதாவது; 22.37 விழுக்காடு ஆகிறது.

பின்தங்கியோர் பட்டியல், மிகப் பின்தங்கியோர் பட்டியல் என்றும் 16 சதவிகிதம், 18 சதவிகிதம் என்று பிரித்தளிக்க வேண்டுமென்றும் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சட்டத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தின்படி 15 (4) பிரிவின்படி நாம் இந்த நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறோம். திரு. எம். ஆர். பாலாஜி அவர்களுக்கும், மைசூர் மாநில அரசுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட வழக்கில் திரு. வாஞ்சு, சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி அளித்த தீர்ப்பின்பேரில் இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது.

"அரசியலமைப்பு 15 (4) பிரிவில் தொனிக்கிறபடி அரசுப் பணிகள் ஒதுக்கீடு செய்யவும் 16 (4) பிரிவில் தொனிக்கிறபடி நியமனங்கள் செய்யவும், தனி வசதி செய்வது என்பது, நியாயமான வரம்புக்குள் இருக்க வேண்டும். மாநில அரசினரும் மத்திய அரசினரும் தங்கள் முதல் பொறுப்பாகக் கொண்டிருக்கிற நலிந்த மக்களின் நலன், சமுதாயம் முழுவதற்குமான நலனுடன் இசைந்து இருத்தல் வேண்டும். பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்து இயைந்த முறை காண்பது என்பது சங்கடமான வேலை. ஆனால் தனி வசதி செய்வது என்ற பேரால் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் அநேகமாக எல்லா இடங்களையும் அரசாங்கம் ஒதுக்கி வைத்துவிடுமானால் அது 15 (4) பிரிவின் நோக்கத்தை மீறிய செயலாகிவிடும். இதில் சரியான ஒதுக்கீடு அளவு என்ன என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூற முடியாதவர்களாக நாங்கள் இருக்கிறோம். பொதுவாக ஏக

1972 மார்ச் 20] [திரு. க. இராசாராம்]

தேசமாகச் சொல்லுமிடத்து தனி ஒதுக்கீடு 50 சதவிகிதத்திற்கும் குறைவாக இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொன்றிலும் சந்தர்ப்ப சூழ் நிலையைப் பொறுத்து அமைத்துக்கொள்ளலாம்."

என்று திரு. வாஞ்சு தீர்ப்பளித்து இருக்கிறுர். இதேபோன்ற கருத்து திரு. பெரியகருப்பன் அவர்கள் தமிழக அரசின்மீது தொடர்ந்த வழக்கிலும் சுப்ரீம் கோர்ட் தெரிவித்திருக்கிறது.

இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில்தான் அவர்கள் ஜாதி என்பதற்கு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறுர்கள். இந்த நிலைமையிலே பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் சமீபகாலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அதற்காக என்று ஒரு துறை உருவாக்கப்பட்டு பல்வேறு காரியங்களைச் செய்து வருவதை எல்லோரும் பாராட்டியிருக்கிறுர்கள். 1969-ம் ஆண்டு இந்தத் துறை உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் இதற்காக ஒதுக்கியது 265 லட்சம் ரூபாயாகும். 1970–71-ல் இத்துறைக்கு ரூ. 320 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. தற்போது 1972–73-ல் ரூபாய் 468 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப்போலவே மாணவர் இல்லங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட் டார்கள். 1966–67லே 11 மாணவர் இல்லங்கள் இருந்தன. 1971–72-ல் 81 மாணவர் இல்லங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த மாணவர் இல்லங்களினுல் பயன் பெறும் மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 5,333 ஆகும்.

அடுத்தபடியாக, குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் மாணவர் இல்லங்கள் 46 ஆகும். இதனுல் பயன் அடைந்த மாண வர்களின் எண்ணிக்கை 4,369 ஆகும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்களும் மற்றவர்களும், மாண்புமிகு ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்களும் அரிசன நலத் திட்டத்தைப்பற்றியும், கலப்புத் திருமணத்தைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னுர்கள். உள்ள படியே இந்த இலாகா அந்தக் காரியத்தை மிகத் திறமையாகச் செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக படிப்பு உதவித்தொகையாக 1969–70ல் 160.89 லட்சம் ரூபாய் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாகப் பயன் அடைந்தவர்கள் 90,565 பேர்கள். 1970–71ம் ஆண்டில் 201.20

லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டு, 1,34,249 பேர்கள் பயன் அடைந்தனர். 1971–72ம் ஆண்டில் ஜனவரி முடிய இதனுல் 1,65,068 மாணவர்கள் பயன் அடைந்திருக்கிருர்கள்.

அடுத்தபடியாக உறுப்பினர் திரு. கணபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல பிற்படுத்தப்பட்டோர், அரிசன மகளிருக்கென்று விடுதிகள் உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். மாணவர்கள் சமுதாயத்திலும்கூட ஜாதியின் பெயரால் விடுதிகள் அமைக்கப்பட்டு, பேதங்களை உருவாக்க வேண்டுமா என்று உறுப்பினர்கள் மிக்க உருக்கத்தோடு கேட்டார்கள். நான் உங்களை வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம், நீங்கள், சட்டமன்றஉறுப்பினர்களாகிய நீங்கள், அருகிலுள்ள விடுதிகளுக்குச் சென்று பார்க்க வேண்டுமென்பதுதான். அந்த இல்லங்களில் எல்லாம் எந்த அடிப்படையில் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகிருர்கள் என்று கேட்டால் அது மிக்க பயனைத் தரும். அந்த இல்லங்களில் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு 65 சதவீதம், அரிசனங்களுக்கு 25 சதவீதம், முன்னிலை வகுப்பு மாணவர்களுக்கு 10 சதவீதம் என்ற அடிப்படையில் சேர்க்கப் படுகிருர்கள். அரிசன மாணவர் இல்லங்களில் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு 24 சதவீதம் ஒதுக்கப்படுகிறது. பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு 25 சதவீதம் ஒதுக்கப்படுகிறது. பின்தங்கிய ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஜாதி மனப்பான்மை மறைந்து கொண்டே வருகிறது. பழைய காலக் கொடுமைகள், நிலைமைகள் எல்லாம் இன்றையதினம் மாணவர் விடுதிகளில், இந்த அரசு பொறுப் பேற்றுக்கொண்டது முதல், இல்லாத அளவிற்கு மாறிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் இல்லங்களில் பின்தங்கியவர்களுக்கு 10 சதவீதமும், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கு 60 சதவீதமும், அரிசனங்களுக்கு 25 சதவீதமும், முன்னிலை வகுப்பினருக்கு 5 சதவீதமும் இடம் ஒதுக்கித் தரப்படுகின்றது.

இந்த ஆண்டிலிருந்து நம்முடைய மாணவர்களுக்கு, பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு மிகச் சிறப்பான முறையில் உணவு விடுதிகளை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று நாங்கள் தீவிரமாகச் சிந்தித்து, அதற்கான வேலைகளைச் செய்திருக்கிருேம் என்பதைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாங்கள் மொத்தத்திலே தருவது, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு 25 ரூபாய் என்று தருகிருேம். நாங்கள் இப்படியெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்பதை அறிக்கைகள் அனுப்பி, அதன்படி காரியங்கள்

நடைபெறுகின்றனவா என்பதை அடிக்கடி சென்று பார்த்து, மாணவர் களிடமிருந்து ஒப்புதல் பெற்று வருகிறோம். இதன் காரணமாகப் பின்தங்கிய மாணவர்களின் உணவுவிடுதிகள் நல்ல முறையில் நடை பெறுவதை நான் சுட்டிக்காட்ட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பின்தங்கிய மாணவர்கள் இல்லங்களில் 400 கிராம் அரிசியும், கோதுமை அல்லது வேறு வகை 75 கிராமும், பருப்பு வகைகள் 15 கிராமும், சுண்டல் 60 கிராமும், காய்கறி, மசாலா, புளி, உப்பு போன்றவைகள் 80 காசுகளுக்கும் இதைத்தவிர தனியாக தினசரி மோர் தருவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக் கிறது. காலையிலே கோதுமை உப்புமா, பொங்கல், கஞ்சி ஏதாவது தருவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது அத்தனையிலும் தேவையான கலோரி கிடைக்கிறதா, சத்துணவு கிடைக்கிறதா என்று பார்க்கிறோம்.

சமீபத்திலே ஐக்கிய நாடுகள் சபையிலே ஒரு ஆராய்ச்சி நடத்தினார்கள். ஏன் பின்தங்கிய சமுதாயத்தினரிடத்தில் மட்டும் அறிவு ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கவில்லை என்று பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்து ஆராய்ச்சி செய்து, அறிவு என்பது எல்லோ ருக்கும் பொதுவாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த அறிவு வளர்ச்சிக் கூறுகள் கொடுக்கிற சத்துணவைப் பொறுத்துத்தான் அமைந்திருக் கின்றன என்பதைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படை யிலேதான் சத்துணவு என்று அமெரிக்காவிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட சத்துணவை நம்முடைய குழந்தைகளுக்கு நாம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையிலே, இரண்டு லட்சத்து அறுபதாயிரம் குழந்தைகளுக்கு வாரி வழங்கி யிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சத்துணவு அரிசனங்களுக்கும் பின்தங்கிய மக்களுக்கும்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. பின்தங்கிய மக்களுக்குத் தனி, அரிசனங்களுக்குத் தனி என்று தனித் தனியாக இல்லாமல் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசிய நேரத்திலே சலுகைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு ரூ. 14.87 லட்சம் 1969–70 ஆம் ஆண்டு கொடுத்துவந்ததை ஒரேபடியாக நிறுத்திவிட்டார்கள். 1970–71 ஆம் ஆண்டுக்கு மாநில அரசே அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு தொடர்ந்து அந்தக்

காரியத்தைச் செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிதிநிலை காரணமாக இதுவரையிலும் அந்தச் சலுகை பெற்றுவந்தவர்கள் தொடர்ந்து பெற்றுவருவதற்காக அம்மையார் அவர்கள் மத்திய அரசோடு போராடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிப் போராடுவதற்கு அவர்கள் ஒத்துழைப் பார்களானால் நாங்களும் மத்திய அரசோடு போராடுவதற்கும், போராடி அந்தத் தொகையைப் பெறுவதற்கும் முயுற்சிக்கலாம்.

திரு. சுப்பு அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இராமநாத புரம் மாவட்டத்தில் ரெட்டியார், நாயுடு என்ற வகுப்பினர் பின் தங்கியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, அவர் களுடைய நிலையைப் பரிசிலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, சாலியர் என்ற ஒரு வகுப்பினர் இருப்பதாகவும் அவர்களை சாலியன் என்று அழைக்காமல் சாலியர் என்று அழைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் எங்களுடைய கழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் என்று கூடச் சொல்வேன், எந்த ஜாதியையும் இவன், அவன் என்று மட்டரகமாக நினைப்பது எந்தக் காலத்திலேயும் எந்த நாளிலேயும் இருந்ததில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கந்தசாமி அவர்கள் மறவர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மறவர்களை மறவன் என்று அழைக்கிறார்கள். அதை மாற்றி மறவர் என்று அழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு உத்திரவு ஏற்கனவே பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டது. சாலியர் என்று உத்திரவு போடுவதற்காக முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத் திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருந்து அறிவிப்பு வந்தவுடனே நான் இந்தச் சபைக்கு அறிவிப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மிகப் பின்தங்கிய சமுதாயத்திலே உள்ள சலவைத் தொழிலா ளர்கள், முடிதிருத்துவோர் ஆகியோர்களுக்காக என்ன என்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நம்முடைய நண்பர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். 1971–72ஆம் ஆண்டிலே 1,47,560 ரூபாய் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், முடிதிருத்து வோருக்கு 65 ஆயிரம் ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக 868 பேர்கள் பயன் பெற்றார்கள். சலவைத் தொழிலாளர்

களுக்கும், முடிதிருத்துவோர்களுக்கும் உபகரணங்கள் வழங்குவதற்கு கடன்கள்தான் வழங்கப்பட்டு இருந்தன. இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அதை மானியமாகக் கொடுத்து விடவேண்டுமென்ற அளவிலே சலவைத் தொழிலாளர்கள் உபகரணங்கள் வாங்க 170 ரூபாயும், முடிதிருத்துவோர் உபகரணங்கள் வாங்க 75 ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பின் தங்கியோர் நலக் குழுவிலே எடுத்துச் சொன்னதைப்போல்.........

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. டி. கணபதி: தலைவர் அவர்களே, கிறிஸ்துவ சலவைத் தொழிலாளர்களும், கிறிஸ்துவ முடிதிருத்துவோர்களும் இந்தப் பட்டியலிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: சலவைத் தொழிலாளர்கள் பிற்பட்டோர் பட்டியலிலேதான் இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவர்களைச் சேர்ந்தவர்களைப் பொறுத்தவரையில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதை விளக்க இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சிக்கலிலே அவர்கள் முன்னேறியவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். சமுதாயம் முன்னேறிய தாலே அவர்களுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறதா என்ற கேள்வி பெரிய கேள்வி. திருமதி பௌலர் அவர்கள் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சமுதாயத்திலே வசதி படைத்தவர்களும், அந்தஸ்து பெற்றவர்களும் சேர்ந்துகொண்டு உபகாரச்சம்பளம் அனுபவிக் கிறார்களே அதைக் கவனிக்கவேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அதையெல்லாம் பரிசீலிப்பதற்கான நிலைமைகளை அரசாங்கம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பின்தங்கியோர் பட்டியலில் ஒவ்வொருவரும் சேர விரும்பு வதற்குக் காரணம், பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்ந்தால் எல்லோ ருக்கும் கிடைக்கிற சலுகைதான் கிடைக்கிறது, புகுமுக வகுப்பிலே இலவசக் கல்வி, பல்வேறு உபகாரச் சம்பளங்கள் கிடைக்கின்றன. இருந்தாலும் அவர்கள் சேரவிரும்புவது மருத்துவப் பயிற்சிக்கு, தொழிற்பயிற்சியில் சேருவதற்கு, உத்தியோகச் சலுகைகள் பெறுவ தற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்றுதான் சேருகிறார்களே தவிர வேறு இல்லை. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் மிக மிகப் பின்தங்கியவர் களாக இருக்கிறவர்கள் என்றைக்குத்தான் சரிசமமாகக் கொண்டு வரப்படப் போகிறார்கள்? சமுதாயத்தின் மேல்தட்டிலே

[திரு. க. இராசாராம்] [1972 மார்ச் 20

இருக்கிறவர்கள் மேலும் மேலே போவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள், பின்தங்கியோருக்குச் சலுகை என்றால் எனக்கு என்ன சதவீதம் சலுகை என்று கேட்கிறார்கள். முன்னேறுவதற்கு சலுகை என்றால் எனக்கு என்ன சதவீதம் என்று கேட்கிறார்கள். அரசு மிகுந்த பொறுப்போடு அடித்தளத்திலே இருக்கிறவர்கள் ஏறக்குறைய வள்ளுவர் காலத்திலிருந்து இன்றைய காலம் வரையிலும் கவனிக்கப் படாமல் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள் அவர்களை கைதூக்கிவிட வேண்டும், கல்விக்கண் திறந்துவிடவேண்டுமென்று தான் இந்த இலாகா இருக்கிறது.

திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு முழுத் தொகை மானியமாகத் தர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். மேலும் ஒன்று சொன்னார்கள், எம்.எல்.ஏ.க்களிடத்திலே சர்ட்டிபிகேட் வாங்கினால் போதுமே, தாசில்தாரிடம் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். இருபது ஆண்டுக் காலமாக எம்.எல்.ஏ.க்களிடத்திலே வாங்கலாம் என்று ஏன் அவர்கள் செய்யவில்லை? அப்படிச் செய்திருக்கலாமே! அப்படிச் செய்யாததற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : The difficulty is whenever anybody goes for certificate to the Tahsildar, he asks either the Councillor's or the M.L.A.'s certificate, to be brought to him. Instead of that the M.L.A. can as well give the certificate.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, அதைச் சொல்லிவிட்டு அந்த அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்க ளாவது ஓட்டுகளுக்கு எத்தனை பேர்கள் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே ஓட்டுக்காக ஜாதியை மறந்தால் ஆபத்து. தாசில்தார்களுக்கு ஓட்டுகள் வேண்டிய தில்லை. எந்த ஜாதியாக வேண்டுமானாலும் எழுதிக்கொடுக்கின்ற தத்துவத்திற்கு நாம் ஆட்பட்டுவிடுவோம் என்ற ஐயப்பாட்டின் காரணமாகத்தான் எம்.எல்.ஏ.க்களை அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்க வில்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை, இல்லாவிட்டால் அந்தக் காலத்திலேயே செய்திருப்பார்கள்.

சலவைக்கூடத்திற்கு $2\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கீடு. 50 சதவிகிதம் மான்யமாகத் தர இருக்கிறது.

1972 மார்ச் 20] [திரு. க. இராசாராம்]

சென்ற ஆண்டில் பிற்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்ட சமூகத்தினர் கம்பர், ஓவச்சர், பாணன், வேடன், வெள்ளன் செட்டியார், அர்ச்சகரை வெள்ளாளன், கன்னட சைனீகர், சக்ரவர், கன்னர், அஸ்டாந்திர கொல்லர், செட்டி (கன்யாகுமரி மாவட்டம்) இந்த 11 ஜாதிகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் பிற்பட்டோர் நலக்குழுவின் பரிந்துரைக்கிணங்க, குஞ்சடிகர் என்னும் ஜாதியும், கல்வேலி கவுண்டர் என்னும் ஜாதியும் இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாணவ விடுதிகளில் தங்குவதற்கு நகர்ப்புறத்தில் இருந்தவர் களுக்கு கலை, விஞ்ஞானம் படிப்பவர்களுக்கு முன்பு 40 ரூபாய் வழங்கப்பட்டது, இப்பொழுது 60 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக் கிறது: மருத்துவம், பொறியியல் படிப்பவர்களுக்கு முன்பு 40 ரூபாயாக இருந்தது இப்பொழுது 60 ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. தொழிற்கல்வி படிப்பவர்களுக்கு முன்பு 40 ரூபா யாக இருந்தது இப்பொழுது 50 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பிற இடங்களில் கலை, விஞ்ஞானம் படிப்பவர்களுக்கு 35 ரூபாய் என்றிருந்தது இப்பொழுது 50 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பிற இடங்களில் மருத்துவம், பொறியியல் படிப்பவர்களுக்கு முன்பு 35 ரூபாயாக இருந்தது இப்பொழுது 55 ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. பிற இடங்களில் தொழிற்கல்வி படிப்பவர்களுக்கு முன்பு 35 ரூபாய் தரப்பட்டது, இப்பொழுது 45 ரூபாயாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த வகையில் எல்லா வகைகளிலும் பின் தங்கியவர்களுக்குப் பல சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் ஆகியவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இந்த ஆண்டு நிறைய செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மாநில அரசு 1969–70-ஆம் ஆண்டில் 17.83 லட்சம் ரூபாய் குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்காகச் செலவழித்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 1970–71-இல் 24.08 லட்சத்திற்குச் செலவழித்திருக் கிறது.

ஷெட்யூல்ட் சாதியிலிருந்தும் பழங்குடியிலிருந்தும் மாறியவர்கள் சுமார் 50 சதவிகிதம் பெரும்பாலும் செங்கல்பட்டு, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, தஞ்சாவூர் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. பிற் பட்ட வகுப்பிலிருந்து மாறியவர்கள் 30 சதவிகிதம் கன்யாகுமரி,

[திரு. க. இராசாராம்] [1972 மார்ச் 20

திருநெல்வேலி. மற்ற வகுப்புகளிலிருந்து பரவலாக 20 சதவிகிதம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அடிப்படையில் மொத்த எண்ணிக்கை 20, 95, 127 பேர் மதம் மாறியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று மொத்தத்திலே ஒரு கணக்கு நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. என்னிடத்திலே ஒரு விண்ணப்பத்தை கிறித்தவர் பெரியவர்களெல்லாம் அளித்தார்கள். அவர்களையெல்லாம் பின் தங்கியவர்கள் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டுமென்றும்கூடக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதை அரசின் பரிசீலனைக்கு வைத்துத்தான் முடிவெடுக்க முடியும் என்று சொன்னேன். அதிலே அவர்கள் ஏற்கனவே சமுதாயத்திலே தாழ்ந்து கிடக்கிறார்களா என்றால் இல்லை, கல்வியிலே தாழ்ந்து கிடக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஆகவே சமூகத்திலே அந்தஸ்திலேயும், கல்வியிலே நல்ல நிலைமையிலேயும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கருதுகிற ஒரே காரணம் மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும், தொழில் கல்லூரிகளிலும் இடம், உத்தியோகத்தில் இடம், இதற்காகத்தான் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

அடுத்து, சென்ற முறையில் இதேபோன்ற பல கருத்துக்களை நம்முடைய நண்பர் லத்திப் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே கருத்துக்களை இந்த முறையும் அவர்கள் இம் மாமன்றத்தில் எடுத்துரைத்தார்கள். லப்பைகள் உருது பேசுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள், உருது பேசுகின்றவர்களை பின் தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சட்டநாதன் குழு அறிக்கையிலே அநேகமாக உருது பேசுபவர்கள் மிகமிகக் குறைவு என்று குறிப்பிட்டு, கொஞ்சம் பேர்தான் உருது பேசுகிறார்கள், மீதி எல்லோருக்குமே பின்தங்கியவர்களுக்கான சலுகைகள் கிடைக்கிறது என்ற பொதுப்படையான கருத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைத்தான் திரு. லத்திப் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்விச் சலுகைகளுக்கு விண்ணப்பிக்கும் முஸ்லீம்கள் எல்லோரும் தாங்கள் லப்பையாக இருந்தாலும் சரி இல்லாவிட்டாலும் சரி லப்பை என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று இருக்கிறது. கொஞ்சம் தமிழ் பேசினாலும் அவர்களை லப்பை என்று பிற்பட்டோர் நலத்துறையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. உருது மொழியிலேயே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் சிலருக்குத்தான் சலுகை கிடைப்பதில்லை. இந்த வகையிலே, அதோடு, கல்வித் துறையிலும், பொருளாதாரத்திலும்

1972 மார்ச் 20] [திரு. க. இராசாராம்]

தமிழ் முஸ்லீம்கள் இன்னும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்கு வந்த கோரிக்கைகளிலிருந்து தெளிவாகிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

கல்வித்துறையில் தமிழ் முஸ்லீம்களிடையே எழுந்துள்ள உத்வேகத்தின் காரணமாகவும் அந்த முஸ்லீம் சமுதாயத்தினருக்கு பல ஏற்பாடுகளைச் செய்தபிறகு இன்றைக்கு அதன் எண்ணிக்கையில் ஏறத்தாழ 20 சதவிகிதத்தினர் படித்தவர்களாக மாறுகிறார்கள். 50, 60 உயர்நிலைப்பள்ளிகளும், 10, 11 கல்லூரிகளும் சமீபத்தில் தொடங்கப் பெற்றுள்ளன. இந்த வகையிலே அவர்கள் முன்னேறுவதற்கான நல்ல சாத்தியக்கூறுகளை ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உருது முஸ்லீம்களையும் இதிலே எடுப்பதில் ஏற்படும் சிரமம் என்னவென்றால் 50 சதவிகிதத்திற்கு மேலாக இந்தப் பின் தங்கியோர் பட்டியலைத் தயாரிப்பதற்கு இந்த அரசியல் சட்டம் இடம் தரவில்லை என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவரவர்களே, உருது முஸ்லீம்கள் அளவிலே மிகவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்று பிற்பட்டோர் நலத்துறை விசாரணைக்குழு அறிவித்திருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களையும் பிற்பட்டோராக அறிவிக்க, எல்லா முஸ்லீம்களையும் பிற்பட்டோராக அறிவிக்க, அரசாங்கம் ஆவன செய்யும் என்று முதல்வரவர்கள் வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, குறைந்த அளவில் இருப்பவர்களை ஏன் தள்ளி வைக்க வேண்டும்? அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. எல்லா முஸ்லீம்களையும் அன்றைக்கிருந்ததைப் போன்று பிற்பட்டோராக அறிவிக்கும்படி கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்களின் எண்ணங்களை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்வேன் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கந்தசாமி அவர்கள் குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டோர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு நீங்கள் பண உதவி செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டிலேதான் இந்தக் குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், "டீ நோட்டிஃபைட் ட்ரைப்ஸ்" அதிகமாக இருக்கிறார்கள்

அதை மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறது. அந்த வகையில் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகை கிடைக்காமல் இப்பொழுது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 127 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து என்பதை எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கொண்டிருக்கும் நிலைதானே தவிர நமக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய தொகை கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கந்தசாமி அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். கிராஜுவேட்ஸ், பி.ஏ., பட்டப் படிப்பு படிப்பவர்களுக்கு 30 வயது என்று அதன் வரம்பை வைத்து பின்தங்கிய மற்றவர்களுக்கு 25 வயது என்று வைத்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்களின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊட்டியிலே பின்தங்கியோருக்காக ஒரு உணவு விடுதி இல்லை என்று தேவராசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே இருக்கும் கல்லூரிக்கு பின்தங்கியோர் உணவு விடுதி நடை பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது, அதை உறுப்பினரவர்களும் சென்று பார்வையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையினை அனைவரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கோரி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, நரிக் குறவர்களுக்கு இந்த அரசு என்ன செய்திருக்கிறது என்பது இந்த அறிக்கையிலே இல்லை. அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: நரிக் குறவர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் பின்தங்கிய பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களை அணுகி உதவி கேட்ட நேரத்தில் காதி இலாகா மூலமாக 10,000 ரூபாய் வரை கடன் கொடுத்து வெள்ளிக் கம்பி எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்து அவர்கள் கைவினைத் திறனுடன் செய்த பொருள்களை சுற்றுலாவுக்கு வருகின்ற வெளிநாட்டுக்காரர்கள் எல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு செல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக் கிறது. அவர்களுக்கு டிரான்சிஸ்டர் ரேடியோக்களெல்லாம் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டு சந்தோஷமாக இருந்து கொண்டிருக் கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

1972 மார்ச் 20]

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் தம்முடைய இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"கோரிக்கை எண் 25-ஏ—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,68,07,700-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

நிதிக்கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறை வேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இன்று இந்த அளவுடன் முடிவுற்று மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(4) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

70. Notification issued with G.O. Ms. No. 2755, Agriculture, dated the 15th October 1971, in regard to declaration of notified market area of the Dindigul market for the purposes of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959, in respect of paddy, cotton, groundnut and chillies. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

71. Notification issued with Roc. No. 86559/69, dated the 5th March 1970, in regard to modification of Alagarnaickenpatti and Melamangalam Panchayats by excluding certain areas from the existing Alagarnaickenpatti Panchayat and included in the Melamangalam Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

72. Notification issued with G.O. Ms. No. 1870, Agriculture, dated the 28th June 1971, in regard to appointment of Soil Conservation Officer, Kundah Soil Conservation. Scheme, as Member-

Secretary and appointment of Non-Official Members of the Kundah Soil Conservation Board. [Laid on the Table of the House under section 44 (3) of the Tamil Nadu Land Improvement Schemes Act, 1959 (Tamil Nadu Act 31 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

92. Erratum issued with Roc. No. 198204/69-P1, dated the 4th March 1970, to the notification published on pages 87–88 of **Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 25th February 1970, relating to bifurcation of Pazhaverkadu** Panchayat for constitution of a separate panchayat.

*** 93. The Performance Budget of the School Education 1972-73 (English and Tamil).**

* 94. The Performance Budget of the Technical Education 1972–73 (English and Tamil).

*** 95. The Performance Budget of the Collegiate Education** 1972–73 (English and Tamil).

£ 96. The Tamil Nadu Betting Tax (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 2 of 1972).

£ 97. Note on Progress of Education in Tamil Nadu **1972-73.**

£ Despatched to Members on 17th March 1972.

*** Laid on the Table of the House on 18th March 1972.**

1972 மார்ச் 20]

இணைப்பு-1.

13-ம் பக்கத்தில் 576-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட விஞவிற்குரிய விடையைக் காண்க.

(அ) ஆம்.

(இ) 1971-ம் ஆண்டுக்கு முன் திறக்கப்பட்ட சித்த மருத்துவ மருந்தகங்கள்:—

1. தண்டாயுதபாணி தேவஸ்தானம், பழநி, மதுரை மாவட்டம்.

2. ராமநாதசுவாமி தேவஸ்தானம், ராமேஸ்வரம்.

3. மாரியம்மன் கோவில், இருக்கண்குடி சாத்தூரர் வட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

4. பூமிநாதசுவாமி, திருகாளசாந்தி மற்ற கட்டளைகள், வீரவ நல்லூர், திருநெல்வேலி.

5. பிள்ளையன் கட்டளை, திருநெல்வேலி.

6. திருமலை குமாரசுவாமி கோவில், பண்புழி, தென்காசி வட்டம்.

7. அக்னிஸ்வரசுவாமி கோவில், திருபுகலூர், நன்னிலம் வட்டம், தஞ்சை மாவட்டம்.
தஞ்சை.

8. வைத்தியநாதசுவாமி கோவில், வைதீஸ்வரன் கோவில்,

9. சுவாமிநாதசுவாமி கோவில், சுவாமிமலை, கும்பகோணம் வட்டம், தஞ்சை மாவட்டம்.

10. மாரியம்மன் கோவில், சமயபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

11. கொளிஞ்சியப்பர் கோவில், மணவாளநல்லூர், விருத்தா சலம், தென்ஞற்காடு மாவட்டம்.

12. பொன்னரி மாரியம்மன் கோவில், ராஜன்நகர், கோபி வட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

13. சிவகங்கை தேவஸ்தானம், சிவகங்கை, இராமநாதபுரம்

[1972 மார்ச் 20

14. சுப்பிரமணியசுவாமி தேவஸ்தானம், திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

1971-ம் ஆண்டில் கீழ்க்கண்ட அறநிலையங்களில் சித்த வைத்தியசாலைகள் திறக்க உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது :—

1. தியாகராஜஸ்வாமி ஆலயம், திருக்கரவாசல், நாகப் பட்டினம் வட்டம்.

2. கம்பகேஸ்வரர் ஆலயம், திருபுவனம், கும்பகோணம் வட்டம்.

3. வெங்கடாஜலபதி ஆலயம், ஒப்பிலியப்பன் கோவில், கும்பகோணம் வட்டம்.

4. சீனிவாசப் பெருமாள் ஆலயம், நாச்சியார் கோவில், கும்பகோணம் வட்டம்.

5. ராஜகோபாலசுவாமி கோவில், மன்னார்குடி, நகர் மற்றும் வட்டம்.

6. பசுபதீஸ்வரர் ஆலயம், பந்தநல்லூர், கும்பகோணம் வட்டம்.

7. மந்திரபுரீஸ்வரர் ஆலயம், கோவிலூர், திருத்துறைப் பூண்டி வட்டம்.

8. சுப்பிரமணியஸ்வாமி ஆலயம், எட்டுக்குடி, நாகப் பட்டினம் வட்டம்.

9. சற்குணநாதஸ்வாமி ஆலயம், இடும்பவனம், திருத்துறைப் பூண்டி.

10. வேதாரண்யேஸ்வரஸ்வாமி ஆலயம், வேதாரண்யம், திருத்துறைப்பூண்டி.

11. வீரட்டீஸ்வரஸ்வாமி ஆலயம், வழுவூர், மாயூரம் வட்டம்.

12. சுப்பிரமணியஸ்வாமி ஆலயம், திருவிடைக்கழி, மாயூரம் வட்டம்.

13. சுப்பிரமணியஸ்வாமி ஆலயம், மருதமலை.

1972 மார்ச் 20]

14. ஆயிர வைசியர் மடம், பவானி, நெருஞ்சிப்பேட்டை.

15. பட்டீஸ்வரர் ஆலயம், பேரூர்.

16. வெள்ளிங்கிரி ஆண்டவர் ஆலயம், பூண்டி.

17. வரதராஜப்பெருமாள், வெங்கம்பூர்.

18. மருதீஸ்வரர் ஆலயம், கொடுமுடி.

19. சித்தீஸ்வரர் ஆலயம், கஞ்சமலை.

20. சுகவனேஸ்வரர் ஆலயம், சேலம்.

21. கோட்டை மாரியம்மன் ஆலயம், சேலம்.

22. அரண்மனை தேவஸ்தானங்கள், தஞ்சாவூர் நகர் மற்றும் வட்டம்.

23. கோபிநாதஸ்வாமி தேவஸ்தானம், ரெட்டியார் சத்திரம், திண்டுக்கல் வட்டம்.

24. திரு. காளஹஸ்தீஸ்வரர் கோவில், திண்டுக்கல் நகர் மற்றும் வட்டம்.

1971-ம் ஆண்டில் அறநிலையங்களில் சித்த வைத்திய சாலைகள் திறக்க உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதில் கீழ்க்கண்ட அற நிலையங்களில் சித்தவைத்தியசாலைகள் செயல்பட்டு வருகின்றன:—

1. வேதாரண்யேஸ்வரர் கோவில், வேதாரண்யம், திருத்துறைப்பூண்டி வட்டம்.

2. அரண்மனை தேவஸ்தானங்கள், தஞ்சாவூர் நகர் மற்றும் வட்டம்.

3. மந்திரபூரிஸ்வரர் கோவில், கோவிலூர், திருத்துறைப் பூண்டி வட்டம்.

4. கோபிநாதஸ்வாமி கோவில், ரெட்டியார் சத்திரம், திண்டுக்கல் வட்டம்.

5. காளஹஸ்தீஸ்வரர் கோவில், திண்டுக்கல் நகர் மற்றும் வட்டம்.

இணைப்பு–2.

26-ம் பக்கத்தில் 584-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.

In G.O. Ms. No. 1175, Labour, dated 17th September 1971 Government have constituted an Expert Committee on unemployment. A copy of the above Government Order is placed on the Table of the House.

ABSTRACT—Employment—Expert Committee on Unemployment—Constituted.

Read—

From the Chairman, Expert Committee on Unemployment, New Delhi, Letter No. MS/ECU/36–71, dated 12th and 22nd May 1971.

(*G.O. Ms. No.* 1175, *Labour, dated* 17*th September* 1971.)

The problem of unemployment and under-employment in the rural and urban areas has been a cause of serious concern to the Government in recent years and the emergence of considerable surpluses among the educated persons in general and technically qualified persons such as engineers and technicians in particular has added a new dimension to the problem. The Government of India have set up a Committee to assess the extent of unemployment and under-employment and to suggest suitable remedial measures. The Chairman of the Committe has requested this Government to extend all possible co-operation and assistance to the above committee in its studies and enquiries and to ensure that action is taken at all levels in the State Government to facilitate and expedite the work of the Committee including the supply of such information material, data, etc., as may be requested from time to time by the Committee. Suitable instructions have been issued to the Departments of the Secretariat in this regard in the U.O. Note No. 35353/F. II/71-4, dated 17th June 1971.

2. The Government have decided that similar committee may be constituted at State level. They accordingly direct that a State Expert Committee on unemployment be constituted with **the following officers :—**

Chief Secretary to the Government of Tamil Nadu—*Chairman.*

Secretary to Government, Industries Department—*Member.*

Secretary to Government, Labour Department—*Member.*

Secretary to Government, Finance Department—*Member.*

Secretary to Government, Education Department—*Member.*

Director of Employment and Training—*Secretary.*

3. The terms of reference of the above Committee will be as follows :—

(i) to extend co-operation and assistance to the Export **employment in all its-aspects;**

(ii) to recommend the directions in which the programmes ;

programmes; included in the plan schemes could be made more oriented in their implementation, with due regard to their timely execution, economy and productivity and to the requirements of rapid economic development;

(iii) to suggest suitable strategies for employment generation both short-term and long-term including technical, financial and fiscal measures, in respect of different sectors of the economy, taking into account the mobility of labour and openings for employment and self-employment in the territiary sector as a result of implementation of plan programme and various measures initiated by the Government for activating the economy;

(iv) to suggest specific programmes for promoting productive employment and self-employment of the educated unemployed in general and the unemployed technical personnel such as engineers, technicians, etc., in particular and to suggest measures to rectify the imbalance between the out-term of educated and technical persons on the one hand and the available employment opportunities on the other;

(v) to suggest a suitable machinery at the State level for a continuous appraisal of the changing employment and manpower situation and assessment of long-term demand and supply; and

[1972 மார்ச் 20]

(vi) to extend co-operation and assistance to the Expert Committee on unemployment constituted by the Government of India.

4. This order issues with the concurrence of Finance Department—*Vide* its U.O. No. 114012/Lab. 71-1, dated 11th September 1971.

விடை : வேலைவாய்ப்பின்மை குறித்து ஆய்ந்தறிய வல்லுநர் குழு ஒன்றைத் தொழிலாளர் நலத்துறையின் 17—9—1971 நாளிட்ட 1175-ம் எண் ஆணையில் அரசு அமைத்துள்ளது: மேற்படி ஆணையின் நகல் ஒன்று பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

சுருக்கம் :—வேலைவாய்ப்பு—வேலைவாய்ப்பின்மை குறித்த வல்லுநர் குழு—அமைக்கப்பட்டது.

படிக்கவும் :—வேலைவாய்ப்பின்மை குறித்த வல்லுநர் குழுவின் தலைவரிடமிருந்து (புதுடில்லி) வந்த 12—5—1971, 22—5—1971 நாளிட்ட H/S.ENC 36–71-ம் எண் கடிதம்.

தொழிலாளர் நலத்துறை.

அ.ஆ. எண் 1175. நாள் : 17—9—1971.

கிராமப் பகுதிகளிலும் நகர்ப் பகுதிகளிலும் வேலை வாய்ப்பின்மை, போதிய அளவு வேலைவாய்ப்பின்மை ஆகியவை பற்றிய பிரச்சினை அண்மை ஆண்டுகளில் அரசுக்கு மிகவும் கவலையளித்து வந்துள்ளது. பொதுவாக, படித்தவர்களும், குறிப்பாகப் பொறியாளர்கள், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் போன்ற தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்றவர்களும் கணிசமான அளவுக்கு மிகுதியாக இருப்பது இப்பிரச்சினையை மேலும் வளரச் செய்துள்ளது. வேலைவாய்ப்பின்மையும், போதிய அளவு வேலை வாய்ப்பின்மையும் எந்த அளவுக்கு உள்ளன என்பதை மதிப்பிடவும் இதனைத் தீர்ப்பதற்கான தகுந்த நடவடிக்கைகள் குறித்துக் கருத்துத் தெரிவிக்கவும் வல்லுநர் குழு ஒன்றை இந்திய அரசு அமைந்துள்ளது. மேற்படி குழு நடத்தும் ஆய்வுகள், விசாரணைகள் ஆகியவற்றில் மேற்படி குழுவுக்கு ஒத்துழைப்பையும் உதவியையும் நல்குமாறும், குழு அவ்வப்போது கேட்கக்கூடிய தகவல், புள்ளி விவரம் ஆகியவற்றைக் கொடுப்பது உட்பட, குழுவிற்கு வசதி செய்து கொடுத்துக் குழு ஆற்றும் பணிக்கு

1972 மார்ச் 20]

உதவியளித்து துரிதப்படுத்தும்படி மேற்படிக் குழுவின் தலைவர் இவ்வரசைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். இது குறித்துத் தலைமைச் செயலகத்திலுள்ள துறைகள் எல்லாவற்றுக்கும் 17—6—1971 நாளிட்ட 35353/ஏப். 2/71-4-ம் எண் அலுவல் சார்பற்ற கடிதத்தில் தகுந்த கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

2. மாநில அளவில் இதுபோன்ற குழு அமைக்கப்படலா மென்றும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது: அதன்படி, வேலைவாய்ப் பின்மை குறித்துக் கீழ்க்காணும் அதிகாரிகளைக் கொண்ட மாநில வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்படவேண்டுமென்று அரசு கட்டளை யிட்டுள்ளது :—

தமிழ்நாடு அரசுத் தலைமைச் செயலாளர்—தலைவர்.

அரசுச் செயலாளர், தொழில்துறை—உறுப்பினர்.

அரசுச் செயலாளர், தொழிலாளர் நலத்துறை—உறுப்பினர்.

அரசுச் செயலாளர், நிதித்துறை—உறுப்பினர்.

அரசுச் செயலாளர், கல்வித்துறை—உறுப்பினர்.

வேலைவாய்ப்பு-பயிற்சி இயக்குநர்—செயலாளர்.

3. மேற்படிக் குழுவின் ஆய்வு வரம்பு பின்வருமாறு :—

(அ) எல்லா வகையிலும் வேலை வாய்ப்பின்மை, போதிய அளவு வேலைவாய்ப்பின்மை ஆகியவை எந்த அளவுக்கு உள்ளன என்பதை மதிப்பிடுதல் ;

(ஆ) வேலைத்திட்டங்கள் உரிய காலத்தில் நிறைவேற்றப் படுதல், சிக்கனம், உற்பத்தித் திறன், விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான அம்சங்கள் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள வேலைத் திட்டங்கள் வேலைவாய்ப்பையே பெரிதும் நோக்கமாகக் கொண்ட திட்டங்களாகச் செயல்படுத்தப்படும் வகையில் வழிமுறைகளைப் பரிவுரை செய்தல் ;

(இ) ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியதின் விளை வாகவும், பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவதற்காக அரசு மேற் கொண்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் விளைவாகவும் தொழிலாளர் இடப்பெயர்ச்சி, வேலைவாய்ப்புகள், சொந்தத் தொழில் நடத்து வதற்கான வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு பொரு

ளாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளில் தொழில் நுட்ப, நிதி, அரசு வருவாய் ஏற்பாடுகள் உட்பட வேலைவாய்ப்புகளை குறுகிய கால, நீண்ட கால ஏற்பாடுகள் பற்றி ஆலோசனை கூறுதல் ;

(ஈ) பொதுவாக, படித்து வேலையற்றிருப்பவர்கள், குறிப்பாகப் பொறியாளர்கள், தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் போன்ற தொழில் நுட்பத் தகுதி பெற்றிருந்து வேலையற்றிருப்பவர்களுக்கு ஆதாயம் தரத்தக்க வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும், சொந்தத் தொழில் தொடங்கவும் வகை செய்யும் மேற்கொள்ள வேண்டிய சிறப்புத் திட்டங்கள் பற்றி ஆலோசனை தெரிவிக்கவும், படித்தவர்கள், தொழில்நுட்ப வல்லுநர்கள் மொத்த எண்ணிக்கைக்கும் தற்போதுள்ள வேலைவாய்ப்பு வசதிகளுக்குமிடையேயுள்ள ஏற்றத் தாழ்வினைச் சரிப்படுத்தத் தகுந்த நடவடிக்கைகள் குறித்துக் கருத்துத் தெரிவித்தல் ;

(உ) மாறிவரும் வேலைவாய்ப்பு நிலை பற்றியும் ஆட்படை ஊற்றம் பற்றியும் தொடர்ந்து ஆய்ந்தறியவும் தேவைப்படும் பணியாளர்கள், வேலைவாய்ப்புப்பற்றி நீண்ட கால அடிப்படையில் மதிப்பிடவும் மாநில நிலையில் தகுந்ததொரு அமைப்பு நிறுவுவதற்கான ஆலோசனை நல்குதல் ;

(ஊ) வேலைவாய்ப்பின்மை குறித்து ஆய்ந்தறிய இந்திய அரசு அமைத்துள்ள வல்லுநர் குழுவிற்கு ஒத்துழைப்பையும் உதவியையும் அளித்தல்.

4. நிதித்துறையின் இசைவுடன் இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. தொழிலாளர் நலத்துறையின் 11—9—1971 நாளிட்ட 114012/71-1-ம் எண் அலுவல் சார்பற்ற கடிதத்தைக் காண்க.

இணைப்பு 3,

அரிசன நலத்துறை மானியம்

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 1972-73

"அரிசன, மலைவாசி மக்கள் நலன்" என்ற தலைப்பின்கீழ் **1972-73-ஆம்** ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கையை நான் இம்மன்றப் பேரவையின் முன் வைத்து ரூ. 841·23 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய அவையின் ஒப்புதலைக் கோருகிறேன்.

அரிசன, மலைவாசி மக்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்காகத் தமிழ்நாடு அரசு ஆற்றும் ஆக்கப்பணிகளை—

(1) கல்வி,

2) பொருளாதார முன்னேற்றம்,

(3 சுகாதாரம், வீட்டுவசதி ஏனைய திட்டங்கள் என்ற தலைப்புகளின் கீழ் தொகுக்கலாம்.

1. கல்வி.—

ஒவ்வோர் ஆண்டும் அரிசன நலத் துறைக்கென ஒதுக்கப்படும் நிதியில் பெரும்பகுதி கல்விக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட மொத்தத் தொகையான ரூ. 719·57 லட்சத்தில் கல்விக்கு மட்டும் ரூ. 527·59 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் வகை செய்யப்பட்டுள்ள மொத்தத் தொகையான ரூ. 866·88 லட்சத்தில் (கடன் மற்றும் மூலதனக் கணக்குகள் உட்பட விவரப்பட்டி 1-ல் உள்ளதுபோல்) கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 562·31 லட்சமாகும். இது மொத்தத் தொகையில் 65 விழுக்காடு ஆகும்.

படிப்பு உதவித் தொகைகள்.—

அரிசன, மலைவாசி வகுப்பைச் சார்ந்த (மதம் மாறியவர்கள் உட்பட மாணவ, மாணவியர்களுக்கு உணவு, உறைவிடத்திற்கான உதவித்தொகைகளும், படிப்பு உதவித் தொகைகளும், தொடரா மானியங்களும், தொடக்க வகுப்புகளிலிருந்து பட்ட மேற்படிப்பு வரையிலும், கலைப்படிப்பிற்கும் தொழில் படிப்பிற்கும் தொடர்ந்து அளிக்கப்படுகின்றன.

1969–70, 1970–71, 1971–72-ஆம் ஆண்டுகளில் இதற்காக வழங்கப் பட்ட தொகையும் இதனால் பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் கீழ் வருமாறு :—

ஆண்டு.	அரிசன மாணவ மாணவியர்கள்.			மலைவாசி மாணவ மாணவியர்கள்.		
	பள்ளியில் பயில்வோர்.	கல்லூரியில் பயில்வோர்.	செலவான மொத்த தொகை.	பள்ளியில் பயில்வோர்.	கல்லூரியில் பயில்வோர்.	செலவான மொத்த தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	(பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை)		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)	(பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.)		(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
மத்திய அரசு படிப்பு உதவித் தொகை—						
1969–70	..	11,527	57·43	..	117	0·70
1970–71	..	13,138	64·03	..	158	0·80
1971–72 (15—2—1972 முடிய).	..	15,141	66·56	..	145	0·77
தமிழ்நாடு அரசு படிப்பு உதவித் தொகை—						
1969–70	3,52,155	7,640	82·55	744	..	0·14
1970–71	3,86,843	8,136	88·02	1,004	..	0·13
1971–72 (15–2–1972 முடிய).	3,99,594	6,806	94·82	593	..	0·12

மேலே கண்ட விவரப்பட்டியலிலிருந்து படிப்பு உதவித்தொகையின் அளவும், பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் ஆண்டுக்காண்டு அதிகரித்து வருவது நன்கு விளங்கும்.

உதவித் தொகை பெறுவதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த வருமான வரம்பு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 2,000-லிருந்து ரூ. 2,500 ஆக 1970–71 ஆம் ஆண்டு முதல் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இந்த வரம்பு படிப்புக் கட்டணச் சலுகைக்கும் பொருந்தும்.

பட்ட மேற்படிப்பு, ஆசிரியர் பட்டப் பயிற்சி, புலவர் படிப்பு, தொழில் நுட்பக் கல்வி, தொழிற்கல்வி, தட்டெழுத்துப் பயிற்சி, முதலிய ஐம்பது வகைப் படிப்புகளுக்கு உதவித் தொகை வழங்க நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த உச்ச வரம்பு எண்ணிக்கை 1970–71 முதல் அறவே நீக்கப்பட்டுவிட்டது. எனவே, இனி இக்கல்வி கற்கத் தகுதி பெற்ற அனைவரும் உதவித் தொகை பெற வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. பல்கலைக் கழகம் நடத்தும் நூலக அறிவுப் பட்டப் படிப்பிற்கும் உதவித் தொகை வழங்க அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

[1972 மார்ச் 20]

காந்தி அடிகள் நினைவுச் சிறப்புக் கல்வி உதவித் தொகை திட்டம் நமது பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டு 1970–71-ஆம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

1971–72-ஆம் ஆண்டு முதல் உணவு, உறைவிடத்திற்கான உதவித் தொகைகள் கீழ்கண்டவாறு உயர்த்தப்பட்டுள்ளன:—

படிப்பு.	சென்னை மாநகர்.		வெளியூர்ப்புறம்.	
	பழைய வீதம்.	உயர்த்தப் பட்ட வீதம்	பழைய வீதம்.	உயர்த்தப் பட்ட வீதம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	(மாதம் ஒன்றுக்கான ரூபாய்.)			
கலை, விஞ்ஞானம் மற்றும் சட்டக்கல்வி.	60	70	50	55
மருத்துவம், பொறியியல்	70	75	70	70
உழவியல்	..	..	50	70
கால்நடை மருத்துவம்	60	75	50	70
எல்.சி.இ., எல்.எம்.இ., போன்ற டிப்ளமோ படிப்பு.	50	60	45	50

இதற்காக இவ்வாண்டில் ரூ. 3·07 லட்சம் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப பட்டுள்ளது. இதேபோல் சிறப்புக் கட்டண உதவித் தொகையின் அளவையும் உயர்த்த 1971–72-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 4·50 லட்சம் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

புத்த மதம் மாறியுள்ள அரிசன மாணவ மாணவியர்களுக்கும் நடப்பு ஆண்டு முதல் மேல் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்க மத்திய அரசு உத்தேசித்துள்ளது. 1971–72 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாடு அரசு இத்திட்டத்தினைச் செயற்படுத்தும்.

1971–72-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பள்ளி மற்றும் பல்கலைக் கழக ஆண்டு இறுதித் தேர்வில் 60 சதவிகிதத்திற்கு மேல் மதிப்பெண்கள் பெற்று தேர்வு பெறும் இந்து அரிசன மற்றும் மலைவாசி மாணுக்கர்கள் (மதம் மாறியவர்கள் உட்பட) மத்திய அரசு உதவித்தொகை திட்டத்தின் கீழ் விடுதிக் கட்டணம் $1\frac{1}{2}$ மடங்காக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 60 சதவிகிதத்திற்கும் குறைவான மதிப்பெண்கள் பெறும் மாணுக்கர்களுக்கு வழக்கம்போல் விடுதிக் கட்டணம் வழங்கப்படும்.

அரசினரால் வழங்கப்படும் உதவித்தொகைகளுக்கு மேல் கூடுதலாகப் பொறியியல், உழவியல், மருத்துவம் போன்ற படிப்பு வகைகளுக்குச் செலவு செய்ய நேர்கின்றது. அத்தகைய கல்வி பயிலும் மாணவர்களில் மிகவும் அவசியமாகப் பொருளுதவி தேவைப்படுபவர்களுக்கு கடன் வழங்கவும் அரசு உத்திரவு பிறப்பித்துள்ளது. இதற்கென 1971–72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 1,00,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதே அளவுள்ள தொகை 1972–73-ம் ஆண்டிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேல் பட்டப்படிப்பிற்காக மத்திய அரசு வழங்கும் உதவித் தொகை களும் அரிசன நலத்துறையின் மூலமாக வழங்கப்படுகின்றன. சில கொள்கைகளையும் விதிமுறைகளையும் அனுசரித்து மத்திய அரசு நிதி உதவி நிர்ணயம் செய்து வழங்குகின்றது. அதன்படி 1969–70 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 5 லட்சம் வழங்கியது. 1970–71-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 8·79 லட்சம் வழங்கியது. 1971–72 ஆண்டிற்கு ரூ. 22·90 லட்சம் வழங்க ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்த நிதி ஒதுக்கீடுகள் போதுமானதல்ல என்ப தாலும், இத்திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசால் செலவிடப்படும் தொகை ஆண்டுதோறும் உயர்ந்து வருவதாலும், மத்திய அரசு தன் பங்கை அதிக அளவிற்கு ஏற்றுக்கொண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தரவேண்டும் என ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வரசு மத்திய அரசை கேட்டுக் கொள்கின்றது.

மத்திய அரசு வழங்கும் உதவித் தொகை பெறும் மாணவர்கள் மாநில அரசு உதவித் தொகை பெறுவதற்குத் தகுதி உள்ளவர்களா யிருந்தால் மாநில அரசு உதவித் தொகைக்கும், மத்திய அரசின் உதவித் தொகைக்கும் உள்ள வித்தியாசத் தொகையை இவ்வரசு ஈடுசெய்து அளித்து வருகின்றது.

அரிசனநலத் துறைப் பள்ளிகள் (அரிசனங்கள்) :

அரிசன மாணவ மாணவியர்களுக்காக 833 பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றில் தொடக்கப் பள்ளிகள் 745, நடுநிலைப் பள்ளிகள் 77, மற்றும் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 11. இப்பள்ளிகளில் சுமார் 1·22 லட்சம் மாணவ மாணவியர்கள் கல்வி கற்றுப் பயனடைந்து வருகின்றனர். இப் பள்ளிகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் மாவட்டவாரியாக விவரப்பட்டி 2-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1971–72-ஆம் ஆண்டில் செங்கை மாவட்டத்திலுள்ள இஞ்சம்பாக்கம் தொடக்கப்பள்ளி நடுநிலைப் பள்ளியாக உயர்த்தப்பட்டது. சென்னை நகரி லுள்ள புளியந்தோப்பில் புதிதாகப் பெண்கள் நடுநிலைப் பள்ளியொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டம் சென்னம்பட்டி கிராமத்திலுள்ள தனியார் துறை பள்ளிக்கூடத்தை அரிசன நலத்துறை தன்னுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது.

1972–73 ஆம் ஆண்டில் முப்பது தொடக்கப் பள்ளிகளை நடுநிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்த அரசு உத்தேசித்துள்ளது. இக்காரியத்திற்காக 1972-73 வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 0·90 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகள் (மலைவாசிகள்) :

மலைவாசி மாணவ மாணவியர்களுக்காக 69 உறைவிடப்பள்ளிகளை அரிசன நலத்துறை நடத்தி வருகிறது. அவற்றில் தொடக்கப்பள்ளிகள் 64, நடு நிலைப்பள்ளிகள் 4, உயர் நிலைப்பள்ளி 1. இவைகளைத் தவிர 4 உறைவிட வசதியில்லாப்பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. மாவட்ட வாரி யாக உள்ள பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையும் பயிலுகின்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் விவரப்பட்டி 3–ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

[1972 மார்ச் 20]

கீழ்க்கண்ட இடங்களில் மலைவாசியினருக்காக 1971–72-ஆம் ஆண்டில் புதியதாக நான்கு உறைவிடப்பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன:—

1. பெசலாத்தி—கோவை மாவட்டம்.

2. உள்ளியூர்—கோவை மாவட்டம்.

3. வெப்பாடி—சேலம் மாவட்டம்.

4. கள்ளிச்சால்—உதகை மாவட்டம்.

1972–73 ஆம் ஆண்டில் மலைவாசியினருக்காகக் கீழ்க்கண்ட இடங்களில் புதியதாக உறைவிடப்பள்ளிகள் திறக்க அரசு உத்தேசித்து கூடுதலான நிதியும் ஒதுக்கியுள்ளது :—

1. நடுவஞ்சேரி, சேலம் மாவட்டம்—ரூ. 1·15 லட்சம்.

2. பத்துக்காணி, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் (உறைவிட வசதியில்லாப்பள்ளியை உறைவிடப்பள்ளியாக மாற்றுதல்)—ரூ. 0·21 லட்சம்.

பள்ளிகளில் வசதிகள் பெருக்கம்.

அரிசன நலத்துறை நடத்தும் பள்ளிகளில் மேசைகள், நாற்காலிகள் முதலியவற்றிற்கும், விஞ்ஞானக் கருவிகள், கல்விப் பயிற்சி சாதனங்கள், அறிவியல் ஆய்வுக்கூட சாதனங்கள் முதலியவற்றிற்கும், நூல் நிலைய வசதிகளைப் பெருக்கவும், படிப்படியாக ஆண்டு தோறும் வகை செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காக 1970–71 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 7·10 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. 1971–72 ஆம் ஆண்டிற்கு திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 6·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வரும் நிதியாண்டின் வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 7·84 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதே போல் பழுதடைந்த பள்ளிக்கட்டிடங்களை மேம்பாடு செய்யவும், புதுக்கட்டிடங்கள் அமைக்கவும் படிக்கிரமத் திட்டப்படி நிதி ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காக சென்ற ஆண்டில் ரூ. 11·89 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. நடப்பு ஆண்டிற்கு ரூ. 13·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நலப்பள்ளிகளில் 130 பள்ளிகள் இன்னும் வாடகைக் கட்டிடங்களிலேயே இயங்கி வருகின்றன. அரசு கணிசமான நிதி ஒதுக்கி ஒரு குறிப்பிட்ட கால வரம்பிற்குள் இப்பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள் அமைக்க வேண்டுமென 1968–69-ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டுக் குழு பரிந்துரைத்திருந்தது. அதற்கிணங்க ஒரு படிக்கிரமத் திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வோர் ஆண்டும் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் அமைப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது.

சீருடை வழங்கல்.

அரிசன நல விடுதிகளில் தங்கிப் பயிலும் எல்லாச் சிறுமிகளுக்கும், அரிசன நலப்பள்ளிகளில் உள்ள எல்லா மாணவியர்களுக்கும் (இனப் பாகுபாடின்றி) ஆண்டுக்கு இரு முறை தீபாவளி, பொங்கல் விழாக்களையொட்டிச் சீருடை வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

[1972 மார்ச் 20]

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் முதல் வகுப்பிலிருந்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை பயிலும் அரிசன மற்றும் மலைவாசி சிறுவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை பொங்கல் விழாவையொட்டி ஒரு சிறுவனுக்கு ரூ. 10 வீதம் சீருடை தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது. மேற்படி சீருடை வழங்கும் திட்டம் அரிசன நல விடுதிகளில் தங்கி நான்காவது ஐந்தாவது பயிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் (இனப்பாகுபாடின்றி) 1971–72 முதல் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. (முதல் வகுப்பிலிருந்து மூன்றும் வகுப்பு வரையிலும் அரிசன மாணவர்களுக்கு விடுதியில் தங்கும் வசதி இல்லை. இந்தத் திட்டத்ினால் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 18·00 லட்சம் செல வில் 0·64 லட்சம் சிறுமிகளும், 0·55 லட்சம் சிறுவர்களும் பயனடைகின்றனர்.

சுற்றுலா.

மலைவாசியினருக்கான பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களைப் பொது வெளி உலக அறிவு வளர்ச்சிக்காக ஆண்டில் ஒருமுறை நமது நாட்டிலுள்ள முக்கிய இடங்களுக்குச் சுற்றுலா அழைத்துச் சென்றுவரும் திட்டம் 1969–70-ம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3,000 நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது.

மதிய உணவு.

அரிசன நலத்துறையின் நிர்வாகத்தில் உள்ள பள்ளிகளில் பயிலும் எல்லா மாணவ மாணவியர்களுக்கும் மதிய உணவு வழங்கும் இப் பயனுள்ள திட்டம் சீரிய முறையில் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் ஆண்டுதோறும் சுமார் 1·25 லட்சம் குழந்தைகள் பயனடைகின்றனர். வேறு பொதுப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களில் 75 விழுக்காட்டிற்குக் குறையாமல் அரிசன மாணவர்கள் இருந்தால் அவ் வரிசன மாணவர்களுக்கும் மதிய உணவு வழங்கும் திட்டம் அமுலாக்கப்படுகிறது.

மதிய உணவு வழங்கும் திட்டத்திற்கு 1970–71-ம் ஆண்டு மொத்தம் ரூ. 35·62 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. 1971–72-ம் ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீட்டில் இதற்கென ரூ. 36·15 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வரும் நிதி ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 36·34 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

புத்தகங்களும் பலகைகளும் வழங்கல்.

அரிசன நலத்துறையின் கீழ் உள்ள பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவ மாணவியர்களுக்குப்புத்தகங்கள், குறிப்பேடுகள், கரும் பலகைகள், எழுது பொருள்கள் முதலியன இலவசமாக வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

பள்ளிகளில் சுகாதார வசதிகள்.

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் உள்ள மாணவிகளுக்கும் ஆசிரியைகளுக்கும் சுகாதார (கழிவு அறை) வசதியை முதல் கட்டமாகச் செய்து தரப்படுவது அவசரத் தேவை என்பதை உணர்ந்து ஒருபடிக்கிரமத் திட்டம் வகுத்து இத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய அரசு முடிவு செய்தது.

[1972 மார்ச் 20]

சென்ற ஆண்டில் முதல் கட்டமாக ஐம்பது அரிசனப் பள்ளிகளில் ஆசிரியைகளுக்கும், மாணவியர்களுக்கும், சுகாதார (கழிவு அறை) வசதிகள் ஏற்படுத்த ரூபாய் ஒரு லட்சம் நிதி ஒதுக்கியது. இத் திட்டம் வரும் நிதி யாண்டிலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள்

அரிசன நலத்துறைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து தரும் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக மலைவாசி மக்களுக்கான பள்ளிகள் உள்ள இடங்களில் ஆசிரியர்களுக்கான இல்லங்கள் 1967–68-ம் ஆண்டு முதல் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டத்தை அரிசன நலப் பள்ளிகளுக்கும் விரிவுபடுத்த அரசு முடிவு செய்து இதற்காக 1971–72 ஆண்டுக்கு 20 குடியிருப்புகள் அமைப்பதற்கு மொத்தம் ரூபாய் 1·00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. மலைவாசி மக்களுக்கான பள்ளிகளுக்கு ரூபாய் 0·50 லட்சம் ஆக மொத்தம் ரூ. 1·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இதே அளவுள்ள தொகை 1972–73-ம் ஆண்டுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தட்டெழுத்து சுருக்கெழுத்து பயிலத் திட்டம்.

அரிசன, மலைவாசி மாணவ மாணவியர்களில் தட்டெழுத்து, சுருக் கெழுத்துப் பயின்றவர்கள் போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தால், மேற்படி பணிகளில் அவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விழுக்காடு நிறைவு பெறுமல் இருந்தது. இதை உணர்ந்து அரிசன மலைவாசி மாணக்கர்களை இப்பயிற்சிகளில் தேர்வுபெற ஊக்கமளிக்கும் நோக்கத்துடன் இதற்கென 1971–72-ம் ஆண்டு முதல் புதிதாக ஒரு திட்டம் சென்னை, கோவை, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய நகரங்களில் செயல்படுத்த ஆணையிடப் பட்டது. பின்னர் இத்திட்டம் சேலம், தென்னுற்காடு, ஆகிய நகரங் களுக்கும் நீடிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின்படி தனியார் பயிற்சிப் பள்ளி களில் தட்டெழுத்துப் பயில 454 மாணக்கர்களுக்கும், சுருக்கெழுத்துப் பயில 225 மாணக்கர்களுக்கும் நிதி உதவி அளிக்கப்படும்:—

மாவட்ட வாரியாக விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.—

		மாணக்கர்களின் எண்ணிக்கை.	
		தட்டெழுத்துப் பயிற்சி.	சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி.
1	சென்னை	200	165
2	மதுரை	50	..
3	கோயம்புத்தூர்	54	1
4	திருச்சி	50	9
5	தென்னுற்காடு	50	25
6	சேலம்	50	25
	மொத்தம் ..	454	225

இத்திட்டத்திற்காக 1971-72-ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 1·75 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பயனுள்ள திட்டத்தினை எஞ்சியுள்ள இதர மாவட்டங்களுக்கும் நீடிக்க வேண்டுமென்று அரசு உத்தேசித்துள்ளதால் 1972–73 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2·04 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தேர்வுகளில் தேருத மாணுக்கர்களுக்கு சிறப்புப் பயிற்சி

9-ம் வகுப்பு முதல் 11-ம் வகுப்புவரை உள்ள தேர்வுகளில்தேருத அரிசன மற்றும் மலைவாசி மாணவர்களுக்குச் சிறப்புப் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டமொன்று அரிசன நல உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் சென்ற ஆண்டு முதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதற்கென ரூபாய் 1·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இத்திட்டம் தொடர்ந்து அமுல்படுத்தப்படும்.

பட்டயக் கணக்கர் தேர்வுக்கான பயிற்சி

1972–73 ஆம் ஆண்டு முதல் பரிசோதனை நடவடிக்கையாகச் சென்னை நகரில் மொத்தம் பத்து அரிசன, மலைவாசி மாணவ மாணவியர்களுக்குப் பட்டயக் கணக்கர் தேர்வுக்கான பயிற்சி தர அரசு உத்தேசித்துள்ளது. இப்புதிய திட்டத்திற்காக 1972–73 ஆம் ஆண்டில் வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 0·15 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டம் அரிசன மக்களின் கல்வி வாய்ப்பினைப் பெருக்குவதற்காகவும், உரிய வேலை வாய்ப்பினைப் பெருக்குவதற்காகவும் வகை செய்யும்:—

மாணுக்கர் இல்லங்கள்: பராமரிப்பு.

அரிசன, மலைவாசி மாணவ மாணவிகளுக்கான இல்லங்கள் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. நிதி நிலைமையைப் பொறுத்தும், தேவைக்கேற்பவும் புதுப்புது இல்லங்கள் ஆண்டுதோறும் திறக்கப்பட்டு அரசினல் பேணப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் கீழ்க்காணும் விகிதத்தில் இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	மலைவாசி மாணுக்கர் இல்லங்கள். (விழுக்காடு)	அரிசன மாணுக்கர் இல்லங்கள்.
அரிசனங்கள்	30	75
மலைவாசிகள்	60	
பின்தங்கிய வகுப்பினர்	10	20
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்	..	
முன்னிலை வகுப்பினர்	..	5
மொத்தம்	100	100

சென்ற ஆண்டில் புதியதாகத் திறக்கப்பட்ட இல்லங்களின் விவரம் பின் வருமாறு.—

அரிசனங்கள்:

1. உயர் நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கான இல்லங்கள்—18
2. உயர் நிலைப்பள்ளி மாணவிகளுக்கான இல்லங்கள்—5
3. கல்லூரி மாணவர்களுக்கான இல்லம்—1
4. கல்லூரி மாணவிகளுக்கான இல்லம்—1

[1972 மார்ச் 20]

பள்ளி மாணவிகளுக்கான இல்லம்—1.

மலைவாசிகள்

1972–73-ஆம் ஆண்டில் 2 புதிய இல்லங்கள் திறக்கவும் சில தனியார் இல்லங்களை மேற்கொள்ளவும் ரூ. 5·00 லட்சம் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசன நலத்துறையால் நடத்தப்படும் மொத்தமுள்ள மாணக்கர் இல்லங்களின் எண்ணிக்கையும், தங்கிப் பயிலுபவர்களின் எண்ணிக்கையும் விவரப்பட்டி 4 (அரிசனங்கள்) மற்றும் விவரப்பட்டி 5 (மலைவாசிகள்)-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இல்லக் கட்டடங்கள் கட்டுதல்.

அரிசனநலத்துறையில் நடத்தப்படும் மொத்தமுள்ள 502 இல்லங்களில் 440 இல்லங்கள் தற்போது வாடகைக்கட்டடங்களில் தான் உள்ளன. அவைகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் விவரப் பட்டி 6-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அவசியமான வசதிகளுடன் கூடிய கட்டடங்களை அமைத்துத் தரவேண்டியதன் அவசியத்தை அரசு உணர்ந்து படிப்படியாகப் புதுக் கட்டடங்களைக் கட்ட நீண்ட கால திட்ட அடிப்படையில் வகை செய்துள்ளது.

இல்லங்களின் பெயர்கள்.	அனுமதிக்கப் பட்ட தொகை (ரூபாய் லட்சத்தில்.)
அரிசனங்கள்.	
1970–71—	
1. அரசினர் நந்தனார் மாணவர் இல்லம், சிதம்பரம் கூடுதல் இடவசதி.	1 76
2. அரசினர் நந்தனார் மாணவர் இல்லம், சிதம்பரம் உணவு அருந்தும் கூடம்	
மலைவாசிகள்.	
1970–71—	
3. மலைவாசிகள் இல்லம், முள்ளுக்குறிச்சி, சேலம் மாவட்டம்.	1·50
4. மலைவாசி பெண்கள் இல்லம், அரும்பாவூர், திருச்சி மாவட்டம்.	1·97
அரிசனங்கள்.	
1971–72—	
5. கல்லூரி மாணவர்களுக்கான இல்லம், தஞ்சாவூர்	2·00
6. மாணவர் இல்லம், திருத்தலையூர், திருச்சிராப்பள்ளி	2·04
7. அரசினர் பெண்கள் விடுதி, செங்கல்பட்டு	3·14
8 அரசினர் பெண்கள் விடுதி, திருப்பூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.	2·25

1972 மார்ச் 20]

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

9 அரசினர் மாணவர் இல்லம், உதகமண்டலம், நீலகிரி மாவட்டம். 5·63

10 அரசினர் மாணவர் இல்லம், இராமச்சந்திரபுரம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம். 1·84

1972–73-ஆம் ஆண்டு சென்னை நகரிலுள்ள புளியந்தோப்பு அரசு மாணவியர் விடுதிக்கு மூன்று லட்ச ரூபாய் அளவில் அரிசன மாணவிகளுக்கான இல்லமொன்று கட்ட அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

ஏற்கெனவே தொடங்கப்பட்டுள்ள கட்டடங்களை நிறைவு செய்வதற்கும், புதிய கட்டடங்கள் கட்டவும் 1971–72 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 11·02 லட்சம் செலவழிக்கப்படுகிறது. 1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 13·17 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பகுதிநேர ஆசிரியர்கள்

மாணவர் இல்லங்களில் தங்கிப் பயிலும் மாணவ மாணவியர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தவும், இறுதி ஆண்டுத் தேர்வில் அவர்களது செயல்திறனை வளர்க்கவும் பகுதிநேர ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்து பாடம் சொல்லித்தரும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

தனியார் விடுதிகளுக்கு உணவு மானியங்கள்

ஏற்புப்பெற்ற தனியார் விடுதிகளில் தங்கியிருக்கும் மாணவ மாணவிகளைப் பேணுவதற்காக நிதி உதவி மானியமாக வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்காக 1972–73 வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 7·59 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

அரசு மானியம் பெறும் தனியார் விடுதிகளின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 55. அவைகளின் பெயர்கள் விவரப்பட்டி 7-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. பொருளாதார முன்னேற்றம்.

வேளாண்மை.—பெரும்பான்மையான அரிசன மலைவாசி மக்கள் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஆகவே, அவர்களின் நிலையை உயர்த்துவதற்கு உழவு மாடுகள், விதை, உழவுக்கருவிகள், முதலியன வாங்கவும், பாசனக் கிணறுகள் தோண்டவும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த வகையில் வழங்கப்பட்டு வந்த தொகை போதுமானதாக இல்லை என்பதை உணர்ந்து உழவு மாடுகள் வாங்க ரூ. 400-லிருந்து 500 ஆகவும், கிணறு தோண்ட ரூ. 1,500-லிருந்து 2,000 ஆகவும், 1970–71–ஆம் ஆண்டு முதல் உயர்த்தப்பட்டது. மின் இறவைச் சாதனங்கள் பொருத்துவதற்கும் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கும் இந்த மானியத் திட்டம் பொருந்தும். இப்படி மானியம் வழங்க அரிசன மக்களுக்கென 8·69 லட்சம் ரூபாயும், மலைவாசி மக்களுக்கென 2·54 லட்சம் ரூபாயும் 1970–71–ஆம் ஆண்டில் செலவழிக்கப்பட்டது. 1971–72 ஆம் ஆண்டில் அரிசன

[1972 மார்ச் 20]

மக்களுக்கென ரூ. 8·80 லட்சமும், மலைவாசி மக்களுக்கென ரூ. 2·97 லட்சமும் செலவழிக்கப்படும். வரும் நிதி ஆண்டுக்கு மொத்தம் ரூ. 12·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தரிசு நிலங்களை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட பட்டியலில் அரிசனங்களுக்கு 7-வது இடமாக இருந்ததை 2-வது இடத்திற்கு உயர்த்தி மேலும் மிகுதியான அரிசனங்கள் வேளாண்மை நிலங்களைப் பெற்றுப் பயனடைய வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

நிலக்குடியேற்றம்

நிலமில்லாத ஏழை அரிசன உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கு உதவும் வகையிலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையிலும் கூட்டுறவுப் பண்ணை திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. பயிரிடத்தக்க புறம்போக்கு நிலங்களும் தரிசு நிலங்களும் நிலக் குடியேற்றக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு அச்சங்கங்களில் உறுப்பினராக உள்ள அரிசன உழவர்களுக்கு விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன. இந்த நிலங்களைச் சீர்திருத்தி வேளாண்மை செய்யவும், பாசன வசதிக்காகக் கிணறுகள் தோண்டவும், உழவு மாடுகள் வாங்கவும் மற்றுமுள்ள இத்தகைய வேளாண்மைப் பணிகளுக்காக மானியமாகவும் கடனாகவும் இச்சங்கங்களுக்கு அரசு நிதி உதவி அளித்து வருகிறது. வரும் ஆண்டிற்கு இத்திட்டத்திற்காக ரூ. 92,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்கருவிகள் வழங்குதல்

கருமார் தொழில், தச்சுத்தொழில், தையல் தொழில் இன்ன பிற தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள அரிசன மலைவாசி மக்களுக்கு அவரவர் தொழில்களுக்குத் தேவையான கருவிகளும் சாதனங்களும் இலவசமாக வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்திற்கென 1972–73-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 2·50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தொழில் நடத்த வட்டியில்லாக் கடனுதவி:

சீருந்து பழுதுபார்த்தல், மிதிவண்டி கடைகள், மளிகை, உணவு விடுதிகள் நடத்துதல் முதலான 22 குறிப்பிட்ட தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள அரிசன மக்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில் அந்தந்தத் தொழில்களுக்குத் தகுந்தாற்போல் ரூ. 250 முதல் ரூ. 10,000 வரை வட்டியில்லாக் கடன் வழங்கும் திட்டம் 1968–69-ம் ஆண்டு முதல் செயல்படுத்தப்படுகின்றது.

இவ்வரிய திட்டத்தின் மூலம் இதுவரை பயன்பெற்றோரின் பட்டியல் வருமாறு:—

ஆண்டு.	பயன்பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.	கடனுதவி வழங்கப்பட்ட தொகை. (ரூ. லட்சத்தில்.)
1968–69	170	1·00
1969–70	707	3·01
1970–71	1,853	10·02

இத்திட்டத்திற்காக 1971–72-ஆம் ஆண்டிலும் வரும் நிதி ஆண்டிலும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 10·00 லட்சம் செலவழிக்கப்படும்.

தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களுக்கு ஈட்டுத்தொகை:

வேலை வாய்ப்புப் பயிற்சித்துறை இயக்குநரின் நிர்வாகத்தின்கீழ் நடத்தப்படும் தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சி பெறும் அரிசன மலைவாசி மாணவ மாணவியருக்கு உதவித்தொகை அளிக்கப்படுகிறது. இதற்காகும் செலவு முழுவதும் அரிசன நலத்துறையால் ஈடுசெய்யப் படுகிறது 1971–72-ஆம் ஆண்டிற்கு ரூ. 13 லட்சம் திருத்த மதிப்பீட்டில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. 1972–73 ஆம் ஆண்டிற்கும் ரூ. 13 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவு (அரிசனங்கள்):

தொழில் துறையில் அரிசனத் தொழிலாளர்கள் முன்னேற்றம் காண வகை செய்யும் முறையில் கூட்டுறவுத் தொழிற்சங்கங்களையும் உற்பத்திப் பயிற்சி பணிநிலையங்களையும் புதிதாக அமைத்திடவும் ஏற்கனவே அமைக்கப் பட்டவைகளைப் பேணி பலப்படுத்தவும், அரசு வழிவகை செய்து வருகிறது. நிர்வாக வசதிகளுக்காக இவைகள் தொழில் வணிகத்துறை, மகளிர் நலத்துறை, தமிழ்நாடு கதர் கிராமக் கைத்தொழில் வாரியம் ஆகியவற்றின் பொறுப்பில் உள்ளன. இதற்குத் தேவையான நிதிஉதவியை அரிசன நலத்துறை அளிக்கிறது.

கூட்டுறவு (மலைவாசிகள்):

காட்டுப் பகுதிகளிலும், மலைப்பகுதிகளிலும் வாழும் மலைவாசி மக்க ளின் பிற்பட்ட நிலையையும் பொருளாதாரச் சீர்கேட்டையும் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வியாபாரிகளும் வட்டிக்குக் கடன் கொடுப் பவர்களும் அவர்களைச் சுரண்டிவிடுகிறார்கள். இக்கொடுமையைத் தடுக்கவும் மலைவாசி மக்கள் காட்டு வளங்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தித் தொழிலில் ஈடுபட்டு அதிகப்படியாக பொருளீட்டுவதற்கும் உதவியாக இருக் கும்பொருட்டுக் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களும், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் நிறுவப்பட்டு சிறப்பாக நடந்து வருகின்றன. இச்சங்கங்களின் அவசியத்தை ஒட்டிச் சில சிறப்புச் சலுகைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய சங்கங்கள் தற்போது 20 இயங்கி வருகின்றன. அவைகளைப் பற்றிய தகவல்கள் விவரப்பட்டி 8-ல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பால் வழங்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்:

வேளாண்மையில் ஈடுபட்டுள்ள அரிசனங்களுக்குப் பொதுவாக ஆண்டு முழுவதும் வேலைவாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே, பணியின்றி இருக்கும்போது தக்கவேலைகளில் ஈடுபட்டுத் தங்களது வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும், மற்றும் ஏழை அரிசன மக்களுக்கு உதவவும் பால் உற்பத்தி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் துவக்கப்பட்டு வருகின்றன. இச்சங்கங்களின் மூலம் அரிசன உறுப்பினர்களுக்குக் கறவை மாடுகள் வாங்க மானியமாக ரூ. 150, கடனாக ரூ. 150 ஆக மொத்தம் ரூ. 300 நிதி உதவி 1968 முதல் அளிக்கப்பட்டு வந்தது.

]1972 மார்ச் 20]

சென்ற ஆண்டு முதல் கறவைமாடுகள் வாங்க மானியமாக ரூ. 250, கடனாக ரூ. 250 ஆக மொத்தம் ரூ. 500 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. 1970–71 ஆம் ஆண்டு வரையில் 352 சங்கங்கள் துவக்கப்பட்டன. பால் உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படவும் தன்னிறைவு பெற்ற அமைப்புகளாக அமையவும், இதுவரை இயங்கிவந்த திட்டம் 1971–72–ஆம் ஆண்டுமுதல் சற்று மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்புதிய திட்டத்தின்படி இனி புதியதாக அமைக்கப்படும் சங்கங்களில் 150 உறுப்பினர்கள் இருக்கவேண்டும். (தற்போது 50 உறுப்பினர்கள்). கறவை மாடுகள் வாங்க மூன்று முறை உதவி அளிக்கப்படும். முதல் மாடும், இரண்டாவது மாடும் வாங்க முறையே ரூ. 375 கடனும், ரூ. 125 மானியமும் ஒவ்வொரு முறையும் அளிக்கப்படும். மூன்றுவது மாடு வாங்க ரூ. 500 கடனாக அளிக்கப்படும். பொதுச் சங்கங்களில் உள்ள அரிசன அங்கத்தினர்களும் இக்கடனுதவி பெறத் தகுதி உள்ளவர்கள் ஆவார்கள். இத்திட்டத்திற்காக 1971–72–ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டில் ரூ. 8 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. வரும் நிதி ஆண்டுக்கும் ரூ. 8·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

போக்குவரத்துக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.—போக்குவரத்துக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிறுவுவதற்கு அரிசனங்களுக்கு ஆதரவும் நிதி உதவியும் அளிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய சங்கங்கள் தற்போது ஈரோடு, மதுரை, சேலம், மற்றும் தருமபுரி ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. இராமநாதபுரத்திலும், இத்தகைய சங்கத்திற்கு அரசு பங்குத் தொகை அளிக்க முடிவு செய்துள்ளது.

தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் கழகத்தின் மூலம் வேலைவாய்ப்புக்கான பயிற்சி.—தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் ஆண்டு தோறும் நடத்தும் தேர்வுகளில், அரிசனங்கள் மற்றும் மலைவாசிகள் வெற்றி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளை அதிகப்படுத்தச் சென்னை, மதுரை, திருச்சி மற்றும் கோவை ஆகிய நான்கு இடங்களில் பயிற்சி நிலையங் நடைபெற்றன. இப்போது இம்மாதிரியான பயிற்சி நிலையங்கள் இருபது இயங்கி வருகின்றன. இத்திட்டத்திற்காக 1972–73 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2·63 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முன்னேடி பயிற்சி திட்டம்.—பள்ளியிறுதித் தேர்வில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அதிக மதிப்பெண்ணும் அதற்கு அடுத்த மதிப்பெண்ணும் பெற்றுக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெறும் இரண்டு அரிசன மாணவர்களுக்கு அவர்களது மேற்படிப்புக்காக இத்திட்டம் செயல் படுத்தப் படுகிறது. அவர்களுக்கு இலவச உண்டி, உறைவிடத்திற்காகச் சிறப்பு உதவித்தொகை மாதம் ரூ. 80 (ரூபாய் எண்பது மட்டும்) வீதம் வழங்கப்படுகிறது. மேலும் அவர்களுக்குக் கல்லூரி விடுமுறை நாட்களில் உல்லாசப் பிரயாணமும் குடிமைப் பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது. இச்சிறப்பு உதவித் தொகைக்கு எவ்வித வருமான உச்சவரம்போ அல்லது விடுதிகளில்தான் தங்க வேண்டும் என்ற வரையறையோ கிடையாது.

இத்திட்டம் 1971–72 முதல் செயல்படுகிறது. இதனால் வருடந்தோறும் 28 அரிசன மாணவர்கள் பயனடைவர்.

[1972 மார்ச் 20]

இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் பயிற்சி நிலையம்.

அனைத்திந்தியப் பணிகளான ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., மத்திய அரசுப்பணிகள் போன்ற தேர்வுகளுக்கு அரிசன மற்றும் மலைவாசி இனத்தைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் பொருட்டு முன்னோடி பயிற்சி நிலையம் ஒன்று செயற்பட்டு வருகிறது. இதற்காக வரும் நிதி ஆண்டில் ரூ. 3.00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 60 மாணவர்கள் பயிற்சி பெறலாம். எனினும் 30-க்கும் குறைவான மாணவர்களே கடந்த சில வருடங்களில் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். எனவே எஞ்சியுள்ள 30 காலி இடங்களை தமிழ்நாடு அலுவலர்கள் அரசுப்பணிக்கான தேர்வு, ஆயுள் காப்புக் கழகத்தினரால் நடத்தப்படும் தேர்வு, ஸ்டேட் வங்கி, இதர தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் முதலியனவற்றால் நடத்தப்படும் பொறுக்குத் தேர்வுகள் முதலியவற்றிற்கு பயிற்சி அளிக்க தலா 10 இடங்கள் வீதம் ஒதுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

3. சுகாதாரம், வீட்டு வசதி, ஏனைய திட்டங்கள்

வீட்டு மனைகள்.—மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் வீட்டுவசதி முக்கியமானது. வீடில்லாத எல்லா அரிசன மக்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் வழங்கி அவர்கள் வீடுகட்டி வாழ வகைசெய்ய வேண்டுமென்பது அரசின் அவா. இதற்காக அரசாங்க புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கும் இடங்களில் அவர்களுக்கு மனைகளுக்காக நிலம் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அரசுக்கு சொந்தமான நிலம் இல்லாத இடங்களில் தனியார் நிலங்களை அரசு விலைக்கு வாங்கி மனைகளாக வழங்குகின்றது. இவ்வேலையையும் சேர்த்துக் கவனிக்கத் தனி வட்ட அலுவலர்கள் (தாசில்தார்) அவர்களின் கீழ்த்தனி வருவாய் ஆய்வாளர்கள், நில அளவையாளர்கள் முதலிய பணியாளர்கள் தேவைக்கேற்ப எல்லா மாவட்டங்களிலும் நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் தேவையான நிலங்களைக் கையகப்படுத்தி மனைகளாக வழங்கிப் பட்டாவும் தந்து வருகின்றனர். இத்திட்டத்திற்காக 1971–72-ஆம் ஆண்டில் ரூ. 15·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக 1972–73–ஆம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 15·00 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. புறம்போக்கு நிலங்களில் அரிசன மக்கள் மிகுதியாகக்குடியேறி பல்லாண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்கள் குடியேறியுள்ள மனைக்கட்டுகளைத் தங்களுக்கே உரிமையாக்க வேண்டுமெனக்கோரி வந்தனர். இவ்வரசு பொறுப்பேற்றதும் இக்கோரிக்கையை நன்கு ஆய்ந்து மறுப்பில்லாத புறம்போக்கு நிலங்களில் 1960 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பு குடியேறி வாழ்ந்து வரும் அரிசன மக்களுக்கு (அந்நிலங்களை ஒப்படைப்பதில் வேறுவித தடையேதுமில்லை எனில்) அவற்றை அவர்களுக்கே வழங்கலாம் என அரசு ஆணை பிறப்பித்து அதை விரைந்து செயற்படுத்தி வருகின்றது.

வீட்டுவசதி.—அரிசன மக்களுக்கு ஏராளமானவீட்டு மனைகள் வழங்கப்பெற்றும் இன்னும் அநேக மனைகள் வீடுகள் கட்டப்படாமல் காலியாக உள்ளன. ஆகவே அதிகப்படியான மக்கள் பயன்பெற மலிவு வீடுகள் கட்டும் திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றது. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக ரூ. 940 மதிப்புள்ள வீடுகள் கட்டப்பட்டு வந்தன. அதில் ரூ. 690 மான்யமாகவும் ரூ. 250 வட்டியில்லாக்கடனாகவும் வழங்கப்பட்டது. அரிசன மக்களின் குடியிருப்புக்காக ரூ. 940க்கு வீடுகள் கட்டப்பட்டு வந்ததை மாற்றியமைத்து ரூ. 1,500-க்கு 1972–73–ம் ஆண்டுமுதல் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதில் 75 விழுக்காடு மான்யமாகவும், எஞ்சியுள்ள 25 விழுக்காடு கடனாகவும் அளிக்கப்படும்.

[1972 மார்ச் 20]

இத்திட்டத்திற்காக 1972–73 ஆம் நிதியாண்டில் ரூ. 9·42 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அரிசனங்களுக்காகவும், மலைவாசிகளுக்காகவும் "தமிழ் நாடு அரிசன, மலைவாசி மக்கள் வீட்டு வசதி கழகம்" நிறுவ அரசு கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இக்கழகம் ஆயுள் காப்பீட்டு கழகம், மற்ற நிறுவனங்களிலிருந்து கடன் முதலிய வசதிகள் பெறும். இதைப்பற்றிய விவரங்களையும், கழகம் எவ்விதம் செயல்படவேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் ஆயுள் காப்பீட்டு கழகத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டுவருகின்றது.

காந்தி அடிகள் தென் ஆப்பிரிக்காவில் நடத்திய புனிதப்போரில் பங்கு பெற்ற தமிழ்நாட்டு வீராங்கனை வள்ளியம்மையின் தியாகத்தையும் பண்பையும் நினைவூட்டும் வகையில் தில்லையாடியில் அவ்வம்மையாரின் பெயரில் ஓர் அரிசனக் குடியிருப்பு அரசு அமைத்துள்ளது. அங்கு அரிசனங்களும் மற்ற இனத்தவர்களும் வாழ்வதற்கு தேவையான வீடு, குடிநீர், தெருக்கள், மருத்துவமனை, உயர்நிலைப்பள்ளி, உண்டுறை இல்லம் முதலிய வசதிகள் யாவும் செய்து தரப்பட்டுள்ளன.

துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி திட்டங்கள்.

நகர், உள்ளாட்சி, ஊராட்சி மன்றங்களில் பணிபுரிந்துவரும் துப்புறவுத் தொழிலாளர்களின் நிலையை உணர்ந்து அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து தரவும் அரசு தனித் திட்டங்கள் வகுத்துச் செயல்படுத்தி வருகின்றது. மத்திய அரசு ஆதரவுள்ள திட்டத்தின் கீழ் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்திற்காக 1971–72 ஆம் ஆண்டிலும், 1972–73 ஆம் ஆண்டிலும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 8·00 லட்சம் செலவழிக்கப்படும்.

துப்புரவுப் பணி செய்யும்போது அவர்கள் உபயோகிக்க தட்டுகளும், காண்டிகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. கழிவுப் பொருள்களைத் தலையிலோ, கையிலோ ஏந்திச் செல்லும் முறையை அறவே ஒழிக்கத் தள்ளு வண்டிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்திற்காக நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 1·50 லட்சமும், வரும் நிதி ஆண்டில் ரூ. 2·00 லட்சமும் செலவழிக்கப்படும்.

குடிநீர் கிணறுகள்.

அரிசன மலைவாசி மக்களுக்குச் சுத்தமான நல்ல குடிநீர் வசதியை செய்து தரும்பொருட்டு அவர்கள் வாழும் குடியிருப்புகளில் குடிநீர் கிணறுகள் தோண்டப்படுகின்றன. ஒரு கிணறுக்காகும் செலவு ரூ. 3,000 இத் திட்டத்தின் கீழ்த் தோண்டப்பட்ட கிணறுகளின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	தோண்டப்பட்ட கிணறுகளின் எண்ணிக்கை. அரிசனங் மக்களுக்கு.	மலைவாசி மக்களுக்கு.
1969–70	337	37
1970–71	372	39
1971–72	575	77
1972–73 (மதிப்பீடு)	600	79

அரிசன குடியிருப்புகளில் குடிநீர் வசதிக்காக வழக்கமாக ஒதுக்கும் ரூ. 8·50 லட்சத்துக்கு மேல் 1971-72-ம் ஆண்டில் கூடுதலாக ரூ. 8·75 லட்சமும், 1972-73-ம் ஆண்டில் கூடுதலாக ரூ. 9·50 லட்சமும் அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. இப்படித் தனிக் கவனம் செலுத்தி அரிசன குடியிருப்புகளில் வசதிகளைப் பெருக்குவதன் நோக்கம் குடிநீர் வசதி இல்லாக் குடியிருப்பு எதுவுமே இல்லை என்ற நிலையை விரைவில் எய்த வேண்டுமென்பதே ஆகும்.

மின் வசதி.

அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கும் மலைவாசி மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கும் மின் இணைப்பு வசதிகள் செய்து தருவது தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. எல்லாக் குடியிருப்புக்களுக்கும் 'மின் இணைப்பு வசதி விரைவில் செய்து தரவேண்டும் என்று அரசு கருதி அதற்கான செயல்முறையை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்காகக் கிராமத்தில் மின் இணைப்பு வசதி இருந்தால்தான் அரிசன குடியிருப்புக்கு மின் இணைப்பு வசதி செய்யலாம் என்றிருந்த நிபந்தனையைச் சென்ற ஆண்டில் இவ்வரசு நீக்கிவிட்டது. ஆண்டு ஒன்றிற்குச் சுமார் ரூ. 3 லட்சமாக வழங்கப்பட்டு வந்த தொகையைத் தேவைக் கேற்ட' கூடுதலாக்கி வந்துள்ளது இவ்வரசு. அண்மையில் அரிசன் காலனி தெருக்களில் உள்ள தெரு மின்சார விளக்குகளுக்கான கட்டணத்தையும் அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முடிவு செய்துள்ளது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் இதற்காகவும் மின்சார கட்டணத் 'திற்காகவும் வழங்கப்பட்ட தொகைகள் பற்றிக் கீழே தந்துள்ள விவரங்களிலிருந்து மின் இணைப்பு வசதி செய்து தருவதில் அரசின் அக்கறையும் தீவிரமும் தெளிவாகும்.

ஆண்டு.	செலவான தொகை. (ரூ. லட்சத்தில்)	
1967–68	5·07	
1968–69	5·67	
1969–70	9 15	
1970–71	20·03	(மின்சாரக் கட்டணத்திற்கான செலவுகள் உட்பட).
1971–72 (திருத்த மதிப்பீடு)	40·00	,,
1972-73 (நிதி ஒதுக்கீடு) ..	40·00	,,

1970–71-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள் 6,466 குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதிகள் செய்து தரப்பட்டன. 1971–72-ம் ஆண்டு சுமார் 3,000 குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதி செய்து தரப்படும். 1972–73-ம் ஆண்டிற்குள் மொத்தமுள்ள 20,235 அரிசனக் குடியிருப்புகள் அனைத்திற்கும் விரைவில் இவ்வசதி செய்து தர ஒரு படிக்கிரமத் திட்டம் தீட்டப்பட்டுள்

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

ளது. இதன்படி 1973–74-ம் ஆண்டு முடிவிற்குள் இத் திட்டம் பூர்த்தியாகி மின்வசதி இல்லாக் குடியிருப்பு எதுவுமே தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்ற நிலையை எட்டும். மேலும் அரிசனக் குடியிருப்புகளில் ஆகும் மாதாந்திர மின்சாரச் செலவுக் கட்டணத்தையும் அரசு ஏற்க முடிவு செய்துள்ளது.

மருத்துவம்.—மலைப்பகுதிகளிலும், காட்டுப்பகுதிகளிலும் மலைவாசி மக்கள் ஆங்காங்கே சிதறிய குடியிருப்புகளில் இருந்து வாழ்கின்றனர். தக்க போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத காரணத்தாலும், மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளதாலும், மற்றச் சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகளாலும் தேவையான மருத்துவ வசதிகளைப் பெற இவர்களுக்கு இயலாமற் போகின்றது. ஆகவே, அவர்களது இருப்பிடங்களுக்கே சென்று வேண்டிய மருத்துவ வசதிகளை இலவசமாக வழங்க அரசு வகை செய்துள்ளது. இது நடமாடும் மருத்துவ ஊந்துகள் மூலம் செயல்படுத்தப்பட்டு நல்ல பலனை தந்துள்ளது. வட ஆற்காடு, கோவை, நீலகிரி, மதுரை மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்த இத்திட்டம் 1969–70-ல் தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் துவக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் செயல்படுகின்றது. திருநெல்வேலி, கன்யாகுமரி மாவட்டங்களிலும் இம்மாதிரி நடமாடும் மருத்துவ உந்துகள் ஏற்படுத்த ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

தீண்டாமை ஒழிப்பு.—தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை தீவிரமாகச் செயல்படுத்தவும், இச்சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்யவும், வட்ட, மாவட்ட, மாநில நிலைகளில் அரிசன நல வாரியங்களை நிறுவ அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

மேலும் ஊர்ப்புறத்திலுள்ள அரிசனங்களும், மலைவாசிகளும் மற்ற இனத்தவர்களின் வன்முறைகளுக்கும், கொடுமைகளுக்கும் ஆளாகாவண்ணம் பாதுகாக்கும் பொருட்டு " நடமாடும் காவல்படைகளை " நிறுவியுள்ளது. 1972-ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இப் படைகள் முதலில் கோவை, மதுரை, தென் ஆற்காடு, தஞ்சை, திருச்சி, திருநெல்வேலி ஆக ஆறு மாவட்டங்களில் இயங்கிச் செயல்படும்.

உயர் மட்டக்குழு:

அரசு நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட பலவகை அலுவலகங்களில் பணியாளர்கள் நியமனம் செய்யப்படுகையில் அரிசனங்களுக்கும், மலைவாசி மக்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் நிர்ணய சதவீத இடங்கள் நிரப்பப்படுகின்றதா என்பதை ஆராய " உயர் ஆணைக்குழு " என்ற அமைப்பு இயங்கி வந்தது. இதில் இன்னும் ஆழ்ந்த கவனம் செலுத்தும் வகையிலும் மேலும் உயர் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் ஈடுபடும் வகையிலும் இந்த அமைப்பை மாற்றி முதலமைச்சரைத் தலைவராகவும், அரிசன நல அமைச்சரைத் துணைத்தலைவராகவும் கொண்ட " உயர் மட்டகுழு "வாக 1969–70-ல் இவ்வரசு அமைத்தது. இக் குழு அரிசன மலைவாசி மக்கள் பெருமளவில் அரசுப் பதவிகளில் இடம் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெருக்கித் தருவதில் ஆழ்ந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 29]

அரிசன மலைவாசி மக்களின் நலனுக்காகத் தமிழ்நாடு அரசு விரைந்து ஆற்றும் ஆக்கப்பணிகள் சிறப்பிடம் பெறத்தக்கவை. சிறப்பான கல்வி, பொருளாதாரத்தில் சீரிய முன்னேற்றம் குறிப்பாகத் தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆகிய நல்வாழ்வுக் கொள்கைகளுக்காக ஆண்டு தோறும் பலப்பல புதிய திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தி—பல இலட்சங்களைக் கூடுதலாக செலவழித்துப் பாடுபட்டு வருகின்றது.

இவற்றைக் கூறி, இத்துறையின் மானியக் கோரிக்கையை இம் மன்றம் ஏற்றிட வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

சத்தியவாணிமுத்து,
அரிசன நல **அமைச்சர்.**

விவரப்பட்டி 1.

அரிசன நலத்துறை.

வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு 1972–73.

(ரூ. லட்சங்களில்.)

(866·88)

திட்டங்களின் விவரங்கள்.	திட்டத்திலுள்ள இனங்கள் (277·14).				திட்டத்திலில்லாத இனங்கள் (589·74).		மொத்தம்.		ஆக மொத்தம்.
	மத்திய அரசு ஆதரவுள்ள திட்டம் (61–66).		மத்திய அரசின் உதவி திட்டம் (215·48).		திட்டத்திலில்லாத இனங்கள் (453·72 + 136·02).				
	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
1 நிர்வாகம்	..	..	..	..	..	..	..	..	48·26
2 மூன்று வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு திட்டம்.	..	..	..	..	..	..	..	..	87·76
3 கல்வி—									
படிப்பு உதவித்தொகை	35·00	0·80	37·50	0·10	123·71 1·00*	0·13	197·21	1·03	198·24
பள்ளிகள்	..	..	..	4·21	94·82	5·70	94·82	9·91	104·73
நண்பகல் உணவு ..	..	..	7·34	..	29·00	..	36·34	..	36·34
சீருடைகள்	..	..	5·45	..	12·84	..	18·29	..	18·29
பள்ளிச்சாதனங்கள் ..	..	..	3·79	0·40	3·65	..	7·44	0·40	7·84

திட்டங்களின் விவரங்கள்.	திட்டத்திலுள்ள இனங்கள் (277·14) மத்திய அரசு ஆதரவுள்ள திட்டம் (61-66).		மத்திய அரசின் உதவி திட்டம் (215·48)		திட்டத்திலில்லாத இனங்கள். (589·74). திட்டத்திலில்லாத இனங்கள் (453·72)+136·02).		மொத்தம்.		ஆக மொத்தம்
	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
பள்ளிக்கட்டிடங்கள் ..	..	..	9·90	0·60	3·00	..	12 90	0·60	13·50
புத்தகங்களும், பலகைகளும் வழங்குதல்.	..	..	1·11	..	..	..	1·11	..	1·11
ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள்	..	..	1·00	0·50	..		1·00	0·50	1·50
கூடுதல் ஆசிரியர்கள் நியமனம்	..	..	17·13	0·78	..	0·10	17·13	0·88	18·01
சுற்றுலா	..	..	..	0·03		..	..	0·03	0·03
பரிசுப்பொருட்கள் ..	..	..		..	0·37	..	0·37	..	0·37
மாணாக்கர் இல்லங்கள்—பராமரிப்பு.	..	..	28·00	2·22	82·13	8 95	110·13	11·17	121·30
மாணாக்கர் இல்லங்கள் கட்டுதல்	3·00 3·00†	0·67	5·00†	1·50	..	..	11·00	2·17	13·17
பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் ..	..	..	..	0·20	0·40	..	0·40	0·20	0·60
தனியார் விடுதிகளுக்கு மானியம்.	..	..	..	..	7·45	0·14	7·45	0·14	7·59
இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் பயிற்சி நிலையம்	3·00	..	..	..	..	..	3·00	..	3·00

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

மற்றக்கல்வி திட்டங்கள்—									
தொழிற்பயிற்சிக்கான ஈட்டுத் தொகை.	..		..	..	13.94	..	13.94	..	13.94
சிருந்து ஓட்டுநர் பயிற்சி	..	..	0.20	0.10	..	..	0.20	0.10	0.30
முனேடிப் பயிற்சி திட்டம் ..	..	..	0.26	..	..	..	0.26	..	0.26
பட்டயக் கணக்கர் தேர்வுக்கான பயிற்சி. ..	..	..	0.15	..	..	..	0.15	..	0.15
தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து பயிலத் திட்டம். ..	..	..	1.04	..	1.00	..	2.04	..	2.04
3. கல்வி—மொத்தம் ..	**44.00**	**1.47**	**117.87**	**10.64**	**373.31**	**15.02**	**535.18**	**27.13**	**562.31**
4. பொருளாதார முன்னேற்றம்—									
வேளாண்மை	..	..	9.00	3.00	..	..	9.00	3.00	12.00
கூட்டுறவு	2.06	1.50	..	..	..	0.08	2.06	1.58	3.64
பால்வழங்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ..	..	..	4.00 4.00*	..	..	..	8 00	..	8.00
நிலக்குடியேற்ற சங்கங்கள் ..	..	..	0.92	..	..	..	0.92	..	0.92
குடிசைத் தொழில் ..	..	..	..	..	2.50	0.26	2.50	0.26	2.76
உற்பத்தி பயிற்சி பணி நிலையங்கள் ..	..	..	0.60	1.28	..	..	0.60	1.28	1.88
தொழிற் கருவிகள் வழங்குதல். ..	..	..	2.00	0.50	..	..	2.00	0.50	2.50
தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர் தேர்வுக்கழகத்தின் மூலம் வேலை வாய்ப்புக்கான பயிற்சி.	2.63	..	..	..	..	..	2.63	..	2.63
தோட்டக்கலை	..	..	..	..	..	0.93	..	0.93	0.93

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

திட்டங்களின் விவரங்கள்.	திட்டத்திலுள்ள இனங்கள். (277·14) மத்திய அரசு ஆதரவுள்ள திட்டம் (61–66).		மத்திய அரசின் உதவி திட்டம் (215·48).		திட்டத்திலில்லாத இனங்கள். (589·74) திட்டத்திலில்லாத இனங்கள் (453·72 + 136·02).		மொத்தம். ஆக மொத்தம்		
	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	அரிசனங்கள்.	மலைவாசிகள்.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
தொழில் கடன்கள் ..	..	..	10·00*	..	..	..	10·00	..	10·00
4. பொருளாதார முன்னேற்றம்—மொத்தம்.	4·69	1·50	30·52	4·78	2·50	1·27	37·71	7·55	45·26
5. சுகாதாரம், வீட்டுவசதி, ஏனைய திட்டங்கள்—									
வீட்டு வசதி	..	..	4·12 1·50*	2·75 0·75*	.. 0·30*		5·92	3·50	9·42
வீட்டு மனைகள்	..	..	15·00	..	0·10*	..	15·10	..	15·10
துப்புரவுப்பணியாளர்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டங்கள்.	10·00	..	..	..	..	..	10·00	.	10·00
பொது சுகாதாரம்	..	..	..	..	18·10	0·07	18·10	0·07	18·17
குடிநீர் கிணறுகள்	..	..	18·00	2·38	..	..	18·00	2·38	20·38
மருத்துவம்	..	..	1·44	0·88	0·01	0·27	1·45	1·15	2·60
மின்வசதி	..	..	..	..	40·00	..	40·00	..	40·00
சாலைகள்	..	..	..	3·50	..	..	..	3·50	3·50
ஆக்கப்பணிகள் பரப்புதல் ..	..	..	..	..	0·14	..	0·14	..	0·14
தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்கு பரிசுகள்.	..	..	..	..	0·20	..	0·20	..	0·20
துப்புரவான குடியிருப்புகளுக்கு பரிசுகள் ..	..	..	..	..	0·30	..	0·30	..	0·30
சமுதாய நிலையங்கள்	..	..	..	..	2·10	..	2·10	..	2·10

மூன்மாதிரி கிராமம் ..	..	..	..	1·00	..	..	..	1·00	1·00
பலவகை	..	..	..	..	..	0·03	..	0·03	0·03
கலப்புத் திருமணங்கள் ..	..	..	0·35	..	..	..	0·35	..	0·35
5. சு. வீ. ஏனைய திட்டங்கள்—மொத்தம்.	10·00	..	40·41	11·26	61·25	0·37	111·66	11·63	123·29
அக மொத்தம்	58·69	2·97	188·80	26·68	437·06	16·66	684·55	46·31	866·88

வருவாய்க் கணக்கில்		ரூ. 841·23
மூலதனக் கணக்கில்		ரூ. 8·00
கடன் கணக்கில் ..		ரூ. 17·65
அக மொத்தம்		ரூ. 866·88

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

விவரப்பட்டி 2.

அரிசன நலத்துறை.

அரிசன நலப்பள்ளிகள்.

வரிசை எண்ணும், மாவட்டமும்.	தொடக்கப்பள்ளிகள்.				நடுநிலைப் பள்ளிகள்.			
	பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	மாணவியர் கள்.	மொத்தம்.	பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	மாணவியர் கள்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1 சென்னை	4	2,042	1,918	3,960	..	..	..	..
2 செங்கல்பட்டு	100	7,910	7,959	15,869	16	3,529	2,043	5,572
3 தென் ஆற்காடு ..	168	8,912	7,307	16,219	6	937	652	1,589
4 வட ஆற்காடு	151	9,798	8,908	18,706	4	1,078	863	1,941
5 தஞ்சாவூர்	146	7,774	6,440	14,214	6	891	909	1,800
6 திருச்சிராப்பள்ளி ..	108	6,376	6,638	13,014	25	4,492	3,831	8,323
7 இராமநாதபுரம் ..	13	833	696	1,529	3	519	366	885
8 மதுரை	11	901	293	1,194	8	1,673	626	2,299
9 சேலம்	7	464	386	850	3	648	515	1,163
10 தர்மபுரி	3	172	167	339	2	357	266	623
11 கோயம்புத்தூர் ..	71	781	582	1,363	3	420	430	850
12 நீலகிரி		114	95	209	1	212	144	356
13 திருநெல்வேலி ..	1	891	815	1,706	..	..	..	..
14 கன்னியாகுமரி	..	..	..	..	..	..	..	.
மொத்தம் ..	745	46,968	42,204	89,172	77	14,756	10,645	25,401

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

	உயர்நிலைப்பள்ளிகள்.				மொத்தம்.				கட்டடங்கள்.	
	பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	மாணவியர்கள்.	மொத்தம்.	பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	மாணவியர்கள்.	மொத்தம்.	வாடகை கட்டடங்களில் உள்ளவை.	அரசாங்க கட்டடங்களில் உள்ளவை.
	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)
(1)	1	717	508	1,225	5	2,759	2,426	5,185	2	3
(2)	2	1,687	949	2,636	118	13,126	10,951	24,077	..	118
(3)	4	1,708	1,024	2,732	178	11,557	8,983	20,540	15	163
(4)	..	..	..	..	155	10,876	9,771	20,647	11	144
(5)	2	231	159	390	154	8,896	7,508	16,404	53	101
(6)	2	160	56	216	135	11,028	10,525	21,553	41	94
(7)	..	..	..	..	16	1,352	1,062	2,414	..	16
(8)	..	..	..	..	19	2,574	919	3,493	2	17
(9)	..	..	..	..	10	1,112	901	2,013	..	10
(10)	..	..	..	..	5	529	433	962	..	5
(11)	..	..	..	..	17	1,201	1,012	2,213	..	17
(12)	..	...	..	..	4	326	239	565	4	..
(13)	..	..	..	..	17	891	815	1,706	2	15
(14)	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
மொத்தம்	11	4,503	2,696	7,199	833*	66,227	55,545	1,21,772	130	703

833 அரிசன நலப்பள்ளிகளைத் தவிர கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 9 இரவுப் பள்ளிகளும், 1 திண்ணைப்பள்ளியும் அரிசனங்களுக்காக நடத்தப்படுகின்றன.

விவரப்பட்டி 3.

அரிசன நலத்துறை.

மலைவாசி மாணவ மாணவியாகளுக்கான பள்ளிகள்.

வரிசை எண்ணும் மாவட்டமும்.	உறைவிடப் பள்ளிகள் — ஆரம்பப் பள்ளி. பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	பயில்வோரின் எண்ணிக்கை.	உயர்நா ஆரம்பப்பள்ளி. பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	பயில்வோரின் எண்ணிக்கை.	உயர் நிலைப்பள்ளிகள். பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	பயில்வோரின் எண்ணிக்கை.	உறைவிட வசதி இல்லாத பள்ளிகள். பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	பயில்வோரின் எண்ணிக்கை.	மொத்தப் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை.	மொத்தப் பயில்வோரின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
1 செங்கல்பட்டு ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
2 கோயம்புத்தூர் ..	18	823	..	..	..	..	..	..	18	823
3 கன்னியாகுமரி ..	1	60	1	75	..	..	1	100	3	235
4 மதுரை ..	1	40	1	40	..	..	2	85	4	165
5 வட ஆற்காடு ..	2	100	..	..	..	..	..	..	2	100
6 இராமநாதபுரம் ..	1	20	..	..	..	..	..	..	1	20
7 சேலம் ..	9	536	..	..	[illegible]	120	..	..	10	656
8 தென் ஆர்க்காடு ..	2	275	..	..	..	..	..	..	2	275
9 நீலகிரி ..	20	1,110	2	201	..	..	..	..	22	1,311

10 திருச்சி	9	380	..	..	..	..	1	90	10	470
11 திருநெல்வேலி ..	1	66	..	..	..	..	..	..	1	66
மொத்தம் ..	64	3,410	4	316	1	120	4*	275	73	4,121

* உறைவிட வசதியில்லாத பள்ளிகள்.

1 கன்னியாகுமரி பத்துக்காணி.

2 திருச்சிராப்பள்ளி மலையாளப்பட்டி.

3 மதுரை மஞ்சப்பரப்பு.

4 மதுரை நல்லூர்காடு வளவு.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

விவரப்பட்டி 4.

அரிசன நலத்துறை.

அரிசன மாணுக்கர் இல்லங்கள்.

வரிசை எண்ணும் மாவட்டமும்.	உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கான விடுதிகள். — மாணவர்களுக்கானவை. — விடுதிகளின் எண்ணிக்கை	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.	உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கான விடுதிகள். — மாணவியர்களுக்கானவை. — விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவியரின் எண்ணிக்கை.	கல்லூரி மாணவர்களுக்கான விடுதிகள். — மாணவர்களுக்கானவை. — விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.	கல்லூரி மாணவர்களுக்கான விடுதிகள். — மாணவியர்களுக்கானவை. — விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவியரின் எண்ணிக்கை.	தொழிற்பயிற்சி மாணவர்களுக்கான விடுதிகள். — விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.	ஆக மொத்தம். — விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவ மாணவியர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)
1 சென்னை ..	3	270	4	345	2	600	1	30	2	225	12	1,470
2 செங்கல்பட்டு ..	29	1,632	10	407	..	..	..	..	..	..	39	2,039
3 வட ஆற்காடு ..	16	1,031	10	517	..	..	..	..	..	..	26	1,548
4 தென் ஆற்காடு	32	2,556	13	975	..	..	..	..	..	..	45	3,531
5 தஞ்சாவூர் ..	29	1,331	13	620	1	50	..	..	..	..	43	2,001
6 திருச்சிராப்பள்ளி	40	3,711	11	899	1	125	..	..	1	55	53	4,790
7 மதுரை ..	34	2,420	18	1,275	..	..	..	..	2	118	54	3,813
8 இராமநாதபுரம்	46	3,165	12	797	..	..	..	..	..	..	58	3,962
9 திருநெல்வேலி	35	2,027	19	845	2	80	..	..	..	..	56	2,952
10 கன்னியாகுமரி	4	225	3	125	1	30	..	..	1	40	9	420

11 சேலம் ..	22	1,054	10	472	2	170	1	50	..	..	35	1,746
12 தர்மபுரி ..	14	545	4	140	1	100	..	..	..	..	19	785
13 கோயம்புத்தூர்	15	1,004	10	501	1	50	..	..	1	40	27	1,595
14 நீலகிரி ..	9	560	3	245	..	..	..	..	..	..	12	805
மொத்தம்	328	21,531	140	3,163	11	1,205	2	80	7	478	488	29,457

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

விவரப்பட்டி 5.

அரிசன நலத்துறை.

மலைவாசி மாணவ மாணவியர்களுக்கான விடுதிகள்.

மாவட்டம்.	உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கான விடுதிகள்.				ஏனைய விடுதிகள்.				மொத்தம்.			
	மாணவர்கள்.		மாணவியர்கள்.		மாணவர்கள்.		மாணவியர்கள்.					
	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவியர்களின் எண்ணிக்கை.	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவர்களின் எண்ணிக்கை.	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மாணவியர்களின் எண்ணிக்கை.	விடுதிகளின் எண்ணிக்கை	மாணவர்கள்.	மாணவியர்கள்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13(
1 வட ஆற்காடு ..	..	..	..	..	2	75	..	..	2	75	..	75
2 செங்கல்பட்டு ..	..	..	..	..	1	50	..	..	1	50	..	50
3 கோயம்புத்தூர் ..	..	..	..	..	2	115	..	..	2	115	..	115
4 மதுரை ..	..	..	..	..	2	110	..	..	2	110	..	110
5 திருச்சி ..	1	50	1	35	..	..	1	30	3	115	..	115
6 சேலம் ..	..	..	1	50	1	40	1	25	3	40	75	115
7 கன்னியாகுமரி .	..	..	..	..	..	..	1	40	1	..	40	40
மொத்தம் ..	1	50	2	85	8	390	3	95	14	505	115	620

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

விவரப் பட்டி 6.

அரிசன நலத்துறை.

இல்லக் கட்டடங்கள்.

வரிசை எண்ணும் மாவட்டத்தின் பெயரும்.	அரிசனங்களுக்கான விடுதிகள். வாடகை கட்டடத்தில் உள்ளவை. மாணவர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	அரிசனங்களுக்கான விடுதிகள். வாடகை கட்டடத்தில் உள்ளவை. மாணவியர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	அரிசனங்களுக்கான விடுதிகள். அரசாங்க கட்டடத்தில் உள்ளவை. மாணவர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	அரிசனங்களுக்கான விடுதிகள். அரசாங்க கட்டடத்தில் உள்ளவை. மாணவியர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மலைவாசியினருக்கான விடுதிகள். வாடகை கட்டடத்தில் உள்ளவை.	மலைவாசியினருக்கான விடுதிகள். அரசாங்கக் கட்டடத்தில் உள்ளவை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 சென்னை	4	5	3	..	..	..
2 செங்கற்பட்டு	25	10	4	..	1	..
3 வட ஆற்காடு	14	9	2	1	1	1
4 தென்னாற்காடு	29	12	3	1	..	..
5 தஞ்சாவூர்	28	9	2	4	..	..
6 திருச்சிராப்பள்ளி	37	9	5	2	..	3
7 மதுரை	35	18	1	..	..	2
8 இராமநாதபுரம்	42	11	4	1	.	..
9 திருநெல்வேலி	36	18	1	1	..	..
10 கன்னியாகுமரி	3	3	3	.	1	..
11 சேலம்	20	9	4	2	1	2

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

விவரப் பட்டி 6—தொடர்ச்சி.

அரிசன நலத்துறை—தொடர்ச்சி.

இல்லக் கட்டடங்கள்—தொடர்ச்சி.

வரிசை எண்ணும் மாவட்டத்தின் பெயரும்.	அரிசனங்களுக்கான விடுதிகள். வாடகை கட்டடத்தில் உள்ளவை. மாணவர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	அரிசனங்களுக்கான விடுதிகள். வாடகை கட்டடத்தில் உள்ளவை. மாணவியர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை	அரிசனங்களுக்கான விடுதிகள். அரசாங்க கட்டடத்தில் உள்ளவை. மாணவர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	அரிசனங்களுக்கான விடுதிகள். அரசாங்க கட்டடத்தில் உள்ளவை. மாணவியர்களுக்கான விடுதிகளின் எண்ணிக்கை.	மலைவாசியினருக்கான விடுதிகள். வாடகை கட்டடத்தில் உள்ளவை.	மலைவாசியினருக்கான விடுதிகள். அரசாங்கக் கட்டடத்தில் உள்ளவை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
12 தர்மபுரி	13	4	2	..	..	..
13 கோயம்புத்தூர்	14	8	3	2	..	2
14 நீலகிரி	9	2	..	1	..	..
மொத்தம்	309	127	37	15	4	10

விடுதிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை	502
வாடகைக் கட்டடத்திலுள்ளவைகளின் எண்ணிக்கை ..	440
அரசாங்கக் கட்டடத்திலுள்ளவைகளின் எண்ணிக்கை ..	62

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 20]

விவரப்பட்டி 7

அரிசன நலத்துறை

மானியம் பெற ஏற்புப் பெற்ற தனியார் விடுதிகளின் பட்டியல்

சென்னை நகரம்

1. நகர மகளிர் இல்லம், சென்னை–31.
2. ராவ்சாகிப் டி..ஆர்.எஸ். பிள்ளை மகளிர் இல்லம், சென்னை–5.
3. சென்னபுரி அன்னதான சமாஜம், சென்னை–3.
4. எ.டி.எஸ்.எஸ். மாணவர் விடுதி, சென்னை–21.
5. தக்கர்பாபா வித்யாலயா, சென்னை–17.
6. ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் விடுதி, சென்னை–4.

தென் ஆற்காடு மாவட்டம்

7. பர்வதராஜகுலம் ஏழை மாணவர் விடுதி, காட்டுமன்னார்கோயில்.
8. சேவக சங்க மாணவர் விடுதி, திருக்கோயிலூர்.
9. நேருஜி அரிசன விடுதி, உளுந்தூர்ப்பேட்டை.
10. சபாஜனந்தா அரிசன விடுதி, குருஞ்சிப்பாடி.
11. விக்டரி மெமோரியல் விடுதி, விருத்தாசலம்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம்

12. திரு. டபிள்யு. டி. மாசிலாமணி முதலியார் குழந்தைகள் விடுதி, வாலாஜாபாத்.
13. வள்ளுவர் குருகுலம், தாம்பரம்.
14. குருகுலம் உணவு விடுதி, மதுராந்தகம்.
15. ராமகிருஷ்ண மிஷன் விடுதி, மல்லியன்கரனை.
16. புனித மேரி மகளிர் உயர் நிலைப்பள்ளி உணவு விடுதி, செங்கற்பட்டு.

வட ஆற்காடு மாவட்டம்

17. காந்தி மிஷன் குழந்தைகள் விடுதி, வாலாஜா.
18. ஆர்.எஸ்.எஸ். விடுதி, ராணிப்பேட்டை.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்

19. டி.எஸ். இராமன், சரோஜினிதேவி விடுதி, கோபி.
20. பி.எஸ்.ஜி. கங்கா நாயுடு நினைவு விடுதி, பீளமேடு.

நீலகிரி மாவட்டம்

21. புனித மேரி மகளிர் விடுதி, கோட்டகிரி.
22. திரு சற்குரு மாணவர் விடுதி, குன்னூர்.
23. சி.எஸ்.ஐ. கெல் மெமோரியல் மகளிர் விடுதி.
24. தக்கர்பாபா குருகுலம், நீர்காசிமண்ட்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம்

25. வ. வே. சு. ஐயர் நினைவு விடுதி, சேரன்மாதேவி.
26. திரு புனித மைக்கேல் உணவு விடுதி, சுவாமிநாதபுரம்.
27. பிஷப் சார்ஜென்ட் பயிற்சிப் பள்ளி உணவு விடுதி, பாளையங்கோட்டை.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்

28. காந்திஜி விடுதி, புத்தனூம்பட்டி.
29. திருவள்ளுவர் ஆர்ப்பனேஜ், லிங்கத்தடிமேடு.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்

30. கஸ்தூரிபாய் மகளிர் விடுதி, மானாமதுரை.
31. தக்கர்பாபா விடுதி, மானாமதுரை.
32. ராஜாஜி மாணவர் விடுதி, கமுதி.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்

33. சிரியாஸ் சத்திரம் விடுதி, தஞ்சாவூர்.
34. சத்திரம் உணவு விடுதி, ஒரத்தநாடு.
35. அரிசன விடுதி, வல்லம்.
36. ராஜம் விடுதி, ஒரத்தூர்.
37. அரிசன விடுதி, திருக்காட்டுப்பள்ளி.
38. மகாத்மாஜி அரிசன விடுதி, கனமங்கலம்.
39. கோகுலம் விடுதி, வெள்ளபெரம்பூர்.
40. எல். எம். சி. உணவு விடுதி, சீர்காழி.
41. கஸ்தூரிபா கன்யா குருகுலம், வேதாரண்யம்.
42. ஆர். எஸ். எஸ். விடுதி, பட்டுக்கோட்டை.
43. காந்திஜி அரிசன விடுதி, பேரளம்.

மதுரை மாவட்டம்

44. சேவாலயா மாணவர் விடுதி, மதுரை.
45. காந்திஜி மாணவர் விடுதி, உசிலம்பட்டி.
46. கஸ்தூரிபா மகளிர் விடுதி, மேலூர்.
47. ஜவஹர் மாணவர் விடுதி, சோழவந்தான்.
48. காந்திஜி மாணவர் விடுதி, மேலூர்.
49. சாந்தி மாணவர் விடுதி, நிலக்கோட்டை.
50. விவேகானந்தர் மாணவர் விடுதி, கம்பம்.
51. பாரதி மாணவர் விடுதி, திண்டுக்கல்.
52. கஸ்தூரிபாய் மகளிர் விடுதி, திண்டுக்கல்.
53. மகாதேவ தேசாய் மாணவர் விடுதி, வத்தலகுண்டு.
54. ஆதார விடுதி, காந்திகிராமம்.

சேலம் மாவட்டம்

55. கந்தசாமி கந்தர் விடுதி, வேலூர்.

இவை தவிர நிதி உதவி பெறும் ஏழு தனியார் அமைப்புகள் (சங்கங்கள்) பின்வருமாறு:—

மலைவாசிகள்

1. ஸ்ரீ சற்குரு மாணவர் உணவு உறைவிடப்பள்ளி, கூனூர் (நீலகிரி).
2. ஸ்ரீ சற்குரு மாணவிகள் உணவு உறைவிடப்பள்ளி, கூனூர் (நீலகிரி),
3. ஸ்ரீ சற்குரு உணவு உறைவிடப்பள்ளி, கல்லாறு (கோவை).
4. தக்கர்பாபா குருகுலம், நிர்காசிமண்டு (நீலகிரி).
5. பழனிமலை ஆதிவாசிகள் சேவா சங்கம், தாண்டிக்குடி (மதுரை).

அரிசனங்கள்

6. ஆல்காட் மெமோரியல் பள்ளி, அடையார், சென்னை.
7. போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளி இராஜபாளையம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

விவரப்பட்டி 8

அரிசன நலத்துறை

தமிழ் நாட்டில் மலைவாசி மக்களின் நலனுக்காக இயங்கிவரும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்.

அ. கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்கள்

1. பேர்ணூர் வட்ட மலையாளி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

2. பச்சைமலை கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

3. துனக்கடவு சரக மலைவாழ் மக்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

4. பூஞ்சி சரக மலைவாழ் மக்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

5. சத்தியமங்கலம் சரக மலைவாழ் மக்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

6. தாலமலை சரக மலைவாழ் மக்கள் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

7. கல்ராயன்குன்று மலையாளி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம், தென்னாற்காடு மாவட்டம்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1972 மார்ச் 20

ஆ. வனத் தொழில் ஒப்பந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

1. செண்பகதோப்பு மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்த கூட்டுறவுச் சங்கம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

2. சர்க்கரபதி மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்த கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

3. தலிஞ்சி மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்த கூட்டுறவுச் சங்கம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

4. புதூர். நாடு வன தொழில் ஒப்பந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

5. தங்கமரபடா மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்த கூட்டுறவுச் சங்கம், நீலகிரி மாவட்டம்.

6. மசிணகுடி மலைவாழ் மக்கள் தொழில் ஒப்பந்த கூட்டுறவுச் சங்கம், நீலகிரி மாவட்டம்.

7. பீஞ்சிமடை தொழில் ஒப்பந்த கூட்டுறவுச் சங்கம், வட ஆற்காடு மாவட்டம்.

இ. பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்

1. பேச்சிப்பாறை பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

2. அகத்தியர் பொதிகை மலை ஆதிவாசிகள் பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

3. தோடர்கள் கூட்டுறவு பலநோக்கு ஊரக வரவுச் சங்கம், வன்லாக் டவுன், நீலகிரி மாவட்டம்.

4. வெள்ளக்கடை பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், சேலம் மாவட்டம்.

5. வளவந்தி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், சேலம் மாவட்டம்.

6. வளவந்தி நாடு பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், சேலம் மாவட்டம்.

இணைப்பு–4

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை மானியம்

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 1972-73.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்கான மானியக் கோரிக்கையை நான் இம்மன்றப் பேரவைமுன் வைக்க உங்கள் முன்பு வந்துள்ளேன். நமது மாநிலத்தில் பின் தங்கிய வகுப்பினரின் குறைகளைக் களைவதற்காக மேற் கொண்டு வரும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளும், அதனால் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தையும் 1972–73-ம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளவிருக்கும் திட்டத்தையும் பற்றி நான் இப்பேரவையில் விளக்க விரும்புகிறேன்.

1949 ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளுக்கு முன்பு அரிசன வகுப்பினர் நலன், பழங்குடி வகுப்பினர் நலன் ஆகிய வற்றுடன் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனையும் தொழிலாளர் நலத்துறை கவனித்து வந்தது. குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் நலனைக் காவல்துறை கவனித்து வந்தது. அரிசனங்கள், பழங்குடியினர், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர், பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆகியோரின் நலனைக் கவனிக்க 1949 ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளன்று அரிசன நலத்துறை அமைக்கப்பட்டது. பின்தங்கிய வகுப்பினர் தமிழக மக்கள் தொகையில் சரிபாதியினர். அவர்களின் நலனுக்காக நாம் கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகள் பெருகி வருவதனாலும் இப்பணிக்காக அதிக நாட்டம் செலுத்த வேண்டியிருப்பதாலும், 1969 மே திங்கள் 2-ம் நாளன்று ''பிற்பட்டோர் துறை'' புதிதாக ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அரிசன நலத்துறை ஆற்றிய பிற்பட்டோர், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் இவர்களின் நலன்கள் இப்புதுத்துறைக்கு மாற்றப்பட்டன. துறை ஆரம்பித்தபின், சில மாதங்கள் வரை இத் துறையின் பொறுப்பை முதலமைச்சர் நேரடியாக வகித்து வந்தார். பின்னர் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்கென்று ஓர் அமைச்சர் நியமிக்கப்பட்டு அவரிடம் இத்துறையின் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. இத்துறை ஐ.ஏ.எஸ்., பதவித் தரத்திலான ஓர் இயக்குநரது நிர்வாகத்தின்கீழ் செயல்பட்டு வருகிறது. சென்ற ஆண்டு முதல் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இத்துறைக்கென்று புதிதாக தனி மானியக் கோரிக்கையும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

பிற்பட்டோர், குற்றப் பரம்பரையிலிருந்து நீக்கப் பட்டோரின் நலனுக்கு 1968–69-ல் அதாவது புதுத் துறை ஆரம்பிக்குமுன் ஆண்டில் செலவழிக்கப்பட்டத் தொகை ரூ. 187 லட்சமாகும். இத்தொகை புதுத்துறை கண்ட ஆண்டில் மட்டும் ரூ. 248 லட்சமாகி 1970–71-ல் 301 லட்சமாகி உள்ளது. இத்துறைக்கென நடப்பு ஆண்டிற்கு திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 422 லட்சமும் 1972–73-க்கு ரூ. 468 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

படிப்பு உதவித் தொகைகள்.—பின்தங்கிய வகுப்பினரின் நிலை உயர வேண்டுமானால் அவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கு வகை செய்வதுதான் மிகச் சிறந்த வழி என்று கருதப்பட்டுள்ளது. பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களும், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோரை சேர்ந்த மாணவர்களும், தங்களது படிப்பினைத் தொடர் வதற்கு இயலும் வகையில் அவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்குவதனாலும், அவர்களுக்காக மாணவர் இல்லங்கள் தொடங்கப்படுவதாலும் அவர்களின் கல்வியின் தரம் உயர்ந்தது. பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஒன்பதாம் வகுப்பு முதல் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு ஒன்றும் வகுப்பு முதல் படிப்புதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பு உதவித் தொகைகள் பெறவிழையும் மாணவர் பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவராகவோ அல்லது குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோரைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும். அவரது பெற்றோரின் முந்திய ஆண்டு வருமானம் ரூ. 2,000-க்கு மேற்படக்கூடாது. மேலும் கடந்த ஆண்டுத் தேர்வில் குறைந்தது 40 சத வீத மதிப்பெண்கள் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குப் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கும் திட்டம் ஒரு லட்சம் ரூபாயுடன் 1948–49-ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் த்உதொகை 1949–50-ம் ஆண்டில் ஐந்து லட்சம் ரூபாயா கஇயர்த்தப் பட்டது. படிப்பு உதவித் தொகைக்கான மனுக்கள் படிப்படியாகப் பெருகி வந்துள்ளன. ஆனால் 1968–69-ம் ஆண்டு வரை மனுதாரர்கள் அனைவருக்கும் படிப்பு உதவித் தொகை வழங்க முடியவில்லை. தனித் துறை ஒன்று அமைக்கப்பட்ட பின்னர் ரூ. 2,000-க்குள் பெற்றோரின் ஆண்டு வருமானம் உள்ளவர்களும், கடந்த ஆண்டுத்

தேர்வில் மொத்தத்தில் 40 சதவீத மதிப்பெண்கள் பெற்றுள்ளவர்களுமான பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் அனைவருக்கும் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இதற்கென பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை 1969–70-ல் ரூ. 160·89 லட்சம் செலவு செய்தது. இதன் மூலம் 90,565 மாணவர்கள் பயனடைந்தனர். 1970–71-ல் ரூ. 201·20 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1,34,249 மாணவர்கள் பயனடைந்தனர். 1971–72-ல் ஜனவரி மாதம் முடிய 1,65,068 மாணவர்களுக்கு ரூ. 270·40 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது.

சட்டமன்றம் TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இந்த வழியில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் எய்திய சாதனைகள் வருமாறு:—

ஆண்டு.	குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்.			பின்தங்கிய வகுப்பினர்.		
	மெட்ரிக்குக்கு முன்.	மெட்ரிக்குக்குப் பின்.	மொத்தச் செலவான தொகை. (ரூ. லட்சத்தில்.)	மெட்ரிக்குக்கு முன்.	மெட்ரிக்குக்குப் பின்.	மொத்தம் செலவான தொகை. (ரூ. லட்சத்தில்.)
1959-60		2,100	2·88	7,800	7,500	28·47
1960-61	2,200	600	3·70	10,600	9,300	40·89
1961-62	5,000	700	5·01	14,900	11,100	48·11
1962-63	6,700	800	6·42	17,500	12,500	54·98
1963-64	5,640	825	6·17	17,200	14,600	62·83
1964-65	15,100	1,300	10·66	14,300	17,100	70·10
1965-66	20,666	1,394	11·67	12,944	18,431	73·04
1966-67	24,745	1,619	13·71	10,306	21,099	82·90
1967-68	27,967	1,941	14·50	10,075	25,260	91·78
1968-69	32,347	2,122	16·71	20,375	33,162	1,13·07
1969-70	41,361	*2,828	21·16	42,515	*48,050	1,60·89
1970-71	53,769	*3,173	25·55	74,842	*59,407	2,01·20
1971-72 (ஜனவரி முடிய).	57,545	3,777	29·01	91,732	73,336	2,70·40

*மெட்ரிக்குக்கு முன்பும், பின்பும் உள்ள மாணவர்களின் தேர்ச்சி விவரங்கள் அட்டவணை 'ஆ' வில் தரப்பட்டுள்ளது.

[1972 மார்ச் 20

மெட்ரிக்குக்குப் பின் வகுப்புகள்.

	விடுதியில் தங்கிய		விடுதியில் தங்காத		மொத்தம்.		மொத்தம்.
	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	
	(குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்).						
1969-70 ..	1,540	186	1,030	72	2,570	258	2,828
1970-71 ..	2,163	253	689	68	2,852	321	3,173

	விடுதியில் தங்கிய		விடுதியில் தங்காத		[illegible]		
	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	ஆண்கள்.	பெண்கள்.	
	(பிற்பட்ட வகுப்பினர்).						
1969-70 ..	18,120	3,815	22,952	3,163	41,072	6,978	48,050
1970-71 ..	21,895	4,222	28,606	4,684	50,501	8,906	59,407

புதிதாகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை அமைக்கப்பட்ட பின்னர் படிபபு உதவித் தொகைகளின் எண்ணிக்கை பெருகியுள்ளது. அத்துடன் பட்ட மேற்படிப்பு, சட்டம், தமிழ் வித்துவான் முதலிய 57 பாட முறைகளைப் பொறுத்த வரையில் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்குவதற்கு வரையறுக்கப்பட்டிருந்த பழைய வரம்புகள் 1969-70-ல் நீக்கப்பட்டு விட்டன என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவது சாலப் பொருத்தமாகும். இவ்வாறு வரம்பு நீக்கப்பட்டதனுல், பின்தங்கிய வகுப்பினர் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் ஆகிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த தகுதியுடைய மாணவர்கள் அனைவரும் இவ்வுதவியைப் பெற ஏதுவாகிறது. பட்ட மேற்படிப்பு, சட்டம், தமிழ் புலவர் போன்ற துறைகளில் ஏராளமான பேர் இதன் மூலம் பயன் பெறுகின்றனர்.

பிற்பட்ட மாணவர்கள் பெற்றுவரும் உண்டி உறைவிட செலவுகள் போதாமையால் அல்லலுற்றனர். அரசின் நிதி நிலைமை இடம் அளிக்காவிடினும் அவர்களுக்கு அச் செலவை கீழ்க்கண்ட முறையில் உயர்த்தியது :—

	சென்னையில். (திங்கள் ஒன்றுக்கு)				புறநகரில். (திங்கள் ஒன்றுக்கு)			
	பழையது.		புதியது.		பழையது.		புதியது.	
	பி.வ.	கு.ப.	பி.வ.	கு.ப.	பி.வ.	கு.ப.	பி.வ.	கு.ப.
	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
1. கலை, விஞ்ஞானம்	40	60	60	70	35	50	50	55
2. மருத்துவம், பொறியியல், விவசாயம், கால்நடை மருத்துவம்.	40	70	60	75	35	70	55	70
3. தொழில் டிப்ளமோ.	40	50	50	60	35	45	45	50

பி. வ.=பின்தங்கிய வகுப்பினர்.

கு.ப.=குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்.

படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்குவதற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ள செலவுத் தொகை பின்வருமாறு:—

	1970-71 கணக்குகள்.	1971-72 திருத்திய மதிப்பீடு.	1972-73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு.
	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)		
பின்தங்கிய வகுப்பினர்.	201.20	274.31	286.74
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்.	25.55	30·63	33·69

இணைப்பு

இந்திய அரசு தெரிவித்துள்ள விதிகளின்படி சாதி வித்யாசமின்றி குறைந்த வருமானம் உள்ள குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கும் மற்றொரு திட்டம் உள்ளது. ஆண்டுதோறும் இத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 14.84 லட்சமாகும். இத் திட்டம் மாற்றியமைக்கப்பட்டு இந்திய அரசு குறிப்பிட்டுள்ள கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் 1964–65 முதல் செயல்படுத்தப்பட்டிருந்துங்கூட, இச் செலவுக்காக இந்திய அரசு அளித்து வந்துள்ள உதவி 1969–70 முதல் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசின் உதவியின்றியே 1969–70, 1970–71-ம் ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்பட்டது. நிதி நிலைமை பற்றாக்குறையின் காரணமாகவும், மத்திய அரசு மானியமளிக்காததாலும் 1971–72 முதல் இத் திட்டத்தின் கீழ் புது மனுக்கள் ஏற்கப்படவில்லை. ஏற்கெனவே இச் சலுகை பெற்றவர்கள் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பாட முறையை முடிக்கும் வரை இத் திட்டம் அவர்களுக்கு உதவியளிக்கும் வகையில் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிக் கட்டணச் சலுகை.—புகுமுக வகுப்பு வரையில் எல்லா மாணவர்களிடமும், அவர்கள் எந்த வகுப்பினராயிருந்தாலும், தற்போது பள்ளிக் கட்டணம் ஏதும் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. புகுமுக வகுப்பிற்குப் பின்னர் பெற்றோருடைய ஆண்டு வருவாய் ரூ. 1,500 வரை உள்ள மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு முழுக் கட்டணச் சலுகையும், பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு அரைக் கட்டணச் சலுகையும் அளிக்கப்படுகிறது. இச் சலுகை அளிக்கப்படுவதன் காரணமாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஏற்படும் வருவாய் இழப்பு பின்தங்கிய நலத் துறையினால் ஈடு செய்யப்படுகிறது. 1970–71-ல் ரூ. 3.12 லட்சம் அளிக்கப்பட்டது. இதற்காக 1971–72-ல் திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 3.12 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தேவைப்பட்டால் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கப்படும். வருகிற ஆண்டிற்கும் ரூ. 3.12 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

உணவு மானியங்கள்.—ஏற்பு பெற்ற தனியார் விடுதிகளில் தங்கியிருக்கும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் உணவு மானியமாக மாணவர் ஒருவருக்கு திங்களொன்றுக்கு ரூ. 20 வீதம் 10 திங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இக்காரியத்திற்காக 1972–73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 5.63 லட்சம் வகை செய்யப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 20]

மாணவர் இல்லங்கள்.—பின்தங்கிய வகுப்பினர்களின் நலனுக்காகவும், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் நலனுக்காகவும் மாணவர் இல்லங்கள் திறக்கப்பட்டு அரசினுல் பேணப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றில் அரிசனங்களுக்காகவும் முன்னிலே வகுப்பினர்களுக்காகவும் கீழ்க்காணும் வீதத்தில் இடங்களை ஒதுக்கியுள்ளனர்:—

	குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டோர் இல்லங்கள்.	பின்தங்கிய வகுப்பினர் இல்லங்கள்.
	(சத விகிதம்).	
பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் ..	10	65
குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டோர்.	60	
அரிசனங்கள்	25	25
முன்னிலே வகுப்பினர்	5	10
மொத்தம் ..	100	100

மாணவர் இல்லங்களின் எண்ணிக்கையும் பயன் பெபவர்களின் எண்ணிக்கையும் வருமாறு:—

ஆண்டு.	பின்தங்கிய வகுப்பு. எண்ணிக்கை.	பின்தங்கிய வகுப்பு. பயன் பெறுபவர்களின் எண்ணிக்கை.	குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டோர். எண்ணிக்கை.	குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டோர். பயன் பெறுபவர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1966–67 ..	11	979	37	3,619
1967–68 ..	11	979	37	3,619
1968–69 ..	11	979	37	3,619
1969–70 ..	11	979	37	3,619
1970–71 ..	28	1,769	40	4,049
1971–72 ..	81	5,333	46	4,369

மேலே கண்ட 81 இல்லங்களில், 14 இல்லங்கள் கல்லூரி மாணவர்களுக்காக நடத்தப்படுகின்றன.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்காகவும், பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்காகவும் மாணவர் இல்லங்களை பேணுவதற்கு 1972–73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 35.74 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. பின்தங்கிய வகுப்பு மாணவர்களும், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் மாணவர்களும் தங்களுடைய படிப்பைத் தொடர்வதற்கு வசதியளிக்கும் வகையில் 1972–73-ல் மேலும் 35 பின்தங்கிய வகுப்பு இல்லங்களை புதிதாக ஏற்படுத்த அரசு கருதியுள்ளது.

<u>பள்ளிகள்.</u>—குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் நலனுக்காக இம் மாநிலம் முழுவதிலும் 271 பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இது குறித்த விவரங்கள் பின் வருமாறு:—

வரிசை எண்ணும் மாவட்டமும்.	உயர்நிலைப் பள்ளி.		உயர் தொடக்கப் பள்ளி.		தொடக்கப் பள்ளி.	
	எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1. வட ஆற்காடு.	..	..	..	..	4	419
2 தென் ஆற்காடு.	1	281	..	..	1	241
3 மதுரை ..	4	1,215	35	9,221	204	20,295
4 இராமநாதபுரம்.	..	..	1	265	6	822
5 திருநெல்வேலி.	..	..	..	..	10	947
6 சேலம் ..	..	..	..	..	2	285
7 கோயம்புத்தூர்.	..	..	1	283	1	39
8 தர்மபுரி	..	..	..	..	1	168
மொத்தம்..	5	1,496	37	9,769	229	23,216

1972 மார்ச் 30]

வருகிற கல்வி ஆண்டு முதல் மதுரை மாவட்டம் கே. பெருமாள் பட்டி, மேலக்கால், தும்மக்குண்டு, விளாம் பட்டியிலுள்ள உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளை உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்தப்படும். பிற வகுப்புகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் இந்தப் பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படு கிறார்கள். கீழ்க்காணும் வசதிகளை இப்பள்ளிகள் செய்து தருகின்றன:—

நண்பகல் உணவு.—உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள மாண வர்களைத் தவிர இந்தப் பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்கள் அனைவருக்கும் நாளொன்றுக்கு மாணவர் ஒருவருக்கு 15 காசு மதிப்புள்ள நண்பகல் உணவு வழங்கப்படுகிறது. மாணவர்கள் வகுப்புகளுக்கு ஒழுங்காக வரத் தூண்டுவதே இந்த நண் பகல் உணவுத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதற்கென 1972–73 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 9.99 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

புத்தகங்களும் உடைகளும்.—குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் பள்ளிகளில் உள்ள மாணவர்களுக்கு அவர்களுடைய பெற்றோரின் ஏழ்மையான பொருளாதார நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு புத்தகங்களும், கற்பலகை களும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. 1969–70-ல் 7,600 மாணவர்கள் பயன்பெறும் வகையில் ரூ. 0.38 லட்சமும், 1970–71-ல் 11,800 மாணவர்களுக்காக ரூ. 0.59 லட்சமும் முறையே செலவிடப்பட்டது. 1971–72 திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 0.45 லட்சமும், 1972–73-க்கு ரூ. 0.45 லட்சமும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள பள்ளிகள் தவிர, குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் பள்ளிகள், மாணவர் இல்லங்க்ள் அனைத்திலும் ஆண்டுக்கு இருமுறை உடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. பள்ளி திறந்தவுடன் ஒரு முறையும், அடுத்து பொங்கலின்போதும் அவை வழங்கப்படுகின்றன. மதுரை மாவட்டத்தில் இத் திட்டம் முதல் இரண்டாவது வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்களுக்கு மட்டும் பயன்படும் வகையில் 1969–70-ல் தொடங்கப்பட்டது. அவர்களுககு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மட்டும் உடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. எல்லா வகுப்புகளிலும் பயிலும் மாணவர்களுக்கும் 2 உடைகள் வழங்க முடியவில்லை. இத் தலைப்பின்கீழ் 1969–70-ல்

ரூ. 2.07 லட்சமும், 1971—72-ல் ரூ. 2.08 லட்சமும் செலவிடப்பட்டது. இதற்கென 1971—72 திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 10.59 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அரிசன நலத்துறையின்கீழ் இயங்கும் அரிசன நலப் பள்ளிகளில் படிக்கும் அரிசனங்களல்லாத மாணவர்களுக்கு இலவசமாக புத்தகங்கள் வழங்க இயலாதென அத்துறை தெரிவித்த காரணத்தால் அவர்களுக்கு இலவசமாக புத்தகங்கள் வாங்கி வழங்கும் செலவை இத்துறை மேற்கொள்ளுவது என்ற திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அதே போல் அங்கு பயிலும் மாணவர்களுக்கு சீருடை வழங்குதலுக்கும் இத்துறையே செலவை ஏற்க முன்வந்துள்ளது. இதன்கீழ் பயனடையும் மாணவ, மாணவியரின் எண்ணிக்கை சுமார் 10,100.

1971—72 முதல் பின்தங்கிய வகுப்பினர் இல்லங்களில் தங்கியுள்ள அனைவருக்கும் ஆண்டொன்றுக்கு 2 உடைகள் வழங்கப்படுகிறது. அதற்கென 1971—72 திருத்திய மதிப்பீட்டில் ரூ. 0·97 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. வருகிற ஆண்டிற்கும் இதே அளவில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கூடுதல் தொகை வேண்டுமளவு அளிக்கப்படும்.

பயிற்சி அளித்தல்.—விடுதியில் தங்கியிருக்கும் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கும் பின்னிலை வகுப்பினருக்கும் அவர்தம் பாடங்களில் தனி பயிற்சி அளிப்பதற்கென பகுதி நேரப் பயிற்சி ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். இதற்காக 1969—70-ம் ஆண்டு ரூ. 0·03 லட்சமும், 1970—71-ம் ஆண்டு ரூ. 0·06 லட்சமும் செலவிடப்பட்டது. 1971—72-ம் ஆண்டிற்கான திருத்திய மதிப்பீடும் 1972—73-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடும் முறையே ரூ. 0·37-ம், ரூ. 0·54 லட்சமாகும்.

இத்துடன் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கென நடத்தப்படுகின்ற பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு வீடு ஒன்று ரூ. 6,200 செலவில் (ஒவ்வொரு வீட்டு மனைக்கு உரிய விலையையும் சேர்த்து) வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. 1969—70-ம் ஆண்டில் 6 வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. 1970—71-ம் ஆண்டில் 7 வீடுகள் கட்டப்பட்டன. 1971—72-ம் ஆண்டில் ஆசிரியர்களுக்கென 7 வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகிறது. வருகிற ஆண்டில் 15 வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 20]

<u>பொருளாதார உயர்வு.</u>—சென்னை மாநகரம் தவிர ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், முடிதிருத்துவோர்களுக்கும் இலவசமாகக் கருவிகள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. சென்னையிலும் 1971–72 முதல் இத் திட்டம் அமுல்படுத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தொழிலிலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 62 பேர் இதன் மூலம் பயன் பெறுவர். இத் திட்டத்தின்கீழ் பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை வருமாறு:—

ஆண்டு.	பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
1966–67	1,440
1967–68	1,425
1968–69	1,498
1969–70	1,542
1970–71	1,512
1971–72	1,757

இத் திட்டத்திற்கென 1972–73-ம் ஆண்டிற்கு ரூ. 1·90 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மூன்று பொதுநோக்கு பொறியியல் பணிமனைகள் அமைக்கப்பட்டு இரண்டாம் திட்டக் காலத்திலிருந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவை, முறையே இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முதுகுளத்தூரில் ஒன்றும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் வீரகேரளம்புதூரில் ஒன்றும், மதுரை மாவட்டம் செக்கனூரணியில் ஒன்றுமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பணிமனைகள் முறையே 1960–61, 1965–66, 1962–63 ஆண்டில் செயல்படத் தொடங்கின. குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கு தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சி அளித்து அதன் வாயிலாகப் பயன் தரக்கூடிய தொழில்களை தனிப்பட்ட முறையில் அவர்கள் நடத்தி வாழ்வில் வளம்பெற வகை செய்வதே இத் திட்டத்தின்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

நோக்கமாகும். பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்ற காலம் 18 திங்களாகும். இத்தகைய பயிற்சி நிலையங்களின் மூலம் இது வரை பயிற்சி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	நபர்களின் எண்ணிக்கை.
(1)	(2)
1963–64	15
1965–66	24
1966–67	48
1968–69	51
1970–71	47
1971–72	60

இத் தொழிற் கூடங்களில் பயிற்சி பெற்று பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வினால் தானாக தொழில் நடத்த முடியாதவர் களுக்கு, உதவியளிக்கும் திட்டத்திற்கு ரூ. 0·25 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டு 1972–73-ல் செயல்படுத்த திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

இத்துடன் சேர்ந்து அஜீஸ்நகர் குடியிருப்பில் கயிறு பயிற்சி உற்பத்தி நிலையம் ஒன்றும், சென்னை பிரீஸ்லிநகர் குடியிருப்பில் பிரம்பு நாற்காலி பயிற்சி நிலையம் ஒன்றும், நெல்லை மாவட்டத்தில் களக்காட்டில் பிரம்பு அறைக்கலன்கள் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றும் மாநில வணிகத் தொழில் இயக்கு நரால் பேணப்பட்டு வருகின்றன. மகளிர் நல இயக்குநரால் நெல்லை மாவட்டம் பெருங்குளத்தில் தையல் மற்றும் ரெடி மேட் ஆடைகள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையமும், தர்மபுரி மாவட்டம் சாமியாபுரத்தில் மூங்கில் வேலை நிலையமும் மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டியில் தையல் தொழில் நிலையமும் நடத்தப்படுகின்றன. மேற்சொல்லப்பட்ட நிறுவனங்கள் குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோரின் பயன் கருதி இத் துறையின் நிதியின் மூலம் நடத்தப்படு கின்றன. இதற்கென 1972–73-ம் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2·81 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

இவை தவிர கன்னியாகுமரி மாவட்டம், பாக்கோடில் இரு கயிறு மற்றும் நார் பொருள்கள் உற்பத்திப் பயிற்சி நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இதற்கென 1972–73-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 0·28 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1972 மார்ச் 20]

வேளாண்மை.—குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் தங்கள் வேளாண்மையை மேம்படுத்திக்கொள்ள அவர்களுக்கு பாசனக் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு கிணறு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,000 வரை மான்ய உதவி கொடுக்கப்படுகின்றது. இத் திட்டத்தினுல் பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு :—

ஆண்டு.	பயன் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை (பாசனக் கிணறுகள்).
(1)	(2)
1966–67	185
1967–68	10
1968–69	105
1969–70	80
1970–71	100
1971–72	97 (பழங் கிணறுகள் உள்பட.)

இத் திட்டங்களுக்காக 1972–73-ம் ஆண்டில் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 3·00 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கடலூரிலும், சேலத்திலும் நான்கு பாறை உடைக்கும் பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. இத் திட்டம் வேளாண்மைத் துறையினரால் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. 1972–73-ம் ஆண்டில் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 0·46 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சுகாதாரம், வீட்டு வசதி, ஏனைய திட்டங்கள்.—1956–57-ம் ஆண்டிலிருந்து, குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கு கடன் மற்றும் மான்ய அடிப்படையில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டன. இத்தகைய வீடுகள் உறுதியாக இல்லாததாலும் இயற்கை பேரிடர்களைத் தாங்கக்கூடிய வகையில் இல்லாததிஞலும் மாற்றியமைக்கப்பட்ட திட்டத்தின் மூலம் ரூ. 1,200 செலவில் நல்ல

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான தொகையில் ரூ. 900 உதவித் தொகையாகவும் ரூ. 300 கடனுகவும் மாநில அரசு வழங்கும். களிமண் பாங்கான இடங்களில் வீடு கட்டுவதற்கு ரூ. 1,600 செலவிடப்படும். இதற்கென 1972–73 மதிப்பீட்டில் ரூ. 2·70 லட்சம் மானியமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சலவைத்துறை கட்டுவதற்காக நகராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் 50:50 என்ற கடன்–மானிய அடிப்படையில் பொருளுதவி வழங்கப்படுகிறது. இதற்கென வரவு-செலவு திட்டத்தில் ரூ. 2·5 லட்சம் மானியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்காக இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மறு ஆய்வு செய்யவும், அவர்கள் நிலையை மேம்படுத்துவதற்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையின் பலனை மதிப்பிடவும் குறிப்பாக கல்வித் திட்டங்கள் குறித்தும் அரசுப் பணிகளில் அவர்களின் வீதாச்சாரத்தைப் பற்றி மதிப்பிடவும் 1969-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆணைக்குழு ஒன்றை அரசு அமைத்தது. 1. கல்வியில் அவர்களின் நிலை, 2. அரசுப் பணிகளில் அவர்களின் வீதாச்சாரம், 3. வர்த்தகம், வாணிகம், தொழில்கள், இவற்றில் அவர்களின் நிலை, 4. கடன் வசதி, வாணிப வசதி கூட்டுறவு இவற்றில் அவர்களின் வாய்ப்பு, 5. வீட்டு வசதி, வாய்ப்பு போன்ற இக் கூறுகளில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நிலையை மேம்படுத்துவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றிப் பரிந்துரைக்கும்படியும், அவ்வாணைக்குழு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

ஆணைக்குழு 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 2-ம் நாள், தன் அறிக்கையை அரசிடம் பணிந்தனுப்பியது. கல்வி, வேலை வாய்ப்பு, பொருளாதார நடவடிக்கைகள், சுகாதாரம், வீட்டு வசதி மற்றும் பல்வகை இனங்கள் குறித்து ஆணைக்குழு 110 பரிந்துரைகள் செய்துள்ளது. அவைகள் அரசின் ஆய்வில் உள்ளன. அவற்றில் முக்கிய தீர்மானங்களின் மேல் அரசு வழங்கிய ஆணைகள் வருமாறு :—

(1) கல்வி நிறுவனங்களிலும், பொதுப்பணிகளிலும், பின்தங்கிய வகுப்பினர் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்காகத் தற்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடம் 25 சத வீதத்திலிருந்து 31 சத வீதமாக உயர்த்தப்பட்டது.

1972 மார்ச் 20]

(2) அனைத்து இந்தியப் பணிகளுக்காக நடத்தப்படும் ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற போட்டித் தேர்வுகளுக்குப் 50 பின் தங்கிய வகுப்பினரைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக 1971–72-ல் சென்னையில் பயிற்சி நிலையமொன்று திறக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) பின்தங்கிய வகுப்பினர் பட்டியலில் 12 வகுப்பினரை புதிதாக சேர்த்துக்கொள்ள இவ்வாண்டு உத்திரவு பிறப்பித்துள்ளது.

(4) பரிந்துரைக்கிணங்க 51 மாணவரில்லங்கள் 1971–72-ல் திறக்கப்பட்டன.

(5) மாணவரில்லங்களில் வழங்கும் உணவு செலவிற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு மாணவர் ஒவ்வொருவருக்கு ரூ. 5 உயர்த்தியது.

(6) படிப்பு உதவியளவில் உண்டி உறைவிட செலவு மானியத்தை மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 முதல் ரூ. 20 வரை உயர்த்தியது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கென இம் மாநில குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டோரின் நலனுக்காக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு மத்திய அரசு வழங்கும் மானியம் ரூ. 18·5 லட்சமாகும். இதே அளவில் தான் சென்ற ஆண்டும் வழங்கியது. வருகிற 1972–73-க்கும் இதே அளவில்தான் அளிக்க திட்டமிட்டுள்ளது. இப் பற்றுக்குறையின் காரணமாக அதாவது திட்டமிட்ட தொகைக்கு உதவியளிக்காததால், வருட மத்தியில் சில திட்டங்களை கைவிட நேர்கிறது. செலவழிக்கப்பட்ட தொகையும், மத்திய அரசு வழங்கிய மானியமும் வருமாறு:—

நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம்—குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் நலம்.

ஆண்டு.	மாநில அரசு திட்டமிட்ட தொகை.	மத்திய அரசு வழங்கிய மானியம்.	மாநில அரசு செலவழித்த தொகை.
(1)	(2)	(3)	(4)
1969–70	18·36	16·00	17·83
1970–71	21·91	18·50	24·08
1971–72 ..	53·19	18·50	..
1972–73	64·45	18·50	..

மாநில அரசு திட்டமிட்ட தொகை என்பது திட்டத்தில் சேரா இனங்களுக்கு ஒதுக்கிய தொகை நீங்கியதாகும்.

மக்கள் தொகை அடிப்படையில் இந்தியா முழுவதிற்கும் ரூ. 450 லட்சம் இச் சமூகத்தினரின் நல்வாழ்விற்கு இந்திய அரசு நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியுள்ளது. அவர்களின் மக்கள் தொகை 40 லட்சம் என மதிப்பிடப் பட்டுள்ளது. அந்த அடிப்படையில் இம் மாநிலத்தில் உள்ள சுமார் 13 லட்ச குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்திலிருந்து நீக்கப் பட்ட மக்களுக்கு நியாயமாக ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்கு வழங்க வேண்டிய மானியத் தொகை ரூ. 150 லட்சமாகும். ஆனால் ஒதுக்கியுள்ள தொகையோ ரூ. 90 லட்சமே. தொடர்ந்து மத்திய அரசுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி கூடுதல் தொகை பெற அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

இப்பிரிவு மக்களின் வாழ்வு நிலைகளை ஆராய இரு ஆய் வாளர்களை நியமிக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளது.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தலைமையின்கீழ் மாநிலப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆலோசனைக் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஆறு மாதங்களுக்கொருமுறை கூடி, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்காக வழி முறைகளைப் பற்றிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றது.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை மீது அரசு முடிவுகள் எடுக்கும்போது, இத்துறையினால் மேலும் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் புதிய திட்டங்கள் தொடங்கப் பெறவேண்டும் என்றும் தற் போதுள்ள திட்ட நடவடிக்கைகள் முடுக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அரசு விழைகிறது. வரும் ஆண்டு களில் இவைகளுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு தேவையாயிருக்கும்.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோருக்கான பயிற்சி திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் பின்தங்கிய வகுப்பினர் துறைக்கு தொழில் வணிகத்துறை இயக்குநர், மகளிர் நலத்துறை இயக்குநர் ஆகியோர் உதவி புரிகின்றனர்.

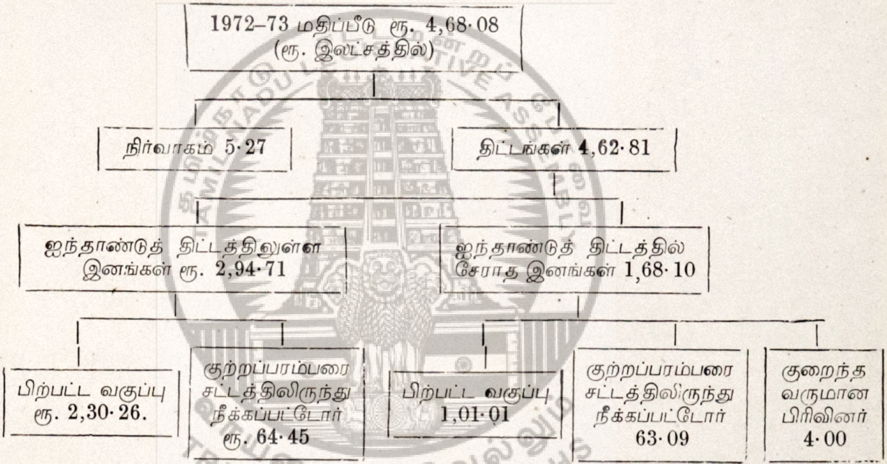
பின்தங்கிய வகுப்பினர், குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப் பட்டோர் ஆகியோரது முன்னேற்றத்திற்கான செலவு 1967–68-ல் ரூ. 1,61·40 லட்சமாக இருந்தது. 1969–70-ல் ரூ. 2,65·46 லட்சமாக அதிகரித்துள்ளது. 1970–71-ம் ஆண்டில் ரூ. 3,20·14 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டது. 1971–72ஆம் ஆண்டு திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 4,21·70 லட்ச மாகும். 1972–73ஆம் ஆண்டு மதிப்பீடு ரூ. 4,68·08 லட்ச மாகும்.

பின்தங்கிய வகுப்பினர் சமுதாயத்தில் தமக்குரிய இடத்தைப் பெறுவதற்காக அவர்களை விரைவில் முன்னேறச் செய்வதற்கான பல்வேறு நடவடிக்கைகளை அரசு பரிசீலித்து வருகின்றது. மக்கள் தொகையில் பெரும்பாலோர் பின் தங்கிய வகுப்பினராக உள்ளதால் வரும் ஆண்டுகளில் இந்த நடவடிக்கைகளுக்குப் படிப்படியாக அதிகம் செலவிட வேண்டியிருக்கும்.

க. இராசாராம்,
பின் தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அட்டவணை—அ.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
படிப்பு உதவித் தொகை	2,01 74	19·00	85·00	14·69	4·00
பள்ளிகள்	..	13·63	..	29·64	..
மதிய உணவு	..	2·71	..	7 28	..
புத்தகங்களும், சீருடைகளும்	0·97	10·91	..	0·16	..

உணவு மானியம் ..	..	..	5·37	0·26	..
மாணவரில்லங்கள் ..	22·65	3·44	2·45	9·36	..
பல்கலைக் கழகங்களுக்கு ஈட்டுத் தொகை.	..	..	3·12	..	..
ஆசிரியர் வீட்டு வசதி ..	..	0·90	..	..	..
மாணவரில்லங்களை கட்டுதல்	3·00	5·00	..	..	..
வேளாண்மை	..	3·00	0·46	..	..
கைத்தொழில்	..	2·81	0·28	..	..
தொழிற் கருவிகள் ..	1·90	0·25	..	..	..
குடிநீர் வசதி	..	..	..	0·03	..
ஒழுக்கக் கல்வி	..	..	..	0·01	..
சலவைத் துறைகள் ..	..	..	2·50	..	..
அஜீஸ்நகர் குடியிருப்பு ..	..	..	..	1·66	..
ஐ.ஏ.எஸ். பயிற்சி நிலையம்	..	..	1·83	..	..
ஆய்வாளர்கள்	..	0·10	..	..	..
வீடுகள்	..	2·70	..	..	.
மொத்தம் .	2,30·26	64·45	1,01·01	63·09	4·00

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

அட்டவ

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்பினும்

பிற்பட்ட வகுப்பினர்.

வகுப்பு		1969–70-ல் அனுமதிக்கப் பட்டோர்.		1970–71-ல் தேர்ச்சி பெற்றவர் களின் எண்ணிக்கை.		தேர்ச்சி பெற்ற களின் விழுக்கா	
		விடுதியில் தங்குவோர்.	விடுதியில் தங்காதவர்.	விடுதியில் தங்குவோர்.	விடுதியில் தங்காதவர்.	விடுதியில் தங்குவோர்.	விடுதி தங்காதவ
1 புகுமுக வகுப்பு.	ஆண்கள் ..	5,701	9,239	1,033	3,158	18	34
	பெண்கள் ..	1,459	1,330	282	381	19	29
2 பி.ஏ.	ஆண்கள் ..	2,478	3,913	1,644	2,890	66	74
	பெண்கள் ..	838	764	450	469	54	61
3 பி. காம். ..	ஆண்கள் ..	758	1,248	564	881	74	71
	பெண்கள் ..	17	80	9	60	53	75
4 பி.எஸ்.சி. ..	ஆண்கள் ..	2,876	3,374	2,197	2,596	76	77
	பெண்கள் ..	696	442	572	356	82	81
5 பி. பார்மஸி ..	ஆண்கள் ..	33	84	10	47	30	56
	பெண்கள் ..	..	..	..	..	..	..
6 பி.டி.எஸ். ..	ஆண்கள் ..	23	8	12	4	52	50
	பெண்கள் ..	1	..	..	..	..	..
7 எம்.பி.பி.எஸ்.	ஆண்கள் ..	698	24	473	12	68	50
	பெண்கள் ..	226	105	118	49	52	47
8 பி.இ. ..	ஆண்கள் ..	1,050	364	434	96	41	26
	பெண்கள் ..	..	..	..	..	..	..
9 சட்டம்	ஆண்கள் ..	80	238	40	113	50	47
	பெண்கள் ..	48	..	24	..	50	..

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 20]

ஆ.

மாணவர்களின் தேர்ச்சி விவரங்கள்.

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கபபட்டோர். 1969-70-ல் அனுமதிக்கப்பட்டோர்.		1970-71-ல் தேர்ச்சி பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை.		தேர்ச்சி பெற்றவர்களின் விடுக்காடு.	
விடுதியில் தங்குவோர்.	விடுதியில் தங்காதவர்.	விடுதியில் தங்குவோர்.	விடுதியில் தங்காதவர்.	விடுதியில் தங்குவோர்.	விடுதியில் தங்காதவர்.
640	327	131	72	20	22
86	41	24	11	28	27
347	117	330	79	95	68
55	13	38	2	69	15
99	35	81	26	82	71
..	1	..	1	..	100
275	89	252	50	[illegible]	[illegible]
37	10	35	5	[illegible]	[illegible]
..	..	..	..		
..	..	..	..	..	
..	..	..	..		
..	..	..	..		
[illegible]	1	9	1	[illegible]	[illegible]
8	..	3	..		
14	..	9			
..	..	..			
5	1	3			[illegible]
..	..				

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1972 மார்ச் 20

அட்டவணை

மெட்ரிக்கு பின் உள்ள வகுப்பு மாணவர்களின்

பிற்பட்ட வகுப்பினர்.

வகுப்பு.	1969-70-ல் அனுமதிக்கப் பட்டவை.		மொத்தம்.	1970-71-ல் அனுமதிக்கப் பட்டவை.		மொத்தம்.	தேர்ச்சி பெற்றவரின் விழுக்காடு.
	புதியது.	புதுப்பிக்கப் பட்டது.		புதியது.	புதுப்பிக்கப் பட்டது.		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
9-ம் வகுப்பு	19.237	..	19,237	31,956	..	31,956	..
10-ம் வகுப்பு	7,616	7,182	14,798	11,845	12,181	24,026	63
11-ம் வகுப்பு	4,873	3,607	8,480	7,870	10,990	18,860	74

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 மார்ச் 20]

ஆ—தொடர்ச்சி

தேர்ச்சி விவரம் பின்வருமாறு :—

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர்.

1969-70-ல் அனுமதிக்கப்பட்டவை.		மொத்தம்.	1970-71-ல் அனுமதிக்கப் பட்டது.		மொத்தம்.	தேர்ச்சி பெற்றவரின் விழுக்காடு.
புதியது.	புதுப்பிக்கப் பட்டது.		புதியது.	புதுப்பிக்கப் பட்டது.		
(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
13,012	4,674	17,686	18,483	9,332	27,785	..
8,261	7,202	15,463	9,352	7,190	16,548	41
4,471	3,741	8,212	5,148	4,288	9,436	28

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அட்டவணை-இ.

பிற்பட்டோர் நல உணவு இல்லங்கள் உள்ள இடங்கள்.

		எண்ணிக்கை.	பகுதி நேர ஆசிரியர்கள்.
	சென்னை மாவட்டம்.		
1	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், அடையாறு	150	2
2	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், தென் சென்னை.	150	
3	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், வட சென்னை (தற்சமயம் தென் சென்னையில்).	100	
	திருநெல்வேலி மாவட்டம்.		
4	அரசினர் பெண்கள் இல்லம், புதூர்	75	1
5	அரசினர் மீனவ மாணவ இல்லம், தூத்துக்குடி ..	150	1
6	அரசினர் மாணவ இல்லம், ஏருவாடி	30	
7	அரசினர் மாணவ இல்லம், பனிக்கநாடார் குடியிருப்பு.	50	
8	அரசினர் மாணவ இல்லம், ஸ்வாமிநாதபுரம் ..	49	
	தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.		
9	அரசினர் மாணவ இல்லம், மகாதேவபட்டினம் ..	50	1
10	அரசினர் மாணவ இல்லம், பேராவூரணி	50	1
11	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், அறந்தாங்கி	40	1
12	அரசினர் மாணவ இல்லம், மன்னார்குடி	100	1
13	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், வலங்கிமான் ..	50	1
14	அரசினர் மாணவ இல்லம், நீடாமங்கலம்	75	1
15	அரசினர் மாணவ இல்லம், உம்பலச்சேரி	30	
16	அரசினர் மாணவ இல்லம், வேதாரண்யம்	50	
17	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், தஞ்சாவூர் டவுன்.	100	
	தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.		
18	அரசினர் மாணவ இல்லம், விருத்தாசலம்	100	2
19	அரசினர் மாணவ இல்லம், பெண்ணாடம்	90	2
20	அரசினர் மாணவ இல்லம், பெரியகுப்பம்	80	1

அட்டவணை இ—தொடர்ச்சி.

		எண்ணிக்கை.	பகுதி நேர ஆசிரியர்கள்.
	தென் ஆற்காடு மாவட்டம் 9—தொடர்ச்சி.		
21	அரசினர் மாணவர் இல்லம், செத்தியாதோப்	140	2
22	அரசினர் மாணவர் இல்லம், சிறுபாக்கம்	75	
23	அரசினர் மாணவர் இல்லம், திருநாவலூர்	50	
24	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், கடலூர்	75	
	மதுரை மாவட்டம்.		
25	அரசினர் மாணவர் இல்லம், அலங்காநல்லூர்	104	1
26	அரசினர் மாணவர் இல்லம், திருநகர்	80	
27	அரசினர் மாணவர் இல்லம், தல்லாகுளம்	110	’
28	அரசினர் மாணவர் இல்லம், தர்மபுரி (பெரியகுளம் தாலுக்கா).	40	1
29	அரசினர் மாணவர் இல்லம், பெரியகுளம்	80	1
30	அரசினர் மாணவர் இல்லம், செக்காபட்டி	75	
31	அரசினர் மாணவர் இல்லம், சின்னாலம்பட்டி	50	
32	அரசினர் மாணவர் இல்லம், மேலவலவு	50	
33	அரசினர் மாணவர் இல்லம், போடிநாய்க்கனூர்	120	
	தர்மபுரி மாவட்டம்.		
34	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், தர்மபுரி	210	
35	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், பாப்பாரபட்டி	50	
36	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், கிருஷ்ணகிரி	50	
37	அரசினர் மாணவர் இல்லம், ஓசூர்	50	
	இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.		
38	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், பாகநேரி	30	1
39	அரசின்ர் மாணவர் இல்லம், கண்டரமாணிக்கம்	30	
40	அரசினர் மாணவர் இல்லம், வடக்கு சமுத்திரம்	50	
30	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், நாட்டரசன்கோட்டை	0	

		எண்ணிக்கை.	பகுதி நேர ஆசிரியர்கள்.
	ராமநாதபுரம் மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.		
42	அரசினர் மாணவர் இல்லம், திருக்கோஷ்டியூர் ..	50	
43	அரசினர் மாணவர் இல்லம், காரியாபட்டி	30	
44	அரசினர் மாணவர் இல்லம், புதுவாயல்	50	
	கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.		
45	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், கோயம்புத்தூர்.	100	
46	அரசினர் மாணவர் இல்லம், பெருந்துரை	50	
	வட ஆற்காடு மாவட்டம்.		
47	அரசினர் மாணவர் இல்லம், பொன்னை	50	
48	அரசினர் மாணவர் இல்லம், திருவண்ணாமலை ..	50	
49	அரசினர் மாணவர் கல்லூரி இல்லம், குடியாத்தம் ..	50	
50	அரசினர் மாணவர் இல்லம், திருப்பத்தூர்	50	
	நீலகிரி மாவட்டம்.		
51	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், உதகமண்டலம்.	50	
	சேலம் மாவட்டம்.		
52	அரசினர் மாணவர் இல்லம், எளம்பிள்ளை	80	
53	அரசினர் மாணவர் இல்லம், கங்கணபுரம்	50	
54	அரசினர் மாணவர் இல்லம், மகுடஞ்சாவடி ..	50	
55	அரசினர் மாணவர் இல்லம், கண்ணன்குருச்சி ..	50	
56	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், சேலம் சந்திப்பு	50	
57	அரசினர் மாணவர் இல்லம், தாராமங்கலம் ..	50	
53	அரசினர் மாணவர் இல்லம், தீவட்டிபட்டி	50	
59	அரசினர் மாணவர் இல்லம், எடப்பாடி	50	
60	அரசினர் மாணவர் இல்லம், எருமைப்பட்டி	50	

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

		எண்ணிக்கை.	பகுதி நேர ஆசிரியர்கள்.
61	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், மேட்டுப்பாளையம் ..	30	
62	அரசினர் மாணவர் இல்லம், குல்லைக்குடி	50	1
63	அரசினர் மாணவர் இல்லம், விராலிமலை	75	1
64	அரசினர் மாணவர் இல்லம், திருவெரம்பூர்	100	1
65	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், திருச்சி டவுன் ..	100	
66	அரசினர் மாணவர் இல்லம், ஜெயம்கொண்டான் ..	50	
67	அரசினர் மாணவர் இல்லம், பெரம்பலூர்	50	
68	அரசினர் மாணவர் இல்லம், திருமயம்	50	
69	அரசினர் மாணவர் இல்லம், லாலாபேட்டை ..	75	
70	அரசினர் மாணவர் இல்லம், பஞ்சபட்டி	50	
71	அரசினர் மாணவர் இல்லம், கன்னனூர்	50	
72	அரசினர் மாணவர் இல்லம், துங்காபுரம்	50	
73	அரசினர் மாணவர் இல்லம், அரியலூர்	50	
74	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், புதுக்கோட்டை.	125	

செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.

		எண்ணிக்கை.
75	அரசினர் மாணவர் இல்லம், வெங்கானூர்	50
76	அரசினர் மாணவர் இல்லம், கனகம்மாசத்திரம் ..	50
77	அரசினர் மாணவர் இல்லம், மதுரமங்கலம்	25
78	அரசினர் மாணவர் இல்லம், சாலவாக்கம்	25
79	அரசினர் கல்லூரி மாணவர் இல்லம், காஞ்சீபுரம் ..	50
80	அரசினர் மாணவர் இல்லம், அத்திமாஞ்சேரிபேட்டை.	50

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

		எண்ணிக்கை.
81	அரசினர் கல்லூரி மாணவியர் இல்லம், நாகர்கோயில்.	50

	எண்ணிக்கை.
சுருக்கம்.	
8 உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவியர் இல்லம்	455
59 உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர் இல்லம்	3,618
1 கல்லூரி மாணவியர் இல்லம்	50
13 கல்லூரி மாணவர் இல்லம்	1,210
81	5,333

குற்றப்பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டோர் இல்லங்கள் உள்ள இடங்கள்.

மதுரை மாவட்டம்.

		எண்ணிக்கை.	பகுதி நேர ஆசிரியர்கள்.
1	அரசினர் மாணவர் இல்லம், திருமங்கலம்	90	1
2	அரசினர் மாணவர் இல்லம், திண்டுக்கல்	260	1
3	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், உசிலம்பட்டி ..	500	3
4	அரசினர் மாணவர் இல்லம், உசிலம்பட்டி	500	3
5	அரசினர் மாணவர் இல்லம், மதுரை	60	1
6	அரசினர் மாணவர் இல்லம், செக்கானூரணி	300	2
7	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், திருமங்கலம் ..	125	2
8	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், சின்னமனூர் ..	100	2
9	அரசினர் மாணவர் இல்லம், நாட்டமங்கலம்	120	2
10	அரசினர் தொழில் பயிற்சி இல்லம், கே. புதூர் ..	100	..
11	அரசினர் உணவு இல்லம், உத்தமபாளையம்	150	2
12	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், கம்பம்	50	1
13	அரசினர் மாணவர் இல்லம், வத்தலக்குண்டு ..	120	2
14	அரசினர் மாணவர் இல்லம், கடமலைகுண்டு	60	1
15	அரசினர் மாணவர் இல்லம், பாப்பாபட்டி	80	1
16	அரசினர் மாணவர் இல்லம், விலாத்தூர்	45	..

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

		எண்ணிக்கை.	பகுதி நேர ஆசிரியர்கள்.
	மதுரை மாவட்டம்—தொடர்ச்சி.		
17	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், செக்கானூரணி ..	50	1
18	அரசினர் மாணவர் இல்லம், ராஜதானி	50	1
19	அரசினர் மாணவர் இல்லம், அல்லிநகரம்	50	1
	திருநெல்வேலி மாவட்டம்.		
20	அரசினர் மாணவர் இல்லம், கயத்தாறு	50	1
21	அரசினர் மாணவர் இல்லம், கோயில்பட்டி	60	1
22	அரசினர் மாணவர் இல்லம், சங்கரன்கோயில் ..	110	1
23	அரசினர் மாணவர் இல்லம், நாங்குனேரி	90	1
24	அரசினர் மாணவர் இல்லம், ஸ்ரீவைகுண்டம்	60	1
25	அரசினர் மாணவர் இல்லம், அம்பாசமுத்திரம் ..	75	1
26	அரசினர் மாணவர் இல்லம், தென்காசி	60	1
27	அரசினர் மாணவர் இல்லம், பாளையம்கோட்டை ..	75	1
28	அரசினர் மாணவர் இல்லம், வீரகேரளம்புதூர் ..	50	
29	அரசினர் மாணவர் இல்லம், வேளாளன்குளம் ..	30	
30	அரசினர் மாணவர் இல்லம், வன்னிகோநேந்தல் ..	30	
31	அரசினர் மாணவர் இல்லம், சாயாமலை	30	
	செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.		
32	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், வில்லிவாக்கம் ..	50	
	இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.		
33	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், அருப்புக்கோட்டை ..	50	1
34	அரசினர் மாணவர் இல்லம், கமுதி	150	1
35	அரசினர் மாணவர் இல்லம், அருப்புக்கோட்டை ..	120	1
36	அரசினர் மாணவர் இல்லம், முதுகுளத்தூர்	100	1
37	அரசினர் மாணவர் இல்லம், நைனார்கோயில் ..	75	1
38	அரசினர் மாணவர் இல்லம், பொம்மனேந்தல் ..	50	1
39	அரசினர் மாணவர் இல்லம், கடலாடி	60	1
40	அரசினர் மாணவர் இல்லம், மேலகிடாரம்	50	1

		எண்ணிக்கை.	பகுதி நேர ஆசிரியர்கள்.
	திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.		
41	அரசினர்ர் மாணவ இல்லம், புதுக்கோட்டை	44	1
42	அரசினர்ர் மாணவ இல்லம், திருச்சி	50	1
43	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், திருச்சி	30	..
44	அரசினர் மாணவியர் இல்லம், பொன்னமராவதி ..	50	1
45	அரசினர்ர் மாணவ இல்லம், மேலமாயனூ	50	1
	கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.		
46	அரசினர் மாணவ இல்லம், அவிநாசி	50	

சுருக்கம்.

9	பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லங்கள் ..	1,005
37	ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லங்கள் ..	3,364
46		4,369

அட்டவணை ஈ.

கைத்தொழில் நிலையங்கள்.

(i) கைத்தொழில் மற்றும் வாணிபத் துறையினரால் நடத்தப்படுபவை.

		துவக்கிய வருடம்.	பயிற்கு பெறுப வர் எண்ணிக் கை.	உதவித் தொகை.
				ரூ.
1	பொது பொறியியற் பட்டரை, செக்கானூரணி (மதுரை மாவட்டம்).	1963	15	45
2	பொதுப் பொறியியற் பட்டறை, வீர கேரளம்புதூர் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்).	1965	15	45

1972 மார்ச் 20

	துவக்கிய வருடம்.	பயிற்சி பெறுபவர் எண்ணிக்கை.	உதவித் தொகை.
3 பொதுப் பொறியியற் பட்டரை, முதுகுளத்தூர் (ராமநாதபுரம் மாவட்டம்).	1961	30	45
4 பிரம்பு பொருள்கள் செய்யும் பயிற்சி பள்ளி, பிரிசிலிநகர் செட்டில்மெண்ட் (சென்னை மாவட்டம்).	1971	20	30
5 கயிறு (திரித்தல் மற்றும்) உற்பத்தி கூடம், அஜிஸ்நகர் செட்டில்மெண்ட் (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்).	1964	20	40
6 பிரம்பு மற்றும் மூங்கில் தொழில் பயிற்சி கூடம், களக்காடு (திருநெல்வேலி மாவட்டம்).	1971	15	40

(ii) மகளிர் நலத்துறையினரால் நடத்தப்படுபவை.

1 தையல் பயிற்சி மற்றும் உடை தயாரிக்கும் தொழிற் பயிற்சி நிலையம், பெருங்குளம் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்).	1970	20	25
2 மூங்கில் சாமான்கள் செய்யும் நிலையம், சாமியாபுரம் (தர்மபுரி மாவட்டம்).	1970	15	30
3 தையல் மற்றும் பூவேலை தொழிற் பயிற்சி நிலையம், உசலம்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்).	1971	50	30

(iii) பிற்பட்டோர் நலத்துறையினரால் நடத்தப்படுபவை.

1 தும்புப் பொருள் தயாரிப்பு பயிற்சி நிலையம், பாக்கோடு (கன்னியாகுமரி மாவட்டம்).	1960	25	30
2 பிரம்புப் பொருள் தயாரிப்புப் பயிற்சி நிலையம், பாக்கோடு (கன்னியாகுமரி மாவட்டம்).	1960	15	30

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JUL 1972
MADRAS